

Số 223-224 - Tháng 6-7/2020

Nguyệt San

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Dien Dan Giao Dan, Inc.
Non-Profit Organization #2455155
7864 Westminster Blvd.

Westminster, CA 92683, USA

714-894-5826

Website: www.DienDanGiaoDan.com

Email: toabaodgd@yahoo.com

Linh Hương

LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

Cổ Vấn Pháp Luật

L.S. Trần Đình Định

Nhóm Chủ Trương

Nguyễn Xuân Hân, Lê Tinh Thông,
Nguyễn Văn Nhuệ, Trần Ngọc Vân,
Nguyễn Đức Tuyên, Nguyễn Trường Khoan, Kim Loan,
Trần Tấn Toàn, Hoàng Quý, Lê Văn Trang,
Trần Quang Tuyên, Nguyễn Khoa Khương,
Nguyễn Văn Bách, Đinh Lưu Nhã, Lê Thiên,
Nguyễn Mạnh Thường, Phạm Tất Hạnh,
Nguyễn Đức Chuyên, Laura Trần, Trần Văn Cáo,
Nguyễn Văn Quát, Nguyễn Văn Liêm, Đinh Thái Sơn,
Trang Đài, Nguyễn Mạnh Chí, Ngô Đình Lượng.

Tòa Soạn

Chủ Nhiệm:

Nguyễn Văn Liêm
Đình Thái Sơn, Phụ Tá

Chủ Bút:

Mặc Giao
Trang Đài, Phụ Tá

Tổng Thư Ký:

Charlie Nguyễn Mạnh Chí.
Joseph Ngô, Phụ Tá

Trợ Sự

Nguyễn Khoa Khương, Nguyễn Mạnh Thường,
Nguyễn Đức Chuyên,
Nguyễn Thị Thêu, Đỗ Trí Tuệ,
Trần Văn Cáo, Nguyễn Văn Quát, Hương Thu,
Trần Quang Tuyên, Phạm Bá Cát, Đỗ Trí Tuệ

Ban Biên Tập

Trần Phong Vũ, Nguyễn Đức Tuyên, Trần Hữu Khắc,
Nguyễn Tiến Ích, Lê Tinh Thông, Lê Thiên,
Nguyễn Chính Kết, Thanh Hiền, Phạm Minh Tâm,
Đỗ Mạnh Trí, Nguyễn Tiến Cảnh, Minh Võ,
Phạm Hồng Lam, Trà Lủ
Trang Đài Glassey-Trần Nguyễn

Trình Bày

Pax Trịnh

Trong Số Này

Thường Xuyên

Thư Tòa Soạn..... DDGD 2
Hộp Thư Độc GiảDDGD 4

Chủ Đề

- Viết Từ Canada: Chiến Tranh Lạnh Mỹ-Trung Đang Diễn Ra Như Thế Nào,
Có Dẫn Đến Chiến Tranh Nóng?..... Mặc Giao 13
- Kịch Bản Tội Tệ Nhất Là Đối Đầu Vũ Trang?..... Anh Tú 36
- Các Nền Dân Chủ Dư Sức Đối Đầu Trung Quốc Như Với Liên Xô Cũ.....Thụy Mỹ 40
- Quốc Hội Trung Quốc Thông Qua Luật An Ninh Hồng Kông.....V.Giang 42
- Quốc Tế Gia Tăng Áp Lực Với Trung Quốc Về Vấn Đề Hồng Kông.....Thanh Phương 43
- Trung Quốc Phản Đối Pháp Bán Vũ Khí Cho Đài Loan.....AFP 58
- Bà Thái Anh Văn Tuyên Thệ Nhậm Chức Tổng Thống Đài Loan Nhiệm Kỳ Hai.....59
- Cựu Toàn Quyền Hồng Kông: “Trung Quốc Đã Bội Ước, Phương Tây
Nên Thôi Tự Đối Minh”.....Trọng Nghĩa 89
- Bộ Nông Nghiệp- Phát Triển Nông Thôn Vn Bắc Bộ Lệnh Cấm Đánh Bắt Cá
Của TQ Ở Biển Đông.....RFA 90

Tôn Giáo

- Đức Thánh Cha: Xin Đức Mẹ Phù Hộ Hướng Dẫn Trung Hoa.....Trần Đình 07
- Ý Nghĩa Lễ Kính Trái Tim Chúa Giêsu Và Lễ Kính
Trái Tim Đức Mẹ.....LM. Giuse Phan Tấn Thành, Op 08
- Tuyên Bỏ Của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ Trước Cái Chết Của Anh George Floyd
Và Các Cuộc Biểu Tình Trên Toàn Quốc.....J.B. Đặng Minh 11
- Cha Clint Ressler Và Sáng Kiến Mục Vụ Tại Gia Trong Đại Dịch Virus Corona.....Ngọc Yến 34
- Một Bước Lịch Sử Của Hội Đồng Giám Mục Đứccác Giám Mục Đức
Nhìn Nhận Lỗi Lầm Của Mình Trong Chiến Tranh Thế Giới Thứ Hai.....62
- Giải Đáp Giáo Lý: Linh Mục Phải Sống Và Giảng Dạy Cách Nào
Cho Xứ Địa Vị Và Sự Vụ Của Mình?.....LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân 65
- Tin Mừng Giữa Dòng Đời: Tâm Hồn Các Con Đùng Xao Xuyên Sợ hãi.....Trần Việt Cường 70
- Niềm Vui Tổng Giáo Phận Sài Gòn!.....Lê Thiên 72
- Cảm Nghiệm Về Thánh Lễ Trực Tuyến & Thánh Lễ Trực Tiếp.....Lê Thiên 75
- Đức Tin Kitô Giáo Trước Đại Dịch Covid-19.....Lê Thiên 79

Thời Sự

- Từ Một Con Vi-Khuẩn Khác.....Phạm Minh-Tâm 32
- Dân Đối, Nước Tụt Hậu Đảng Hứa Năm 2045, Việt Nam Sẽ Thịnh Vượng!.....Trần Nguyễn Thao 37
- Bất Phạm Thành, Nguyễn Tường Thụy - Nhưng Giọt Nước Trần Ly.....Viet-Studies 100
- Tuyên Bỏ Của Hội Nhà Báo Độc Lập Việt Nam về Việc:
Ông Nguyễn Tường Thụy Bị Bắt.....Hội Nhà Báo Độc Lập Việt Nam 102
- GS Trần Huy Bích Lên Lớp Cho Chuyên Gia Kinh Tế Nguyễn Xuân Nghĩa Về
Đại Sư Chu Văn An.....Trần Huy Bích 105

Thông Tin, Văn Hoá, Xã Hội, Linh Tinh

- Lượm Lặt Đó Đây.....Trần Phong Vũ 20
- 66 Năm Hiệp Định Genève 20-7-1954. Geneva Và Những Kinh Nghiệm
Chưa Được Rút Tia.....GS Phạm Cao Dương 46
- Chị Thanh.....55
- Đội Ôn Lòng Chúa Bao Dung.....Francis Assisi Lê Đình Bảng 74
- Nhưng Nư Tu Âm Thầm Tim “Mộ Tình Thương” Của Từ Sĩ VNCH.....Biều Thư 80
- Chúng Ta Phải Chuẩn Bị Gì Cho Hậu Covid-19.....Trần Mỹ Duyên 85
- Lá Thư Canada: Chuyện Các Bà Mẹ Vợ.....Trà Lủ 91
- Viết Từ Nước Đức: Nghệ Thuật Vui Sống Tuổi Già, Chấp Nhận Cuộc Đời Mình.....Phạm Hồng-Lam 95
- Thơ Gió Chường.....Cuồng Phong
- Tủ Sách Quê Hương.....107
- Mấy Lời Về Bỏ Gửi Các Em Và Các Cháu.....Linh Mục Nguyễn Văn Khải 108
- Trang Y Học: Bệnh Vảy Nén.....Bác Sĩ Ngô Đình Tân 116
- Gia Chánh: Bánh Công.....Giang Anh 117

Giá Biểu Một Năm

n Hoa Kỳ
Độc giả thường: 50MK
Độc giả ân nhân: 60MK
trở lên

n Canada: 70MK
n Âu Châu: 80MK
n Á và Úc Châu: 80MK

n
Các Đại Diện
La Puente, CA:
Nguyễn Đức
(626) 917-7487
Los Angeles, CA:
Nguyễn Ngọc Chánh
(626) 810-6346
Milpitas, CA:
Phạm Văn Tường
(408) 946-4027
Riverside, CA:
Đỗ Tâm
(909) 272-3446
Trần Huy Thống
(929) 788-4637
San Diego, CA:
Phạm Văn Hội
(619) 516-3573 (619) 261-1250
San Jose, CA:
Nguyễn Đình Sang
(408) 230-6418
San Francisco/Oakland, CA:
Nguyễn Văn Hiệp
(510) 363-8964
Stockton, CA:
Nguyễn Anh Quý
(209) 952-3914
Denver, CO:
Lê Văn Giáo
(303) 761-0072
Florida:
Lê Ngọc Thanh
(561) 249-4201
Georgia:
Bùi Mai Quốc Tuấn
(770) 507-3247
Indiana:
Mt. Nguyễn Đình Cận
(260) 755-0774
Chicago, IL:
Nguyễn Thọ Khải
(773) 478-1128
Louisville, KY:
Nguyễn Văn Đăng
(502) 375-0284
Wichita, KS:
Lê Văn Thành
(316) 655-7118

THÔNG BÁO CỦA DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

Kính thưa Quý Độc Giả.

Vì tôn trọng lệnh cách ly và không được tụ tập đông người trong biện pháp phòng ngừa vi khuẩn Covid-19, chúng tôi phải bắt buộc dồn hai số báo 221 (tháng 4) và 222 (tháng 5) vào làm một, cũng như số báo 223 (tháng 6) và 224 (tháng 7) quý vị đang cầm trên tay.

Việc biên tập không có gì trở ngại, nhưng việc in và phát hành cần nhiều người làm việc cùng lúc và gần nhau.

Vì những lý do ngoài ý muốn như trên, chúng tôi không thể phát hành báo đều đặn mỗi tháng. Chúng tôi biết có nhiều độc giả không hài lòng. Để bù đắp phần nào, chúng tôi đã tăng số trang từ 112 lên 120 trang. Rất mong quý độc giả thông cảm.

Chúng tôi hy vọng sẽ có thể tiếp tục ra báo đều đặn hàng tháng kể từ tháng 8 khi lệnh cách ly ở tiểu bang California được nới rộng hay hủy bỏ.

Xin cảm ơn quý vị vẫn tiếp tục đồng hành với Diễn Đàn Giáo Dân.

Chúng ta cùng cầu xin Thiên Chúa sớm ban sự bình an cho nhân loại

DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

THƯ TÒA SOẠN

Giữa khi bệnh dịch Covid-19 còn đang hoành hành, những tranh chấp trên thế giới vẫn gia tăng. Trung Quốc càng ngày càng trở nên hung hăng. Che dấu sự thật về vi khuẩn Covid-19, đe dọa đánh chiếm Đài Loan, cư xử như đã là chủ nhân của Biển Đông, và mới nhất là ra luật xiết dân Hồng Kông trong thông lộng an ninh của Trung Quốc. Mặt trận tuyên truyền và phản tuyên truyền của Trung Quốc cũng gia tăng hoạt động để tô vẽ bộ mặt của Trung Quốc. Nhưng dù có làm gì thì thế giới vẫn thấy những mảnh khéo dối trá và tham vọng của những người cai trị nước này.

Đề đương đầu, Hoa Kỳ với Tổng Thống Donald Trump có mặt trên mọi trận tuyến. Ông Trump không chịu đóng vai thụ động. Ông đỡ đòn nhưng

Marrero, LA:

Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tám
(504) 368-0055

Kenneer, LA:

Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150

Boston, MA:

Phạm Duy Lý
(617) 265-7934

Brooklyn, MN:

Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942

Kansas City, MO:

Nguyễn Lưu
(816) 231-2413

Durham, NC:

Nguyễn Sương
(919) 361-5472

Lincoln, NE:

Trần Văn Trị
(402) 438-4415

Las Vegas, NV:

Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688

Cincinnati, OH:

Francis Đình Khải
(513) 227-4711

Oklahoma:

Lê Minh Khởi
(405) 759-3645

Tulsa, OK:

Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253

Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046

Portland, OR:

Ngô Trường James
(503) 591-0871

Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365

Philadelphia, PA:

Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538

Arlington, TX:

Trần Văn Minh
1-866-246-3702

Arkansas:

Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238

Austin, TX:

Phạm Trí Thức
(512) 832-6408

Irving, TX:

Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500

Houston, TX:

Kim Mai
(281) 970-4903

đồng thời cũng tung chiêu mới, như ra mặt ủng hộ và bán vũ khí tối tân cho Đài Loan, ban hành Luật về Nhân Quyền và Dân Chủ Hồng Kông, tăng cường tàu chiến, phi cơ và cả tàu ngầm nguyên tử cho Biển Đông. Đó là những biện pháp rắn đe đe Trung Quốc đừng tưởng đang múa võ chỗ không người. Ông tiếp tục tấn công về kinh tế, thương mại, tuyên bố rằng nếu Trung Quốc không thi hành thỏa thuận kinh tế đợt 1 đã được ký kết, Mỹ sẽ không điều đình đợt 2.

Cuộc chiến tranh không có tiếng súng đang diễn ra. Đó là chiến tranh lạnh được dẫn đầu bởi hai đại cường. Việc chia phe không rõ rệt nhưng ai cũng thấy những nước “đồng chí” với Trung Quốc thì quá ít. Gần nhất là Triều Tiên, chỉ là đưa con nuôi ăn hại với thái độ hung hăng dọa người. Xa hơn một chút là Việt Nam, một thứ đàn em cứng đầu và lấu cá, vừa khuất phục vừa chống đối, vừa nhìn đàn anh đấm đui vừa liếc anh khác, không tin được. Xa nhất là Cuba, một anh bạn xã hội chủ nghĩa vừa nghèo vừa không muốn nhúc nhích vì thiếu ngòi nổ Fidel Castro. Một số nước khác chỉ bám theo vì tiền. Khi không có tiền là hết tình nghĩa.

Phe ông Trump không có đồng chí nhưng có đồng tình. Đôi khi ghét nhau, chống nhau, chửi nhau nhưng không bỏ nhau đi theo phe khác được. Bỏ sao được, chẳng lẽ bỏ tự do đi chơi với độc tài? bỏ kinh tế thị trường đi chơi với kinh tế chỉ huy? bỏ phết lác vung vít đi chơi với khâu mồm bịt miệng? Buôn bán với Trung Quốc để kiếm tiền thì được. Xếp hàng với Trung Quốc trong các vấn đề chính trị thế giới thì không. Chẳng vậy mà Anh, Pháp, Canada, Úc đã cho tàu chiến đi qua eo biển Đài Loan và vào Biển Đông, gián tiếp cho Tập Cận Bình biết Biển Đông không phải là của riêng Trung Quốc, mà là nơi đi lại tự do của mọi người. Úc đã từng bị Trung Quốc lũng đoạn cả chính trị lẫn kinh tế, nay đã tỉnh ngộ, nhất quyết đòi WHO thành lập một ủy ban độc lập điều tra việc gian dối trong nạn dịch Covid-19. Trung Quốc dọa không mua rượu vang và thịt bò của Úc. Úc không sợ. Không bán cho anh thì tôi bán cho người khác. Canada bị Trung Quốc làm tình làm tội khi bắt giam để chờ dẫn độ sang Mỹ, theo lời yêu cầu của Mỹ, nữ đại gia Meng Wanzhou (Mạnh Văn Chu), Giám đốc tài chính của đại công ty Huawei (Hoa Vi). Trung Quốc giận dữ, bắt giam làm con tin hai người Canada làm việc ở Trung Quốc, giảm nhập cảng từ Canada, đe dọa sẽ có những biện pháp chế tài mạnh hơn nếu không thả “Bà Giám Đốc”. Canada tỉnh bơ, không đáp ứng. Ngày 26-5-2020, Tòa Tối Cao tỉnh bang British Columbia tuyên phán chấp thuận cho việc thi hành các thủ tục dẫn độ. Trung Quốc nổi điên, đe dọa nặng lời, càng làm cho giới chính trị và dân Canada mất cảm tình với Trung Quốc hơn.

Phải nhận rằng cuộc chiến tranh lạnh đang diễn ra gay go. Nếu không khéo léo có thể dẫn đến chiến tranh nóng mà địa bàn tỷ thí là vùng Đông Nam Á. Tuy sự đối chọi đã trở nên gay gắt nhưng bên nào muốn có chiến tranh nóng vì ai cũng biết hậu quả của chiến tranh nóng ra sao. Tuy nhiên có những điểm nóng dễ gây nổ là Đài Loan, là những đảo còn lại của Việt Nam ở Trường Sa hay có thể là những dụng độ cố tình hay vô ý của phe này hay phe kia ở Biển Đông.

Muốn duy trì hòa bình, hai bên đều phải hạ nhiệt bằng cách cùng nhường nhịn nhau một chút, đồng thời bớt đầu võ mồm nhằm chọc tức và làm mất danh dự đối phương. Không biết vì đã thấm mệt, đui lý hay sợ chiến tranh lạnh chuyển sang chiến tranh nóng, Ngoại Trưởng Vương Nghị của Trung Quốc đã đổi sang giọng hòa hoãn khi tuyên bố với báo South China Morning Post ngày 24-5: “*Vì quyền lợi của cả hai dân tộc, cùng là tương lai và sự tốt đẹp của nhân loại, Trung Quốc và Hoa Kỳ nên và phải tìm phương cách để có thể sống chung hòa bình, dù rằng có những khác biệt trong hệ thống và văn hóa của hai xã hội*”.

Hoa kỳ chưa trả lời. Chắc còn chờ xem Trung Quốc làm gì sau khi nói. ♦

Marrero, LA:
Trần Văn Bình
(504) 348-1346
Ngô Tâm
(504) 368-0055
Kenneer, LA:
Nguyễn Đình Nghiêm
(504) 254-1150
Boston, MA:
Phạm Duy Lý
(617) 265-7934
Brooklyn, MN:
Trần Ngọc Bái
(763) 315-3942
Kansas City, MO:
Nguyễn Lưu
(816) 231-2413
Durham, NC:
Nguyễn Sương
(919) 361-5472
Lincoln, NE:
Trần Văn Trị
(402) 438-4415
Las Vegas, NV:
Phan Văn Sỹ
(702) 221-1688
Cincinnati, OH:
Francis Đình Khải
(513) 227-4711
Oklahoma:
Lê Minh Khôi
(405) 759-3645
Tulsa, OK:
Ngô Thiện Tích
(918) 437-6253
Nguyễn Minh Tuấn
(918) 627-2046
Portland, OR:
Ngô Trường James
(503) 591-0871
Đoàn Trọng Thu
(714) 642-8365
Philadelphia, PA:
Nguyễn Đức Phong
(215) 329-0538
Arlington, TX:
Trần Văn Minh
1-866-246-3702
Arkansas:
Lê Thiên Hoàng
(479) 471-7238
Austin, TX:
Phạm Trí Thức
(512) 832-6408
Irving, TX:
Đoàn Thanh Hùng
(972) 790-2216 / 3500
Houston, TX:
Kim Mai

Hộp Thư Độc Giả

KÍNH CÁO

Do tình trạng mở cửa lại từng đợt - vì đại dịch Corona Wuhan - tại địa phương còn trong giai đoạn đầu nên Ban Quản Trị đã buộc lòng phải quyết định phát hành thêm số kép chung cho hai tháng: Tháng sáu và tháng bảy.

Đây là quyết định chẳng đáng đờng, ngoài ý muốn của mọi người. Số báo kép được tăng trang để có thêm bài vở và được phát hành khoảng trung tuần tháng sáu. Số kế tiếp sẽ phát hành vào cuối tháng bảy cho báo tháng tám.

Tòa Soạn ước mong Quý Độc Giả cảm thông và lượng thứ cho sự thay đổi này.

Ông Phạm Tuân, KS

... Cảm ơn tòa báo đã gửi món ăn tinh thần đúng lúc bị quân thù vì đại dịch Vũ Hán! Nhận được báo tôi mừng hơn được mấy đứa con tiếp tế cho đồ ăn để trước cửa! Trong lúc đại nạn, dịch tễ hoành hành chết chóc tràn lan khắp nơi khắp chốn, nhà thờ còn không có lễ lạc mà nhà báo vẫn viết, vẫn phát hành cho độc giả thì thật quý hoá. Tinh thần hy sinh, phục vụ của quý báo thật đáng đề cao. Nguyện cầu Thiên Chúa gìn giữ tất cả quý vị trong tòa báo được dồi dào sức khỏe vượt qua cơn dịch và được nhiều ơn phước của Chúa và Đức Mẹ...

Thư ông Phạm Tuân,

Tạ ơn Chúa đã nhậm lời cầu khẩn của Giáo hội hoàn vũ cho cơn đại dịch giảm dần, có thể kìm chế được. Điềm qua các cộng tác viên và độc giả khắp nơi chúng tôi thấy qua lời cầu bầu của Mẹ Chí Thánh không nghe, biết ai qua đời vì con Covid-19 này. Tuy nhiên do lệnh cách ly xã hội và kêu gọi không ra khỏi nhà nếu không có việc cần kíp. Các sinh hoạt Tôn giáo và xã hội đã bị đình trệ! Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân cũng chung hoàn cảnh. Tuy nhiên với tất cả cố gắng trong tinh thần phục vụ độc giả, Ban Biên Tập và Điều hành cũng đã hoàn thành số kép hai tháng 4 và 5 để gửi đến độc giả bốn phương đem Tin Mừng và món ăn tinh thần cho quý Tín Hữu đang trông vắng vì không đến được nhà thờ.

Nguyện xin Chúa chúc lành cho chúng ta và toàn thể giới!

Bà Ngô Thị Hiền, PA

Trước tiên xin dâng lời tạ ơn Thiên Chúa đã gìn giữ cha Linh Hương và tất cả

quý vị trong toà báo được an lành trong mùa đại dịch toàn cầu kinh hoàng này... Lòng tôi xốn xang khi nhìn trên TV thấy Đức Thánh Cha ngã nghiêng bước những bước khó khăn đơn độc trên lễ đường đi cầu nguyện với Chúa và Đức Mẹ cho Rôma và thế giới qua cơn đại dịch...

Câu xin sao cho tình thế sáng sủa để con chiêm được đến nhà thờ dự lễ chứ “xem” lễ trên TV nó chia trí và lạt lẽo lắm ... Tôi xem TV thấy có nhiều nơi các cha để ra những “sáng kiến” không biết có được phép không nhưng thấy kỳ kỳ thế nào ấy? Chẳng hạn giải tội “drive through” cho các người lái xe đi ngang hoặc lấy súng bắn nước của trẻ con bắn nước Thánh vào xe cho các người lái xe chạy qua....

Thư bà Ngô Thị Hiền,

Qua lời khẩn cầu của Giáo Hội hoàn vũ theo ý Đức Thánh Cha nên nạn dịch tai ác khắp thế giới đã giảm dần. Giáo đồ và các nhà thờ đã tuân tự tái hoạt động, dù còn hạn chế, chưa trọn vẹn. Mong sao sớm có thuốc ngừa và chữa bệnh cúm độc hại này. Việc đây đó có những sáng kiến phụng vụ ngoại lệ, chắc là tự phát, chứng tỏ con chiên muốn tìm đến chủ chăn và chủ chăn cũng cần có đoàn chiên. Nhà thờ dù nguy nga nhưng vắng bóng Tín Hữu cũng trở nên cô quạnh! Nó xác tín việc xây dựng các đền thờ Tâm Hồn nơi các Tín Hữu là cần kíp và là tối quan trọng để Chúa luôn ở trong họ và họ ở trong Chúa! Mong sao các Giáo Phận thi hành quyết định của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ trong việc tổ chức và giúp đỡ Giáo Dân chu toàn

ba sứ vụ mà Phép Rửa đã trao ban cho mọi Tín Hữu trong môi trường sống.

Bà Trần T. Huyền, NJ

... Tôi xin chia sẻ kinh nghiệm trong gia đình tôi trong cơn đại dịch hiện nay để quý Báo nếu thấy hữu ích thì xin chia sẻ cùng bà con may ra có thể thêm vào công cuộc phòng ngừa và trị con virus vô hình và độc hại này...

Chúng tôi ở vào vùng được gọi là tâm dịch của Tiểu Bang nên mấy người trong gia đình không thoát khỏi lây nhiễm. Thoạt đầu là cháu gái một hôm đi làm đến giữa buổi mò về than mệt, nhưc đầu, trông mặt nhợt nhạt, sờ trán thấy hơi sốt. Tôi nhớ thời trước ở bên nhà mỗi khi cảm cúm là có nồi nước xông nên tôi vội nấu nồi nước xông “gia truyền” bỏ mấy lá chanh và vài giọt dầu gió rồi bảo cháu ngồi xông khoảng mười phút. Cháu nói thấy dễ chịu, uống thuốc cảm rồi đi nằm, ngủ luôn tới sáng. Sáng hôm sau cháu dậy than mệt, thỉnh thoảng ho khan. Tôi lại cho cháu một nồi nước xông. Cháu nói dễ chịu và dễ thở, uống thuốc Tylenol và ăn cháo rồi nằm ngủ tiếp. Bác sĩ gia đình bảo cứ cách ly tại nhà, nếu có sốt cao và khó thở thì vào nhà thương. Chiều tối tôi lại cho cháu xông... Cháu khỏe dần và ăn uống được khá. Sau một tuần là cháu khỏe lại gần như bình thường và bắt đầu làm việc tại nhà. Cả nhà tôi từ đó luân phiên xông sáng, chiều. Đến nay đã hơn một tháng mà mọi người trong nhà được an lành không ai phải vào bệnh viện...

Thư bà Trần T. Huyền,

Tạ ơn Chúa đã ban bình an cho gia đình bà trong cơn đại dịch toàn cầu vì con số tử vong tại Tiểu Bang của bà rất cao.

Cám ơn bà đã chia sẻ một kinh nghiệm đáng quý. Nó phù hợp với những gì mà cơ quan phòng chống bệnh dịch này đã phổ biến. Theo đó thì con Corona Virus Wuhan hay còn gọi là COVID-19 không phải là một sinh vật sống, mà là một phân tử protein, được bao che bởi một lớp lipid (chất béo), xâm nhập qua đường hô hấp (mũi, miệng) rồi tiến lên xuống các cuống phổi, phế nang gây ra viêm phổi cấp tính. Nếu không được chữa trị kịp thời có thể bị tử vong trong cô đơn!

Vì vi khuẩn được bao bọc bằng chất béo nên nó có thể phân rã bởi xà bông khi rửa tay hoặc nhiệt độ khoảng 75 độ F hay 25 độ C. Đó là lý do giới chức y tế cứ nhắc rửa tay và rửa tay thường xuyên. Nhưng khi vi khuẩn đã vào trong mũi, trong cổ họng thì sao? Vâng, chính lúc này hơi nước, khoảng 80-85 độ F, của nồi nước xông sẽ có công hiệu làm tan lớp mỡ (chất béo Lipid) bao bọc con vi khuẩn và làm cho chúng tan rã. Hơi nước nóng theo hơi thở đi theo đường hô hấp, từ mũi, miệng xuống đến phổi sẽ triệt hạ các vi khuẩn đã xâm nhập vào. Đây là một phương cách trị cảm cúm cổ truyền, dân gian có ở Việt Nam lâu đời, nếu áp dụng vào trường hợp Cúm Corona-virus Wuhan xét ra rất thích hợp, vừa phòng và vừa chống bệnh dịch tại gia, không độc hại hay phản ứng phụ!

THƯ TÍN

■ Ông Nguyễn Văn Cẩm, IA

Nếu ông chưa nhận được ba số báo tháng 10, 11 và 12 xin vui lòng cho Tòa Soạn biết.

■ Ông Lê Ngọc Cẩn, OK

Tòa soạn đã hiệu đính lỗi kỹ thuật. Thành thật xin lỗi đã làm phiền ông.

■ Ông Nguyễn Văn Lộc, IA

Tòa Soạn đã điều chỉnh lỗi kỹ thuật. Mong ông miễn chấp.

■ Ông Đinh Xuân Mão, MO

Chắc ông đã nhận số báo kếp cho tháng 4 & 5. Tháng tư không phát hành vì tình trạng đại dịch.

■ Ông Nguyễn Văn Quý, OK

Nếu ông chưa nhận được báo số kếp cho hai tháng 4 & 5 xin gọi lại Tòa Soạn. Đã điều chỉnh ngày đáo hạn.

■ Ông Tô Xuân Trụ, HI

Vì tình trạng đại dịch CoronaVirus Wuhan nên báo không phát hành được trong tháng tư. Nếu ông chưa nhận số kếp cho hai tháng tư và năm xin cho biết.

■ Ông Lê Ngọc Cẩn, OK

Tòa soạn đã hiệu đính. Mong ông thứ lỗi

■ Bà Trần Vân, AR

Tòa Soạn đã chuyển tên bà thay cho tên ông, sau khi qua đời, và cập nhật lệ phí

DIỄN ĐÀN CHÂN THÀNH CÁM ƠN QUÍ ĐỘC GIẢ ĐÃ GỬI LỆ PHÍ:

Ông Nguyễn Hữu Nghĩa, PA

Bà Trần T. Cecilia, CA

Ông Nguyễn Văn Yên, CA

Ông Nguyễn Văn Quý, OK

Ông Hồ Sĩ Hùng, CA

Ông Nguyễn Văn Tranh, NJ

Bà Nguyễn Xuân, CA

BS. Nguyễn Huỳnh Anh, CA

Ông Nguyễn Hùng, KY

Ông Nguyễn Văn Sen, CA

Bà Nguyễn Tuyết Mai, CA

Bà Nguyễn Gia Tĩnh, MN

Ông Vũ Ngọc Tiên, CA

Bà Nguyễn Tiến Ích, CA

Ông Vương Hữu Trung, LA

Ông Trần Ngọc Cầu, CA

Ông Phạm Hiền, CA

Ông Hoàng Viêt Điều, TX

BS. Đinh Thái Sơn, CA

Bà Phạm Kim Thanh, NJ

Ông Hoàng Giáp, CA

BS. Trương Ngọc Thạch, CA

Haircut ETC., CA

GS. Nguyễn Trần Quý, TX

TT. Nguyễn Khắc Bình, CA

Ông Phùng Văn Phụng, TX

Ông Vũ Văn Lực, CA

Ông Nguyễn Lương Trí, TX

Ông Nguyễn Đức Vinh, CA

Ông Nguyễn Văn Hiền, NC

Bà Nguyễn Marie, VA

Ý Cầu Nguyện

“Lạy Chúa, xin ban tràn đầy ơn Chúa Thánh Thần cho Tổng Thống Trump và nội các chính phủ được khôn ngoan và can đảm để họ lèo lái nước Hoa Kỳ vượt qua những khó khăn, sóng gió hiện nay”.

Đức Thánh Cha: Xin Đức Mẹ Phù Hộ hướng dẫn Trung Hoa

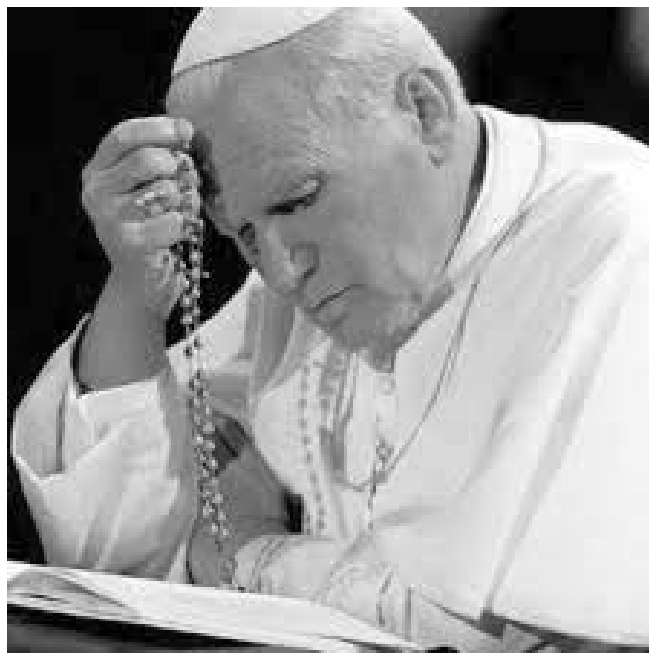
Sau khi đọc Kinh Lạy Nữ Vương Thiên Đàng, Đức Thánh Cha đã hướng về Trung Hoa và cầu nguyện cho các tín hữu tại đất nước này đang trong thời kỳ khó khăn. Trong lời chuyển cầu của Mẹ Phù Hộ các giáo hữu, Đức Thánh Cha cũng nhớ đến những ai đang ra sức bảo vệ người nghèo, bảo vệ hòa bình và ngôi nhà chung của chúng ta. Ngài cũng gửi lời chào thân ái đến các nam nữ tu sĩ dòng Salêgiêng.

■ **Trần Đình, SJ**

Hướng về Trung Hoa, Đức Thánh Cha nói: Chúng ta cùng hiệp ý với các tín hữu tại Trung Hoa, hôm nay cử hành lễ kính đặc biệt Đức Trinh Nữ Maria, Mẹ Phù Hộ các giáo hữu và là quan thầy bảo trợ của đất nước Trung Hoa, được tôn kính tại đền thánh Sheshan ở Thượng Hải. Chúng ta trao phó cho sự hướng dẫn và bảo trợ của Mẹ Thiên Đàng tất cả các mục tử, các tín hữu của Giáo Hội Trung Hoa trong đất nước rộng lớn ấy, để họ mạnh mẽ trong đức tin, vững vàng trong tình hiệp nhất huynh đệ, trở nên những chứng nhân đầy niềm vui và người cổ vũ đức ái và huynh đệ, cũng như trở nên những công dân tốt.

Ngỏ lời với các tín hữu tại Trung Hoa, Đức Thánh Cha nói: Các anh chị em Công giáo Trung Hoa thân mến, tôi muốn đảm bảo với anh chị em rằng toàn thể Giáo hội hoàn vũ, mà anh chị em là một phần không thể thiếu, chia sẻ niềm hy vọng và nâng đỡ anh chị em trong những thử thách cuộc đời. Giáo Hội đồng hành với anh chị em trong lời nguyện xin Thánh Thần đổ tràn trên anh chị em để anh chị em có thể chiếu tỏa ánh sáng và vẻ đẹp Tin mừng, sức mạnh cứu độ của Thiên Chúa cho tất cả những ai tin. Và để bày tỏ một lần nữa lòng yêu mến chân thành và mãnh liệt của mình, tôi ban Phép Lành Đặc Biệt cho tất cả anh chị em, xin Đức Maria gìn giữ anh chị em luôn mãi.

Đức Thánh Cha cũng hướng tới những ai đang lao tác cho hòa bình, cho việc phục vụ người nghèo trong thời điểm khó khăn này. Ngài nói: chúng ta phó thác nơi lời chuyển cầu của Đức Mẹ Phù Hộ cho tất cả các môn đệ của Đức Kitô và tất cả những

ai thành tâm thiện chí, những người đang làm việc với tất cả đam mê và dấn thân cho hòa bình, cho việc đối thoại giữa các quốc gia, cho việc phục vụ người nghèo, bảo vệ thiên nhiên, và chiến thắng mọi bệnh tật thể xác, con tim và linh hồn, tại mọi trên thế giới trong những thời khắc khó khăn này.

Hôm nay cũng là ngày thế giới dành riêng cho Truyền thông xã hội, và chủ đề của năm nay là kể chuyện. Ước gì sự kiện này khuyến khích chúng ta kể lại và chia sẻ những câu chuyện mang tính xây dựng, giúp chúng ta hiểu rằng tất cả chúng ta là một phần của một câu chuyện lớn lao hơn, và có thể nhìn về tương lai với niềm hy vọng, nếu chúng ta thực sự quan tâm đến nhau như anh chị em.

(xem tiếp trang 10)

Ý NGHĨA LỄ KÍNH TRÁI TIM CHÚA GIÊSU VÀ LỄ KÍNH TRÁI TIM ĐỨC MẸ

■ Lm. Giuse Phan Tấn Thành, OP

Chúng ta thấy có nhiều bức họa vẽ trái tim Chúa Giêsu và trái tim của Đức Mẹ đặt kề bên nhau, và xem ra không thấy có nét gì khác biệt. Thực ra thì giữa hai trái tim đó có khá nhiều sự khác biệt. Chúng ta có thể nêu ra những sự khác biệt bắt đầu từ những dữ kiện bên ngoài, rồi đến những ý nghĩa thâm thúy bên trong. Sự khác biệt đơn giản nhất là xét về lễ phụng vụ. Trong lịch phụng vụ, lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu được mừng như là lễ trọng; còn lễ kính Trái tim Đức Maria được mừng như lễ nhớ. Dưới phương diện lịch sử, lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu đã được Tòa Thánh cho phép cử hành trong toàn thể Hội Thánh từ năm 1856; còn lễ kính trái tim Đức Mẹ thì phải chờ đến gần 100 năm sau, vào năm 1944; tuy rằng những đề nghị cử hành hai lễ đã nảy lên từ thế kỷ XVII, do sáng kiến của thánh Jean Eudes. Ngoài ra, còn một sự khác biệt chi tiết nhỏ nữa có thể ghi nhận nơi danh hiệu của hai ngày lễ. Phụng vụ gọi lễ kính Chúa là “*Trái tim rất thánh Chúa Giêsu*” (mà chúng ta gọi tắt là *Thánh Tâm*), còn lễ kính Đức Mẹ là “*Trái tim vô nhiễm Đức Trinh nữ Maria*” (hoặc *Trái tim vẹn sạch, hoặc thanh khiết, nói tắt là “khiết tâm”*).

Đàng sau sự khác biệt nhỏ

về danh hiệu có lẽ có sự khác biệt nào đó về đạo lý, phải không?

Đúng vậy. Có lẽ chúng ta đã bị nhiễm bởi văn chương lãng mạn Tây phương cận đại, coi trái tim như biểu hiệu của tình yêu (*một mái nhà tranh, hai trái tim vàng*), mà quên đi nhiều biểu tượng quan trọng khác của trái tim ở trong Kinh Thánh cũng như trong văn hóa Đông phương. Chẳng hạn như trong ngôn ngữ Hán Việt, những từ “*tâm hồn, quyết tâm, thành tâm*” không ám chỉ con tim như là cơ quan của tình yêu, cho bằng theo nghĩa là “*ý chí, lòng dạ*” của con người, và cũng vì thế mà có những từ ngữ “*phân*

tâm, manh tâm, tà tâm”. Chính vì những ý nghĩa khác biệt về con tim như vậy, cho nên phải nhận rằng thần học về Trái tim Chúa Giêsu thì khác với thần học về Trái tim Đức Mẹ Maria, bởi vì mỗi trái tim là biểu tượng cho một đạo lý khác nhau.

Trái tim Chúa Giêsu là biểu tượng cho đạo lý nào?

Ở đây chúng ta chỉ bàn về ý nghĩa biểu tượng dựa theo Kinh Thánh, chứ không có giờ đi sâu phân tích tư tưởng triết học Á châu. Tuy rằng, lễ kính Trái tim Chúa Giêsu mới được đưa vào lịch phụng vụ của Hội Thánh từ thế kỷ XIX, nhưng những suy tư

thần học về trái tim Chúa Giêsu đã bắt đầu từ thời các Giáo phụ. Khi chiêm ngắm đoạn văn của thánh Gioan Tông Đồ, mô tả cảnh tượng một người lính đâm thủng cạnh sườn của Chúa Giêsu chết trên thập giá, và từ đó trào ra nước và máu, các Giáo phụ đã rút ra hệ luận là Trái tim Chúa Giêsu là nguồn mạch ban ơn cứu độ cho nhân loại. Chúa Giêsu không những chỉ rao giảng về tình yêu của Thiên Chúa ban cho loài người, nhưng chính Người còn là máng chuyên thông tình yêu đó nữa. Trái tim của Chúa Giêsu trở thành biểu tượng của việc chuyên thông ân sủng. Nước và máu trào ra từ cạnh sườn Chúa Giêsu được các Giáo phụ giải thích theo hai nghĩa chính: một đàng là chính Hội Thánh được khai sinh từ cạnh sườn của Chúa Giêsu, ví như xưa kia, bà Eva được dựng nên từ cạnh sườn của ông Adam. Đàng khác, máu và nước tượng trưng cho hai bí tích Thánh Tẩy và Thánh Thể, nhờ đó nhân loại được rửa sạch tội lỗi và được nuôi dưỡng bằng lương thực thần linh, cả hai đều bắt nguồn từ Trái tim của Chúa Giêsu.

Trái tim Chúa Giêsu có mang biểu tượng của tình yêu không?

Ý nghĩa về biểu tượng tình yêu xuất hiện vào thời Trung cổ, do ảnh hưởng của nhiều nhà huyền bí nữ giới, với những cuộc xuất thần trong đó họ cảm thấy Chúa Giêsu đã trao đổi con tim với họ (*chẳng hạn như thánh nữ Matilde Hackeborn hoặc thánh nữ Catarina Siena*). Tuy nhiên, những nhà thần học thì không chú trọng đến khía cạnh tâm lý tình cảm cho bằng khía cạnh

đạo lý. Đối với thánh Alberto và Bonaventura, trái tim Chúa Giêsu là biểu tượng cho chính bản tính độc đáo của Người. Chúa Giêsu có một con tim giống như bao nhiêu con người khác, bởi vì là một con người thực sự. Tuy nhiên, do sự kết hiệp ngôi vị, Chúa Giêsu không chỉ yêu thương theo khả năng của con người bình thường, nhưng còn yêu nhân loại với tình yêu của Ngôi Hai Thiên Chúa nữa; tình yêu vô hạn bao trùm tất cả mọi sinh linh, tình yêu đưa đến sự trao hiến mạng sống vì những kẻ mà mình yêu mến. Nói cách khác, đó là một tình yêu mang công hiệu cứu chuộc.

Thế còn trái tim Đức Maria là biểu tượng cho đạo lý nào?

Trước khi trả lời câu hỏi này, thiết tưởng nên lưu ý về việc dịch thuật các từ ngữ. Các bản dịch Kinh thánh ra tiếng Việt đã đổi tiếng “*tim*” thành ra “*lòng*”. Thế nhưng “*tim*” với “*lòng*” không hẳn là đồng nghĩa. Ví dụ như trong bài giảng về tám mối phúc theo thánh Matthew, chúng ta thấy nói đến mối phúc dành cho kẻ có “*lòng khó khăn*”, và có “*lòng trong sạch*”. Trong nguyên bản, cách hành văn của hai mối phúc khác hẳn, một bên là: “*phúc cho kẻ khó nghèo về tinh thần*” và một bên là “*phúc cho kẻ trong sạch về con tim*”. Chính vì thế, nhiều lần các từ nói về “*con tim*” đã nhường chỗ cho “*tám lòng*” trong bản dịch Việt ngữ; trong đó, có cả một đoạn văn quan trọng liên quan đến Đức Maria. Thánh Luca, ở Chương 2 của sách Tin Mừng, đã hai lần viết rằng: “*Đức Maria đã ghi khắc những điều này và*

suy gẫm trong con tim” (*câu 19 và câu 51*). Thoạt tiên, xem ra lối nói hơi ngược đời, bởi vì chúng ta quen suy gẫm ở trong đầu, chứ không suy gẫm trong tim! Thế nhưng, theo tư tưởng Do Thái, con tim không phải là biểu tượng của tình yêu cho bằng là biểu tượng của suy tưởng và quyết định. Ta có thể ví phần nào như là “*lương tâm*”, nơi đắn đo và cân nhắc, và quyết định hành động. Dĩ nhiên, khi đã nói đến “*lương tâm*” thì hiểu ngầm rằng, cái “*tâm*” (*tim*) lương thiện! Tiếc rằng, cái tim của con người chúng ta thường bị lệch lạc; vì thế mà trong Cựu ước, không thiếu những lời kêu gọi con người hãy “*thay đổi*” con tim, hoặc những lời cầu khẩn xin Chúa ban cho một trái tim mới.

Thế còn trái tim của Đức Maria thì sao? Tại sao gọi là trái tim vô nhiễm, trái tim thanh khiết?

Lúc này, tôi đã trung dẫn lời chúc phúc trong bài giảng trên núi dựa theo phúc âm thánh Matthew: “*Phúc cho kẻ thanh sạch về con tim*”. Từ ngữ “*thanh sạch về con tim*” đã được nói đến trong Cựu ước (*chẳng hạn ở Thánh Vịnh 24,3*). Con tim được hiểu về toàn thể con người: người có “*con tim thanh sạch*” là người công chính, luôn đi theo đường lối của Chúa, người ngay thẳng không gian dối, người gắn bó tuân hành ý Chúa. Như chúng ta đã biết, trong bài giảng trên núi (*Chương 6 Tin Mừng theo thánh Matthew*), Chúa Giêsu nhấn mạnh rất nhiều đến việc giữ đạo trong “*con tim*” (*từ việc cầu nguyện, cho đến việc ăn chay và làm việc nghĩa*), theo nghĩa là

không chỉ lo tuân giữ lề luật cách bôi bác bên ngoài để che mắt thiên hạ, nhưng cần phải cư xử trong-sáng đối với Thiên Chúa, Đấng thấu suốt con tim. Chúa Giêsu cũng kêu gọi chúng ta hãy học nơi Người về sự hiền lành và khiêm nhường trong con tim (Mt 11,29). Đối lại với “con tim trong trắng” là con tim dơ bẩn, độc địa, được Marco mô tả ở Chương 7 câu 21 như sau: “*từ bên trong, từ con tim của con người mà phát xuất những ý định xấu: tà dâm, trộm cắp, giết người, ngoại tình, tham lam, độc ác, xảo trá, trác táng, ganh tỵ, phỉ báng, kiêu cao, ngông cuồng*”.

Phụng vụ muốn nói lên điều gì khi kính trái tim vô nhiễm của

Đức Maria?

Khi kính Trái tim Chúa Giêsu, phụng vụ muốn tuyên xưng rằng, Chúa Giêsu đã yêu thương chúng ta với con tim của một Đấng vừa là con người vừa là Thiên Chúa, tình yêu hiền tế và cứu chuộc. Còn khi kính Trái tim của Đức Mẹ, phụng vụ muốn đề cao mẫu gương của một người tín hữu đón nhận tình yêu của Chúa, bằng việc lắng nghe lời Chúa và tuân hành. Phụng vụ cũng ca ngợi con tim của Đức Maria, vì đã được ơn Chúa giữ gìn cho được trong sạch khỏi mọi tội lỗi, nhờ vậy có thể gắn bó với Chúa cách vô điều kiện, không chút dè sẻn. Con tim đó không những trở nên hiền từ và khiêm tốn giống như con tim

của Chúa Giêsu, mà cũng đã được thanh luyện qua nhiều cuộc thử thách, theo như ông Simeon đã tiên báo. Nhìn lên tấm gương đó, người tín hữu cũng xin Đức Maria chuyển cầu cho chúng ta cũng được đổi mới con tim, luôn gắn bó với Thiên Chúa, bất chấp mọi thử thách. Cũng nhờ gắn bó vô điều kiện với Thiên Chúa, trái tim của Đức Maria cũng biết mở rộng ôm ấp hết mọi người được Chúa cứu chuộc. Lòng sùng kính Trái tim Chúa Giêsu và trái tim Đức Maria cũng muốn thúc đẩy chúng ta một đàng biết trở về với đời sống nội tâm, đàng khác cũng quan tâm đến nhu cầu của anh chị em đồng loại. ♦

Đức Thánh Cha: Xin Đức Mẹ Phù Hộ hướng dẫn Trung Hoa

(tiếp theo trang 7)

Trong ngày lễ Mẹ Phù Hộ các giáo hữu, Đức Thánh Cha cũng gửi lời chào đầy thân tình và yêu mến đến các tu sĩ nam nữ dòng Salegiêng. Ngài nhớ đến họ với lòng biết ơn vì những huấn luyện thiêng liêng mà Ngài đã nhận được từ những người con của thánh Don Bosco.

Đức Thánh Cha cũng nhắc tới chuyến viếng thăm mà ngài dự định thực hiện tại Acerra. Ngài nói: *Hôm nay tôi rất muốn đến Acerra, để nâng đỡ đức tin của các tín hữu, cũng như cổ vũ nỗ lực của những ai đang làm việc để chống lại thảm kịch ô nhiễm tại vùng đất được gọi là vùng đất lửa ấy. Chuyến thăm của tôi đã bị hoãn lại; Nhưng tôi muốn gửi lời*

chào, lời chúc phúc và khích lệ của tôi đến Đức Giám mục, các linh mục, các gia đình và toàn thể cộng đồng giáo phận.

Đức Thánh Cha cũng nhấn mạnh rằng: hôm nay chúng ta kỷ niệm 5 năm ngày Thông điệp Laudato Si', như là lời nhắc nhở chúng ta chú ý đến việc bảo vệ và chăm sóc trái đất, ngôi nhà chung của chúng ta và quan tâm đến người nghèo. Ngài cảm ơn sáng kiến của Bộ Phục vụ và Phát triển Con người toàn diện và công bố rằng: “*tuần lễ Laudato Si'*”, mà chúng ta vừa tổ chức, sẽ phát triển thành một năm đặc biệt để suy ngẫm về thông điệp Laudato Si', từ ngày 24/05/2020-24/05/2021. Tôi mời gọi tất cả những ai thành tâm thiện chí tham gia vào việc

chăm sóc ngôi nhà chung cũng như những anh chị em dễ tổn thương nhất của chúng ta.

Chúc mọi người một ngày Chúa nhật an lành. Xin đừng quên cầu nguyện cho tôi.

Sau khi kết thúc, các tín hữu ở quảng trường thánh Phêrô đã vỗ tay và mong đợi Đức Thánh Cha ban phép lành cho họ. Một lát sau, tại cửa sổ của Điện Tông Tòa, Đức Thánh Cha đã vẫy tay chào các tín hữu và ban phép lành cho mọi người hiện diện. Một hình ảnh mà từ rất lâu rồi người ta không được chứng kiến từ khi đại dịch xảy ra. Chúng ta tiếp tục cầu nguyện cho thế giới, nhất là những bệnh nhân, các y bác sĩ đang phải đối diện với cuộc chiến chống virus corona này. ♦

TUYÊN BỐ CỦA HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC HOA KỲ TRƯỚC CÁI CHẾT CỦA ANH GEORGE FLOYD VÀ CÁC CUỘC BIỂU TÌNH TRÊN TOÀN QUỐC

■ J.B. Đặng Minh An dịch
Ngày 29 tháng 5 năm 2020

WASHINGTON - Bảy chủ tịch các ủy ban của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã đưa ra một tuyên bố sau trước cái chết của anh George Floyd và các cuộc biểu tình đang nổ ra ở Minneapolis và các thành phố khác của Hoa Kỳ.

Dưới đây là bản dịch toàn văn sang Việt Ngữ:

Đức Cha Shelton J. Fabre của Houma-Thibodaux, Chủ tịch Ủy ban chống phân biệt chủng tộc; Đức Tổng Giám Mục Nelson J. Pérez của Philadelphia, Chủ tịch Ủy ban Đa Văn hóa trong Giáo Hội; Đức Tổng Giám Mục Paul S. Coakley của Thành phố Oklahoma, Chủ tịch Ủy ban Tư pháp và Phát triển Con người Quốc nội; Đức Tổng Giám Mục Joseph F. Naumann của Thành phố Kansas, Chủ tịch Ủy ban về các hoạt động phò sinh; Đức Giám Mục Joseph Bambera của Scranton, Chủ tịch Ủy ban về các vấn đề đại kết và liên tôn; Đức Giám Mục David O'Connell, Giám Mục Phụ Tá của Los Angeles, chủ tịch Tiểu ban Vận động Công Giáo vì sự phát triển của con người; và Đức Giám Mục Joseph N. Perry, Giám Mục Phụ Tá của Chicago, chủ tịch Tiểu ban về các vấn đề người Mỹ gốc Phi đã đưa ra tuyên bố sau:

Chúng tôi rất đau khổ, đau lòng và phẫn nộ khi xem một video về một người đàn ông Mỹ gốc châu Phi bị giết trước mắt chúng tôi. Điều đáng kinh ngạc hơn nữa là điều này xảy ra chỉ trong vòng vài tuần sau một vài biến cố tương tự như vậy. Đây là lời mời gọi thức tỉnh mới nhất cần được đáp trả bởi mỗi người chúng ta trong một tinh thần quyết tâm hoán cải.

Phân biệt chủng tộc không phải là một điều của quá khứ hoặc chỉ đơn giản là một vấn đề chính trị được băng bó lúc nào đó thuận tiện. Đó là một mối nguy hiểm thực sự và hiện tại phải được đáp ứng một cách trực diện. Là thành viên của Giáo Hội, chúng ta phải ủng hộ những hành động đúng đắn và công bằng hơn, thay vì dễ dãi

và thờ ơ trước những sai lầm. Chúng ta không thể nhắm mắt làm ngơ trước những hành động tàn bạo này mà vẫn cố gắng rêu rao là tôn trọng cuộc sống của mỗi con người. Hãy nhớ rằng: Chúng ta đang phục vụ một Thiên Chúa của tình yêu, lòng thương xót và công lý.

Chúng tôi được mong đợi sẽ kêu gọi các cuộc biểu tình phi bạo lực ôn hòa, và chúng tôi

chắc chắn sẽ làm như thế, nhưng chúng tôi cũng ủng hộ nhiệt tình của các cộng đồng bị xúc phạm một cách quá trắng trợn. Quá nhiều cộng đồng trên khắp đất nước này cảm thấy tiếng nói của họ không được lắng nghe, những lời phàn nàn của họ về nạn đối xử phân biệt chủng tộc không được chú ý, và chúng ta không làm đủ để chỉ ra rằng sự đối xử chết người này là một dấu chỉ phản chứng đối với Tin Mừng Sự sống.

Như chúng tôi đã nói mười tám tháng trước trong lá thư mục vụ gần đây nhất của chúng tôi về chống phân biệt chủng tộc, có nhan đề Hãy Mở Rộng Lòng Chúng Ta Ra, đối với những người da màu, một số tương tác với cảnh sát có thể gây ra nỗi sợ hãi và thậm chí là nguy hiểm. Những người có lương tâm tốt không bao giờ được nhắm mắt làm ngơ khi công dân bị tước đi phẩm giá con người và thậm chí cả mạng sống của họ. Sự thờ ơ không thể là một lựa chọn. Là một Giám Mục, chúng tôi tuyên bố rõ ràng rằng phân biệt chủng tộc là một vấn nạn đối với sự sống.

Chúng tôi hiệp cùng với Đức Tổng Giám Mục Bernard A. Hebda của St. Paul và Minneapolis cầu nguyện cho sự an nghỉ đời đời của linh hồn anh George Floyd và tất cả những người khác đã mất mạng trong các trường hợp tương tự. Chúng tôi cầu xin sự chấm dứt bạo lực sau thảm kịch này và cho các nạn nhân của những cuộc bạo loạn. Chúng tôi cầu nguyện cho sự an ủi cho gia đình và bạn bè anh Floyd đang phải đau buồn. Chúng tôi cầu nguyện cho hòa

binh trên khắp Hoa Kỳ, đặc biệt là ở Minnesota, trong khi tiến trình pháp lý được thực hiện. Chúng tôi cũng trông đợi một cuộc điều tra đầy đủ dẫn đến trách nhiệm chính đáng và công lý thực sự.

Chúng tôi tham gia với các Giám Mục anh em của chúng tôi để mời gọi mọi người đến với nhau, đặc biệt là với những người đến từ các nền văn hóa khác nhau. Trong cuộc gặp gỡ này, tất cả chúng ta hãy tìm kiếm sự hiểu biết nhiều hơn giữa Dân Chúa. Quá nhiều người trong lịch sử đã bị tước mất nhân quyền và tiếp tục phải trải qua nỗi buồn và nỗi đau, nhưng họ vẫn nỗ lực để kiên trì và vẫn là người có đức tin mạnh mẽ. Chúng tôi khuyến khích các mục tử của chúng ta gặp gỡ và đồng hành một cách chân thực hơn với họ, lắng nghe câu chuyện của họ và học hỏi từ họ, tìm ra những cách thức thực sự để tạo ra sự thay đổi hệ thống. Những cuộc gặp gỡ như vậy sẽ bắt đầu mang lại sự hoán cải cần thiết trong sự hiểu biết của chúng ta về cuộc sống thực sự, lòng bác ái và công lý ở Hoa Kỳ. Hy vọng, khi đó sẽ

có nhiều tiếng nói lên tiếng và tìm cách chữa lành, chống lại sự xấu xa của nạn phân biệt chủng tộc ở vùng đất của chúng ta.

Hướng đến ngày lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống vào cuối tuần này, chúng tôi mời gọi tất cả người Công Giáo cầu nguyện và làm việc cho sự tuôn đổ mới mẻ các ơn Chúa Thánh Thần. Chúng ta hãy cầu nguyện cho một sự khao khát siêu nhiên muốn thoát ra khỏi những tác hại mà sự thiên vị và thành kiến gây ra. Chúng tôi kêu gọi người Công Giáo cầu nguyện với Chúa Thánh Thần để Thần Chân lý chạm đến trái tim của tất cả mọi người ở Hoa Kỳ và tuôn đổ xuống hệ thống thực thi pháp luật và tư pháp hình sự của chúng ta. Cuối cùng, hãy để mỗi người Công Giáo, bất kể sắc tộc của họ, cầu xin Chúa chữa lành quan điểm của chúng ta đối với nhau đã bị đổ vỡ một cách sâu sắc, và xin Người chữa lành xã hội đã tan vỡ sâu sắc của chúng ta. ♦

(Vietcatholic)

Lưu Ý: Xin quý độc giả coi ngày đáo hạn lệ phí trên góc phải label của bao thư gửi báo. Nếu đã đáo hạn, xin gửi check đề "Diễn Đàn Giáo Dân" kèm theo tên họ và số ký danh ID của độc giả, in trên góc trái của label để khỏi lầm lẫn; hoặc cắt miếng label kèm vào thư. Đa tạ.

Viết Từ
CANADA

Mạc Giao

Chiến tranh lạnh đối đầu với Liên Xô trước đây nặng về chủ thuyết. Chiến tranh lạnh lần này xảy ra trực tiếp giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ, tuy không chia đôi thế giới thành hai phe theo chủ thuyết, nhưng cũng lôi kéo một số nước theo phe này, một số nước theo phe kia, vì quyền lợi hay thân hữu.

Tham vọng xâm lăng và bá chủ thế giới của Trung Quốc tồn tại từ nhiều ngàn năm. Chỉ khi nào Trung Quốc yếu, bị chia năm xẻ bảy, tham vọng đó mới tạm ngủ yên. Nhưng khi Trung Quốc khỏe lên, tham vọng lại trỗi dậy. Trong thời đại chúng ta, năm 1972 Mỹ sửa soạn kết thân với Trung Cộng qua việc gửi toán thể thao bóng bàn (ping pong) sang đấu giao hữu, mở đầu cho việc Kissinger và Nixon sang tận Bắc Kinh nói chuyện với Mao Trạch Đông và Chu Ân Lai. Liên theo đó Mỹ đã từ từ cởi trói cho Trung Cộng, mở cửa cho Trung Cộng đi vào thị trường Mỹ và thế giới không cộng sản để làm ăn buôn bán và học hỏi kỹ thuật tân tiến. Lúc đó

Chiến Tranh Lạnh Mỹ-Trung Đang Diễn Ra Như Thế Nào, Có Dẫn Đến Chiến Tranh Nóng?

“Chiến tranh lạnh” là tên gọi một hình thức tranh chấp một mắt một còn nhưng không dùng đến vũ khí giết người. Chiến tranh lạnh cũng có thể dẫn đến chiến tranh nóng khi tranh chấp lên đến điểm cao. Cuộc tranh chấp không vũ khí giữa phe cộng sản do Liên Xô lãnh đạo và phe tự do tư bản do Hoa Kỳ đứng đầu trong thế kỷ 20 là cuộc chiến tranh lạnh kéo dài từ 1945 đến 1992, khi chế độ cộng sản tại Liên Xô sụp đổ. Thế giới thờ phào vì mối lo đại chiến, nhất là đại chiến nguyên tử, đã được cất đi. Tuy những cuộc chiến tranh địa phương luôn luôn xảy ra, nhưng đó không phải là mối đe dọa tàn phá thế giới, hủy diệt nhân loại.

Chiến tranh lạnh hoàn cầu lại tái hiện từ mấy năm nay, đặc biệt từ năm 2017 khi ông Donald Trump nhận chức Tổng Thống Hoa Kỳ. Ông Trump không gây ra cuộc chiến tranh này. Ông đối phó với những tình huống đã thành hình và những vấn đề mới phát sinh. Ông bảo vệ quyền lợi nước Mỹ. Thế là ông đụng lung tung, kể cả những đồng minh của Mỹ. Nhưng đối thủ chính của ông Trump, của Hoa Kỳ và của nhiều nước trên thế giới là Trung Cộng, nói cho chính xác là tập đoàn lãnh đạo Trung Hoa.

Ngoại Trưởng Pompeo, Cố Vấn Navarro, TT Trump, Tập Cận Bình

TT Nixon cùng ly với Chu Ân Lai tại Thượng Hải 1972

Mỹ nghĩ rằng cần giúp Trung Cộng tách khỏi Liên Xô để làm suy yếu phe cộng sản, đồng thời, nhờ kinh tế phát triển, Trung Cộng sẽ đi gần với Tây Phương và từng bước thực hiện tự do dân chủ.

Mỹ đã lầm trong nhiều thập niên. Mỹ đã nuôi ong tay áo, giúp Trung Cộng lớn mạnh để chống Mỹ, gây ảnh hưởng và rối loạn ngay trong lòng nước Mỹ, chinh phục thế giới bằng tiền kiếm được sau nhiều chục năm buôn bán dối trá, khai thác sức lao động của dân Trung Hoa. Tất cả đều nhắm mục tiêu bá chủ thế giới. Trong cuốn ***The Hundred-Year Marathon – China’s Secret Strategy to Replace America as the Global Superpower*** (Cuộc chạy việt dã một trăm năm - Chiến lược bí mật của Trung Hoa nhằm thay thế Hoa Kỳ làm bá chủ thế giới), xuất bản năm 2016 tại New York do St Martin’s Griffin Edition, tác giả **Michael Pillsbury**, người từng làm việc với Bộ Ngoại Giao và cơ quan Tình Báo Hoa Kỳ, viết rằng các học viên Trung Hoa môn nghiên cứu chính sách đều được dạy những bài học từ Chiến Quốc Sách mà chiến lược Marathon 100 năm (Kỷ niệm 100 năm đảng Cộng Sản chiếm trọn Hoa lục 1949-2049) dựa trên đó để đưa Trung Quốc lên hàng bá chủ thế giới vào năm 2049. Những điều căn bản của chính sách gồm:

- 1- Làm cho đối phương tự mãn, không lo ngại
- 2- Thao túng, gây ly gián các cố vấn của đối phương
- 3- Ân nhân trong hàng chục năm hay có thể lâu hơn để chờ dành thắng lợi
- 4- Lây cắp những ý tưởng và kỹ thuật của đối phương để dùng vào mục đích chiến lược
- 5- Sức mạnh về quân sự không phải là một yếu tố then chốt để chiến thắng trong một cuộc tranh đua dài hạn
- 6- Cần cảnh giác rằng bá quyền (Hoa Kỳ hiện nay) có thể có những hành động cực đoan liều lĩnh để duy trì tư thế thống trị
- 7- Không bao giờ bỏ qua cái thế. Tạo thế bằng cách đánh lừa đối

phương để họ thực hiện những điều có lợi cho mình và chờ đợi tới khi thời cơ thuận tiện nhất thì ra tay

- 8- Thiết lập và sử dụng những thước đo để đo lường tình trạng hiện tại của mình so với những đối thủ khác
- 9- Luôn cảnh giác để tránh bị bao vây hay bị lừa dối bởi kẻ khác. (bản dịch theo Trần Lương Ngọc)

Chúng ta thấy Tập Cận Bình đã áp dụng đầy đủ phương pháp lừa lọc tam thập lục kế do tổ tiên Trung Hoa truyền lại. Nào kế hoạch “Một vòng đai một con đường” để gây ảnh hưởng và trực lợi khắp thế giới. Nào mặt trận gián điệp chính trị, quân sự và khoa học bí mật thực hiện tại nhiều quốc gia. Nào mặt trận văn hóa với những Viện Khổng Tử được thành lập khắp nơi, mua chuộc các trường và giáo sư đại học Mỹ và các nước khác, gửi sinh viên ồ ạt đi du học tại Mỹ, Úc và các nước Tây Âu để học hỏi, nằm vùng làm tuyên truyền, xách động. Báo chí và truyền thông ngoại quốc cũng được mua chuộc để thông tin và bình luận có lợi cho Trung Quốc. Trên mặt trận kinh tế và thương mại, ăn cắp kỹ thuật, sử dụng nhân công rẻ, sản xuất đủ thứ mặt hàng bán giá rẻ nhưng phẩm chất dỏm tung ra khắp thế giới, khiến hầu hết các nước bị thâm hụt cán cân thương mại với Trung Quốc. Nặng nhất là Mỹ với số thâm hụt lên tới 600 tỷ Đô la (2018). Ngoài ra, Trung Quốc còn chiếm Biển Đông, bắt nạt các quốc gia trong vùng, bắt chấp luật lệ và và phán quyết quốc tế. Rõ ràng Trung Quốc có kế hoạch lợi dụng, làm suy yếu và gây bất ổn cho nước Mỹ. Trung Quốc coi Hoa Kỳ là địch

thủ số 1 cần triệt hạ vì là thế lực mạnh nhất có thể cản đường bá chủ hoàn cầu của Trung Quốc. Những nước nào hay những cá nhân nào chống lại hoặc chỉ cần không đồng ý với Trung Quốc cũng đều được coi là kẻ thù của Trung Quốc.

Về phần Hoa Kỳ, Tổng thống Donald Trump đã có chủ tâm và chính sách phản đòn Trung Quốc ngay từ khi ông lên cầm quyền. Việc ông đặt ông Peter Navarro, giáo sư kinh tế Đại Học California Irvine, làm cố vấn kinh tế và thương mại đã nói lên điều này. Ông Peter Navarro là tác giả cuốn *Death by China* (Chết vì Trung Quốc), trong đó ông vạch trần những âm mưu thâm độc của Trung Quốc nhằm phá Mỹ, vơ vét lợi nhuận trên toàn thế giới, khai thác tài nguyên của các nước nghèo, chà đạp nhân quyền và coi thường luật lệ quốc tế. Một “điều hâu” khác, ông Steve Bannon, cựu cố vấn của Tổng Thống Trump, cũng tham gia bản hợp ca kết tội Trung Quốc và nói huych toẹt điều mà những người lập chính sách trong chính quyền Trump mong muốn: *“Chúng ta không cần phải làm cho kinh tế Trung Quốc sụp đổ. Những gì chúng ta phải làm là làm sụp đổ Đảng Cộng Sản Trung Quốc”* (The Epoch Times). Mặt trận phản công về phía Mỹ đã được dàn ra. Ông Trump có dư lý do để kết án và hành động chống lại Trung Quốc.

Đòn phản công có tính thời sự nhất hiện nay là cáo trạng về nguồn gốc, lai lịch và thời điểm bắt đầu lan lây của vi khuẩn Covid-19, về việc Trung Quốc mua chuộc Tổng Giám Đốc cơ

quan Y tế Thế Giới (WHO) Tedros Ghebreyesus để cơ quan này chậm công bố việc phát bệnh, che dấu nguyên do của vi khuẩn. Trung Quốc cũng không cho các nhà khoa học quốc tế đến Vũ Hán nghiên cứu về vi khuẩn để tìm thuốc chữa và thuốc chủng ngừa. Những hành động này khiến toàn thể nhân loại không thể sửa soạn ứng phó và phòng ngừa kịp thời. Bất kể vi khuẩn Covid-19 phát xuất từ Viện Nghiên Cứu Sinh Học Vũ Hán hay từ thịt dơi truyền qua chưa được kiểm chứng chính xác, nhưng điều chính xác là vi khuẩn đó xuất phát từ Vũ Hán, Trung Quốc, đúng là Chinese Virus. Đây là cáo trạng về sự thiếu minh bạch, hay có thể nói là dối trá của Trung Quốc. Ngoài Hoa Kỳ, nhiều quốc gia khác như Anh, Pháp, Đức, Bỉ, Úc, Tân Tây Lan... cũng đồng thanh lên tiếng đòi hỏi Trung Quốc phải chịu trách nhiệm và phải công bố sự thật. Nhật báo Bild ở Đức đã kiện chính quyền Trung Quốc và đòi bồi thường 160 tỷ Đô la. Nghe đâu một công ty của con rể TT Trump cũng kiện Trung Hoa và đòi bồi thường lớn.

Đòn phản công khác đã được bắt đầu từ mấy năm nay, đó là thương mại và kinh tế. Để giảm bớt sự chênh lệch ngoại thương giữa Mỹ và Trung Quốc, chính quyền Trump đã áp thuế trên nhiều mặt hàng Trung Quốc, khiến số sai biệt nghiêng về phía Trung Quốc giảm 200 tỷ Đô la năm 2019 (dù vẫn còn 400 tỷ). Ông Trump khuyến khích các nhà đầu tư Mỹ chuyển các cơ xưởng sản xuất từ Trung Quốc về Mỹ hay qua các nước khác. Mỹ hiện có kế hoạch chi 25 tỷ Đô la để hỗ trợ các công ty Mỹ rời khỏi Trung Quốc. Theo báo Zing, ngày 18 tháng 5, Tổng Thống Trump đã liên lạc với Tổng Thống Indonesia Joko Widodo để vận động cho 27 công ty Mỹ đầu tư vào Indonesia thay vì Trung Cộng. Chính phủ Ấn Độ mong muốn thu hút 1,000 công ty Mỹ rời Trung Quốc đến Ấn Độ. Báo Nikkei Asian Review cho biết Nhật bản trợ giúp khẩn cấp 240 tỷ Yen (khoảng 2,2 tỷ Đô la) cho các công ty Nhật chuyển sản xuất về nước. Liên Hiệp châu Âu cũng đang nghĩ tới việc tự sản xuất những mặt hàng cần thiết cung ứng cho kỹ nghệ, thay vì nhập cảng từ Trung Quốc.

Phong trào di chuyển các cơ sở sản xuất ra khỏi Trung Quốc không phải là chiến thắng riêng của ông Trump. Các nước khác cũng đã nhận ra bộ mặt thật của Trung quốc và sự tùy thuộc quá lớn của họ với Trung Quốc trong việc cung cấp những sản phẩm dùng cho các ngành kỹ nghệ của họ. Vì ham nhân công rẻ và một số đặc ân Trung Quốc dành cho các cơ sở đầu tư ngoại quốc, tư bản ngoại quốc ùn ùn kéo đến Trung Quốc xây dựng các cơ sở sản xuất để sản phẩm có giá thành thấp, dễ cạnh tranh, kiếm được nhiều lợi nhuận. Họ sản xuất các loại phụ tùng xe hơi, các linh kiện điện tử, thuốc Tây... Những mặt hàng này khi bị Mỹ áp thuế vì là sản phẩm xuất cảng từ Trung Quốc thì giá thành trở nên cao. Gặp nạn dịch Covid-19, hầu hết các xưởng máy tại Trung Quốc đóng cửa, nhân công không đi làm, sản phẩm không có. Các xưởng sản xuất xe hơi Mỹ, Nhật, châu Âu cũng tê liệt luôn vì không có phụ tùng từ Trung Quốc đến. Thậm chí thuốc Tây cũng khan hiếm trên thế giới. Không ai có thể ngờ Mỹ và các nước văn minh mua của Trung Quốc từ 70 đến 80% số thuốc cần dùng, dù làm theo toa của

ngoại quốc. Qua nạn dịch này, thế giới mới bừng tỉnh là nền kinh tế và kỹ nghệ của họ tùy thuộc vào Trung Quốc quá nhiều. Chính lúc cần thuốc và dụng cụ y khoa để chống chọi với nạn dịch, người ta phải nhập cảng từ Trung Quốc từ thuốc chữa đến máy trợ thở, ngay cả khẩu trang. Trung Quốc lúc nào cũng có đủ mặt hàng để bán, dù là hàng dở, thiếu tiêu chuẩn, bị nhiều nước trả lại. Nhờ dịp này, người ta mới thấy không thể giao hết cả rổ trứng cho ác.

Về chính trị và quân sự, Mỹ phải đương đầu với Trung Quốc trên ba mặt trận tại vùng Đông Nam Á: Hồng Kông, Đài Loan và Biển Đông. Trước tiên là Hồng Kông. Khi trao trả Hồng Kông cho Trung Quốc năm 1997, nước Anh đã ký với Trung Quốc một thỏa hiệp tôn trọng quyền tự trị của Hồng Kông trong vòng 50 năm theo mô thức “nhất quốc lưỡng chế” (một nước hai chế độ). Tuy nhiên, Trung Quốc cũng giống như tất cả các nước cộng sản khác, không bao giờ tôn trọng các hiệp ước chính họ đã ký. Họ can thiệp vào quyền lãnh đạo Hồng Kông. Họ ra luật dẫn độ người phạm tội tại Hồng Kông về Trung Quốc, kể cả những tội phạm chính trị (những người đối lập đấu tranh cho tự do dân chủ). Dân Hồng Kông đã nổi lên phản đối một cách quyết liệt và trường kỳ suốt năm 2019, đòi rút luật dẫn độ và tiện thể đòi độc lập luôn. Trung Cộng gia tăng đàn áp và lợi dụng lúc mọi người đang chú tâm vào dịch Covid-19 để tung ra Luật An Ninh Hồng Kông. Luật này đã được Quốc Hội Trung Quốc thông qua ngày 28-5-2020 và gây nhiều phản ứng bất lợi của dân Hồng Kông và của toàn thế

giới.

Theo giải thích của báo Le Monde (Pháp), Luật An Ninh Hồng Kông bao gồm 7 điều khoản, trong đó có 3 điều quan trọng:

Điều 2: Trung Quốc phản đối mạnh mẽ mọi hành động can thiệp từ các thế lực bên ngoài vào Hồng Kông

Điều 4: Cho thiết lập các cơ quan bảo vệ an ninh tại Hồng Kông và mở rộng các hoạt động tại đặc khu này

Điều 6: Quan trọng nhất, cho phép Trung Quốc quyền triển khai các điều luật bảo vệ an ninh quốc gia ở Hồng Kông nhằm ngăn chặn, trừng phạt mọi hành vi nghiêm trọng như ly khai, lật đổ chế độ, khủng bố, hành động với sự can thiệp của nước ngoài.

Như vậy còn tự trị gì nữa? Toàn quyền cuối cùng của Anh tại Hồng Kông, Chris Patten, người đã ký thỏa ước về Hồng Kông với Trung Quốc, vừa lên tiếng: *“Người dân Hồng Kông đã bị Trung Quốc phản bội và chính phủ Anh có nghĩa vụ đạo đức, kinh tế và pháp lý để đứng lên bảo vệ vùng lãnh thổ này”*.

Phía Hoa Kỳ, Thượng Nghị Viện Mỹ đã thông qua, sau khi Hạ Nghị Viện bỏ phiếu thuận, luật Nhân Quyền và Dân Chủ cho Hồng Kông (Hongkong Human Rights and Democracy Act) ngày 27-11-2019. Nội dung gồm việc ủng hộ cuộc tranh đấu cho Nhân quyền và dân chủ của dân Hồng Kông và dự trừ những biện pháp chế tài khi những vi phạm và đàn áp gia tăng. Ngoại Trưởng Mỹ Mike Pompeo tuyên bố hôm Thứ Tư 27-5-2020 là Washington không còn coi Hồng Kông là lãnh thổ tự trị nữa, Mỹ sẽ nghĩ tới chuyện hủy bỏ quy chế thương mại đặc biệt dành cho Hồng Kông. Điều này sẽ làm cho Hồng Kông mất sự thu hút với giới doanh thương quốc tế. Đó là ác mộng của dân Hồng Kông và của Trung Quốc, vì Hồng Kông là trung tâm tài chính, thương mại, nơi thu tiền về, nơi mở cửa tuần hàng ra thế giới. Có thể Mỹ không giúp được dân Hồng Kông dành độc lập nhưng sẽ giúp dân Hồng Kông bớt bị áp bức. Lá bài Hồng Kông có giá trị phá và gây rối thế cờ của Trung Quốc.

Bước qua mặt trận Đài Loan. Khi tái đắc cử tổng thống nhiệm kỳ hai, Bà Thái Anh Văn đã tuyên bố cứng rắn là Đài Loan không muốn sáp nhập vào Trung Quốc. Bà tránh danh từ độc lập để khỏi làm các cấp lãnh đạo Trung Quốc nổi điên. Nhưng Trung Quốc vẫn đe dọa, xác nhận Đài Loan là một phần của Trung Quốc, họ sẵn sàng dùng mọi biện pháp, kể cả quân sự, chiếm Đài Loan nếu Đài Loan tách ra tuyên bố độc lập. Tuy không có ghé trong Liên Hiệp Quốc và không có bang giao chính thức với hầu hết các quốc gia, kể cả Hoa Kỳ, Đài Loan không cô đơn. Đài Loan vẫn buôn bán với các nước, vẫn được nể trọng, vẫn duy trì chế độ tự do dân chủ, vẫn làm cho dân giàu nước mạnh. Đài Loan tin vào sự cam kết của Mỹ là Mỹ sẽ can thiệp nếu nước nào dùng võ lực để thay đổi hiện trạng Đài Loan. Tổng Thống Trump nói chuyện điện thoại với bà Thái Anh Văn, đòi phục hồi ghế quan sát viên của Đài Loan trong tổ chức WHO. Năm ngoái, Mỹ bán cho Đài Loan chiến xa và hỏa tiễn phòng không trị giá 2,2 tỷ Đô la,

thêm một số chiến đấu cơ F-16 trị giá 8 tỷ. Tháng 5 năm nay, Mỹ lại bán cho Đài Loan 18 ngư lôi tối tân loại MK-48 Mod 6, xử dụng kỹ thuật sonar mới để lùng diệt tàu ngầm. Pháp cũng bán bộ phận canh tân bộ phóng Dagaie trên 6 khu trục hạm Lafayette Đài Loan mua của Pháp từ 1991. Dĩ nhiên Trung Quốc phản đối gay gắt Mỹ và Pháp, nhưng tiền trao cháo múc đã xong rồi, phản đối lấy lệ chẳng đi đến đâu. Tình trạng này khiến Trung Quốc phải suy nghĩ 7 lần 7 trước khi lấy quyết định tấn công Đài Loan.

Mặt trận thứ ba là Biển Đông, nơi Trung Quốc ngang ngược nhận là chủ nhân 80% vùng biển này và các hải đảo trong vùng. Xa như Mã Lai, Brunei cũng bị ảnh hưởng. Phi Luật Tân bị mất đảo. Việt Nam bị nặng nhất, mất trọn quần đảo Hoàng Sa, mất một phần quần đảo Trường Sa, tàu đánh cá Việt Nam bị tàu Trung Quốc tấn công, đánh đắm, bị Trung Quốc ấn định thời gian cấm đánh cá, các dàn khoan dầu bị đe dọa, phải di dời. Các nước nhỏ không dám chống cự với nước lớn. Chỉ riêng Hoa Kỳ là có hành động cảnh cáo Trung Quốc bằng việc cho tàu hải quân đi tuần tra trong vùng, cho phi cơ bay trên bầu trời. Hoa Kỳ và các đồng minh không thể chấp nhận cho Trung Quốc làm chủ Biển Đông, cản trở việc hải hành tự do và khai thác tài nguyên thiên nhiên. Ngoài Hoa Kỳ, các nước Anh, Pháp, Canada, Úc cũng thỉnh thoảng cho chiến hạm đi vào vùng này để thách thức Trung Quốc và tỏ quyết tâm bảo vệ việc đi lại tự do trên Biển Đông. Trung Quốc tưởng có thể nuốt Biển Đông dễ dàng nhưng thực tế cho thấy thật khó nuốt. Trung Quốc chỉ dám bắt nạt các nước nhỏ nhưng không dám thi hành chủ quyền tự nhận với các nước lớn, như kiểm soát, cấm đoán tàu bè của các nước này đi lại trên Biển Đông, thiết lập vùng nhận diện hàng không (ADIZ), vì nếu làm vậy, e sẽ xảy ra chuyện lớn.

Rõ ràng Trung Quốc đang phải đối đầu trên mọi mặt trận, mọi âm mưu của họ đã bị vạch trần. Họ không dễ bị đánh gục nhưng mộng bá chủ hoàn cầu càng ngày càng trở nên xa vời, còn thêm nạn chia rẽ nội

Hải quân Hoa Kỳ tuần tra tại Biển Đông

bộ khiến chiếc ghế toàn trị của ông Tập có thể bị lung lay, mối lo kinh tế suy sụp vì nạn dịch và sự cảnh giác của các quốc gia đối tác thương mại khiến hàng hóa không thể sản xuất nhiều và bán được nhiều như trước. Hậu quả là thất nghiệp sẽ gia tăng, nhiều thành phần dân chúng sẽ đói khổ và có thể nổi loạn.

Chưa biết lãnh đạo Trung Quốc sẽ lấy biện pháp nào để đối phó với tình hình. Một trong những biện pháp đáng lo ngại là gây chiến tranh, vừa để vuốt mặt, đóng vai anh hùng, vừa cho dân Trung Quốc uống liều thuốc chủ nghĩa dân tộc cực đoan để mọi người quên đi những khó khăn, thiếu thốn, đồng thời đổ hết mọi thứ tội lỗi lên đầu kẻ thù. Dĩ nhiên, họ phải nghĩ tới hậu quả của chiến tranh để tính gây chiến với ai, tới mức độ nào và giới hạn trong không gian, thời gian nào.

Sức mạnh của một nước, ngoài chính trị, kinh tế, kỹ thuật, còn là võ lực. Không có một quân đội hùng mạnh được trang bị tối tân thì dễ bị bắt nạt và coi thường. Các cường quốc càng không thể xao lãng việc chạy đua võ trang. Năm nào ngân sách quốc phòng của Mỹ và của Trung Quốc cũng đều được gia tăng. Theo tướng Zhu Chen, năm nay, chi tiêu quốc phòng của Trung Quốc được tăng 6,6 %, tương đương 178 tỷ Mỹ kim. Trong vòng 20 năm, Trung Quốc đã có thể tự chế tạo máy bay phản lực, tàu ngầm, hỏa tiễn, cả hàng không mẫu hạm, chưa kể kỹ thuật và dụng cụ đánh phá trên mạng điện tử. Vì vậy, nếu có một cuộc đụng độ, quân đội Trung Quốc không còn là một đạo quân nhà quê với võ khí cổ

hù. Dù vậy, Trung Quốc cũng biết về phương diện kỹ thuật, vũ khí và dụng cụ chiến tranh của Mỹ vẫn tân tiến hơn của Trung Quốc nhiều. Họ không muốn gây chiến tranh toàn diện với Mỹ nhưng họ có thể đánh úp để chiếm một cứ điểm, một hòn đảo rồi chiếm luôn, đặt mọi người trước sự đã rồi. Họ cũng có thể đánh du kích bằng cách đánh lén, tấn công xuất kỳ bất ý rồi rút, khiến đối phương trở tay không kịp. Vì thế chiến tranh cục bộ có thể xảy ra. Chiến tranh toàn diện chỉ xảy ra khi Trung Quốc tấn công phi cơ Mỹ bay trên vùng trời Biển Đông, tấn công hay ngăn chặn chiến hạm và tàu bè Mỹ đi vào vùng lưỡi bò hay vào khu vực đặc quyền kinh tế do Trung Quốc tự nhận. Một cuộc chiến tranh đối đầu Mỹ - Trung sẽ gây tổn thất khủng khiếp cho cả hai bên và không ai có thể tiên đoán hậu quả sẽ ra sao.

Vì vậy không bên nào muốn gây chiến nhưng phải tuyên bố và hành động ra vẻ để hù dọa đối phương và tỏ ra ta đã sẵn sàng. Tập Cận Bình vừa hiệu triệu Quân Đội Giải Phóng Nhân Dân “*tăng cường chuẩn bị cho xung đột vũ trang, tiến hành huấn luyện sát thực tế, chiến đấu một cách linh hoạt*” (VNExpress 25-5-20). Ông Reed Werner, Phó Phụ tá Bộ Trưởng Quốc Phòng Mỹ cho biết vào giữa tháng 3 vừa qua, một nhóm phi cơ oanh kích của Trung Quốc bay tuần tiễu trên Biển Đông đã quấy nhiễu khu trục hạm USS Mustin của Mỹ. Đài Loan cũng tố cáo một máy bay Y-8 của Trung Quốc bay vào vùng nhận dạng phòng không của Đài Loan, khiến các phi cơ phản lực của Đài Loan phải bay lên cảnh cáo và đuổi đi.

Hoa Kỳ thì tăng cường thêm chiến hạm tuần tra trên Biển Đông, kể cả hàng không mẫu hạm Theodore Roosevelt trở lại hoạt động sau khi 1,000 thủy thủ bị nhiễm Covid-16, cho 2 oanh tạc cơ B-1B Lancer bay từ đảo Guam tới Biển Đông ngày 26-5-2020. Đặc biệt đưa 7 tàu ngầm nguyên tử tới Biển Đông. Các tàu ngầm này là loại tấn công trang bị thủy lôi và hỏa tiễn hành trình tầm xa Tomahawk và cũng có khả năng thực hiện các cuộc trinh sát bí mật. Lực lượng của Hạm Đội 7 tỏ ra rất hùng hậu. Phó Đô Đốc Bill Merz, tư lệnh Hạm Đội 7 khẳng định rằng Hải Quân Hoa Kỳ sẽ tiếp tục cho phi cơ và tàu chiến hoạt động ở bất cứ nơi nào trên Biển Đông và bất kỳ thời điểm nào mà luật pháp quốc tế cho phép.

Cứ đầu võ mồm và đưa đồ chơi chiến tranh ra dọa nhau như thế này thì sẽ có lúc tức khí tấn công nhau, hay rủi ro gây ra đụng chạm khiến phía bên kia tưởng bị gây chiến. Như thế chiến tranh sẽ có cơ nổ ra. Dù vậy, người viết vẫn nghĩ Mỹ và Trung không muốn và không dám đụng nhau bằng quân sự trên mặt trận toàn diện. Họ biết hậu quả sẽ ra sao. Nếu chẳng may có đụng độ ngoài ý muốn, sự việc sẽ được dàn xếp mau chóng. Tuy nhiên hai bên vẫn phải dương oai diễn võ để cho đối phương nể và để không bị chê là hèn.

Trong trận đầu của cuộc chiến tranh lạnh, Tập Cận Bình đã phạm lỗi bầy tỏ sự ngạo mạn và tham vọng bá chủ hoàn cầu một cách quá lộ liễu, không giống chiến lược “xâm lăng thâm lặng” của những lãnh tụ đi trước. “Xâm lăng thâm lặng” (Silent Invasion) đã được dùng làm tiêu đề cho một cuốn sách do tác giả Úc Clive Hamilton viết và xuất bản năm 2018, trong đó ông vạch trần những mưu mô lũng đoạn nền kinh tế và hàng ngũ chính trị Úc do Trung Quốc thi hành một cách kín đáo. Thái độ kiêu căng và khoe khoang của Tập Cận Bình đã làm bật rễ những âm mưu cài đặt của Trung Quốc khắp thế giới, khiến nhiều người và nhiều quốc gia tỉnh ngộ, trong đó có Úc. Nạn vi khuẩn Covid-19 càng làm thế giới hiểu rõ hơn bộ mặt thật của tập đoàn lãnh đạo Trung Quốc. Quyền lực mềm đã tan, uy tín đã mất, cộng sản Trung Quốc đã thua trong trận đầu của cuộc chiến tranh lạnh. Liệu họ có dám gây ra một cuộc chiến tranh nóng để gỡ gạc hay tự tử tập thể hay không?

*

NỮ THI SĨ HOÀI THANH ĐÃ ĐI VÀO CÔI LUÂN HỒI

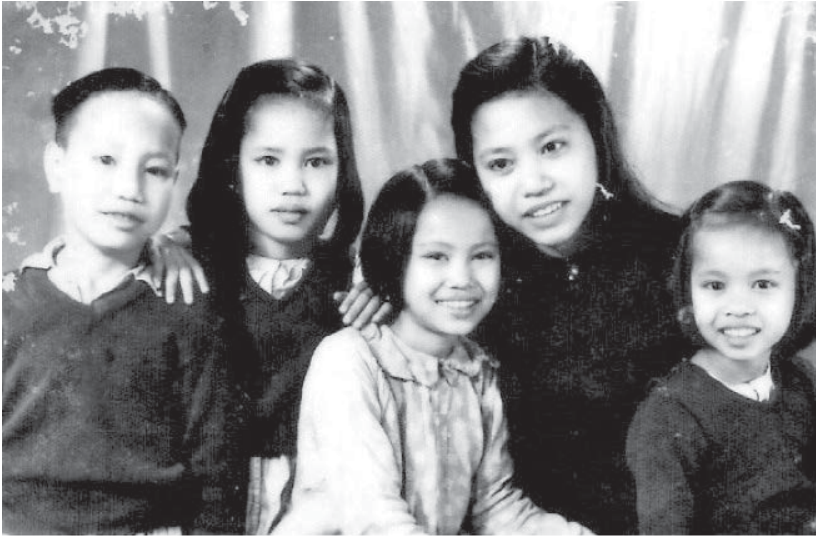
Kiếp sau nếu được làm chim

Tình thương trang trải bay tìm nơi nơi

Gương cung - đừng nhé người ơi!

Vết thương thưở trước luân hồi còn đau

Tôi đến với thơ Hoài Thanh lần đầu qua bốn câu thơ trên do giáo sư Toàn Phong Nguyễn Xuân Vinh, anh ruột của Hoài Thanh, đọc cho nghe. Câu cuối đã đánh động tim tôi ngay tức khắc. Nó nói lên nỗi đau đời quá thâm sâu, dai dẳng của kiếp này mà đến kiếp sau chưa chắc đã nguôi.

Hoài Thanh (thứ hai từ phải) và các em

Chỉ một thứ chẳng ai cần mua là nước mắt

Em mặc cả với đời mang nó đi theo

Vâng, Nguyễn Thị Hoài Thanh đã đi vào cõi luân hồi mang theo nước mắt ngày 20-2-2020 tại Hải Phòng, sau 84 năm sống kiếp người. Cháu Bảo Thu, con gái chị đã báo tin cho bà Nguyễn Thị Thêu ở Orange County, bạn thân của mẹ cháu, cho biết mẹ cháu đã ra đi sau 8 tháng bị ung thư niêm mạc miệng. Tôi nhận được tin muộn nên hôm nay mới có dịp viết đôi lời về chị.

Vì không biết viết gì cho thích hợp và xứng đáng với tài năng của chị, tôi xin trích lại phần cuối của bài bạt (sửa câu cuối cho thích hợp hoàn cảnh) tôi viết cho cuốn thơ HOA PHƯỢNG của Nguyễn Thị Hoài Thanh, do Tủ sách Tiếng Quê Hương xuất bản ở Virginia, Hoa Kỳ, năm 2007:

Vết thương cũ chưa lành

Vết thương sau còn mới

Người đã bỏ đi mà ta vẫn đợi

Như sen trong hồ khát hạ để hỏi xuân

Ta đợi người ban trưa nắng cũng tàn ngần

Tôi ngạc nhiên khi đọc những câu thơ như trên của Hoài Thanh.

Ngạc nhiên vì không hiểu tại sao những vần thơ ấy đã “cảm” tôi một cách dễ dàng như thế?

Ngạc nhiên vì những vần thơ dung dị, gần gũi, đã nói lên được nỗi lòng và hoàn cảnh của một kiếp người, một kiếp người Việt Nam, đặc biệt là một phụ nữ, phải kinh qua trong một giai đoạn thăng trầm quá dài của đất nước với rất nhiều đổ vỡ và chia ly. Dù vậy, thơ Hoài Thanh không là tiếng khóc than, kêu gào.

Thơ Hoài Thanh chỉ là những lời tâm sự của một người bạn, rất ôn tồn, nhẹ nhàng nhưng thấm thía. Tôi cảm nhận thơ Hoài Thanh như thế và tôi nghĩ rằng đất nước này, dân tộc này vẫn còn vô số những “thi sĩ cần được khám phá”, cần được giới thiệu như Hoài Thanh để những vần thơ hay và đẹp không bị mai một và di sản văn hóa Việt Nam không bị thiệt thòi.

Một ngạc nhiên khác đến với tôi là sau khi tôi viết một bài ngắn giới thiệu thơ Hoài Thanh trên một nguyệt san xuất bản tại California, tôi được mấy người bạn cho biết Hoài Thanh là bạn học với họ và với tôi tại trường trung học Nguyễn Khuyến, Nam Định, vào đầu thập niên 1950. Như vậy là bạn cùng trường, ngang lớp nhưng khác ban. Họ đã liên lạc với Hoài Thanh và Hoài Thanh đã gửi cho tôi một bài thơ để nhận nhau là bạn đồng môn.

Vào dịp đón Xuân Bính Tuất, Hoài Thanh lại gửi cho tôi bài thơ **Tôi ở Hải Phòng**. Tôi cảm thấy mình sẽ thiếu sót nếu không đáp lễ bạn. Vì vậy, dù biết tài làm thơ của mình rất khiêm nhường, tôi cũng đem tâm tình viết ít câu để tặng Hoài Thanh. Bài thơ này chị Hoài Thanh đã đọc rồi. Tôi xin chép lại sau đây như một nén hương lòng tưởng nhớ người bạn đồng môn vừa từ già làm thơ

Tính số đời

Tôi ghé Hải Phòng 50 năm về trước

Để lãng du xa mãi chốn quê nhà

Đâu có biết ngay chân cầu sông Lấp

Bạn đồng môn khuya sớm vẫn vào ra

Đời muôn hướng mỗi người trôi mỗi ngã

Vận nước non chìm nổi lắm thương đau

Khi tóc trắng tính số đời vay trả

Thấy phận người đều thua thiệt như nhau

Còn lại chẳng là trái tim chưa héo

Vẫn còn rung vì còn biết yêu người

Không cần cố dù tình đời lắt léo

Trái tim này đến chết vẫn còn tươi ♦

Mặc Giao

LƯỢM LẶT ĐÓ ĐÂY

■ **Trần Phong Vũ**

VÀI LỜI THƯA TRƯỚC

Vì trong mấy tháng qua, có quá nhiều tin tức quan trọng liên hệ tới dịch Vũ Hán và những phản ứng quyết liệt của thế giới tự do đối với hành vi lừa đảo, dối trá của Bắc Kinh, nên bài lượm lặt trên số này quý độc giả sẽ thấy thừa vãng những tin khác. Xin cáo lỗi.

Phụ thuộc CSTQ về Dược phẩm:

Tây phương tỉnh thức trong đau đớn.

Hơn 80% hoạt chất chính trong ngành dược thế giới do TQ sản xuất.

Thùy Dương

Trong những năm 1990, hoạt động của ngành công nghiệp dược phẩm châu Âu và Mỹ đã phần chuyển sang Trung Quốc. Khi đại dịch Covid-19 bùng phát ở Vũ Hán, phương Tây tỉnh thức trong đau đớn và phải đối mặt với thách thức làm thế nào để giành lại quyền chủ động về thuốc men, tránh phụ thuộc

vào Trung Quốc.

Theo nhận định của báo Le Figaro trong bài viết « *Khi Tây phương từ bỏ ngành sản xuất dược phẩm* » đăng ngày 13/04/2020, sức khỏe của người dân phương Tây phụ thuộc quá nhiều vào Trung Quốc và chính sự bùng phát toàn cầu của dịch bệnh Covid-19 đã giúp người châu Âu và Mỹ “*tỉnh ngộ*”. Có một điều các nhà khoa học, giới chuyên môn phần nào đã nắm rõ, nhưng đa phần công chúng thì chưa biết : trong vòng chưa đến 30 năm, tất cả mọi quốc gia trên thế giới, đi đầu là châu Âu và Mỹ, đã “*nhường*” một phần lớn “*chủ quyền*” về thuốc men và trang thiết bị y tế cho Trung Quốc. Quốc gia rộng lớn này trở thành xưởng bào chế hơn 80% hoạt chất chính được dùng trong ngành sản xuất dược phẩm. Đáng nói hơn nữa là Trung Quốc nắm giữ 80-90% dược liệu để bào chế ra các hoạt chất chính và các loại thuốc thay thế các dược phẩm hiện giờ không còn được bào chế nữa.

Chẳng hạn, Trung Quốc sản xuất tới 97% dược liệu và hóa chất cần thiết để sản xuất kháng sinh đồng dạng (générique) tiêu thụ tại Mỹ - đối thủ địa chính trị của Trung Quốc.

Nhìn sang nước Mỹ, theo Le Figaro, có một sự tỉnh thức đầy đau đớn. Với virus corona, người Mỹ mới nhận ra sức khỏe của họ phụ thuộc vào “*đại địch thù*” TQ như thế nào.

Sự Mất Thăng Bằng giữa Hoa Kỳ và Trung Cộng

Senator Marco Rubio

Lên tiếng hôm 07-5 vừa qua, TNS Marco Rubio

n ói:”*Nếu những điều này cứ tiếp tục trong 10 hay 15 năm nữa, chúng ta sẽ không còn có thể nhìn vào thị trường chứng khoán Hoa Kỳ nữa mà sẽ phải đứng từ xa nhìn thị trường chứng khoán Trung Cộng. Họ sẽ quyết định xem công ty nào của chúng ta được phép tồn tại. Khi đó, chính chúng ta là kẻ phải đứng bên ngoài cuộc chơi, và người Mỹ sẽ thắc mắc tự hỏi vì sao chúng ta không còn có thể sáng chế, hay làm được những điều vĩ đại nữa.*

Tại sao bây giờ chúng ta lại để cho các công ty Trung Cộng chế tạo những loại thuốc mà chúng ta sẽ cần để chữa bệnh lú lẫn Alzheimer’s cho cha mẹ của chúng ta ?

Và câu trả lời nằm ở chỗ trong lúc Trung cộng thay thế chúng ta làm công việc sáng chế thì các nhà hoạch định chính sách của chúng ta chỉ lo bận rộn cắm đầu vào việc cãi nhau, và giả ngu giả điếc, chơi những trò ngớ ngẩn hàng ngày...”

(Trích đoạn bản dịch của Nguyễn Minh Tâm) – 7/5/2020)

TIỀN NÀO CỦA NÀY: VẤN ĐỀ AN TOÀN ĐƯỢC PHẨM TRUNG QUỐC.

Tuấn Thảo

Trung Quốc là một trong những nơi mà giá dược phẩm thuộc vào hàng rẻ nhất thế giới, ít ra là giá của các loại thuốc thông dụng. Nhưng liệu các loại thuốc rẻ như vậy có đủ an toàn cho người tiêu dùng hay không. Câu hỏi này được đặt ra trong bài phóng sự điều tra đăng trên báo Le Monde, số đề ngày 16/05/2012.

Dur luận Trung Quốc thật sự quan tâm đến vấn đề này sau khi báo chí nước này phanh phui ra nhiều vụ tai tiếng gần đây. Ngày 15 tháng tư vừa qua, đài truyền hình quốc gia CCTV tiết lộ 13 loại thuốc thông dụng, sản xuất tại Chiết Giang, có một lượng crôm quá cao. Ngay sau bài phóng sự truyền hình, chính quyền địa phương đã ra lệnh tịch thu 77 triệu viên thuốc, và đóng cửa nhiều xưởng sản xuất không có giấy phép hoạt động hợp lệ. Trong vụ này, 9 nghi can đã bị công an bắt giữ.

Vụ tai tiếng tưởng chừng dừng lại ở đây, nhưng vài ngày sau đó, loại thuốc có nhiều chất crôm này lại được phát hiện ở thành phố Trịnh Châu, cách Chiết

Giang hàng trăm cây số. Hầu như vào cùng một thời điểm, tại tỉnh Hà Bắc, một nhân viên đã phóng hỏa đốt một nhà máy sản xuất chất keo dùng để bào chế thuốc tây. Theo Tân Hoa Xã, nhân viên này theo lệnh của chủ công ty dược phẩm, đã cố tình phóng hỏa để phá hủy các tang chứng, do đang có cuộc điều tra liên quan đến các đường dây sản xuất dược phẩm thiếu chất lượng.

Ngoại giao khẩu trang của Trung Quốc đại bại

Theo nhà bình luận Alain Frachon của Le Monde, sau nhiều tuần lễ lũng đoạn và dối trá, Trung Quốc muốn trưng ra bộ mặt một siêu cường nhân từ. Tuy nhiên do Bắc Kinh lạm dụng thế mạnh của mình, nên gây ông đã đập lưng ông.

“*Ngoại giao khẩu trang*” không làm thay đổi hình ảnh của Trung Quốc, chiến dịch này đã thất bại trong việc làm thế giới quên đi trách nhiệm của Bắc Kinh làm đại dịch lan tràn. Sau nhiều tuần lễ vừa chối bỏ sự kiện, vừa nhào nặn thông tin, Trung Quốc đến cuối tháng Hai đã chuyển sang thế tiến công, với tham vọng trưng ra bộ mặt nhân từ của một siêu cường. Bắc Kinh đã ngăn chặn được con virus ở trong nước và nay ra tay ‘cứu độ’ toàn thế giới. Bắc Kinh tự khen mình và, cùng với các container khẩu trang, còn xuất khẩu (lậu) tính ‘ưu việt’ của hệ thống cai trị độc đảng, độc tài, phi nhân tính. Lẽ ra chiến dịch này phải thành công - cũng giống như với văn hóa Mỹ: trang phục jean, nhạc rock and roll, phim ảnh Hollywood và phim truyền hình nhiều tập mang hơi hướng dân chủ và quyền lực Hoa Kỳ. Còn đây là khẩu trang, dụng cụ xét nghiệm, máy trợ thở đi cùng với khúc khải hoàn ca của chế độ Bắc Kinh.

Tuy nhiên TQ đã thất bại, ít ra là với thế giới phương Tây. Vì sao? Câu trả lời không có gì đáng ngạc nhiên với Tập Cận Bình, đó là tầm nhìn của chủ tịch TQ và cách thức mà ông ta cai trị. TQ ý mình là nước duy nhất có khả năng cung cấp một số phương tiện thiết yếu chống lại virus corona, để tự tạo ra hình ảnh một người khổng lồ từ tế. Trước mặt Bắc Kinh là cả một đại lộ mà Donald Trump đã mở ra. Bất lực trước đại dịch, tổng thống Mỹ hoàn toàn muốn rút lui khỏi nhiệm vụ lãnh đạo thế giới. Nhưng ĐCSTQ đã quá lạm dụng ưu thế của

mình. Dù là bậc thầy trong việc lợi dụng bất kỳ hành động nào để tuyên truyền, Bắc Kinh đã đi quá trớn.

Hậu quả là vào tháng thứ tư của đại dịch, hình ảnh của Trung Quốc trên báo chí không mấy đẹp đẽ. Những từ ngữ thường thấy trong các bài viết về Trung Quốc luôn là “không tin tưởng”, “ngghi ngờ”, “khả nghi”...”Ngoại giao khẩu trang” đã gặp phải một số trục trặc. Bên cạnh một số chuyên hàng bị phát hiện là dỏm, còn kèm theo cung cách ngạo mạn dạy đời, chê bai các nền dân chủ phương Tây, cùng với những chiếc khẩu trang được chờ đón, trong bao bì còn có các truyền đơn, và được dàn cảnh quá lố. Đây là chưa kể bí mật dai dẳng về nguyên nhân thảm kịch Vũ Hán, một nửa sự thật, những con số thay đổi và khó tin.

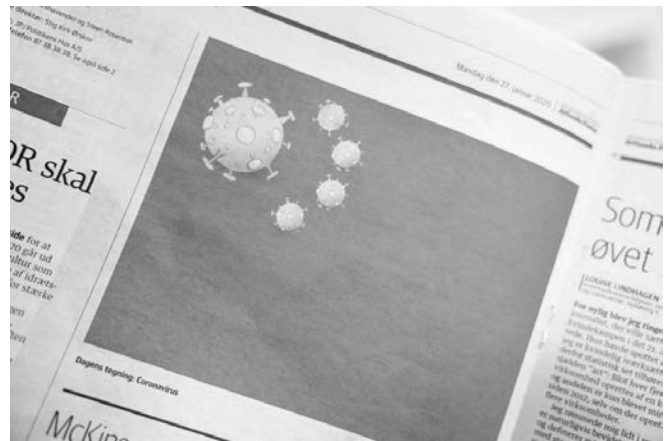
‘Quốc kỳ’, ‘Quốc huy’ TC bị nhiễm virus Wuhan! Hàn Giang Trần Lệ Tuyên

Trước đây không lâu, một tờ báo của Đan Mạch, đã “tặng” cho Trung cộng một lá cờ đỏ với hình ảnh của sáu con virus Corona Vũ Hán thay cho ngôi sao. Lúc đó, Trung cộng “phản đối dữ dội, đòi phải xin lỗi và xóa bỏ”. Nhưng Chính quyền Đan Mạch và Tác giả của lá cờ virus Vũ Hán vẫn phớt lờ, không xin lỗi, cũng không gỡ bỏ. Cuối cùng Trung cộng phải chịu thua, chứ làm gì được đâu nào. Đến hôm nay, một tờ báo của Australia ngày Thứ Ba 28/4/2020 lại “tặng” thêm cho Trung cộng một cái “quốc huy” mà ý nghĩa cũng không kém lá cờ trước, mà nó còn có “ý nghĩa” nhiều hơn, vì đó là “quốc huy” của “đại Hán...Chệt” nữa. Cho dù Bắc Kinh kịch liệt phản đối, nhưng cho đến giờ này, cả hai “biểu tượng” này vẫn hiện hữu trên các diễn đàn.

Báo CSVN tiếp tay: “Trang web chính thức của Tổng lãnh sự quán Trung Quốc tại Sydney đã đưa ra một tuyên bố lên án mạnh mẽ và yêu cầu Daily Telegraph “công khai xin lỗi, chấm dứt việc chính trị hóa dịch bệnh và bêu xấu Trung Quốc”.

“Quốc huy” TC trên báo Daily Telegraph (H: Daily Telegraph).

“Cuồng phong Covid-19”: Bão đoi chiều nhắm vào Bắc Kinh

05/05/2020

Tổng thống Mỹ Donald Trump trong cuộc họp báo ngày 27/04/2020, đã nêu khả năng Bắc Kinh phải bồi thường do đã để xảy ra đại dịch Covid-19.
MANDEL NGAN / AFP

Trọng Thành

Tính đến hôm, 05/05/2020, lệnh phong tỏa nghiêm ngặt, để chống đỡ đại dịch Covid-19 chỉ còn được 5 quốc gia áp dụng, trong đó có Pháp. Paris đang dò dẫm chuẩn bị khởi sự giai đoạn ra khỏi phong tỏa đầy gian nan, bắt đầu từ tuần tới. Đây cũng là chủ đề thu hút hầu hết các báo. Trước hết xin giới thiệu một số bài về quan hệ thế giới với TQ. Đặc biệt có bài nhận định của Le Figaro “Trong trận cuồng phong Covid-19, bão đang đoi chiều nhắm vào Bắc Kinh”.

“Bão đang đoi chiều, và bắt đầu thổi mạnh về hướng Trung Quốc. Khắp nơi trên hành tinh, càng

ngày càng có nhiều tiếng nói đòi mở điều tra quốc tế để xác định nguồn gốc đại dịch Covid-19. Các sức ép ngày càng gia tăng chống lại chế độ cộng sản Trung Quốc, do Bắc Kinh từ chối cung cấp các kết quả điều tra dịch tễ học và mở cửa cho các chuyên gia quốc tế.... Nghiên cứu về các nguồn gốc của virus được giới khoa học và giới chính trị xem như là một nhiệm vụ cấp thiết để ngăn ngừa một đại dịch mới ».

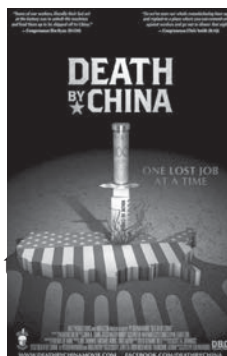
Cộng đồng quốc tế giờ đây muốn biết rõ hơn về bệnh dịch, bùng lên từ Vũ Hán, khiến 3,5 triệu người lây nhiễm và ít nhất 230.000 người chết, theo các số liệu chính thức, buộc một nửa nhân loại sống trong phong tỏa, khiến kinh tế toàn cầu suy sụp.

Tấn công Bắc Kinh dữ dội nhất là nước Mỹ: nguyên thủ Hoa Kỳ tin tưởng Covid-19 đến từ phòng thí nghiệm P4 tại Vũ Hán. Vào năm bầu cử tổng thống, « vấn đề Trung Quốc » đã trở thành một chủ đề lớn của đời sống chính trị Mỹ. Donald Trump đòi Bắc Kinh phải trả giá, trước hết với đe dọa tăng thuế trừng phạt.

Số phận của 330,000 Du Học Sinh & 7,000 Quan Chức Tàu tại Mỹ

Theo cáo buộc của chính quyền TT Trump thì “gần như mọi sinh viên Trung Quốc đến đất nước Mỹ đều là một gián điệp. Thậm chí, Tổng thống Mỹ khẳng định, “Trung Quốc thu thập và khai thác dữ liệu ở mức độ chưa từng

Kho vũ khí hạt nhân của họ được tăng cường và đa dạng hóa. Một phần sự bành trướng kinh tế và hiện đại hóa quân sự của Trung Quốc có được nhờ họ tiếp cận được nền kinh tế sáng tạo của Mỹ – bao gồm các trường đại học đẳng cấp thế giới của Mỹ.”

Chính vì vậy, Trump sẽ xem xét đề nghị của Cố vấn cấp cao về chính sách nhập cư – Stephen Miller về việc ngừng cấp visa cho du học sinh Trung Quốc và trục xuất hơn 330 000 du học sinh Trung Quốc giai đoạn 2016 -2017 về nước.

Bên cạnh đó, theo một số tin tức ngoài lề tiết lộ. Tổng thống Trump có thể công bố danh tính và trục xuất 7.000 quan chức tham nhũng của Trung Quốc đang lẩn khuất tại Mỹ. Tài sản của các quan chức này sẽ bị đóng băng tại Mỹ. Thậm chí, công bố danh tính và trục xuất 1,180 triệu thân nhân của các quan chức liên quan đến tham nhũng đang bị kết án tù tại Trung Quốc hoặc trốn tránh ở các quốc gia khác.

Mạnh tay hơn, Chính quyền ông Trump cũng đang xem xét tới việc đóng băng tài khoản và niêm phong tài sản của tất cả các nhân sự là cán bộ trong bộ máy hành chính, ĐCS TQ mở và mua sắm tại Mỹ; đóng băng tài khoản và niêm phong

toàn bộ tài sản của DNNN TQ tại Mỹ.

Đặc biệt, sau cáo buộc Trung Quốc can thiệp vào cuộc bầu cử tại Mỹ, mới đây Tòa tứ giác đã cáo buộc có người đã gửi bức thư tẩm chất cực độc Ricin để ám sát Tổng thống Trump. Trước cáo buộc đó, Trung Quốc đã có hành động lạ lùng là yêu cầu các lưu học sinh nước này buộc phải rời Mỹ ngay lập tức.

Ủy ban nghiên cứu chiến lược Châu Á cũng đang điều nghiên mọi vấn đề liên quan giữa Trung cộng và Việt Nam, sẽ có phúc trình sớm nhất cho T/T sẽ có thái độ có thể tương tự cho Việt Nam như Tàu cộng. Chuyện gì đến chắc chắn sẽ đến, những kẻ gian ác sẽ đền tội trước nhân loại.

CHINESE COMMUNIST PARTY IS EVIL
SOMETHING IS FISHY!!!

Wuhan to Shanghai = 839 kilometers

Wuhan to Beijing = 1,152km

Wuhan to Milan = 15,000km

Wuhan to NY = 15,000km

The Coronavirus started in Wuhan yet there is no effect of Coronavirus in nearby Beijing or Shanghai but many deaths in Italy, Iran, European countries and USA.

All business areas of China are now safe.

SOMETHING IS FISHY!!!

The Coronavirus originated from the city of Wuhan in China and has now reached every corner of the world, but the virus did not reach China's capital Beijing and China's Economic Capital Shanghai, located in close proximity to Wuhan itself.

Beijing is the city where all the leaders of Chinese Communist Party live, including their military leaders. There is no lock down in Beijing.

Shanghai is the city that runs China's economy. It is the economic capital of China, where all the rich people of China live and run major industries. There is no lock down here, there is no effect of the Coronavirus there.

SOMETHING IS FISHY!!!Hollywood stars, Australia's Home Minister, Britain's Prime Minister and Health Minister, Spain's Prime Minister's wife, Canada's Prime Minister's wife, and Britain's Prince Charles, among others, have contracted the Coronavirus, but **NOT A SINGLE POLITICAL LEADER IN CHINA, NOT A SINGLE MILITARY COMMANDER** in China have tested positive for Coronavirus.....

Thượng viện Mỹ ra luật phạt Trung Quốc vì chuyện Tân Cương

TTO - Dự luật đã được *thông qua với sự đồng thuận 100%*, trong đó yêu cầu chính quyền Tổng thống Donald Trump trừng phạt các công dân Trung Quốc dính líu tới cáo buộc đàn áp người Duy Ngô Nhĩ tại Tân Cương. (15-5)

Theo Hãng tin Reuters, hiện dự luật đã được giới xuống Hạ viện để bỏ phiếu thông qua một lần nữa trước khi trình lên bàn làm việc của Tổng thống Donald Trump. Việc dự luật được thông qua tại Thượng viện ngày 15-5 cho thấy quan hệ giữa Mỹ và TQ đang tuột dốc trầm trọng.

Cờ TQ trong trại cải tạo người Duy Ngô Nhĩ (H: AFP)

Reuters nhận định đây là động thái trừng phạt Bắc Kinh kế tiếp của Washington theo sau các chỉ trích Trung Quốc giấu dịch khiến tình hình ở Mỹ trở nên tồi tệ. Mỹ trước đó cáo buộc Trung Quốc đã thiếu minh bạch khiến dịch COVID-19 lan ra thành đại dịch toàn cầu. Hồi năm ngoái Hạ viện Mỹ đã thông qua một phiên bản khác của dự luật, trong đó kêu

gọi trừng phạt các quan chức cấp cao Trung Quốc chịu trách nhiệm chính trong chiến dịch đàn áp người thiểu số Duy Ngô Nhĩ ở Tân Cương.

**TRUNG QUỐC
cút khỏi
vùng biển
của VIỆT NAM!**

中国滚出越南的专属经济区

Thái Anh Văn - Tập Cận Bình: Hiệp thứ hai bắt đầu.

TT Thái Anh Văn tại lễ nhậm chức ở Đài Bắc
Tú Anh

Sống chung với siêu vi Covid-19, và tình hình eo biển Đài Loan trong nhiệm kỳ hai của tổng thống Thái Anh Văn, vẫn là những chủ đề được bình luận rộng rãi trên báo Pháp ngày 22/05/2020. Theo Le Monde, trên đỉnh cao uy tín, tổng thống Đài Loan Thái Anh Văn nhậm chức nhiệm kỳ hai. Tái đắc cử với 57%, năm tháng sau, tỷ lệ ủng hộ đường lối của bà lên đến 73%. Trong thời gian đó, Hải Quân và Không Quân Trung Quốc xâm phạm hàng chục lần không phận và hải phận Đài Loan như muốn biểu dương sức mạnh sẵn sàng “thống nhất bằng vũ lực”.

Trong diễn văn nhậm chức hôm 20/05/2020, tổng thống Thái Anh Văn nhấn mạnh đến bốn nguyên tắc trong quan hệ với Hoa Lục: hòa bình, có đi có lại, dân chủ và đối thoại. Bà không một lời nhắc đến nguyên tắc “một quốc gia, hai chế độ” của

Đặng Tiểu Bình và Tập Cận Bình. Bà cũng không nói đến viễn ảnh “tuyên bố độc lập” vì biết rõ Trung Quốc xem đó là lời khiêu chiến nhưng nhân mạnh là Bắc Kinh phải chấp nhận “nguyên trạng hoà bình và ổn định” trong quan hệ hai bờ eo biển. Một kết quả thăm dò ý kiến cho thấy 70% dân Đài Loan cảm nhận họ có bản sắc Đài Loan. Chỉ có 2,7% nghĩ họ là người Trung Quốc. 25% còn lại thì “nửa này nửa kia”.

Mỹ ủng hộ Đài Loan tham gia LHQ, Trung Quốc “phẫn nộ”

Chủ Nhật, 03/05/2020

Hôm 1/5, Mỹ lên tiếng ủng hộ Đài Loan gia nhập Liên Hiệp Quốc, Trung Quốc nhanh chóng ra thông báo “thể hiện sự phẫn nộ và phản đối mạnh mẽ”.

“Liên Hiệp Quốc được thành lập như một cơ sở phục vụ mọi tiếng nói, một diễn đàn cho mọi quan điểm, góc nhìn đa dạng và thúc đẩy tự do con người. Việc cấm Đài Loan đặt chân vào Liên Hợp Quốc là sự sỉ nhục không chỉ đối với người dân Đài Loan đầy tự hào mà còn đối với các nguyên tắc của Liên Hợp Quốc”, tài khoản Twitter của phái đoàn ngoại giao Mỹ tại Liên Hợp Quốc (USUN) viết.

Đại sứ Mỹ tại Liên Hợp Quốc Kelly Craft chia sẻ lại dòng tweet này. Trước đó, Bộ Ngoại giao Mỹ cũng đăng tweet kêu gọi đưa Đài Loan vào hội nghị sắp tới của WHO với tư cách quan sát viên. Theo phái đoàn Mỹ, Liên Hiệp Quốc là một định chế quốc tế với 193 thành viên được xây dựng từ 75 năm nay, trên nền tảng phục vụ cho mọi tiếng nói, đón nhận các quan điểm đa dạng, và thúc đẩy nhân quyền, thì việc ủng hộ Đài Loan tham gia Liên Hiệp Quốc là lẽ đương nhiên. USUN còn phát động một phong trào ủng hộ Đài Loan trên Twitter với hashtag tweetforTaiwan (tweet vì Đài Loan) để kêu gọi việc đưa quốc gia này vào các tổ chức quốc tế bất chấp sức ép từ Trung Quốc.

ĐÀI LOAN DỜI CÔNG TY LỚN NHẤT TẠI TQ SANG HOA KỲ

Theo AFP dẫn thông báo từ Tập đoàn Sản xuất Chất bán dẫn Đài Loan (TSMC) cho biết sẽ xây dựng

một nhà máy trị giá 12 tỷ USD ở Arizona, Hoa Kỳ. Tập đoàn TSMC là nhà sản xuất chip hợp đồng lớn nhất thế giới của Đài loan. Đây là một trong những kế hoạch của Hoa Kỳ khuyến khích các công ty đang hoạt động tại Trung Quốc nên di dời để khỏi lệ thuộc vào các chuỗi cung ứng từ Trung Quốc

ĐÀI LOAN DI DỜI CÔNG TY LỚN NHẤT TẠI TRUNG QUỐC SANG HOA KỲ

Công trình xây dựng nhà máy ở Arizona dự kiến bắt đầu vào năm 2021 và cơ sở này sẽ bắt đầu sản xuất chip 5nm, loại chip nhỏ nhất và nhanh nhất trên thị trường, từ năm 2024. Động thái của Đài loan lần này có lẽ sẽ làm cho Bắc kinh giận dữ hơn khi ngày càng hợp tác với Mỹ. Bộ trưởng Bộ Ngoại giao Hoa Kỳ Mike Pompeo cho biết, thỏa thuận này củng cố mối quan hệ song phương với Đài Loan, nơi ông gọi là “một nền dân chủ sôi động và phục vụ lợi ích toàn thế giới”.

Nga cũng đã tham gia ký kiến nghị điều tra.

Đại hội Y tế Thế giới (WHA) khai mạc lúc 5 giờ chiều ngày 18/5 (theo giờ Hà Nội) với số nước đồng thuận đề xuất mở cuộc điều tra về nguồn gốc virus viêm phổi Vũ Hán ngày càng nhiều. Số nước tham gia ký kết liên tiếp gia tăng và đã vượt quá 100 nước, dấu hiệu này cho thấy Bắc Kinh rất có khả năng phải bị điều tra.

Theo CNN, Nga cũng đã tham gia ký kiến nghị điều tra. Tổng thống Nga Vladimir Putin từng so sánh Chủ tịch Trung Quốc Tập Cận Bình với “chiến binh cô đơn”.

HOÀI NIỆM VNCH

Nhân tưởng niệm 45 năm ngày CSBV xâm chiếm Việt Nam Cộng Hòa, dư luận nhìn nhận ngày càng nhiều người ở Việt Nam, quốc gia có độ tuổi dưới 40 chiếm trên 50%, hoài niệm về chế độ miền Nam qua tranh ảnh, sách báo, phim tư liệu. Nhóm group, fanpage trên nền tảng Facebook với chủ đề miền nam, Sài Gòn xưa, thu hút lượng tương tác lớn. Hầu hết mang tâm lý tiếc nuối, thương xót về một miền Nam với lối sống văn minh, hiền hòa, nhân bản & tiến bộ.

Nhà phê bình văn học Vương Trí Nhàn trong một nội dung trên BBC Tiếng Việt, ông đánh giá cao các thành tựu tri thức của miền Nam thời trước 1975 mà ông gọi đó là ‘*những tinh hoa trong thực hành của văn hóa giáo dục miền Nam*’ trong mọi lĩnh vực. Nhiều ngành khoa học pháp luật, xã hội miền Nam đi trước miền Bắc. [<https://bbc.in/357zGLs>]. Giáo dục khai phóng, thể chế trọng tự do vẫn là điểm thu hút sự ngưỡng mộ của không ít người khi nhìn về quá khứ. Đáng chú ý, những lãnh đạo Việt Nam Cộng Hòa như Dương Văn Minh, Nguyễn Cao Kỳ đang lui dần, nhường chỗ cho anh em Tổng thống Ngô Đình Diệm và các tấm gương lãnh đạo Việt Nam Cộng Hòa thực học khác trong các lĩnh vực dân sự, quân sự được tôn xưng, thương tiếc trên mạng Facebook.

Bất hợp pháp, như một lẽ tự nhiên

Dưới đây là trích đoạn bài viết có tựa đề kể trên của nhạc sĩ Tuấn Khanh, người được một tổ chức tại Pháp chọn trao giải cổ Thi Sĩ Nguyễn Chí Thiện

năm 2020. Tuy nhiên, với thái độ khiêm tốn anh đã đề nghị BTC trao cho TNLT Trần Đức Thạch người anh đánh giá là xứng đáng hơn. BTC đã đồng ý và cũng quyết định trao giải Phóng Viên Vĩ Hà năm nay cho người nhạc sĩ có lòng đối với đất nước này.

Chủ Nhật, 04/19/2020 - 15:09 — tuankhanh

“Người Việt Nam vẫn luôn có một đời sống sinh hoạt bất hợp pháp rất tự nhiên từ hàng chục năm nay, đó là một hiện trạng ai cũng thấy, cũng biết. Và đó cũng là một hình ảnh về sự bất lực của nhà cầm quyền trong việc muốn thống nhất mọi thứ theo một tiêu chuẩn duy ý chí. Sự sụp đổ của miền Nam Việt Nam vào năm 1975, được mở ra bằng một khái niệm khác là thống nhất địa lý, nhưng chỉ vậy mà thôi. Bởi sau nhiều năm, những gì thuộc về văn hoá của hai nền cộng hòa tự do vẫn tiếp tục lưu hành, bất chấp các biện pháp cấm đoán hay trừng phạt không được ghi trong luật của chính quyền trung ương phía Bắc.....

Hơn nữa, những gì thuộc về một tinh thần tự do và không chịu kiểm duyệt – thứ mà các nhà nước độc tài luôn ghét cay ghét đắng – lại vẫn âm thầm phát triển theo thời gian..... Người dân vẫn cứ chọn thứ mình thích.... Những ai đã sống qua những năm 80, 90... ở Việt Nam, chắc vẫn còn nhớ hình ảnh công an xộc vào nhà người dân, ôm hốt những sách vở tiếng Anh, tiếng Pháp, kể cả tiếng Việt của miền Nam đem ra đốt, đầu tó.... Thậm chí, nhiều năm trước, việc sở hữu một radio làn sóng ngắn... cũng có thể bị coi là tàng trữ, hay âm mưu tiếp nhận các luận điệu chống chính quyền từ các thế lực thù địch bên ngoài....

.....Cuộc sống của người dân Việt Nam, sau 45 năm thống nhất địa lý, lại tiếp tục chập chờn trong sinh hoạt ‘bất hợp pháp’ tự nhiên tất yếu của mình,

bởi bản chất của luật lệ đưa ra, là việc rào chắn và chống lại tự nhiên, nhằm phục vụ riêng cho ý chí độc tài của một chính quyền. Trong The God Father, khi được hỏi về việc vi phạm pháp luật của mình, Boss già Vito Corleone có nói rằng “bởi có những loại luật pháp được tạo ra để chỉ khiến con người phải vi phạm”. Biến một dân tộc thành những kẻ phạm pháp dự bị, cho mục đích bảo vệ tư tưởng chính trị của mình, thì cũng không thể công chính hơn một ông trùm mafia trong tiểu thuyết.”

TRẦN ĐỨC THẠCH

Bài Thơ Sám Hối

Trần Đức Thạch - Bộ đội thời trai trẻ

- Tù nhân Lương Tâm hôm nay

Trước năm 1975, nhà thơ Trần Đức Thạch là Cựu phân đội trưởng trinh sát, Tiểu đoàn 8 – Trung đoàn 266, Sư đoàn 341 – Quân đoàn 4 thuộc Quân đội Bắc Việt. Khi chiến tranh chấm dứt, anh Thạch được phục viên, nhưng lương tâm đã thôi thúc anh viết lại những gì anh đã chứng kiến hồi tháng Tư năm 75 tại Đồng Nai. Tác phẩm “*Hố chôn người ám ảnh*” ra đời, kể lại khi miền Nam vừa bị cs

cường chiếm, tưởng rằng tiếng súng đã yên, nhưng súng vẫn nổ, bộ đội cộng sản vẫn tiếp tục bắn như mưa vào người dân vô tội ở ấp Tân Lập, huyện Cao Su tỉnh Đồng Nai, với lý do: “Cấp trên lệnh cho bọn em ‘giết làm hơn bỏ sót’. Bọn em được phổ biến là dân ở đây ‘ác ôn lắm!’”

Anh Trần Đức Thạch đã ngăn chặn việc bắn giết dã man này và lo chôn cất hàng trăm nạn nhân bị giết oan nằm chồng chất lên nhau máu chảy thành giòng lênh láng.... Vì tập sách này, tháng 8 năm 2009, anh đã bị csvn kết án 3 năm tù và 3 năm quản chế. Khi ra tù anh tham gia phong trào dân chủ, bắt chấp sự đe dọa, sách nhiễu của công an csvn. Anh đã viết nhiều đoản văn, nhiều bài thơ yêu nước, đóng góp vào công cuộc chung.

Sáng ngày 23-4-2020, nhà thơ Trần Đức Thạch, một cựu chiến binh thuộc Sư đoàn 341, Quân đoàn 4, quân đội Bắc Việt bị Công an tỉnh Nghệ An lại vừa bị bắt giữ với cáo buộc “*Hoạt động nhằm lật đổ chính quyền nhân dân*” theo điều 109 Bộ luật hình sự.

Luật Biểu Tình bị Quốc Hội CSVN trì hoãn sang năm thứ 10

HÀ NỘI, Việt Nam (NV) – Bộ Công An CSVN “*đề xuất chính phủ báo cáo Ủy Ban Thường Vụ Quốc Hội cho phép lùi thời gian trình dự thảo Luật Biểu Tình*” lấy cớ “*vẫn còn nhiều vấn đề vướng mắc.*”

Báo VNExpress hôm Thứ Ba, 12 Tháng Năm, đưa tin như trên về một dự luật năm nào cũng thấy đề cập “lùi lại” cho năm sau suốt từ năm 2011 đến nay vẫn thấy còn “lùi” không biết đến bao giờ. Theo VNExpress “...Thực hiện chỉ đạo của chính phủ hồi Tháng Ba, 2020, Bộ Công An đã phối hợp với các cơ quan chức năng, tổng kết 10 năm thực hiện nghị định của chính phủ về một số biện pháp bảo đảm trật tự công cộng; tổ chức nhiều hội thảo, khảo sát thực tế, nghiên cứu tham khảo kinh nghiệm một số nước như Nga, Trung Quốc, Hàn Quốc, Thái Lan... để xây dựng Luật Biểu Tình.” Vẫn theo nguồn tin trên thì dự thảo luật này “*đã được các bộ, ngành tham gia ý kiến, Bộ Tư Pháp thẩm định, các thành viên chính phủ cho ý kiến.*” Nhưng “*vẫn còn nhiều vấn đề vướng mắc, chưa thống nhất cao về*

những trường hợp áp dụng, trường hợp nào không được tổ chức, tham gia biểu tình, thẩm quyền cho đăng ký biểu tình...” nên lại xin hoãn.

Tại các nước dân chủ, luật thường do các nhà lập pháp độc lập với chính quyền soạn thảo qua sự hợp tác của các chuyên gia pháp lý. Tại Việt Nam, luật hoàn toàn do các bộ ngành của nhà cầm quyền soạn thảo, phục vụ nhu cầu của chế độ độc tài đảng trị. Khi đem ra Quốc Hội biểu quyết thì các “đại biểu” đều là đảng viên cao cấp CSVN được “cơ cấu” từ trung ương tới địa phương nên luật nào cũng đều được thông qua “nhất trí cao.” Trong trường hợp của “Luật Biểu Tình” ngâm suốt 10 năm, Bộ Công An được giao trách nhiệm soạn thảo lại cũng chính là lực lượng cầm dùi cui, gây gộc đàn áp người dân biểu tình nên mãi vẫn cứ “vướng mắc.”

Dân Hà Nội biểu tình chống “Luật Đặc Khu Kinh Tế” và “Luật An Ninh Mạng” ngày 10 Tháng Sáu, 2018.

YÊU CẦU LÀM RÕ SỰ THẬT VỀ VỤ ÁN HỒ DUY HẢI

Ngày 8 tháng 5 năm 2020, Phiên Tòa Giám đốc thẩm do ông Nguyễn Hòa Bình, Chánh án Tòa án Nhân dân Tối cao làm Chủ tọa phán quyết bác bỏ kháng nghị của Viện Kiểm Sát Nhân Dân Tối Cao và y án tử hình cho phạm nhân Hồ Duy Hải mà tòa án sơ thẩm và phúc thẩm đã tuyên trước đó. Một tuyên án không thuyết phục lòng người, chà đạp trên pháp luật vì chính Tòa án Nhân dân Tối cao cũng thừa nhận có những sai và thiếu sót chứng cứ buộc tội.

Đây là vụ án gây ra nhiều bất bình dư luận trong

nước ngoài nước. Vụ án được Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao kháng nghị và Ủy ban tư pháp Quốc hội vạch trần sai sót trong quá trình điều tra xét xử, kháng nghị cũng chứng minh các chứng cứ buộc tội Hồ Duy Hải là vô hiệu. Theo đó, lẽ ra, phiên tòa đã phải huỷ các bản án cũ, trả tự do cho Hồ Duy Hải và quyết định điều tra lại hay huỷ điều tra, đáng tiếc nó đã bác bỏ kháng nghị của VKSND Tối cao. Một điều nghịch lý là Ông Nguyễn Hòa Bình khi làm viện trưởng VKSNDTC đã bác kháng nghị nay lại ngồi ghế chủ tọa phiên Giám đốc thẩm! Dư luận nhân dân trong nước mong muốn vụ án phải được làm sáng tỏ theo kháng nghị của Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao và đề nghị xem xét của Ủy ban tư pháp Quốc hội....

Vì thế, căn cứ vào Hiến pháp, Điều 404 luật tố tụng hình sự năm 2015 của chính chế, các tổ chức Xã hội dân sự và các cá nhân đã lên tiếng yêu cầu: Thứ nhất, ĐCSVN nhận toàn bộ trách nhiệm liên quan đến vụ án này và làm mọi việc có thể làm để buộc các cơ quan dưới sự lãnh đạo toàn diện của ĐCSVN phải làm rõ tất cả sự thật liên quan đến vụ án này. Thứ hai, Viện Kiểm sát Nhân dân Tối cao khởi tố vụ án làm mất chứng cứ và sai lệch hồ sơ, di lý Hồ Duy Hải ra Hà Nội để điều tra. Và cuối cùng, Ủy ban Thường vụ Quốc hội cần xem xét lại vụ án.

Ngày 9 tháng 5 năm 2020

Quân đội Mỹ có thêm một thiếu tướng gốc Việt

May 3, 2020

AddThis Sharing Buttons

Share to Facebook Share to Twitter Share to Email Share to Print

RICHMOND, Virginia (NV) – Chuẩn Tướng Lập Thể Flora vừa được thăng cấp thiếu tướng tại một buổi lễ tổ chức ở căn cứ Virginia National Guard Sgt. Bob Slaughter Headquarters, Richmond, Virginia, hôm Thứ Bảy, 2 Tháng Năm, theo tin từ Vệ Binh Quốc Gia Virginia cho biết.

Như vậy, ông Lập Thể Flora là thiếu tướng người Mỹ gốc Việt thứ nhì trong lịch sử quân đội Hoa Kỳ. Thiếu tướng gốc Việt đầu tiên trong quân đội

Mỹ là ông Lương Xuân Việt, hiện là tư lệnh Lục Quân Mỹ tại Nhật, và làm việc ở căn cứ Camp Zama, chỉ huy 2,500 binh sĩ, nhân viên dân sự, và các gia đình quân nhân khắp 16 trại lính tại Nhật và đảo Okinawa. Tướng Việt cũng là chuẩn tướng gốc Việt đầu tiên trong lịch sử quân đội Mỹ.

Trở lại lễ thăng cấp của Thiếu Tướng Flora, vì tình hình bệnh dịch COVID-19, nên buổi lễ được tổ chức một cách rất giới hạn, chỉ có gia đình, và một số binh sĩ và tướng lãnh có trách nhiệm. Thiếu Tướng Timothy P. Williams, tư lệnh Vệ Binh Quốc Gia Virginia, là người đọc lời tuyên thệ thăng cấp cho tân Thiếu Tướng Lập Thẻ Flora, trước sự chứng kiến của vợ và con gái ông. Tân Thiếu Tướng Lập Thẻ Flora (phải) đọc lời tuyên thệ trước Thiếu Tướng Timothy P. Williams.

TÌNH THƯƠNG BIẾN ĐỔI PHẬN NGƯỜI

Cậu bé “phù thủy” da bọc xương, từng bị hắt hủi, suýt chết bên lề đường sau 4 năm giờ đã có cuộc sống “đổi đời” khiến ai cũng kinh ngạc .

Cậu bé Nigeria 2 tuổi từng ở bên bờ vực cái chết, bị gia đình và xã hội hắt hủi vì họ cho rằng em là một “phù thủy”. Đứa trẻ phải tìm thức ăn dư thừa trong rác thải của người dân để sống sót qua ngày. Sau khi được giải cứu, bé đã có cuộc sống thay đổi hoàn toàn.

Vào đầu năm 2016, bức ảnh một cậu bé Nigeria da bọc xương vì suy dinh dưỡng nặng, trên người không mảnh áo che thân đã gây chấn động thế giới vào thời điểm ấy khiến cô Anja Ringgren Lovén, đến từ Đan Mạch, người sáng lập ra Quỹ cứu trợ giáo dục và phát triển cho trẻ em châu Phi

(ACAEDF) nhận nuôi và đặt tên cho em là Hope, có nghĩa là Hy Vọng.

4 năm sau, Hope đã có diện mạo và cuộc sống hoàn toàn khác so với trước kia khiến nhiều người phải kinh ngạc. Cậu bé không chỉ được ăn no mặc ấm, có nhiều người thương yêu ở bên cạnh mà em còn được tạo điều kiện phát triển như bao đứa trẻ khác. Câu chuyện của Hope và người mẹ nuôi vĩ đại là minh chứng rõ nhất cho việc chỉ cần có tình yêu thương, tấm lòng nhân đạo thì có thể giúp thay đổi cuộc sống trở nên tốt đẹp, không còn đau khổ hay bi thương.

Bài luận văn của Bé Việt....!

Bé Việt hôm nay đi học về không được vui. Mẹ thấy thế hỏi bé bị cô la rầy hay bạn bè trêu chọc gì không. Bé trả lời:

- Con nộp bài cô giáo trả lại. Bắt phải về làm lại. Nếu không, sẽ không được điem .

- Thế con viết gì nào hở bé con của mẹ ?

- Thì con viết thế này này. Bà mẹ cầm tờ giấy đọc: Chiều nay, bầu trời Sài Gòn đang nắng bỗng mây đen từ đâu kéo tới rồi mưa như trút nước xuống Sài

Gòn . Người Sài Gòn hỏi hỏi tìm chỗ trú mưa dưới những mái hiên nhà dọc hai bên đường –

- Có gì sai hở con ?

- Ngay cả mẹ không biết sai gì ư ?

- Sai gì nào ?

-Thì đây ... Cô bảo con phải thay thế tất cả các từ Sài Gòn là Hồ Chí Minh.

- Mẹ tưởng gì . Chỉ đơn giản vậy thôi à . Thì con cứ sửa lại cho đúng .

Khi bài luận văn được sửa theo ý của cô giáo

Bé Việt mặt mày tiu nghỉu ngồi viết bài lại ... Sáng hôm sau, bé hớn hờ, hân hoan chạy vào lớp. Khoe cô giáo bài viết đã được sửa. Cô giáo cầm đọc. Càng đọc, sắc mặt cô càng tím tái

Chiều nay, bầu trời Hồ Chí Minh đang nắng bỗng mây đen từ đâu kéo tới rồi mưa như trút nước xuống Hồ Chí Minh. Người Hồ Chí Minh hỏi hỏi tìm chỗ trú mưa dưới những mái hiên nhà dọc hai bên đường

Chẳng bao lâu sau, Hồ Chí Minh bị ngập nước. Bộ mặt Hồ Chí Minh bây giờ trông thật thảm. Nước càng lúc càng nhiều, dâng cao, kéo theo nào là rác rưởi phủ đầy ngõ ngách Hồ Chí Minh.. Du khách nhìn Hồ Chí Minh ngao ngán.. Em ngồi nhìn Hồ Chí Minh mưa mà thấy chán!

Vì cơn mưa có lẽ kéo dài đến tối. Không phải như mọi người thường nói

“Sau cơn mưa trời lại sáng”

Với Hồ Chí Minh, sau cơn mưa thường cúp điện. Cho nên Hồ Chí Minh tối thui tối tối.

Tội nghiệp du khách đến chơi Hồ Chí Minh vào

mùa mưa thì coi như xui tận mạng!

Em vốn ghét Hồ Chí Minh vì Hồ Chí Minh xô bồ, nhộp nhũa nhưng em phải sống với Hồ Chí Minh vì mẹ em đã sống với Hồ Chí Minh mấy mươi năm nay ..

Cứ vào mùa mưa là em tức lắm và thảm mắng: “HỒ CHÍ MINH CÀ CHÓN”

Trinh Thi

51 phút trước · 🌐

Người Mông Cổ họ cần trung bình 5 con chó để chặn 1000 con cừu.

Người Úc cần 10 con chó để quản lý đàn bò 1000 con của mình.

Ngoài tự nhiên cứ 8 cá thể động vật ăn thịt là có 1000 cá thể động vật ăn cỏ.

Thế mà thế nào cứ 1000 người Việt là có tận 50 đảng viên và 110 người hưởng bổng lộc từ ngân sách, nói phi khoa học phi tự nhiên thì lại dối.

Rất mong nhà nước tinh giản biên chế mạnh mẽ hơn để rút về theo tỉ lệ chó chặn cừu ạ.

Khuyết Danh ♦

Cười Tỉ Cho Vui

LÝ DO THÍCH ĐI LÍNH

Hai anh lính mới tâm sự với nhau về lý do họ thích đi lính. Một anh nói

- Tổ độc thân, tổ thích chiến tranh

Anh kia thì nói

- Tổ đã có vợ, tổ thích hòa bình

TÌNH ĐỒNG NGHIỆP

Khách than phiền

- Những 300 Đô la cho một bữa ăn đạm bạc như thế này. Vì tình đồng nghiệp, anh giảm bớt cho tôi chứ?

- Thế ông cũng làm nghề nhà hàng?

- Không, tôi làm nghề ăn cướp

Từ một con vi-khuẩn khác...

■ Phạm Minh-Tâm

Thảm-thoát con vi-khuẩn “corona Vũ-hán” đã hành-hạ thế giới cũng nửa năm nay rồi. Xem ra con người chưa hẳn là thua nó song vì nó mà gian-truân thì thật đúng là oan-nghiệt.

Gian-truân vì cả mọi giai-tầng nhân-loại theo cách xếp trong xã-hội xưa là “tự thiên-tử chí u thứ dân”...nhất-nhất không một ai ăn ngon ngủ yên vì nó. Còn oan-nghiệt thì cũng thật ai-oán hơn sự chết và thê-thảm hơn ngàn lần sự chết, vì từ con đại-dịch đang diễn ra mà người ta nhìn ra một con vi-khuẩn đã có sẵn trong lòng người với cách nhìn đồng tiền là trên hết.

Con Corona Vũ-hán này cũng nhờ đồng tiền mà lúc đầu nó không bị nhận-diện ngay, không bị mang danh đại-dịch mà chỉ lộ mặt giới-hạn với cái thông-báo nội-bộ ngày 20-12-2019 của Ủy-ban Y-tế Vũ-hán nói là có căn bệnh xuất-hiện như một loại dịch gây viêm phổi mà không rõ nguyên-nhân. Hơn tuần sau, ngày 30-12-2019, có thêm thông-báo tiếp theo nhưng cứng rắn như một mệnh-lệnh, bắt mọi đơn-vị ý-tế trong vùng phải thống-kê tất cả các trường-hợp bệnh như viêm phổi dù không rõ nguyên nhân. Rồi nó được ghép tội cho loài dơi được bán ở chợ Vũ-hán. Nhưng sau khi hai thông-báo này lan rộng qua các phương-tiện truyền-thông điện-tử thì vào ngày 01-01-2020, khu chợ hải-sản Hoa-nam tuy không bán dơi nhưng ngay từ đầu được nêu tên là nơi gây truyền-nhiễm “bệnh viêm phổi không rõ nguyên-nhân” ra thông báo đóng cửa. Sau đó còn

Phòng thí nghiệm Vũ Hán

được dọn-dẹp sạch-sẽ như cách thường xảy ra khi muốn đánh lạc hướng điều-tra là xoá bỏ hiện-trường.

Việc phải đến đã đến. Nhờ một vài phương-tiện truyền-thông đại-chúng nên từ một bản tin địa-phương Vũ-hán đã lên Facebook mà tiến nhanh thành con đại-dịch bùng phát trên khắp thế-giới...Từ đây, bắt buộc người ta phải truy-tầm căn-nguyên và cội nguồn.

Và sau bao nhiêu nghiên-cứu với nhiều luận-chứng khả-tín, người ta đồng đi đến kết-luận rằng đây không phải là ngẫu-nhiên, cũng không từ thiên-nhiên mà có con vi-khuẩn này. Vi-khuẩn này từ phòng thí-nghiệm của Tàu, được đem vào ra thế-giới chúng ta như là một loại vũ-khí mới để tàn hại nhau hầu thoả-mãn tham-vọng bá-quyền của những người cộng-sản Trung-quốc. Phòng thí-nghiệm ở Vũ-hán đã nhiều công-phu mới tạo ra nó để thành vũ-khí sinh-học cho một cuộc chạy đua quyền-lực phải tất-thắng giữa hai phe cộng-sản và tư-bản. Cụ-thể là giữa Tàu và Mỹ.

Vì vậy, dù theo chuyên-môn về sinh-học trong phòng thí-nghiệm thì con vi-khuẩn này có tên đặt là *Coronavirus*. Cơ-quan y-tế của Liên-hiệp-quốc và các Trung-tâm Kiểm-soát và Phòng ngừa dịch - CDC (The Centers for Disease Control and Prevention) của các nước chính-thức cùng gọi nó là *Covid-19* là cách viết tắt thay cho tên đầy đủ là *Coronavirus disease 2019* theo cách giải-thích ...*COVID-19 is an abbreviation of “CO” stands for “corona,” “VI” stands for “virus” and “D” stands for “disease.” The number 19 reflects the year it was identified — 2019...*

Cho đến ngày hôm nay, đến giờ phút này, con vi-khuẩn *Coronavirus* ...đã thành thảm-nạn, là đại-họa tác-hại toàn thế-giới với con số trên

năm triệu người bị bệnh, trên ba trăm ngàn nhân-mạng bị tử-vong, dòng sinh-hoạt của xã-hội khắp nơi bị tắc nghẽn và gần như tê-liệt vì nó. Cùng một lúc, nó trở thành chủ-đề chính hiện nay trên bàn cờ chính-trị thế-giới, trong các phòng thí-nghiệm sinh-học, trong cùng khắp các sinh-hoạt xã-hội tại các quốc-gia... Vì vậy, cái tên *Covid-19* đã không được vô-tư sử-dụng mà trở thành một ý-nghĩa mang tính phản-kháng Đảng Cộng-sản Trung-quốc với đủ cách diễn nghĩa như ... *Chinese originated virus in December 19... Chinese Originated Viral Infectious Disease...* Song người ta đã điếm mặt đặt tên nó chính-xác hơn là *Wuhan Coronavirus* vì nó phát xuất từ phòng thí-nghiệm Vũ-hán bên Tàu. Sau khi các chính-trị-gia đánh giá nó là một chiến-lược của nhà cầm quyền cộng-sản Trung-quốc dùng để thực-hiện mưu-đồ khống-chế thế-giới thì nó còn có thêm cái tên ô-nhục đời-đời đi theo tập-đoàn cộng-sản Trung-quốc là *China Coronavirus*...

Đến ngày hôm nay, đến giờ phút này, nếu con vi-khuẩn *Coronavirus* ... không thành thảm-nạn cho nhân-loại, không là đại-họa tác-hại trên dân-số của gần 180 quốc-gia thì có thể gần hết các quốc-gia phía tư-bản đã tung-tăng hí-hừng trong sợi dây trói “đáng tiền” *một vòng đai, một con đường* (One belt, one road) của Trung-cộng. Cùng một lúc, nếu không nhờ nó đang là chủ-đề chính hiện nay trên bàn cờ chính-trị thế-giới, trong các phòng thí-nghiệm sinh-học, trong cùng khắp các sinh-hoạt xã-hội tại các quốc-gia... làm cho tất cả mọi người như bị quay cuồng trong cơn lốc của căn-bệnh truyền-nhiễm này thì các nhà lãnh-đạo Tây-phương cũng chưa thấy chóng mặt với nhà cầm quyền Bắc-kinh.

Thành vậy, giữa những lao-xao, chao-đảo của hằng-hà sa-số cách nhìn nhạy-cảm đang sôi động, người viết không dám nghĩ cao và bàn loạn đến những gì ngoài sự suy-nghĩ về đôi điều căn-bản của đời người. Nhất là thấy khó mà lường nổi thái-độ chính-trị của các đại chính-khách như Chủ-tịch nhà nước Trung-cộng Tập Cận-bình, như Tổng-thống Hoa-kỳ Donald Trump, như nhiều nguyên-thủ quốc-gia và chính-trị-gia khác. Lại càng thấy chán lập lại bản-chất của chủ-nghĩa cộng-sản hoặc chạy theo “phong-trào” lên án chửi bới đám người lãnh-đạo cộng-sản Trung-quốc và cả đám cộng-sản đang lãnh-đạo đất nước Việt-Nam là tàn-ác, là dã-man hay là gì-gì khác... Bởi vì, bọn họ đã là một tổng-hợp của tội ác, của đủ thứ độc hại từ lâu rồi.

Người viết chỉ biết nhìn lại, nhìn vào những sự-kiện vây quanh con vi-khuẩn vẫn nằm trong những xó-xỉnh khuất-tất của những con người đang ở vào thế vị-vọng của thời-đại chúng ta đã vừa như cánh cửa được mở toang ra trong mùa đại-dịch. Và trong khi phải tuân-thủ những quy-luật đang được áp-dụng trong xã-hội mình sống như một trong các biện-pháp phòng dịch cho chính mình thì một vài suy nghĩ chợt đến. Đó là cảm-nghĩ nhờ qua câu nói của Joshua Philipp, một phóng-viên điều-tra của tờ báo The Epoch Time ở Nữ-ước là ... *tôi tin rằng virus không thể tồn-tại khi trái tim chúng ta chứa đầy tình thương...* Song tôi đã tự hiểu chữ “tình thương” này theo lý-lẽ là phát-xuất từ lương-tri, từ một thông-điệp duy-lý hơn là từ trái tim nhạy-cảm khi nói về con *Chinese coronavirus* quái-ác và tham-lam này để thấy rằng ông

bà mình nói kiểu bình-dân bá-tánh mà không sai, là... *tại anh, tại á, tại cả đôi đường...*

Đường tham-vọng của những người lãnh-đạo cộng-sản Tàu và đường tham tiền của thế-giới phương Tây.

Bởi thế, nếu công-bằng một chút thì cũng dễ hiểu là do tham-vọng bá-quyền mà đảng cộng-sản Tàu cũng như Việt đã hành-sự kiểu bất-chấp thủ-đoạn nhằm bành-trướng chủ-nghĩa họ đang dùng, là để cô-thủ sự tồn-vong và duy-trì uy-lực. Song điều phải suy-nghĩ kỹ hơn và không đồng-loã được là lòng tham vô đáy của những con người, của các phe nhóm đã núp trong những gì đẹp-đẽ họ vẫn hô-hào như phát-triển, như khai-phóng, như nhân-bản, như bảo-vệ công-lý và công-bằng xã-hội... lại chỉ vì muốn chất thêm lợi-nhuận đã tự-nguyện cho Trung-cộng sử-dụng làm bàn đạp thống-trị khu-vực và toàn thế giới. Rồi cũng cùng một trật, họ cũng lớn tiếng lên án chính-sách tàn-bạo của Trung-cộng qua việc cưỡng-bức mổ lấy nội-tạng đem cung-ứng cho việc cấy ghép để lấy tiền; việc tổ-chức những trại tập-trung rộng lớn cho người Ô-duy-nhĩ (Uyghurs); giết hại hàng triệu học-viên Pháp-luân-công, chẳng hạn.

Vi-khuẩn *Coronavirus* cho dù với khả-năng có thể tàn phá mau chóng lục phủ ngũ tạng con người khi nó xâm nhập được vào cơ thể, song cũng chỉ khống-chế được từng cá-nhân những người già yếu, bệnh-tật thiếu khả-năng đề-kháng. Bằng chứng là số lượng người nhiễm bệnh được chữa lành rất cao, dù chưa có thuốc chuyên-trị nó. Đồng thời, nếu nó không nhờ đồng tiền của Trung-cộng (xem tiếp trang 39)

Cha Clint Ressler Và Sáng Kiến Mục Vụ Tại Gia Trong Đại Dịch Virus Corona

Cũng như mọi nơi khác trên thế giới, từ khi đại dịch đến Hoa Kỳ, chính phủ ra lệnh đóng cửa các nhà thờ, không được cử hành Thánh lễ có giáo dân tham dự. Trước hoàn cảnh này, với tâm hồn mục tử, cha Clint Ressler không thể ở yên suốt ngày trong nhà xứ, cha đã nảy sinh ý tưởng đi viếng thăm gia đình các giáo dân trong khu vực.

■ Ngọc Yến - Vatican News

Cha Clint Ressler là linh mục ở Bang Texas, Hoa Kỳ đang coi sóc mục vụ tại giáo xứ Đức Mẹ Ban ơn. Như thế, khi thì đi bộ, khi thì xe hơi và cả xe đạp cha thăm viếng trực tiếp các cư dân ở trong khu vực: đó là ý tưởng của cha Clint Ressler dành cho các tín hữu trong thời gian cách ly xã hội.

Cha Clint cho biết từ khi các nhà thờ phải đóng cửa và mọi người không thể tham dự Thánh lễ, để giữ cho cộng đoàn luôn hiệp nhất là điều không dễ dàng. Do đó, cha đã nảy sinh sáng kiến thăm viếng các gia đình với ước mong mang Lời Chúa, một chút an ủi và một chút nhu cầu tinh thần cho giáo dân. Như hôm Chúa nhật Lễ Lá, khi đến mỗi nhà cha đều mang một cành cọ đã được làm phép cho họ. Cha giải thích: “Tôi thích làm điều này, tôi có thể gặp được tất cả mọi người. Tôi có thể ra khỏi nhà, rời khỏi vi tính một lúc để xem mọi người sống như thế nào”.

Phép lành tại gia, nhưng tuân giữ các quy tắc

Cha Ressler là người rất cẩn thận, trong lúc thăm viếng, cha luôn tuân theo các khuyến nghị về sức

Cha Clint Ressler

khỏe, giữ khoảng cách xã hội, không bắt tay, đeo khẩu trang. Theo các giáo dân được cha thăm viếng thì sự hiện diện của cha đủ để truyền cảm giác bình an cho mọi người. Hình ảnh cha cùng với nụ cười trên khuôn mặt vẫn còn đọng lại cho mọi người trong lúc cha tiếp tục hành trình tới điểm thăm viếng tiếp theo. Nói chung, nếu nhà thờ vẫn là địa điểm quan trọng để gặp gỡ Chúa, thì cha Ressler tìm một cơ hội gặp Chúa trong một cách khác.

Cha Ressler nói với Vatican News: “Tôi đã thăm viếng hơn 300 gia đình. Họ chia sẻ với tôi về những khó khăn mà họ đang phải đối

phó tại thời điểm này. Những người phải đi làm mỗi ngày và cả những người ở nhà đều cảm thấy sợ hãi. Hoa Kỳ vẫn là quốc gia bị ảnh hưởng bởi virus corona nhiều nhất, cả về số tử vong và số người nhiễm. Tại Bang Texas, cũng như mọi nơi trên thế giới người nghèo vẫn là thành phần bị ảnh hưởng nặng nề hơn những người khác. Họ không chỉ là thành phần dễ bị lây nhiễm nhưng còn phải lãnh hậu quả của tình trạng suy thoái kinh tế. Họ bị thiếu lương thực và các mặt hàng thiết yếu. Có nhiều gia đình gốc Tây Ban Nha đang phải sống trong hoàn cảnh khó khăn cần được giúp đỡ. May mắn thay chúng tôi có Hội bác ái Thánh Vinh Sơn giúp đỡ rất nhiều”.

Đến tận nhà có nghĩa là mang đến cho họ sự hiện diện của Thiên Chúa

Cha Ressler khẳng định trải nghiệm mục vụ trong thời điểm này rất quan trọng đối với cha. Qua các lần thăm viếng cha có cảm nhận như được gặp Chúa Giêsu nơi khuôn mặt những người cha tiếp xúc. Tất nhiên, công nghệ và phương tiện điện tử quan trọng, giáo dân đánh giá cao Thánh lễ và các sứ điệp khác qua internet, nhưng tiếp xúc trực tiếp, cầu nguyện với họ, nhận phép lành trực tiếp, đối với cha Ressler là điều rất quan trọng. Cha xác tín: “Mỗi ngày đi đến với giáo dân tôi nhận thấy có rất nhiều niềm vui trên khuôn mặt họ. Tôi tin sự hiện diện của linh mục là sự hiện diện của Thiên Chúa, sự hiện diện của Giáo hội. Trong lúc tôi thăm viếng thì cũng là lúc Thiên Chúa viếng thăm mọi người trong hình

ảnh của một linh mục”.

Đại dịch yêu cầu Giáo hội ra ngoài để gặp các tín hữu

Cha Ressler không làm gì khác ngoài việc làm sống lại một truyền thống cổ xưa của người Texas: Vào thế kỷ thứ mười tám, tại các nông trại và trang trại, linh mục cưỡi ngựa đi thăm các tín hữu. Cha nói: “Tôi không có ngựa, nhưng tôi có xe đạp, và thế là ổn!”. Cha có ý tưởng tiếp cận giáo dân tại nhà của họ, nhưng nhóm làm việc, các cộng tác viên và cộng tác viên mục vụ hỗ trợ cha trong việc tổ chức các cuộc hẹn. “Đối với tất cả chúng ta, thông điệp mà Đức Thánh Cha đưa ra với tư cách là vị mục tử hoàn vũ rất quan trọng. Đây là một khoảnh khắc đánh dấu cho Giáo hội một lời mời gọi không ở lại nhà, nhưng đi ra ngoài đường phố để gặp gỡ mọi người, với tất cả các biện pháp phòng ngừa. Tất cả chúng ta đều có thể yêu người thân cận, tất cả chúng ta đều có thể cảm nhận được nỗi đau, nỗi thống khổ của những người bệnh cạnh, tất cả chúng ta đều có thể trở thành môn đệ truyền giáo, đây là lúc để biểu lộ sự hiện diện của Chúa Giêsu cho người khác”. ♦

KỊCH BẢN TÔI TỆ NHẤT LÀ ĐỒI ĐẦU VŨ TRANG?

(VNTB) – “Kịch bản tồi tệ nhất của cuộc đời đầu vũ trang” được nêu bật trong báo cáo của Bộ an ninh Trung Quốc gửi đến ông Chủ tịch Tập Cận Bình.

Tranh cãi thời Chiến tranh Lạnh giữa **Trung Quốc** và Hoa Kỳ có nguy cơ đóng băng quan hệ giữa hai nền kinh tế lớn trên thế giới, gây ra nguy cơ xung đột quân sự.

Trong ba tháng qua, các tranh chấp giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ đã đóng băng bầu không khí ngoại giao hai bên trong bối cảnh đại dịch COVID-19 và căng thẳng gia tăng ở Biển Đông và Biển Hoa Đông.

Thậm chí còn có lo ngại trong chính quyền của **Tập Cận Bình** rằng liên minh do Hoa Kỳ lãnh đạo sẽ thách thức quyền cai trị của Đảng Cộng sản Trung Quốc. Một nghiên cứu nội bộ của Bộ An ninh Nhà nước, được trích dẫn bởi Reuters, cảnh báo Trung Quốc phải chuẩn bị cho “kịch bản tồi tệ nhất về cuộc đời đầu vũ trang”.

“Báo cáo, được trình bày vào đầu tháng trước cho các nhà lãnh đạo Trung Quốc, bao gồm cả Chủ tịch Tập Cận Bình, kết luận rằng xu hướng chống Trung Quốc toàn cầu đang ở mức cao nhất kể từ khi xóa Quảng trường Thiên An Môn năm 1989,” Reuters đưa tin hôm thứ Hai (4/5).

“Do đó, Trung Quốc sẽ phải đối mặt với làn sóng chống Trung Quốc do Hoa Kỳ dẫn đầu sau đại dịch **virus corona** và cần chuẩn bị cho kịch bản tồi tệ nhất cho cuộc đời đầu vũ trang giữa hai nước”, báo cáo cho biết.

Cho đến nay, hơn 3,6 triệu người đã bị nhiễm loại corona mới này trên toàn cầu với số người chết là 252.000. Tại Hoa Kỳ, hơn 1,2 triệu người đã bị nhiễm gần 70.000 ca tử vong.

Số liệu chính thức của Trung Quốc rất nhỏ khi so sánh với số liệu của Mỹ. Tính đến ngày 4 tháng 5, số ca mắc

■ Anh Tú tổng hợp

bệnh là 82.881 người với 4.633 người chết trong dân số 1,39 tỷ người. Ngoài tâm chấn ban đầu của Covid-19 tại thành phố Vũ Hán và tỉnh Hồ Bắc, chỉ khoảng 15.000 trường hợp nhiễm bệnh.

Trong bối cảnh đó, Tổng thống Mỹ Donald Trump và Ngoại trưởng Mike Pompeo đã đưa ra các cáo buộc tại Trung Quốc.

Tuần trước, Trump tuyên bố ông đã nhìn thấy bằng chứng khiến ông “rất tin tưởng” rằng COVID-19 đến từ một phòng thí nghiệm ở Vũ Hán, một cáo buộc mà Trung Quốc đã kiên quyết bác bỏ.

Trước đó, ông Pompeo đã cáo buộc Trung Quốc gây ra “một số lượng tổn thất lớn” và “tử vong” vì đã che đậy sự lây lan ban đầu của virus corona.

“Tôi vẫn lo lắng rằng có những điều chúng ta không biết,” ông nói tháng trước, được trích dẫn bởi Asia Times.

“Đây là một thách thức đang diễn ra trong đó Đảng Cộng sản Trung Quốc và **Tổ chức Y tế Thế giới (WHO)** đã không thực hiện được những việc thuộc trách nhiệm của họ khi có đại dịch”, ông Pompeo nói thêm.

Một lần nữa, Trung Quốc phủ nhận tuyên bố đó.

Nhưng về mặt chính trị, đây là một cơn ác mộng trong quan hệ người dân đối với Đảng Cộng sản Trung Quốc, mặc dù họ đã đưa ra cái gọi là “ngoại giao khẩu trang”. Các cáo buộc về sự bất tài đã được dùng chống lại chính phủ Trung Quốc do sự chậm trễ trong phản ứng ban đầu đối với cuộc khủng hoảng. Cũng có báo cáo rằng virus đã được các quan chức ở Vũ Hán “che đậy” vào tháng 12.

“Với cái chết của Lý Văn Lượng, một bác sĩ bị chính quyền nhà nước khiển trách vì đã cảnh báo người khác về virus corona mới”, Yuen Ang, từ Đại học Michigan, viết trong bài bình luận

của mình cho Project Syndicate.

Vào thứ Hai (4/5), trọng tâm đã quay trở lại Hoa Kỳ khi Phó Cố vấn An ninh Quốc gia Matthew Pottinger nói rõ, những nỗ lực của Trung Quốc để đàn áp những chỉ trích nội bộ sẽ gây tác dụng ngược.

Trong bài phát biểu bằng tiếng Quan thoại, ông đã nói chuyện trực tiếp với người dân Trung Quốc bằng cách gọi lên những ký ức về phong trào khởi nghĩa dân túy vào ngày 4 tháng 5 năm 1919 do sinh viên lãnh đạo sau Thế chiến 1.

“Khi những hành động nhỏ của lòng can đảm bị chính phủ loại bỏ, những hành động dũng cảm lớn hơn sẽ xuất hiện. Trung Quốc sẽ được hưởng lợi nhiều hơn từ chủ nghĩa dân túy hơn là chủ nghĩa dân tộc” ông nói, theo bài viết của Asia Times.

“Với một số người, họ cần sự chấp thuận của nhiều người để cai trị. Khi một số người đặc quyền quá mức và trở nên ích kỷ, chủ nghĩa dân túy sẽ kéo họ trở lại hoặc ném họ xuống biển”, ông nói thêm, những bình luận dường như được nhắm vào ĐCSTQ.

Bonnie Glaser, giám đốc Dự án quyền lực Trung Quốc tại Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế, gọi đó là “bài phát biểu lạ thường nhất mà chúng tôi từng thấy” từ chính quyền Trump.

“Nếu là thành viên của Đảng Cộng sản Trung Quốc, sẽ coi (tái hiện phong trào ngày 4 tháng 5) như một sự khích lệ để mọi người thách thức các bộ phận trong hệ thống chính trị của mình. Điều đó không phải lúc nào cũng có nghĩa là lật đổ các nhà lãnh đạo, nhưng nó chắc chắn khuyến khích sự phát triển của quần chúng,” ông nói với The Guardian.

Bạn đã có thể cảm thấy gió chiến tranh lạnh quét qua các hành lang quyền lực ở Trung Quốc và Hoa Kỳ vào mùa hè này chưa? ♦

■ Trần Nguyên Thao

Dân đói, nước lụt hậu ĐẢNG HỨA NĂM 2045, VIỆT NAM SẼ THỊNH VƯỢNG!

Hanoi đang muốn nắm bắt cơ hội kinh tế thế giới chuyển mình sau đại dịch Covid-19, nhưng Bắc Kinh bắt chấp đồng ý thức hệ, ra sức lợi dụng lòng tham tiền tài quyền lực nơi nhóm Ba Đình, để hiện ngang quấy nhiễu Biển Đông, làm cho các nhà đầu tư do dự chưa dám “đặt cược” vào Việt Nam, nơi có thể xảy ra bất trắc trong tương lai với Tàu cộng. Bắc Kinh đang làm đủ cách để Hanoi ngày càng thêm lệ thuộc, trong lúc chính Hanoi vừa muốn “đón bắt cơ hội” để có thêm tiền, vừa muốn giữ chặt tà thuyết Mác-Mao, làm cho dân nước lụt hậu, đói nghèo chỉ để duy trì quyền lực.

Để chuẩn bị cho đại hội đảng kỳ 13 sắp tới, các lãnh tụ đỏ ra sức ca tụng tà thuyết cộng sản vô thần và những gì ông Hồ sao chép từ nơi khác, được đám hậu duệ ca tụng như những tư tưởng vĩ đại, rồi “nhai lại” trước mỗi khúc quanh của chế độ chuyên quyền, chỉ để xác định rằng, Ba Đình kiên quyết đi theo con đường cộng sản độc tài toàn trị, đừng bao giờ hy vọng sẽ có đổi thay theo dân chủ đa nguyên. Chuẩn bị cho bước đường trước mắt, đảng cs hồi tháng 03 năm nay, tái khẳng định “kinh tế tập thể, hợp tác xã” là xu thế tất yếu [2]

Hàng chục năm nay, vì thị trường nước Tàu quá lớn, hấp dẫn nhà đầu tư và các nước Tây Âu làm ăn với Bắc Kinh. Nay thì, dù chưa hẳn đã hết đại dịch Covid-19, nhưng thế giới đã nhìn rõ hơn bản chất Trung Nam Hải chỉ là một cơ chế lừa lọc, ăn cắp sáng kiến, muốn làm bá chủ. Vì thế, cơ cấu kinh tế toàn cầu trong thời hậu Covid đang được hình thành; trong đó,

đảng cộng sản Tàu sẽ được đặt phù hợp bản chất của nó.

Đối với Hoa Kỳ, cả hai chính đảng đều hợp lực chống lại chế độ Mafia Bắc Kinh, Chính phủ Donald Trump không còn đặt nặng hoàn toàn về thương mại với Bắc Kinh như trước thời Covid. Cứ xem cách Hoa Kỳ sống chết với Đài Loan, nối kết với Nam Hàn, ngăn chặn Đông Bắc không để Bắc Kinh dễ dàng tràn ra tuyến đường hàng hải có trị giá vận chuyển hàng hóa đến 5000 tỷ Mỹ Kim hàng năm, thì thấy rõ tình thế đang thay đổi.

75 năm liên tục, lúc nào Hoa kỳ cũng đồng hành với quốc đảo chưa đầy 24 triệu dân, có nền kinh tế thị trường trên diện tích gần 40 ngàn cây số vuông, nhằm kiểm chế hữu hiệu gần một tỷ rưỡi người trong lục địa Tàu cộng.

Ngay khi Nữ Tổng Thống Thái Anh Văn tuyên thệ nhậm chức nhiệm kỳ 2 (20/05) Hoa Kỳ điều lực lượng tàu ngầm thuộc Hạm đội Thái Bình Dương, có năng lực tác chiến chống tàu ngầm, chống hạm, tấn công chính xác vào các mục tiêu trên mặt đất, hoạt động tình báo, do

: Hôm 22 tháng 05 Đại Hội Nhân Dân Toàn Quốc tuyên bố từ bỏ mục tiêu tăng trưởng kinh tế để quay về “slogan” “chống đói nghèo” [5].

Đã từ lâu các diễn tiến trên thế giới và khu vực Ấn Độ- Thái Bình Dương diễn ra không đảo ngược, nhưng Hanoi vẫn và tiếp tục “bán linh hồn” cho phương Bắc:

Hanoi luôn nói phải giữ độc lập tài chính, tiền tệ, tránh tình trạng Đô La và Vàng hóa trong thanh toán. Nhưng tháng 10-2018, Hanoi đã cho đồng Nhân Dân Tệ của Tàu lưu hành tại 7 Tỉnh phía Bắc Việt Nam, làm hàng hóa của Tàu tràn vào Việt Nam dễ dàng hơn nữa, gồm cả nhập khẩu “chính ngạch” và “tiểu ngạch” thiệt hại về phía Việt Nam. Khi hàng hóa cùng với người Tàu lan tràn khắp hang cùng ngõ hẻm, thì lấy gì bảo đảm đồng Nhân Dân Tệ sẽ không chi tiêu lan rộng ngoài 7 tỉnh cho phép.

thám, trinh sát và cảnh báo sớm, cũng như có khả năng tác chiến đặc biệt và răn đe chiến lược trên toàn thế giới. Mỹ còn trang bị cho Đài Loan ngư lôi hạng nặng MK - 48 Mod 6 là vũ khí được phóng đi từ tàu ngầm. Năm ngoái Mỹ đã bán cho Đài Bắc nhiều chiến đấu cơ F16 và nhiều trang thiết bị quân sự khác, trị giá 8 tỷ Mỹ Kim.

Hôm 15/05, lợi dụng thời gian đại dịch Covid, Hanoi thành lập Ban Quản Lý đặc Khu kinh tế Vân Đồn [6] nơi duy nhất có sân bay do tư nhân làm chủ, nằm trong khu vực hợp tác “Hai hành lang - một vành đai” kinh tế Việt - Trung, hợp tác liên vùng Vịnh Bắc Bộ mở rộng, cầu nối ASEAN – Trung cộng, hành lang kinh tế Nam Ninh – Singapore, trong Vùng kinh tế trọng điểm Bắc Bộ Hà Nội – Hải Phòng – Quảng Ninh.

Quyết định gia tăng sức mạnh Hải quân trong chính sách “Ấn Độ - Thái Bình Dương Tự Do mở rộng” do Hoa Kỳ dẫn đầu, có Hải Quân Hoàng Gia Úc hỗ trợ đưa đến sự hưởng ứng nồng nhiệt của các quốc gia ASEAN đang bị Bắc Kinh bắt nạt.

Năm 2018, Hà Nội đã chủ ý thành lập 3 đơn vị hành chính - kinh tế đặc biệt tại Vân Đồn, Bắc Vân Phong và Phúc Quốc. Mục đích cho Trung cộng thuê 3 đặc khu này đến 99 năm với những đặc quyền về thuế, chính sách nhập cảnh. Lúc đó, nhiều cuộc biểu tình chống Dự luật đặc khu đã diễn ra mạnh mẽ trên khắp cả nước vào tháng 6/2018. Dưới sức ép của dân chúng, cuối năm đó, Hà Nội cho ngưng việc này.

Trước đó, Bắc Kinh lợi dụng lúc các nước bận đối phó với đại dịch Covid, nên dùng sức mạnh quân sự quấy phá các nước khu vực ASEAN. Riêng với Việt Nam, Bắc Kinh nhằm phá đám không muốn thấy nhà đầu tư rời thị trường Hoa lục đem cơ sở sản xuất sang Việt Nam trong khuôn khổ trật tự kinh tế mới sau đại dịch Covid-19.

Nhiều ý kiến lo ngại chỉ một thời gian sau, khu kinh

Hôm 22/05 Hanoi mới vội vàng hô khẩu hiệu “đi tắt đón đầu” thành lập Ủy Ban Đặc Nhiệm mời chào các nhà đầu tư hậu Covid, trong khi theo Policy Times loan tin trước đó 7 ngày (16/05), Nam Dương đã chuẩn bị đón 27 công ty Mỹ [3] sẽ di chuyển nhà máy từ Tàu cộng đến một khu công nghệ rộng 4000 mẫu Tây thuộc miền trung tỉnh Java, Indonesia.

Luận theo tinh thần văn kiện đảng 13, thì kinh tế thế giới 25 năm nữa phải lùi lại thời “ăn lông ở lỗ”, để nhóm làm kinh tế Ba Đình tiến kịp sánh vai!

Trong khi quan thầy phương Bắc thực tế hơn nhiều

tế Vân Đồn sẽ bị người Tàu đòi trở thành khu tự trị, vì ảnh hưởng của Tàu tại Vân Đồn rất lớn.

• Người Tàu hiện trực tiếp làm chủ hay nhờ người Việt đứng tên rất nhiều đất đai, kể cả những khu rừng rộng lớn đến nhiều khu phố khắp Việt Nam [7]. Đến 90% các đại dự án tại Việt nam đều trong tay người Tàu.

Hanoi chắc chắn nhìn ra, sau đại dịch Covid cuộc diện thế giới sẽ rất khác - một thế giới được điều hành bởi nghị trình kinh tế “thoát Trung”. Bắc Kinh ra sức chống đối đòi hỏi điều tra độc lập của 120 quốc gia về nguồn gốc virus Vũ Hán đương nhiên làm cho quan thầy của Hanoi mang “ô danh” khó mà gột rửa.

Bối cảnh và cơ hội ngàn vàng để Hanoi chọn hướng “thoát Trung” như giới chuyên gia và lòng Dân mong đợi, nhưng lần may này cũng có thể vượt mất, vì đám giáo điều đang mạnh thế trong hàng ngũ Ba Đình, vẫn khát khao tiền tài, quyền lực, họ chỉ muốn “cầm chừng” cho dù cả nước nghèo đói, tụt hậu, nhưng đảng viên vẫn hưởng thụ cảnh giàu sang là được. ♦

TNT, 25 May 2020

[1] <http://dangcongsan.vn/thoi-su/viet-nam-se-tro-thanh-mot-quoc-gia-thinh-vuong-vaonam-2045-554467.html>

[2] <https://thanhvien.vn/thoi-su/bo-chinh-tri-phat-trien-kinh-te-tap-the-hop-tac-xa-la-xu-the-tat-yeu-1202212.html>

[3] <https://vietnamfinance.vn/27-cong-ty-my-sap-di-doi-nha-may-tu-trung-quoc-toi-indonesia-20180504224238680.htm>

[4] <https://tuoitre.vn/vcci-co-the-50-doanh-nghiep-se-pha-san-neu-dich-keo-dai-20200408153315603.htm>

[5] <http://www.rfi.fr/vi/ch%C3%A2u-%C3%A1/20200524-trung-quoc-tang-truong-kinh-te-dang-cong-san>

[6] <https://www.nhandan.com.vn/kinhte/item/44481902-thi-diem-thanh-lap-ban-quan-ly-khu-kinh-te-van-don.html>

[7] <https://vnexpress.net/nguoi-trung-quoc-dau-tu-nhieu-lo-dat-vi-tri-trong-yeu-o-da-nang-4100872.html>

Từ một con vi-khuẩn khác...

(tiếp theo trang 33)

như một loại siêu-vi mạnh gấp mấy mươi lần nó, đi trước dọn đường hỗ-trợ, thì nó cũng chẳng làm gì được nên trò như hiện nay. Con “siêu-vi tiền” này làm tê-liệt lương-tri và phát-triển rất nhanh lòng tham nơi những con người quyền cao chức trọng, những người thuộc hàng ngũ “phục-vụ nền nhân-bản của xã-hội văn-minh loài người”.

Không phải những lãnh-tụ, những chính-khách chưa dư-lẽ về Trung-cộng hay chưa nhìn ra cũng như không có sự quan-ngại nhậy bén về tín-hiệu Trung-cộng đang tiến-hành các cuộc thí-nhiệm vũ-khí sinh-học. Họ biết hết, nhìn ra hết mà vẫn làm với sự góp ý của những cá-nhân có thể-lực đã đi đêm, đã bị tiền của Trung-cộng làm mờ mắt. Mờ tình-nhân loại đã

dành, song mờ luôn cả tình quê-hương để mặc cho dân-tộc mình chịu khổ-nạn.

Căn-cứ vào các tin-tức cập-nhật về tỷ-lệ con số nạn-nhân của đại-dịch thì thấy ngay được nước nào thân-thiết nhiều với Trung-cộng thì phải gánh chịu nhiều thiệt-hại.

Nước Ý vì tham-gia kế-hoạch một vòng đai một con đường, tư-bản Ý bán cho Trung-cộng nhiều cơ-sở kỹ-nghệ và sản-xuất nên Ý phải cho nhiều cư-dân Tàu sang làm việc và nhất là thị-trường Ý tiếp-nhận hàng-hoá Tàu nhiều nhất châu Âu...thì vi-khuẩn Tàu cũng nhiều là lẽ đương-nhiên.

Cho đến bây giờ, người ta mới thấy tiền Trung-cộng mua được mọi thứ của Thế-giới Tự-do, kể cả chất xám. Ở Mỹ, Trung-cộng tung tiền vào từ Đại-học Harvard đến cơ-cấu hành-chính các Tiểu-

bang...đến cả kỹ-nghệ Điện-ảnh Hollywood. Tổ-chức World Health Organization – WHO của Liên-hiệp-quốc không làm tròn chức-năng vì Giám-đốc Tedros Adhanom Ghebreyesus đã được Tập Cận-bình ngã giá...vân vân và vân vân.

Vậy thì còn trách được ai khi chính phía mình đang bị tha-hoá, bị mua chuộc và bán đứng anh em. Và chửi ai nữa khi chính liên-minh mình cũng thừa chuyện xấu. Cho nên, như người ta vẫn nói, tám huy-chương nào cũng có hai mặt (toute médaille a son revers) nên hy-vọng vi-khuẩn Conoravirus cũng có tác-dụng mở lại các con mắt lương-tâm đã bị tiền-tài che lại trước sự thật. Đồng thời, như người dân Hồng-kông và Đài-loan đã tìm ra hướng phải tới cho cộng-đồng mình là càng tránh xa khỏi tầm tay của Trung-cộng thì càng an-toàn để bảo-vệ mình. ♦

Các nền dân chủ dư sức đối đầu Trung Quốc như với Liên Xô cũ

■ Thụy My

Theo nhà báo, nhà sử học Thierry Wolton, cũng giống như Liên Xô cũ trong thời kỳ giảm căng thẳng, Trung Quốc thủ lợi từ những trao đổi thương mại với phương Tây và phô bày tham vọng thống trị thế giới. Thời trước, phương Tây đáp trả bằng việc chặn đứng sự bành trướng của Liên Xô ; và nay vẫn có đủ phương tiện để chống lại người khổng lồ châu Á nếu muốn.

Đối với Trung Quốc, đại dịch virus corona đã trở thành một thứ vũ khí chính trị, được sử dụng theo nhiều cách. Chẳng hạn « ngoại giao khẩu trang », các biện pháp phòng chống được nêu cao như hình mẫu cho toàn thế giới, gửi các nhân viên y tế đến các nước, đặc biệt là châu Phi, tuyên truyền đồn dập, huy động mạng lưới ngoại giao lên án phương Tây là xuất xứ của thảm nạn...

Tổng thống Mỹ Donald Trump quyết định ngưng đóng góp tài chính cho Tổ chức Y tế Thế giới (WHO). Bộ Ngoại Giao Pháp triệu tập đại sứ Trung Quốc ở Paris để phản đối các bài viết vu khống, xúc phạm trên trang web của đại sứ quán. Tổng thống Emmanuel Macron công khai bày tỏ sự nghi ngờ về các tuyên bố của Bắc Kinh vào thời kỳ đầu cuộc khủng hoảng...Tất cả cho

Chân dung Tập Cận Bình tại quảng trường Thiên An Môn trong cuộc diễu hành kỷ niệm 70 năm quốc khánh Trung Quốc, ngày 01/10/2019. © REUTERS/Thomas Peter/File Photo

thấy các nền dân chủ không hề bị hoa mắt trước những trò múa may của Bắc Kinh.

Ngất ngây với vị thế mới

Thái độ này của Trung Quốc có thể gây ngạc nhiên, vì trọng lượng kinh tế và vị trí trên trường quốc tế hiện nay đủ để Bắc Kinh có thể tự hài lòng về tham vọng đại cường thành hiện thực, sau 20 năm tăng trưởng ngoạn mục. Nhưng ngược lại, chính quyền Bắc Kinh dường như đang trong trạng thái ngất ngây, và lợi dụng lúc các nước tư bản đang bận rộn chống dịch để ra tay.

Chính sách này khiến người ta nhớ lại thái độ của Matxcova trong thời kỳ tan băng thập niên 70, Liên Xô cảm thấy chưa bao

giờ mạnh như thế. Vào thời đó, trao đổi thương mại Đông-Tây tăng nhanh. Người ta nói về « vũ khí hòa bình », sự hào hiệp, hội tụ các hệ thống dưới một nền kinh tế thị trường mang lại lợi ích cho tất cả các bên.

Nhờ chính sách này, ảnh hưởng Liên Xô tăng tiến chưa từng thấy : tại châu Á (Việt Nam, Cam Bốt, Lào, Afghanistan), châu Phi (Somalia, Bénin, Ethiopia, Angola, Mozambique, Zimbabwe), Trung Đông (Nam Yemen), châu Mỹ la-tinh (Nicaragua).

Trong nước, chủ yếu bộ máy kỹ nghệ của giới quân sự được hưởng lợi qua việc buôn bán với phương Tây. Nền kinh tế xô-viết

được cấu tạo theo một cách mà các công nghệ tư bản, được mua về hoặc đánh cắp, được ưu tiên dành cho Hồng quân.

Nhưng « Vũ khí hòa bình » nhằm chuẩn bị chiến tranh. Khi ý thức được tình hình này với việc Liên Xô đưa quân sang Afghanistan năm 1979, các nền dân chủ đã cứng rắn hơn trong các quy chế thương mại. Sự tỉnh thức này sau đó đã gây thiệt hại nặng nề cho Matxcova, khi ông Gorbachev đang hy vọng được các nước tư bản viện trợ tài chính để cứu vãn chế độ. Sự hoài nghi của Âu-Mỹ trước perestroika là một trong những nguyên nhân khiến Liên Xô sụp đổ cuối năm 1991.

Nhảy lên hàng đại cường nhờ đầu tư và công nghệ của tư bản

Tác giả Thierry Wolton cho rằng nhắc nhở này là cần thiết. Đã hẳn vị trí Trung Quốc ngày nay trong nền kinh tế toàn cầu hóa giúp Bắc Kinh tránh được những đòn trả đũa trong thương mại, vốn đã làm Liên Xô yếu đi trước đây. Nhưng ngược lại, rõ ràng Trung Quốc leo lên được vị trí này là nhờ mở cửa cho chủ nghĩa tư bản, như Liên Xô mạnh lên một phần nhờ trao đổi với phương Tây.

Hàng trăm tỉ đô la mà phương Tây đầu tư vào Trung Quốc trong hơn 20 năm qua, việc chuyển giao hàng loạt công nghệ thông qua các liên doanh, đã giúp chế độ cộng sản hiện đại hóa quân đội, hoàn thiện bộ máy công an, tăng cường sự kiểm soát của đảng đối với dân chúng. Tương tự như Liên Xô cũ, kỹ nghệ quốc phòng được ưu tiên trong nền kinh tế Trung Quốc.

Khi đã bước lên hàng cường quốc, Trung Quốc bèn tiến hành chính sách đối ngoại hiếu chiến : bành trướng trên Biển Đông, vận động đưa người nắm quyền các tổ chức quốc tế, quyền lực mềm, con đường tơ lụa mới... Bắc Kinh muốn áp đặt các quan điểm của mình cho toàn thế giới, và đại dịch xuất phát từ Vũ Hán đã mang lại cho họ thêm một cơ hội.

Tiểu nhân đắc chí

Các nước dân chủ đang quay cuồng chống dịch, Bắc Kinh nhân đó dần xa hơn. Trong thời kỳ tan băng, Liên Xô nghĩ rằng có thể lợi dụng tình hình mà không có rủi ro nào vì điện Kremlin tin là đến một lúc nào đó chủ nghĩa tư bản sẽ kết thúc. Tự tin vào sức mạnh, không lường đến phản ứng phương Tây, Matxcova lao vào lò lửa Afghanistan, khiến cho giọt nước tràn ly.

Phải chăng Trung Quốc đang phạm phải cùng một sai lầm, khi khai thác quá mức đại dịch ? Trong chế độ cộng sản, nhân tố ý thức hệ là cốt yếu, là lý do tồn tại. Tập Cận Bình có thể có cùng lý lẽ với các đồng nhiệm Kremlin ngày xưa. Dưới sự lãnh đạo của ông ta,

tin rằng chủ nghĩa tư bản đang suy tàn, Trung Quốc dần mạnh những con cờ để trả thù lịch sử. Hoàn Cầu Thời Báo ngạo mạn cho rằng thời cơ đã đến cho « *toàn cầu hóa theo kiểu Trung Quốc* », trong lúc phương Tây suy sụp.

Hai sự kiện gần đây là minh chứng. Tại Hồng Kông, Bắc Kinh lợi dụng thế giới đang tập trung vào dịch virus corona, để bắt giữ các nhà lãnh đạo phong trào dân chủ. Tại Anh, tranh thủ lúc thủ tướng Boris Johnson phải nhập viện, Trung Quốc âm mưu thâm tóm một nhà sản xuất chip điện tử có giá trị công nghệ cao của Anh.

Theo tác giả Thierry Wolton, Trung Quốc phải là mối quan tâm lớn nhất của thế giới. Chỉ có sự cứng rắn của các nước dân chủ phương Tây mới chặn đứng được tham vọng của Tập Cận Bình, như đã chặn Brejnev trước đây.

Sau cuộc khủng hoảng dịch tế này, Trung Quốc cũng bị yếu đi, Bắc Kinh cũng lệ thuộc nhiều vào việc xuất khẩu qua các thị trường tư bản, như các nước này cần sản phẩm Trung Quốc. Chưa hẳn đã « mèo nào cắn mỉu nào » như Bắc Kinh vẫn nghĩ. ♦

Kính mời

Quý Độc Giả vào thăm Trang Nhà Diễn Đàn
Giáo Dân:

diendangiaodan.com hoặc
diendangiaodan.us

Nơi lưu trữ báo viết và báo hình Diễn Đàn
Giáo Dân

Có nhiều Link và bài vở hữu ích

QUỐC HỘI TRUNG QUỐC thông qua luật an ninh Hồng Kông

Người biểu tình bên ngoài nghị viện Hồng Kông bị bạo hành và bắt giữ. (Hình: AP Photo/Kin Cheung)

BẮC KINH, Trung Quốc (AP) – Quốc hội Trung Quốc hôm Thứ Năm, 28 Tháng Năm, thông qua một luật an ninh quốc gia về Hồng Kông, khiến tạo căng thẳng với Mỹ và Anh, đồng thời cũng gây ra các cuộc biểu tình phản đối ở vùng lãnh thổ này.

Quốc hội bù nhìn Trung Quốc thông qua đạo luật như đã dự trù, với 2,878 phiếu thuận và 1 phiếu chống.

Luật về an ninh Hồng Kông này sẽ thay đổi Đạo Luật Căn Bản hiện đang sử dụng tại Hồng Kông, đòi hỏi nơi đây phải thi hành các quyết định về pháp lý do quốc hội cộng sản Trung Quốc đưa ra.

Việc thông qua luật cũng phản ánh quyết tâm của chính quyền Tập Cận Bình nhằm siết chặt kiểm soát tại Hồng Kông sau 11 tháng trời có các cuộc xuống đường biểu tình rầm rộ để chống chính quyền.

Các nhà tranh đấu nói rằng luật này sẽ gây nguy hại cho hứa hẹn để cho người dân Hồng Kông “có quyền tự trị cao”, như đã được thỏa thuận trước

khí vùng đất này được Anh trao trả cho Trung Quốc năm 1997.

Thủ tướng Lý Khắc Cường của Trung Quốc nói việc thông qua luật là theo đúng việc thi hành chính sách “một quốc gia, hai hệ thống” và để duy trì ổn định và thịnh vượng lâu dài ở Hồng Kông.

Luật này đã khiến cho Ngoại Trưởng Mỹ Mike Pompeo loan báo hôm Thứ Tư rằng Washington nay coi Hồng Kông không còn được tự trị trước Trung Quốc. Điều này nhiều phần sẽ khiến cho Hồng Kông mất sự thu hút với giới doanh gia quốc tế.

Cũng trong ngày Thứ Năm, ba nghị viên phía đòi dân chủ ở Hồng Kông bị trục xuất khỏi phòng họp trong cuộc tranh luận về một dự luật sau đó sẽ coi là tội hình sự các hình thức coi thường quốc ca Trung Quốc.

Tại Liên Hiệp Quốc hôm Thứ Tư, Trung Quốc chặn không cho Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc họp để thảo luận về đạo luật Hồng Kông, nói rằng vấn đề của Hồng Kông “hoàn toàn là việc nội bộ Trung Quốc.” (V.Giang) ♦

Nghị viên phía đòi dân chủ Ted Hui, giữa, bị nhân viên an ninh nghị viện Hồng Kông bao vây. (Hình: AP Photo)

QUỐC TẾ GIA TĂNG ÁP LỰC VỚI TRUNG QUỐC VỀ VẤN ĐỀ HỒNG KÔNG

■ THANH PHƯƠNG (RFI)

Bắc Kinh hiện đang đối đầu với áp lực ngày càng tăng của quốc tế sau khi Quốc Hội Trung Quốc thông qua đạo luật an ninh quốc gia cho Hồng Kông, một đạo luật bị xem là đe dọa quyền tự trị của đặc khu hành chính này.

Hôm qua 28/05, 4 nước Hoa Kỳ, Anh Quốc, Canada và Úc đã ra một thông cáo chung lên án Bắc Kinh vi phạm các nghĩa vụ quốc tế của Trung Quốc sau khi nước này thông qua đạo luật về an ninh quốc gia cho Hồng Kông, nhằm đáp lại các cuộc biểu tình rầm rộ vào năm ngoái tại đặc khu hành chính này. Bốn nước Tây phương bày tỏ mối « *quan ngại sâu sắc* » của họ về một đạo luật « *sẽ hạn chế các quyền tự do của người dân Hồng Kông* » và « *làm xói mòn nghiêm trọng nền tự trị và hệ thống đã giúp cho vùng lãnh thổ này thịnh vượng như thế* ».

Trong bối cảnh căng thẳng gia tăng giữa Bắc Kinh và Washington, chủ yếu là do dịch Covid-19 và vấn đề Đài Loan, tổng thống Mỹ Donald Trump cho biết hôm nay ông sẽ có một cuộc họp báo để thông báo « *những gì mà chúng ta sẽ làm đối với Trung Quốc* ». Theo lời ngoại trưởng Mỹ Mike Pompeo hôm qua, ông Trump sẽ đặc biệt « *nhắm vào các sinh viên gián điệp Trung Quốc* ».

Theo hãng tin AFP, các nguồn tin ngoại giao vừa cho biết là Hoa

Kỳ và Anh Quốc đã thuyết phục được Hội Đồng Bảo An Liên Hiệp Quốc tổ chức một cuộc thảo luận không chính thức, trong một phiên họp kín và qua video, về tình hình Hồng Kông. Vì là cuộc họp không chính thức, nên các thành viên của Hội Đồng Bảo An có thể đề cập đến nhiều vấn đề khác nhau và trên nguyên tắc Trung Quốc không thể ngăn cản cuộc thảo luận này.

Hôm thứ Tư 27/05/2020, Bắc Kinh chống lại việc tổ chức một cuộc họp chính thức của Hội Đồng Bảo An mà Washington đã khẩn cấp yêu cầu để bàn về Hồng Kông. Lý do mà Bắc Kinh đưa ra : Hồng Kông là chuyện nội bộ của Trung Quốc.

Theo các quy định được ban hành trong thời gian có dịch Covid-19,

các cuộc họp chính thức của Hội Đồng Bảo An chỉ có thể được tổ chức khi có sự đồng thuận của toàn bộ 15 thành viên. Bình thường ra, một thành viên của Hội Đồng muốn ngăn cản một cuộc họp chính thức phải thu được 9 trên 15 phiếu trong một cuộc bỏ phiếu về thủ tục.

Báo chí chính thức của Trung Quốc hôm nay dĩ nhiên hoan nghênh việc Quốc Hội Trung Quốc thông qua luật an ninh quốc gia cho Hồng Kông, cho rằng luật này sẽ củng cố sự ổn định và quyền tự trị của đặc khu hành chính này. Nhưng phong trào dân chủ ở Hồng Kông thì cực lực phản đối. Trả lời AFP, nữ nghị sĩ Hội đồng Lập pháp Claudio Mo tuyên bố : « *Thế là chấm dứt đối với Hồng Kông* ». ♦

Orange County Commercial Printing

Web * Offset Printing

Orange County Commercial Printing (OCC Printing) is a minority-owned business located in Westminster, CA. We are a full service printing, design and archiving facility with a strong regional presence in the area. We specialize in producing a variety of weekly and monthly publications, business and college brochures, newspapers, yearbooks, hard and soft cover books and magazines. We work with several fully integrated printers, utilizing both coldset (newspaper) web and heatset web press lines for magazine printing, a complete design department for publications and web. Since 1985, OCC Printing has been an industry leader in personal customer service, high-quality printing, critical turnaround time and delivery.

- Newspapers and Magazines: Our Publishing Division produces an entire range of services needed by universities, colleges and private publishers. All our quotes include on-site delivery and 24-hour on-call consulting.
- Brochures: One of the most powerful marketing tools available to your business. Makes essential collateral for any business and give prospects information about your company and answer customer questions.
- Booklets: The perfect solution when you need a manual, an event program, or a directory. When paired with our Mailing Services, your printed booklets make a high impact direct mail piece.
- Catalogs & Schedule Programs: When you need to give out manuals, event programs, or product catalogs. When you need to give your customers or students a great deal of information that includes full color design and images, catalog or schedules printing is the ideal time-tested solution.
- Business Cards / Post Cards: Full color (both sides), an excellent way to make an impact on your customers and stand out from the crowd. With twice the printed area, you can take your business card message to an entirely new level. Use the front of your cards to include standard contact information and the back for detailed product information or sales promotions. We make business card printing easy and affordable all without sacrificing quality.

Problem Solvers • 100% Customer Committed
Professional • Relentless • Innovative

We are very proud of the caliber of our work and it would be our pleasure to serve you. Our integrity and dependability makes us number one.

14901 Chestnut Street, Westminster CA 92683

Tel: 714-892-1777 • Fax 714-892-3444

occprinting.com

Printing

Graphic
Design

Archiving

Consulting

Workshops

Direct
Mailing

**THỰC PHẨM
TƯƠI NGON
VỆ SINH**

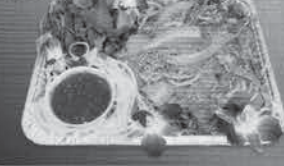
MINI MARKET
CHỢ TAM BIÊN
HEO BÒ GÀ DÊ & FAST FOOD
www.ChoTamBien.com

**TẤT CẢ ĐỀU
LÀM BẰNG
THỊT TƯƠI**

Lòng Heo TƯƠI

Bê Thui

Dê Hấp

Dê Tiêm Thuốc Bắc

Cháo Lòng

Bún Bò

Bún Riêu

Bún Vịt Sáo Măng

Cơm Chiên

Các Loại Giò

Chả Bông Nem Bò, Heo

TAM BIEN #1

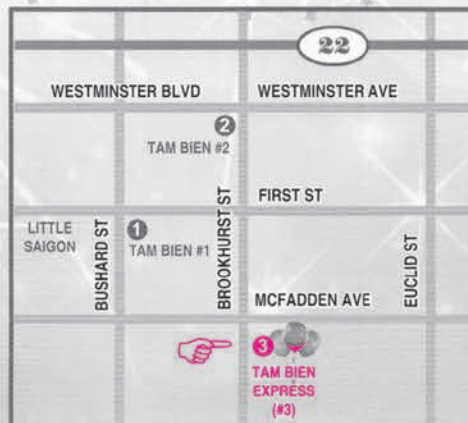
9550 Bolsa Avenue #115E
Westminster, CA 92683
(714) 548-4993
Open 7 days 6AM-9PM

TAM BIEN EXPRESS (#3)

15560 Brookhurst Street
Westminster, CA 92683
(714) 868-3133
Open 7 days 6AM-10PM

TAM BIEN #2

9906 Westminister Avenue #B
Garden Grove, CA 92844
(714) 636-2222
Open 7 days 6AM-9PM

66 NĂM HIỆP ĐỊNH GENÈVE 20-7-1954

GENEVA VÀ NHỮNG KINH NGHIỆM CHƯA ĐƯỢC RÚT TĨA

■ GS Phạm Cao Dương

Trong lịch sử Việt Nam hiện đại nói chung và lịch sử Người Việt Hải Ngoại nói riêng, hai thời điểm 1954 và 1975 là hai thời điểm căn bản, hai khúc quanh lớn của lịch sử có liên hệ chặt chẽ với nhau trong những quan hệ nhân quả.

Năm 1954 là năm Hiệp Định Genève được ký kết, chia lãnh thổ Việt Nam thành hai miền Nam, Bắc, mở đầu cho cuộc di cư của non một triệu người từ Bắc vô Nam.

Năm 1975 là năm miền Nam sụp đổ trước sự xâm lăng bằng võ lực của miền Bắc, mở đầu cho phong trào rời bỏ đất nước ra đi của hơn hai triệu người Việt ngày nay sống rải rác ở khắp nơi trên thế giới.

Hoàn cảnh triệu tập

Trong hoàn cảnh nào Hội Nghị Genève đã được triệu tập và Hiệp Định Genève đã được thông qua?

Để trả lời câu hỏi này, nhiều người thường nghĩ ngay tới Trận Điện Biên Phủ và cho rằng Hội Nghị Genève đã được triệu tập một ngày sau khi người Pháp bị bại trận, tức ngày 8 tháng 5 năm 1954.

Điều này không hoàn toàn đúng.

Ngày 8 /5/1954 chỉ mở đầu cho giai đoạn thứ hai của một hội nghị Genève lớn hơn, có mục tiêu là cả vùng Đông Á với Chiến Tranh Cao Ly là chính, bắt đầu họp từ ngày 26/4/1954 trước đó.

Tất cả bắt nguồn từ sự thất bại của Hội Nghị Tứ Cường, Anh, Pháp, Mỹ, Nga, để bàn về các vấn đề Âu Châu, trọng tâm là sự thống nhất nước Đức vào đầu năm này.

Đây là thời kỳ Chiến Tranh Lạnh bao trùm thế

Gần một triệu người miền Bắc di cư vào Nam

giới.

Hội Nghị Genève được triệu tập là do Nga đề nghị.

Thành phần là các ngoại trưởng của Tứ Cường, thêm Châu Ân Lai của Trung Cộng, cũng do Nga đề nghị.

Vào thời điểm này Trung Cộng mới vừa làm chủ được Trung Hoa lục địa được ít năm và chưa có một vai trò quốc tế nào.

Mục tiêu của Nga là tạo dịp để đồng minh Á Châu của nước này được gián tiếp công nhận.

Hoa Kỳ buổi đầu rất ngần ngại.

Nhưng sau những giải thích của Nga và những mặc cả qua lại, hội nghị đã được triệu tập với mỗi nước mỗi chủ trương khác nhau và những mục tiêu khác nhau.

Chủ trương của các nước tham dự

Anh Quốc:

Anh Quốc tin tưởng vào đường lối hòa hoãn, đồng thời e ngại chiến tranh ở Việt Nam có thể gây ra những ảnh hưởng không tốt cho các thuộc địa của nước này, đặc biệt là Hương Cảng nằm trong nội địa của Trung Quốc, sau đó là những vùng Anh có ảnh hưởng và quyền lợi nằm ở phía tây và tây nam bán đảo Đông Dương với Mã Lai và Singapore là chính.

Liên Xô:

Liên Xô từ sau khi Stalin chết (5/3/1953) chủ trương mềm dẻo và muốn sống chung hòa bình với các nước Âu Châu chống lại Hoa Kỳ, từ đó tìm cách thuyết phục Pháp không tham gia Cộng Đồng Phòng Thủ Chung Âu Châu.

Khởi đầu, ngày 28 tháng 9, Liên Xô đề nghị tứ cường họp để giải quyết vấn đề thống nhất nước Đức.

Đến tháng Giêng năm 1954 trước khi Hội Nghị Berlin nhóm họp, Ngoại Trưởng Vyacheslav Molotov thông báo cho Pháp biết là Nga sẽ giúp Pháp giải quyết vấn đề chiến tranh Đông Dương nếu bù lại Pháp từ chối yêu cầu của Hoa Kỳ không tham gia Cộng Đồng Phòng Thủ Âu Châu.

Người ta không rõ người Pháp đã trả lời ra sao nhưng chỉ hơn một tuần sau Hội Nghị Genève Hạ Nghị Viện Pháp đã bác bỏ dự án tham gia tổ chức này, vào ngày 30/8/1954.

Đối với Á Châu, Nga cũng chủ trương bành trướng chủ nghĩa cộng sản ra khắp châu này, nhưng lại dành cho Á Châu một ưu tiên thấp hơn Âu Châu.

Không những thế, Nga tự coi như không có khả năng kiểm soát mọi chuyện ở Á Châu nếu Mỹ cố ý leo thang ở Á Châu với sự thỏa thuận của Anh trong khi Nga không chủ trương leo thang.

Đồng thời Nga cho rằng một khi chuyện này xảy ra, các nước Tây Phương sẽ sáp lại gần nhau hơn trong một thế chống Cộng mới từ đó bó buộc Nga phải tham chiến để bênh vực Trung Quốc.

Trong khi đó, vai trò đem lại hòa bình ở Đông Dương sẽ tạo cho Nga một hình ảnh đẹp của một quốc gia mưu cầu hòa bình cho thế giới.

Với chủ trương kể trên, ngay khi Hội Nghị Genève bắt đầu, khi câu hỏi là đình chiến và giải pháp chính trị nên được thảo luận chung hay tách rời thành hai vấn đề riêng biệt thì Nga đã ủng hộ Pháp là nên tách biệt với ưu tiên dành cho ngưng chiến trước.

Molotov tỏ ra không lưu tâm tới vấn đề bảo đảm sự thống nhất của Việt Nam.

Nước Pháp:

Nước Pháp thì không còn hy vọng có thể thắng được Việt Minh Cộng

Sản giành lại cả những thuộc địa cũ của mình ở Đông Dương như trước được nữa, đồng thời nội bộ bị chia rẽ trầm trọng nên nhất thời chỉ muốn giải quyết cuộc chiến mà thôi.

Vấn đề chính trị sẽ giải quyết sau.

Có hai lý do.

Một mặt Pháp bị kẹt với chính phủ Quốc Gia Việt Nam của Cựu Hoàng Bảo Đại vì ngày 4 tháng 6 năm 1954, Pháp đã ký với chính phủ này hai thỏa ước công nhận nền độc lập hoàn toàn và chủ quyền về mọi phương diện của Việt Nam.

Với tư cách này Việt Nam đã gia nhập khối các quốc gia liên kết với Pháp, đồng thời ngoại trưởng Bidault đã hứa bằng lời nói và bằng văn thư với Bảo Đại là sẽ không có chuyện chia đôi lãnh thổ.

Mặt khác là vấn đề chính trị có liên quan đến những giải pháp cho Miên và Lào và quyền lợi trong tương lai của Pháp ở cả ba xứ Đông Dương.

Hoa Kỳ:

Hoa Kỳ thì muốn can thiệp hơn vào Việt Nam để ngăn chặn sự bành trướng của thế giới Cộng Sản nhưng vẫn do dự và bất mãn với Pháp vì cho rằng Pháp không cho Hoa Kỳ biết rõ những gì đã xảy ra và Pháp chủ trương những gì trong giai đoạn tới.

Khi hội nghị được triệu tập, Hoa Kỳ chỉ tham dự như một quốc gia thân hữu với một vai trò phụ thuộc đối với các nước không cộng sản, tức các quốc gia liên kết và Pháp.

Do đó vào cuối tháng Tư, Ngoại Trưởng Dulles chỉ lưu lại Genève có một tuần và chỉ để lại một phái bộ cấp thấp hơn sau đó với vai trò

quan sát nhiều hơn là tham dự.

Chúng ta cũng cần phải lưu ý là trước đó Washington đã rất quan tâm đến tình hình Đông Dương và Ngoại Trưởng Dulles vào hạ tuần tháng 4 năm 1954 khi đến Paris họp Hội Đồng Bắc Đại Tây Dương đã nhận được lời cầu cứu khẩn cấp của ngoại trưởng Pháp Bidault để cứu vãn tình trạng nguy ngập của quân đội Pháp ở Điện Biên Phủ.

Dulles đã hoạt động rất tích cực để có sự hỗ trợ của ngoại trưởng Anh Eden nhưng không thành công.

Không những thế, những đề nghị của ông nhằm thiết lập một hiệp ước an ninh Á Châu và về các hành động chung cũng bị chính phủ Anh bác bỏ.

Tổng Thống Eisenhower cuối cùng đã loan báo là Mỹ sẽ không làm gì trong khi chờ kết quả của hội nghị Genève.

Không chấp nhận nhượng bộ lại không dám tham chiến khi không có sự thỏa thuận của đồng minh, thái độ lơ lửng này của Washington đã làm cho sứ mạng của Dulles trở thành bất khả thực hiện.

Trung Cộng:

Trường hợp của Trung Cộng thì phức tạp hơn nhiều.

Trước hết Trung Cộng vào năm 1954 mới làm chủ được Trung Hoa Lục Địa được ít năm, chưa có được một vai trò quốc tế nào nên muốn có vai trò này, đồng thời vì nước này vừa mất khoảng một triệu quân ở chiến trận Cao Ly nên tìm cách ngăn chặn không cho Hoa Kỳ có cơ can thiệp vào chiến tranh Việt Nam.

Chưa hết, Trung Cộng còn muốn chứng tỏ cho Ấn Độ, Nam Dương

và các nước không liên kết một thái độ ôn hòa, không bành trướng của mình, đồng thời thực thi chủ trương cố hữu của Trung Quốc là không muốn thấy một nước Việt Nam quá mạnh và muốn chia vụn khu vực Đông Nam Á.

Đối với Nga, Trung Cộng rất cần viện trợ kinh tế của Nga nên phải hỗ trợ Nga trên chính trường quốc tế.

Hội Nghị Genève là một dịp hiếm có để Trung Cộng thực hiện những chủ trương này.

Trong hoàn cảnh đó, ngày 20 tháng 5, theo sự khởi xướng của Nga, Châu Ân Lai đã đồng ý tách rời hai khía cạnh quân sự và chính trị của vấn đề Đông Dương thành hai đề tài thảo luận riêng biệt.

Sau đó, sang tháng 6, sau khi Pháp công nhận Quốc gia Việt Nam là một nước hoàn toàn độc lập và có chủ quyền với tất cả những tính chất và những quyền hạn theo quốc tế công pháp thì Châu Ân Lai đã tuyên bố ngay là ông thừa nhận sự tồn tại của hai chính phủ tại Việt Nam và thỏa hiệp cuối cùng về một giải pháp chính trị cho Việt Nam sẽ do sự điều đình trực tiếp giữa hai chính phủ này.

Châu Ân Lai cũng tỏ ra có ảnh hưởng mạnh mẽ với phái đoàn Việt Minh.

Bằng chứng là khi bàn về sự hiện diện của quân đội Việt Minh ở Lào và Miên, lúc đầu Việt Minh chối bỏ là không hề có bộ đội xâm nhập vào Lào và Miên, sau đó, theo các nhà quan sát đương thời, dưới áp lực của Châu Ân Lai, họ sửa lại là có một ít tình nguyện quân nhưng đã rút rồi, sau đó lại điều chỉnh là nếu còn có phần nào bộ đội của họ ở những nơi này thì các bộ đội này sẽ rút.

Nhưng đóng góp lớn nhất của Châu Ân Lai vào sự thành công của Pháp và Nga ở Hội Nghị Genève là sự bay về Á Châu của ông để gặp và áp lực với Hồ Chí Minh để ông này chấp nhận những gì đã được các nước này thỏa thuận.

Việt Minh:

Việt Minh, hay dùng danh xưng chính thức của chính phủ do Hồ Chí Minh làm chủ tịch, là Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa, thì tỏ ra rất và ngay cả quá tự tin: tự tin vào thế chiến thắng của mình, tự tin vào kinh nghiệm học được từ các nước Cộng Sản khác trong chiến thuật vừa đánh vừa đàm, rồi sau này là những xảo thuật vận động quần chúng một khi có tổng tuyển cử.

Họ muốn dựa theo đà chiến thắng quân sự của mình đòi một giải pháp chính trị trước và để cho người Việt tự giải quyết những mâu thuẫn riêng với nhau.

Họ cũng đòi cho những nhóm Pathet Lào và Khmer Issarak là những nhóm Cộng Sản ở Lào và Miên mà họ nâng đỡ được công nhận.

Theo nhận xét của một tác giả Mỹ, trong suốt 25 năm trước đó, Cộng Sản Việt Nam đã trung thành theo những chỉ thị đến từ Mạc Tư Khoa thì ở Genève họ đã không đi ra ngoài khuôn phép ấy.

Các tác giả của Pentagon Papers thì dẫn lời của Jean Chauvel, đại sứ Pháp ở Berne và là người trực tiếp điều đình trong phái đoàn Pháp ở

Genève là ông này linh cảm rằng sau những buổi tiếp xúc riêng với phái bộ Trung Quốc thì phe Việt Minh đã thực sự ở đầu cuối sợi dây được những bàn tay từ Mạc Tư Khoa hay Bắc Kinh nắm giật.

Điều này không có gì là khó hiểu vì Hồ Chí Minh là người của Cộng Sản Quốc Tế và vì Việt Nam không hề có thực lực để theo đuổi cuộc chiến.

Tất cả tùy thuộc vào Liên Xô và Trung Quốc.

Quốc Gia Việt Nam:

Quốc Gia Việt Nam với Cựu Hoàng Bảo Đại làm quốc trưởng thì tham gia với tư cách một chính phủ quốc gia độc lập trong Liên Hiệp Pháp bên cạnh các phái đoàn chính thức của Lào và Miên.

Tuy nhiên, để củng cố thêm cho tính cách độc lập và uy thế của mình, trong thời gian này, phía Quốc Gia sau một thời gian dài tranh đấu và đòi hỏi, đã đạt được hai thỏa ước mới và riêng rẽ do hai thủ tướng Joseph Laniel và Bửu Lộc ký kết vào ngày 4/6/1954 về nền độc lập của Việt Nam và sự liên kết giữa hai nước.

Hai thỏa ước này đã bỏ khuyết và kiện toàn nền độc lập của Việt Nam trước đó đã được công nhận bằng hiệp định Elysée giữa Cựu Hoàng Bảo Đại và Tổng Thống Pháp Vincent Auriol, với tư cách hai quốc trưởng.

Khi Mendès France thay thế Laniel làm thủ tướng, Mandès France lại hứa tôn trọng những thỏa ước này mặc dầu nó chưa được Quốc Hội Pháp thông qua.

Đây là những thỏa ước ít được mọi người biết đến mặc dầu nó vô cùng quan trọng vì theo đó Việt Nam được Pháp công nhận là hoàn toàn độc lập và có chủ quyền với những tư cách và quyền hạn theo quốc tế công pháp (thỏa hiệp thứ nhất) và với tư cách một nước hoàn toàn độc lập và có chủ quyền theo đó Việt Nam gia nhập khối các quốc gia liên kết của Pháp (thỏa hiệp thứ hai).

Chúng ta cần phải nhớ là lúc đầu Pháp đề nghị một thỏa ước cho cả hai vấn đề nhưng phái đoàn Việt Nam đòi hai thỏa ước riêng biệt và Pháp đã nhượng bộ.

Rất tiếc là thời gian hai thỏa ước này được ký kết là quá muộn nên không ai nói tới về sau này nữa.

Tuy nhiên chúng đã phản ảnh lập trường của phái đoàn Quốc Gia Việt Nam trong suốt thời gian Hội Nghị Genève nhóm họp.

Quốc Trưởng Bảo Đại ngay từ đầu đã luôn luôn đòi hỏi người Pháp phải tôn trọng sự thống nhất lãnh thổ của Việt Nam và chống lại mọi sự chia cắt.

Ông đã thành công trong việc đòi hỏi Ngoại Trưởng Bidault phải hứa bằng lời nói và bằng văn kiện là sẽ không bao giờ chia cắt Việt Nam coi như điều kiện để ông cử phái đoàn của Quốc Gia Việt Nam tới dự hội nghị.

Về tư thế của phái đoàn Việt Minh khi phái đoàn này được mời tham dự hội nghị thì qua sự đòi hỏi của Ngoại Trưởng Nguyễn Quốc Định

sự hiện diện của phái đoàn này phải được coi là không có nghĩa là Việt Minh được công nhận.

Lập trường của Bảo Đại và của phái đoàn Quốc Gia Việt Nam đã gây rất nhiều khó khăn cho người Pháp.

Người Pháp đã phải mất rất nhiều thời giờ qua lại giữa Paris và Berne với Cannes rồi sau này là Evian để thuyết phục Bảo Đại.

Sau đó, trong thời gian điều đình, người Pháp đã luôn luôn tránh gặp Bảo Đại và phái đoàn Quốc Gia Việt Nam mà nhờ người Mỹ làm trung gian thông báo tin tức.

Điều này giải thích tại sao theo lời kể của Cựu Hoàng Bảo Đại trong thời gian này có nhiều người Mỹ đã tới gặp ông trước và trong thời gian hội nghị để rồi sau đó không tới gặp ông như trước nữa.

Người Pháp sợ bị Bảo Đại và phái đoàn Việt Nam chắt vắn và làm cản trở cuộc điều đình của họ.

Một phần cũng vì vậy người Pháp chủ trương tách rời giải pháp chánh trị ra khỏi giải Pháp quân sự.

Với giải pháp quân sự thuần túy, người Pháp có thể đại diện cho các nước liên kết thỏa hiệp được.

Chúng ta cũng cần để ý là vào thời điểm này quân đội Quốc Gia mới được thành lập không được bao lâu và còn bị phụ thuộc nhiều vào quân đội Pháp, đồng thời sự chia rẽ giữa những người Việt Nam không Cộng Sản rất trầm trọng.

Bảo Đại và phái đoàn của Quốc Gia Việt Nam do đó không ở vào một vị thế thuận lợi để nói lên và bảo vệ lập trường của mình.

Diễn tiến của các cuộc điều đình

Với những chủ trương rõ rệt kể

trên, các phái đoàn Nga và Trung Cộng đã đóng những vai trò chủ động và tích cực trong những khóa họp khoáng đại hay những cuộc họp giới hạn của hội nghị cũng như trong các hoạt động ngoại vi, đúng hơn những cuộc điều đình mật.

Tất cả là nhằm vào những quyền lợi riêng của họ.

Trong tình trạng sinh hoạt phức tạp và không được qui định bằng những nguyên tắc rõ ràng này, người ta khó mà biết được một cách thật rõ ràng thứ tự của các cuộc mặc cả qua lại, nhưng mục tiêu giành quyền lợi riêng cho mình và hy sinh quyền lợi của đồng minh đã được phía Trung Cộng biểu lộ rất sớm.

Chỉ mười ngày sau buổi họp đầu tiên, ngày 18/5/1954, một phụ tá của Châu Ân Lai đã trình bày với một nhân viên của phái bộ Pháp trong một bữa ăn tối là phái bộ của ông ta tới họp là để tìm kiếm hòa bình chứ không phải để làm hậu thuẫn cho Việt Minh.

Không lâu sau đó họ Chu còn nói riêng với Anthony Eden, trưởng phái đoàn Anh, và Georges Bidault, trưởng phái đoàn Pháp, rằng ông chống lại chủ trương của Việt Minh nhằm kiểm soát Miên và Lào.

Đến ngày 23/6, ông đã dàn xếp để bí mật gặp riêng Mendès France ở tòa đại sứ Pháp ở Bern, thủ đô của Thụy Sĩ thay vì ở Genève trong một bộ Âu phục thay vì chiếc áo lãnh tụ thường mặc nhằm gián tiếp bày tỏ ý muốn nói chuyện để điều đình thực sự theo sinh hoạt quốc tế chứ không phải theo lối đấu tranh cách mạng.

Trong cuộc gặp gỡ này, Châu Ân Lai đã nói rõ là ông chấp nhận đình chiến trước rồi sau mới bàn

việc chính trị, đồng thời sẽ thúc đẩy Việt Minh chấm dứt can thiệp vào nội tình ở Miên và Lào, xa hơn là giải pháp chia đôi Việt Nam, đồng thời nhấn mạnh rằng Trung Cộng chỉ có mục tiêu duy nhất là hòa bình, hòa bình không điều kiện và không có tham vọng nào khác.

Sau đó vào cuối tháng Sáu ông đã bay trở lại Á Châu thăm Ấn Độ và Miên Điện là hai nước không công nhận chính phủ của Hồ Chí Minh để trình bày quan điểm sống chung hòa bình của Trung Cộng, và đầu tháng Bảy, trong ba ngày từ 3 đến 5, sau đó mới trở lại Liễu Châu gặp Hồ Chí Minh và Võ Nguyên Giáp.

Những chuyến công du này không có mục tiêu nào khác hơn là quảng bá và giải thích chủ trương của Trung Cộng và thuyết phục Hồ Chí Minh chấp nhận lập trường ấy.

Riêng với Hồ Chí Minh, đây phải là cuộc họp gay go và là một sự bất ép rất nặng vì theo Võ Nguyên Giáp cuộc họp này kéo dài hai ngày trong đó, trong khi bài thuyết trình của Võ Nguyên Giáp nhấn mạnh đến thể chủ động của quân đội Việt Minh với trên bản đồ “cả miền Bắc và miền Trung Việt Nam hầu như toàn màu đỏ” thì Châu Ân Lai chỉ nói tới tình hình Hội Nghị Genève với những dữ kiện làm cho “chúng tôi (Hồ Chí Minh và Võ Nguyên Giáp) đều ngỡ ngàng”.

Hồi ký của Võ Nguyên Giáp cho người ta thấy ngay từ thời điểm gặp Hồ Chí Minh và Võ Nguyên Giáp, vào đầu tháng 7/1954 này, Châu Ân Lai đã nghĩ tới vĩ tuyến 17 trong khi sự lựa chọn chính thức chỉ xảy ra về sau này, vào ngày 20/7, ở biệt thự tạm trú của trưởng phái đoàn Nga Vyacheslav Molotov với sự hiện diện của Mendès France, Anthony Eden, Châu Ân Lai và Phạm Văn Đồng.

Cuộc mặc cả bắt đầu với sự nhượng bộ của Phạm Văn Đồng, từ vĩ tuyến 13 chuyển lên vĩ tuyến 16, trong khi Mendès France vẫn giữ vĩ tuyến 18.

Cuối cùng do sự đưa đẩy của Molotov vĩ tuyến 17 đã được lựa chọn.

Sang phần chính trị

Mendès France đề nghị bỏ ngỏ không ấn định thời hạn cho cuộc tổng tuyển cử.

Phạm Văn Đồng lúc đầu đề nghị sáu tháng, sau sửa lại thành một năm và có thể mười tám tháng.

Cuối cùng Molotov đề nghị hai năm và đương nhiên là được đa số hiện diện chấp thuận.

Hiệp Định Genève

Hội Nghị Genève kết thúc với hiệp định đình chiến gồm 47 điều được ký kết và một bản tuyên ngôn cuối cùng đã được thông qua bằng miệng.

Hòa bình được tái lập nhưng đất nước bị chia đôi với vĩ tuyến 17 trở thành ranh giới giữa hai miền Nam Bắc, dân chúng được tùy nghi lựa chọn miền cư ngụ.

Một Ủy Hội Quốc Tế Kiểm Soát Đình Chiến đã được thành lập với đại diện của Ấn Độ làm chủ tịch, của Gia Nã Đại và Ba Lan làm hội

viên.

Bản tuyên ngôn cuối cùng đã đề cập đến vấn đề tổng tuyển cử để thống nhất đất nước sau hai năm dưới sự giám sát của Ủy Hội Quốc Tế.

Quốc Gia Việt Nam đã không chấp nhận tham gia sự thông qua bản tuyên ngôn này và đã ra một bản tuyên ngôn riêng xác nhận sự tôn trọng hòa bình của mình nhưng đòi hỏi tổng tuyển cử phải do Liên Hiệp Quốc giám sát.

Hoa Kỳ cũng vậy, cũng bày tỏ thái độ yêu chuộng hòa bình nhưng nhấn mạnh là sẽ nghiêm trọng cứu xét nếu có sự vi phạm thỏa hiệp đình chiến.

Ngày quốc hận

Đối với rất đông người Việt, sự chấp nhận chia đôi lãnh thổ quốc gia là một điều không thể chấp nhận được và là một sự phản bội vì đây là một mục tiêu quan trọng hàng đầu của cuộc tranh đấu từ những ngày đầu của dân tộc bên cạnh nền độc lập.

Ngày 20 tháng 7 từ đó đã trở thành Ngày Quốc Hận và được cử hành hàng năm ở miền Nam cho mãi đến năm 1975 mới chấm dứt.

Riêng ở hải ngoại ngày này đã được thay thế bằng ngày 30 tháng 4, ngày miền Nam sụp đổ vào năm 1975.

Đối với chế độ Cộng Sản, cái nhìn về ngày 20 tháng 7 có thể khác.

Có điều họ đã không thành công ở Hội Nghị Genève như họ đã mong đợi.

Hai nước đồng minh và là đàn anh của họ không những đã không ủng hộ họ, lại còn bắt ép họ phải nhượng bộ.

Rút cuộc, Võ Nguyên Giáp thắng ở Điện Biên Phủ, nhưng Phạm Văn Đồng đã thua ở Genève, dù cho ông này đã toát mồ hôi để bảo vệ lập trường của mình.

Điều này giải thích tại sao nhà cầm quyền Hà Nội sau đó đã không cho phổ biến những chi tiết về Hội Nghị Genève cũng như Hiệp Định Genève và đã mập mờ không nói rõ bản chất thực sự của các văn kiện.

Nói cách khác, chánh quyền Cộng Sản Hà Nội trong thời gian điều đình cũng như sau khi Hiệp Định Đình Chiến đã được thông qua đã không cho quần chúng, kể cả các cán bộ trung cấp biết Hội Nghị đã diễn tiến ra sao, lập trường các phe như thế nào, và nội dung gồm có những khoản gì.

Nhưng dù sao, từ những căn cứ ở sâu trong rừng núi, sau ngót chín năm chiến đấu bằng súng đạn và bằng mạng sống của trên dưới một trăm ngàn vừa bộ đội, vừa dân công, Hồ Chí Minh và những người theo ông đã về được Hà Nội, chính thức được kiểm soát một nửa lãnh thổ của quốc gia.

Đây cũng đã là một thắng lợi lớn cho những người Cộng Sản rồi.

Còn Pháp thì ngược lại.

Được Nga và Trung Cộng ủng hộ, Pháp đã đạt gần hết những gì Pháp

muốn, từ việc tách rời ngưng bắn ra khỏi chánh trị, loại Việt Minh và phe Cộng Sản Miền, Lào ra khỏi những quốc gia này, đến việc nâng đường ranh chia cắt từ vĩ tuyến 13 lên vĩ tuyến 17, bảo vệ được hải cảng Đà Nẵng rất cần thiết cho Lào và Cố Đô Huế cho miền Nam sau này.

Những kinh nghiệm không được những người trong cuộc rút tỉa

Thái độ của hai nước Nga và Trung Cộng ở Hội Nghị Genève cho người ta thấy rất rõ một sự thực đơn giản là trong liên hệ giữa các quốc gia, quyền lợi mỗi quốc gia riêng lẻ luôn luôn được đặt lên trên hết dù là giữa các quốc gia Cộng Sản.

Cũng vậy giữa những nước lớn và những nước nhỏ, giữa những nước mạnh và những nước yếu.

Kinh nghiệm này dường như đã không được những người Cộng Sản Việt Nam, mà đại diện trong một thời gian dài là Phạm Văn Đồng, chú ý tới.

Giữa những người Việt không Cộng Sản và người Tàu, người Nga, trong những năm sau đó, họ đã lựa chọn người Tàu, người Nga, không để ý tới yếu tố đồng bào ruột thịt.

Họ đã cố tình vi phạm hiệp định mà họ đã chấp nhận ngay từ đầu bằng cách không cho tập kết hết cán bộ, quân lính của họ ra Bắc, trong đó có cả Lê Duẩn, người sau này đã trở thành bí thư Đảng Cộng Sản Việt Nam, dùng võ lực chiếm cố miền Nam và đã tạo cơ hội cho nước Mỹ can thiệp sau đó, khiến cho chiến tranh bùng nổ trở lại.

Hậu quả là hơn ba triệu người bị chết một cách oan uổng và thù hận giữa những người dân cùng

NHÀ HÀNG MỚI KHAI TRƯƠNG

CHUNG'S EXPRESS RESTAURANT

**New restaurant in downtown Bremerton, WA
242 First Street, Bremerton, WA 98337
Tel: (360) 813-1620**

NHÀ HÀNG Á ĐÔNG VỚI CÁC MÓN ĂN ĐẶC BIỆT:

- * Món Teriyaki đặc biệt của Chung's Teriyaki
- * Món Phở Việt Nam
- * Các Món Phở và Mì Xào
- * Các Món Bún
- * Chả Giò và Gỏi Cuốn
- * Bánh Mì có lò Sản Xuất tại Tiệm

OPENINGS HOURS:

Monday - Friday: 10:30 am - 2 pm and 4 pm - 8 pm
(closed between 2 pm - 4 pm)

Saturday: 11 am - 6 pm

Sunday closed.

Anh Nguyễn Chung, chủ nhân khã ái, đã thành công trong lĩnh vực Nhà Hàng từ năm 1988

Business Hours:

Mon-Sat: 11 AM - 9 PM

Sunday: 12 PM - 8 PM

CHUNG'S Teriyaki

**3111 NW. Bucklin Hill Road,
Silverdale, WA 98383**

Tel: (360) 662-1205

- * Vietnamese Noodle Soup - Phở
- * Vermicelli Bowl - Bún
- * Appertizer - Khai Vị
- * Teriyaki Entrees

SAIGON CITY MARKETPLACE

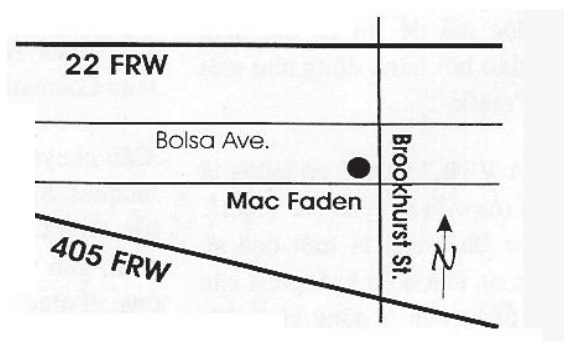
15471 BROOKHURST ST. WESTMINSTER, CA 92683

Tel. (714) 531-9800 Fax: (714) 531-9700

THỰC PHẨM TƯƠI, NGON
BẢO ĐẢM CHẤT LƯỢNG
PHỤC VỤ AN CẦN

THUẬN ĐƯỜNG ĐI
NHIỀU CHỖ ĐẬU XE

BAN GIÁM ĐỐC **SAIGON CITY MARKETPLACE** KÍNH MỜI

một nước đã mỗi ngày một dày, mỗi ngày một sâu hơn.

Con số người chết này mang rất nhiều ý nghĩa nếu người ta để ý tới con số tử vong chưa tới một trăm ngàn của Chiến Tranh Việt Pháp, 1946-1954, trước đó và những nạn dân gián tiếp vì là thân nhân, bạn bè của họ.

Con số nạn nhân của cuộc chiến tranh Đông Dương lần thứ hai do đó phải nhân lên từ năm tới mười lần.

Điều này giải thích tại sao phong cảnh Việt Nam từ sau năm 1975 lại mang quá nhiều màu trắng của những nghĩa trang liệt sĩ và tại cứ gần tét ở các làng miền Bắc người ta lại giỗ đồng lúc các chồng con tử sĩ.

Cũng vậy thay vì hỗ trợ cho miền Nam trong nỗ lực bảo vệ các quần đảo Hoàng Sa và Trường Sa thì Phạm Văn Đồng lại công nhận hải phận mới do Trung Cộng vẽ lại vào năm 1958 rồi hoàn toàn yên lặng vào năm 1974 khi Trung Cộng xâm lăng Hoàng Sa.

Nguyên nhân chính không ngoài sự tùy thuộc, hay trung thành của đảng Cộng Sản Việt Nam vào Cộng Sản quốc tế lãnh đạo bởi Nga và Trung Cộng để đổi lấy viện trợ của Nga và Trung Cộng.

Giữa người dân và Cộng Sản Quốc Tế, Cộng Sản Việt Nam đã lựa chọn Cộng Sản Quốc Tế và đã trở thành nước duy nhất trong số bốn nước bị phân chia vì chủ trương Quốc - Cộng đã dùng võ lực để thống nhất lãnh thổ.

Đó là điểm then chốt của vấn đề và là kinh nghiệm mà lẽ ra ngay từ năm 1954 họ phải rút tĩa.

Hậu quả ra sao, bây giờ mọi người đã thấy rõ.

Riêng đối với người Việt Quốc

Gia, mặc dầu không cần được sự chia đôi đất nước, họ vẫn có được một nửa thay vì chỉ có một phần ba lãnh thổ, từ vĩ tuyến 13 trở xuống, nhờ người Pháp, dầu cho thua trận, sớm muộn cũng phải ra đi, nhưng vẫn từng bước giữ lại những gì có thể giữ được cho đồng minh đã liên kết với mình.

Đây là một mảnh đất tạm dung cho những người Việt không cộng sản trong 20 năm sau đó, trước khi giông tố lại đổ ập tới.

Chính trên mảnh đất này, họ đã tom góp, tu bổ lại những di sản của cha ông, đã nuôi dưỡng hay sanh thêm những thế hệ mới, đã có dịp tiếp xúc, học hỏi từ thế giới bên ngoài.

Bỏ qua một bên những gì thuộc giới lãnh đạo mà nhiều người không hãnh diện, những gì họ đã tom góp rồi bồi bổ thêm trong mọi lãnh vực, kể cả trong những lãnh vực sáng tạo như văn chương, âm nhạc, và nghệ thuật, đã trở thành những vốn liếng vô cùng quý giá và độc đáo để họ mang theo khi dời bỏ đất nước ra đi trong phần tư cuối cùng của thế kỷ hai mươi vừa mới chấm dứt.

Những vốn liếng này, kèm theo những kinh nghiệm họ đã thâm lượm được về đủ mọi phương diện trước đó phải được nhìn như những dữ kiện vô cùng quan trọng trong lịch sử dân tộc Việt Nam hiện đại, nói chung, và lịch sử Người Việt Hải Ngoại, nói riêng, trong một công trình nghiên cứu mà người viết nghĩ rằng rất nên và có thể thực hiện được.

Riêng về những kinh nghiệm người Việt Quốc gia đã không rút tĩa được vì lý do này hay lý do khác là kinh nghiệm thiết lập ngoại giao với các nước trên thế giới.

Trong thời gian họp Hội Nghị ở Genève, Ngoại Trưởng Trung Cộng Châu Ân Lai đã bày tỏ sự công nhận cả hai chính phủ Việt Nam, sau đó trong buổi tiếp tân từ giã, họ Châu lại mời bào đệ của Tổng Thống Diệm là ông Ngô Đình Luyện với những lời ngỏ có tính cách mở đường, bất chấp phản ứng của Phạm Văn Đồng và phái đoàn của nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa.

Chưa hết, sau này Châu Ân Lai còn gửi thư cho Tổng Thống Ngô Đình Diệm muốn gợi ý cho một sự thiết lập bang giao giữa hai nước một lần nữa.

Tất cả đều không được hồi âm.

Vào những năm này, sự lơ là của các nhà cầm quyền ở miền Nam dù sao vẫn còn có thể hiểu được.

(Nguồn: BBC tiếng Việt 2004)

GS Phạm Cao Dương là tiến sĩ Sử học. Trước 1975 làm việc tại đại học Văn Khoa và Sư Phạm, thuộc Viện đại học Sài Gòn. Năm 1975 tiếp tục làm việc trong ngành giáo dục, là chuyên viên nghiên cứu và giảng dạy ở các đại học của California như UC Berkeley, UCLA, UC Irvine. Ông là tác giả của nhiều sách và bài khảo cứu về lịch sử và văn hóa Việt Nam, hiện đang tiếp tục soạn bộ Lịch Sử Dân Tộc Việt Nam. ♦

CHỊ THANH

NGUYỄN THỊ HOÀI THANH (1936 - 2020)

Trong những phụ nữ thuộc thế hệ chị và mẹ của mình, tôi thương nhất chị Thanh và di Bầy. Khi còn đôi tám, người ta thường gọi di là con Bầy.

“Giọng hát của con Bầy đưa đò khi cất lên cao thì cao hơn tầm bay bông của con cò, con vạc, cao vút tận mây vì sao *đêm lấp lánh*; giọng ấy lúc buông trầm xuống thì như hơi gió xao *động* cả dòng sông, chuyển rung mặt nước.” (Sơn Nam. “Con Bầy Đưa Đò”. *Hương Rừng Cà Mau*. 51-52*).

Tài sắc, cũng như đức hạnh, không mấy khi mang lại hạnh phúc và may mắn cho những kẻ sinh ra trong thời ly loạn. Cuộc đời cô Bầy (rất) không may và (hoàn toàn) không hạnh phúc.

Lúc còn thanh xuân, cô gặp (và yêu) một chàng trai trên dòng Cái Lớn. Chàng từ Bình Thủy xuống, đẹp trai, lịch thiệp, và hò hát cũng rất hay. Chỉ có điều đáng tiếc là người

L.T.Đ: Nếu chỉ được phép ghi danh một người viết văn và một người làm thơ ở đất cảng Hải Phòng (thôi) tôi sẽ chọn Bùi Ngọc Tấn và Nguyễn Thị Hoài Thanh. Cả hai đều qua đời ở tuổi bát tuần, và đều đã trải qua một kiếp nhân sinh với rất nhiều gian truân và cay đắng. Nhà văn BNT từ trần năm 2014. Hôm nay, chúng tôi vừa nhận được tin (muộn) thi sĩ N.T.H.T cũng đã từ giã cõi đời vào ngày 20 tháng 2 – 2020. Với chế độ hiện hành, có lẽ, bà là một nghệ sĩ có cuộc sống trầm lặng (và trầm luân) nhất. Bài viết ngắn sau xin được coi như một nén hương lòng gửi người đã khuất.

ta không phải loại “thường dân” nên không chịu cùng cô Bầy kết duyên đôi lứa và sống an phận thủ thường (như những đám lục bình trôi) nơi ao hồ sông rạch.

Nghe qua con Bầy bùi nhùi tác dạ; từ chỗ kính mến *đến* chỗ yêu thương chàng trai *đó* cũng không xa mấy. Con Bầy nhìn vàng trắng khuyết vừa hé lên khỏi ngọn bần.

- Bao giờ chàng trở lại em xin chờ. Chàng cười mà đáp:

- Cảm ơn.

- Lời em hứa là chắc. Hay là chàng không tin nơi lời nguyện của gái đưa đò.

- *Đâu phải vậy. Chỉ sợ tôi không giữ đúng lời hứa ... Chỉ trai bốn biển là nhà...*

Đứt lời chàng đứng dậy cất mái chèo. Con Bầy xúc động rung rung nước mắt. Duyên may một đời chưa chắc gặp hai lần.

- *Vậy thì xin chàng dậy cho em một hai câu hò để em nhớ đời.*

- *Có hò đã hay mà lại có duyên. Tôi còn biết gì mà dậy thêm.*

Họa chăng chỉ có một tấm lòng này...

*Một tấm lòng! Con Bầy mãi suy nghĩ về ba tiếng *đó*, chừng giật mình nhìn lại thì chàng đã khuất dạng trong lớp sương khuya.*

(Sơn N. sđd, trang 57).

Con Bầy chờ hoài, chờ hũy nhưng người xưa không quay về bên cũ. Thời gian thì đâu có chịu đợi ai. Tuổi đời khiến con Bầy Đưa Đò trở thành một phụ nữ bán thịt tại chợ Vàm, ở ven sông. Thịt luộc của di Bầy nổi tiếng là “ngon hết biết” luôn.

Một hôm, có người năn nỉ xin chỉ cho cách luộc thịt. Di Bầy thoáng ngậm ngùi:

- *Cái việc hò hát cũng như cái việc luộc thịt heo vậy. Ai làm cũng được. Cách thức dễ ợt. Nhưng mà công phu lắm.*

- *Công phu là thế nào dì Bảy?*

- *Ở đây, hỏi đó có người nói là cần một tấm lòng.*
(Sơn Nam. sđd trang 59).

Chao ơi, một tấm lòng! Sống không có (ngó) cũng kỳ mà có thì phiền lắm và (đôi khi) phiền lớn. Cũng như dì Bảy, chị Thanh lao đao lận đận – suốt cả cuộc đời – cũng chỉ vì một tấm lòng thủy chung, và đôn hậu của mình.

Tương tự như thủ đô Lisbon của Bồ Đào Nha (vào đầu thập niên 1940) nơi mà nhiều người dân Âu Châu đã tìm đến, với hy vọng có cơ may chạy thoát khỏi sự săn đuổi chủ nghĩa phát xít. Hải Phòng, hồi đầu thập niên 50, cũng thế. Cũng là ngưỡng cửa của sự tử sinh.

Hàng triệu người Việt muốn lánh nạn cộng sản cũng đã tìm đến bên cảng này, với hy vọng tìm được một con tàu để đưa họ vào Nam. Chỉ riêng Nguyễn Thị Hoài Thanh quyết định ở lại thôi. Bà Nguyễn Thị Thêu kể lại: “Sau hiệp *định* Geneve chia *đôi đất* nước, gia *đình* tôi ra Hải Phòng để chờ ngày di cư vào Nam. Hoài Thanh vốn là người Hải Phòng nên ba tháng hè chúng tôi thường xuyên gặp nhau. Tôi rủ Hoài Thanh di cư vào Sài Gòn nhiều lần, nhưng Hoài Thanh bảo: “Tao chờ anh Trúc ở ngoài kháng chiến về.” (Nguyễn Thị Hoài Thanh. “Luyên Tiếc”. *Hoa Phượng*. Tiếng Quê Hương: Virginia, 2007).

Không ai trở lại, như chị Thanh (và dì Bảy) đã mong ngóng cả. Người đời rồi cũng dần lãng quên cái giọng hát “khi cất lên cao thì cao hơn tầm bay bổng của con cò, con vạc, cao vút tận mây vì sao *đêm* lấp lánh” của cô gái đưa đò (xuân sắc) năm xưa. Thời gian cứ để mặc cho dì Bảy sống mãi trong lặng lẽ và cô đơn, cạnh một bên sông êm đềm, ở miền Nam.

Chị Thanh, buồn thay, đã không có được sự “may mắn” tương tự như dì Bảy hồi mấy mươi năm trước. Cái giá mà chị phải trả cho tấm lòng trung hậu của mình mắc mớ hơn nhiều. Ở miền Bắc, nơi mà (*miếng thịt lợn chao ơi là vĩ đại, miếng thịt bò vĩ đại gấp hai*) thịt thà được phân phối độc quyền bởi nhà cầm quyền nên chị Thanh đành phải bán than:

*Em lội giữa đồng than như con cá mắc cạn
Cố vẫy vùng cho vượt khỏi gian truân...*

(Chu Tất Tiến. “Viết Về Một Người Mang Tên

Nguyễn Thị Hoài Thanh.” *Hoa Phượng*. Tiếng Quê Hương: Virginia, 2007).

Sống “trong lòng cách mạng” mà muốn “vượt khỏi gian truân” thì e là điều bất khả. Lý lịch trích ngang của Nguyễn Thị Hoài Thanh được Bùi Ngọc Tấn tóm tắt, như sau: “Có việc gì mà không trải qua. Hãy kể những việc chính: Công nhân xi măng, thợ *điện* Hải Phòng *điện* khí, thợ *điện* công ty xây lắp, công nhân bóc lạc công ty xuất nhập khẩu, *đứng* máy bào cuốn xí nghiệp gỗ Trương Công *Định*, công nhân công ty xếp dỡ, cấp dưỡng công ty vật liệu kiến thiết, súc sặc ắc qui Công Ty Quốc Doanh *Đánh* Cá Hạ long... Đó là chưa kể còn *đi* giao bánh rán, bánh mì, kẹo lạc, làm và bán nước mắm ... Đồng lương không *đủ* nuôi mình mà còn phải nuôi con.” (Bùi Ngọc Tấn. “Một Mơ Ước Về Kiếp Sau.” *Viết Về Bè Bạ*n. Tiếng Quê Hương: Virginia, 2005).

Chưa hết, còn có “huyền thoại” là chị Thanh có hai ông anh đã di cư: Nguyễn Xuân Vinh và Nguyễn Cao Kỳ. Cả hai đều (từng) là tư lệnh không quân của miền Nam. Huyền thoại này chỉ đúng năm chục phần trăm. Quả thực, chị là em của ông Nguyễn Xuân Vinh. Ở miền Bắc, có một ông anh cỡ đó cũng đủ chết (bà) rồi. Đâu cần đến cả hai. “Dường như biết rằng có những dư luận bất lợi cho mình và mọi người nhìn mình bằng con mắt nghi kỵ xa lánh nên chị không chủ *động* thân thiết gần gũi với một ai.” (Bùi N.T. sđd, trang 99).

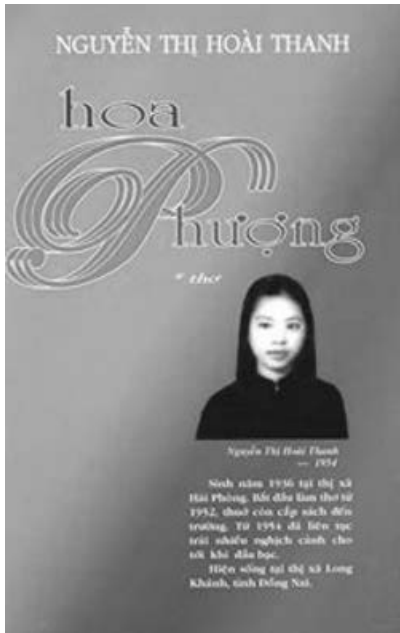
Chị sống thui thủi một mình là phải:

Sau hỏi kẻo tan ca

Tôi ngã vào vòng tay lạnh lẽo của mùa đông.

Đời sống của cái gia đình nhỏ bé của riêng chị Thanh lại là một thảm kịch khác. “Thời con gái chị vốn xinh *đẹp*. Nhất dáng nhì da. Chị *được* cả hai. Nhưng hồng nhan *đa* truân. Hai lần kết hôn, hai lần ly dị. Về *đẹp* của tuổi ba mươi *đang* chín. Cái sắc *đẹp* không chủ *đã* gây cho chị biết bao nhiêu khó khăn, nhiều khi cả nguy hiểm nữa... Hình như Nguyễn Thị Hoài Thanh sinh ra là để gặp rắc rối và vượt qua những rắc rối khó khăn. Chịu *đựng* và vượt qua một cách thần nhiên bình tĩnh, không kêu ca như cuộc *đời* vốn như vậy.” (Bùi N.T. sđd, trang 101 -104).

Thì quả đúng “như vậy” thật nhưng sao, đôi lúc, tôi vẫn nghe dường như có tiếng chị thở dài – dù (rất) khẽ:

ở Đồng Xoài, trong khi chờ người ta thu hoạch xong (để mót lạc) chị đang ngồi chơi vãn vợ đùa nghịch với những cây hoa mắc cở thì ý thơ chợt đến:

*Chiều lặng ngồi bên cây xấu hổ
Lá thẹn thò sau đám cỏ rói bời
Hãy ngoảnh mặt lại đây
Có gì đâu mà mắc cở
Chỉ mình ta bầu bạn với ta thôi.*

Có gì đâu mà mắc cở? Vậy mà tôi cứ xấu hổ mãi, sau khi đọc xong tập *thơ Hoa Phượng* – nhất là những bài chị Thanh viết về Di Linh, Đức Trọng, Tùng Nghĩa ... Đó là những địa danh mà tôi cũng đã từng sống qua, một cách rất vô tình, và đã đành đoạn bỏ đi – cũng vô tình không kém!

*Sông Cẩm ơi! Sông như người bạn mới quen
Thân thiết thế mà sao không hiểu được
Chiều tan ca tôi đi bên dòng nước
Sông với tôi, với bóng là ba
Bóng tôi nghiêng với bao la
Sông mang về biển
Bóng tôi còn nguyên vẹn không sông?*

Sông Cẩm, đã có lúc, mang “nguyên vẹn” hình bóng của người thơ ra biển nhưng chị Thanh đã không giữ được nguyên vẹn hình hài của chính mình: “Tai nạn xảy ra ngay ngã Sáu, gần nhà tôi. Chị nằm ngất trên đường mưa dầm ngày tết, mặt đường sền sệt một thứ nước bùn hoa. Cánh tay dập nát, xương gãy... Chị bảo người nhà xin cho người tài xế đã gây ra tai nạn vì người ta không cố ý, người ta cũng khổ như mình.” (Bùi N.T. sđd, trang 111-112).

Sau đó, sau khi bị thương tật – ở tuổi sáu mươi – chị Thanh sẽ không bao giờ còn được “khỏe như” nhiều người dân Việt (trung bình) khác nữa. Có lẽ, chỉ còn có cách ăn xin để sống còn – như chị đã từng nghĩ thế. Nhưng lòng tự trọng quá lớn đã không cho phép chị Thanh làm như vậy. Loay hoay một thời gian rồi chị cũng nghĩ ra một cách sinh nhai khác, lịch sự hơn: chị vào Nam đi ... mót!

Với dân Việt thì gặt lúa, bẻ bắp, rở khoai, rở lạc là những sinh hoạt quen thuộc hàng ngày. Mót lúa, mót bắp, mót khoai, mót lạc ... cũng là những sinh hoạt quen thuộc khác – với những nông dân khôn khó hơn, như trường hợp của chị Thanh. Có chiều,

Chị Thanh thì khác. Từ Bắc vào Nam, không một người thân quyến, chị không đi để “nhận họ nhận hàng” với bất cứ ai. Chị bước qua tất cả những vùng đất xa lạ của quê hương, với tất cả sự hồn nhiên và bằng một tấm lòng phơi phới:

*Khi ta đến Di Linh chiều rất trẻ
Tiếng nắng về dát bạc dưới lòng thung...*

Chị Thanh đến mọi nơi với tất cả sự thiết tha, và khi chia tay cũng vô cùng tha thiết:

*Tạm biệt nhé Di Linh thôi chào nhé
Ở chưa quen đã vội vã ra về ...*

Trong chị Thanh chỉ có một tấm lòng, chứ tuyệt nhiên không có “những bức tường lòng” phân cách Bắc/ Trung? Nam – như rất nhiều người Việt khác. Tình cảm của chị tinh khiết, trong veo, và tươi mát tựa như dòng nước của một con suối nhỏ – róc rách, len lách – khắp mọi miền của tổ quốc thân yêu. Bởi thế, dù không biết chính xác chị được chôn cất nơi nao tôi vẫn tin rằng ở bất cứ đâu thì đất nước này cũng đều hân hoan áp ủ hình hài của người thơ đa cảm, tài hoa, và chuân truyền nhất của dân tộc. Vĩnh biệt Nguyễn Thị Hoài Thanh. Em mong chị mãi mãi được an nghỉ trong an lành và thanh thản!

Tương Năng Tiến

(* Sách được in lại (và in lậu) tại hải ngoại, tuyệt nhiên không có ghi một chi tiết nào về nhà xuất bản hay năm xuất bản. ♦

TRUNG QUỐC PHẢN ĐỐI PHÁP BÁN VŨ KHÍ CHO ĐÀI LOAN

Trung Quốc phản đối và cảnh báo quan hệ ngoại giao với Pháp sẽ bị tổn hại sau hợp đồng bán vũ khí của nước này cho Đài Loan.

“Trung Quốc bày tỏ quan ngại sâu sắc với Pháp”, Bộ Ngoại giao Trung Quốc cho biết trong tuyên bố hôm qua. “Chúng tôi phản đối tất cả giao dịch bán vũ khí hoặc trao đổi quân sự và an ninh với khu vực Đài Loan. Chúng tôi kêu gọi Pháp hủy bỏ việc bán vũ khí theo kế hoạch này cho Đài Loan để tránh làm tổn hại quan hệ Trung - Pháp”.

Pháp bán 6 tàu khu trục lớp Lafayette cho Đài Loan với giá 2,8 tỷ USD vào năm 1991, dẫn đến quan hệ ngoại giao giữa Pháp và Trung Quốc đóng băng suốt ba năm.

Lực lượng phòng vệ biển Đài Loan tháng trước cho biết họ sẽ nâng cấp hệ thống đánh chặn tên lửa 25 năm tuổi trên các tàu khu trục Lafayette. Thỏa thuận được truyền thông Đài Loan tiết lộ trị giá hơn 800 triệu đài tệ (26,8 triệu USD), sẽ dùng để mua bộ phóng mỗi bẫy Dagaie MK2 từ một đơn vị thuộc tập đoàn DCI của Pháp. Cơ quan quân sự Đài Loan hợp đồng hiện đại hóa cả 6 tàu khu trục mua từ Pháp.

Pháp hôm nay gạt bỏ những chỉ trích của Trung Quốc về thỏa thuận vũ khí với Đài Loan, khẳng định rằng theo thỏa thuận năm

Một người ếch đứng trước hai tàu khu trục lớp Lafayette ở thành phố Cao Hùng, Đài Loan hồi tháng 1. Ảnh: Taipei Times.

1994 về tái lập quan hệ với Trung Quốc, Pháp tôn trọng chính sách “Một Trung Quốc”, trong đó xem Đài Loan là một phần của Trung Quốc.

“Trong bối cảnh hiện nay, Pháp tôn trọng nghiêm ngặt các thỏa thuận hợp đồng đã hình thành với Đài Loan và không có gì thay đổi trong quan điểm của chúng tôi từ năm 1994”, Bộ Ngoại giao cho biết trong một tuyên bố. “Đối mặt với cuộc khủng hoảng Covid-19, chúng ta nên tập trung toàn bộ sự chú ý và nỗ lực vào chống dịch”.

Trung Quốc luôn xem Đài Loan là một phần lãnh thổ chờ thống nhất, kể cả phải sử dụng vũ lực. Quan hệ hai bờ eo biển trở nên căng thẳng sau khi bà Thái Anh

Văn, người từ chối công nhận chính sách “Một Trung Quốc”, đắc cử năm 2016.

Một số tướng lĩnh quân đội Trung Quốc nghỉ hưu gần đây cho rằng nước này đang có thời cơ tiến đánh Đài Loan, bởi Mỹ không thể bảo vệ được hòn đảo khi cả 4 tàu sân bay ở khu vực Ấn Độ Dương - Thái Bình Dương đều gần như “tê liệt” do Covid-19. Tuy nhiên Kiều Lương, thiếu tướng không quân Trung Quốc về hưu, cho rằng nước này sẽ “trả giá quá đắt” nếu lợi dụng Covid-19 tấn công hòn đảo. ♦

(Theo AFP)

BÀ THÁI ANH VĂN TUYÊN THỆ NHẬN CHỨC TỔNG THÔNG ĐÀI LOAN NHIỆM KỲ HAI

Bà Thái Anh Văn bắt đầu nhiệm kỳ thứ hai với xếp hạng chỉ số tín nhiệm cao kỷ lục về phản ứng của chính phủ Đài Loan với đại dịch virus corona.

Tổng thống đương nhiệm Thái Anh Văn đã tuyên thệ nhận chức vào sáng thứ Tư (20/5), bắt đầu nhiệm kỳ thứ hai với tỷ lệ tán thành cao kỷ lục - mặc dù triển vọng mờ nhạt về quan hệ với Trung Quốc, theo *Taiwannews*.

Bầu cử Đài Loan: Bà Thái Anh Văn tái đắc cử tổng thống

Bà Thái Anh Văn: Trung Quốc cần tỏ ra ‘tôn trọng’ Đài Loan

Hơn 60 nước ‘chúc mừng lãnh đạo Đài Loan tái đắc cử’

Bà Thái Anh Văn có bài phát biểu khai mạc ngay sau lễ tuyên thệ, đưa ra kế hoạch chi tiết cho đất nước trong bốn năm tới, bao gồm cả chính sách xuyên eo biển.

Lễ nhận chức của bà Thái Anh Văn diễn ra chỉ một ngày trước khi Bắc Kinh khai mạc hội nghị đảng cộng sản Trung Quốc thường niên, trong đó các nhà lãnh đạo Trung Quốc có bài phát biểu quan trọng và đưa ra các chính sách lớn. Hội nghị này đã bị hoãn lại kể từ tháng Ba do sự bùng phát của virus corona.

Từ chối ‘một quốc gia, hai thể chế’

Trong bài phát biểu, bà Thái Anh Văn kêu gọi đối thoại với Bắc

COURT/GETTY IMAGES

Kinh, nhưng từ chối chính sách ‘một quốc gia, hai thể chế’ của Trung Quốc, theo *Reuters*.

“Ở đây, tôi muốn nhắc lại những từ ‘hòa bình, bình đẳng, dân chủ và đối thoại. Chúng tôi sẽ không chấp nhận chính quyền Bắc Kinh sử dụng ‘hệ thống một quốc gia, hai hệ thống’ để hạ cấp Đài Loan và làm suy yếu hiện trạng Đài Loan. Chúng tôi đứng vững theo nguyên tắc này,” bà nói.

Bà Thái Anh Văn cũng nói rằng quan hệ giữa Đài Loan và Trung Quốc đã đạt được một bước ngoặt lịch sử.

Cả hai bên đều có nhiệm vụ tìm cách cùng tồn tại lâu dài và ngăn chặn sự gia tăng đối đầu và khác biệt, bà nói.

Bà Thái Anh Văn và Đảng Dân chủ Tiến bộ của bà đã giành chiến thắng vang dội trong cuộc bầu cử

tổng thống và quốc hội vào tháng Giêng, bà thề sẽ chống lại Trung Quốc - nơi tuyên bố Đài Loan là của riêng họ và nói rằng sẽ dùng vũ lực để kiểm soát Đài Loan nếu cần.

Ngoại trưởng Hoa Kỳ Mike Pompeo đã gửi lời chúc mừng bà Thái Anh Văn nhận chức thông qua một tuyên bố vào tối thứ ba (19/5):

“Khi chúng ta nhìn về tương lai, tôi tin tưởng rằng, với Tổng thống Thái Anh Văn tại vị lãnh đạo, quan hệ đối tác của chúng tôi với Đài Loan sẽ tiếp tục phát triển mạnh mẽ.”

Mặc dù chính quyền của bà Thái Anh Văn được xếp hạng tín nhiệm cao kỷ lục nhờ những nỗ lực của chính phủ trong việc ngăn chặn sự lây lan của virus corona,

(xem tiếp trang 64)

Nhà Quàn **AN LẠC**

7441 Garden Grove Blvd. Unit # C, Garden Grove, CA 92841

- * Đầy đủ mọi dịch vụ cho Đám Tang
- * Có phòng rộng rãi, thăm viếng thuận tiện

Tel: (714) 489-5571

Bác Sĩ Nha Khoa **NGUYỄN MẠNH HÙNG, DDS**

- Cựu Giảng Viên Đại Học Nha Khoa, University of Southern California.
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa USC.
- Giải Thưởng Nha Khoa USC, International Program Award.
- Trám răng, lấy gân máu.
- Răng giả đủ loại.
- Điều trị bệnh nướu răng.
- Nhổ răng, giải phẫu nha khoa.
- Nha khoa trẻ em.
- Nha khoa phòng ngừa.
- Nha khoa thẩm mỹ:
 - Tẩy răng và Cosmetic Bond.
 - Tái tạo toàn hàm.

- Hội Viên Omicron Kappa Zeta Chapter (Hội các Nha Sĩ ưu tú Hoa Kỳ)
- Tốt Nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn
- Cựu nội trú khu Giải Phẫu Hàm Mặt, Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Với sự cộng tác của:

**Bác Sĩ Nha Khoa
NGHIÊM THỊ ĐẠT, D.D.S.**

- » Tốt nghiệp Đại Học Nha Khoa USC.
- » Hội viên Omicron Kappa Upsilon.
- » Tốt nghiệp Thủ Khoa Đại Học Nha Khoa Sài Gòn.

Edinger	Brookhurst
Marjo	
Mc Fadden	

Xin gọi lấy hẹn: **10AM - 7PM**
Monday through Saturday
714-839-3891

NHẬN MEDICAL & BẢO HIỂM

15671 Brookhurst St., Westminster, CA 92683

PARACEL Seafood

Nhà Hàng Tiệc Cưới HOÀNG SA

- **Mở cửa phục vụ khách hàng từ 11am đến 10pm, 7 ngày mỗi tuần**
- **Có LUNCH SPECIAL từ 11am đến 3pm**

- ❖ Nơi lý tưởng để tổ chức cưới hỏi với trên 500 chỗ ngồi.
- ❖ Nhà hàng Paracel đã được báo chí và giới sành điệu bầu là nhà hàng đẹp và sang trọng nhất quận Cam
- ❖ Có giá đặc biệt cho các hội đoàn, học sinh, sinh viên, Đại Nhạc Hội, Cải Lương và các Quân Binh chủng.
- ❖ Bếp chánh từng nổi tiếng tại Hồng Kông đảm trách
- ❖ Parking trên 500 xe, an toàn và rộng rãi.

ĐẢM TRÁCH TIỆC CƯỚI TẠI CÁC KHÁCH SẠN TRONG QUẬN CAM

15583-15589 Brookhurst St., Westminster, CA, 92683

Tel (714) 775-3077 Cell: 714-697-8614

Một bước lịch sử của Hội Đồng Giám Mục Đức CÁC GIÁM MỤC ĐỨC NHÌN NHẬN LỖI LẦM CỦA MÌNH TRONG CHIẾN TRANH THẾ GIỚI THỨ HAI.

Ngay trước dịp kỷ niệm 75 năm chấm dứt Thế Chiến II. (08.05.1945) các giám mục Đức đã có một động thái lịch sử: nhìn nhận lỗi lầm của các vị tiền nhiệm của mình trong thời chiến tranh. Tài liệu „Deutsche Bischöfe im Weltkrieg“ (Cám giám mục Đức trong chiến tranh thế giới), phổ biến hôm thứ Tư 29.04.2020, liệt kê một chuỗi thiếu sót của các chủ chăn trong thời Tộc-Xã¹ (Nazi) ở Đức. Bài của Steffen Zimmermann, ngày 29.04.2020. Người dịch: Phạm Hồng-Lam. Nguồn: <https://www.katholisch.de/artikel/25334-deutsche-bischoefe-bekennen-mitschuld-am-zweiten-weltkrieg>

Bằng một động thái lịch sử Hội Đồng Giám Mục Đức (HĐGMĐ)

1 Chữ „National-Sozialistische“ trong tên gọi Nationalsozialistische Partei Deutschlands (NSPD: Đảng Dân Tộc Xã Hội Đức), thường được người Việt viết tắt NaZi và dịch „Quốc (gia) Xã (hội)“. Nhưng chữ Nation (Đức và Pháp) có nghĩa là „Dân Tộc“, chứ không phải „Quốc Gia“ (Staat, État). Cho nên dịch đúng phải là „Dân Xã“ hay „Tộc Xã“. Nhưng dịch „Tộc Xã“ lộn tả được rõ hơn chủ trương đề cao chủng tộc của NSPD.

đã nhìn nhận lỗi lầm của các giám mục Đức trong thế chiến thứ hai. Tài liệu thượng dẫn, 23 trang, được đăng trên trang nhà của HĐGMĐ, có đoạn: „Vi các giám mục đã không dứt khoát nói „không“ với chiến tranh, mà đa số chỉ muốn nín thở qua sông, nên họ đã mang tội đồng lõa với chiến tranh.“ Theo giám mục Georg Bätzing, chủ tịch HĐGMĐ, tài liệu này trả lời cho các câu hỏi nhức nhối về mối quan hệ của các giám mục thời đó đối với thế chiến thứ II.

Trong tài liệu các giám mục Đức thú nhận, giáo hội công giáo Đức và các giám mục Đức đã để thời gian trôi quá lâu trong việc đặt vấn đề và tự kiểm thảo về những dính líu của mình đối với chế độ Đệ Tam Tộc Xã và Thế Chiến II. Sự đối nghịch căn bản về vũ trụ quan của Đệ Tam Tộc Xã, những chứng cứ về các chứng nhân tử đạo trong các trại tập trung và nơi các địa điểm hành quyết cũng như vai trò trạng sư của các giám mục đối với dân tộc mình lẽ ra từ lâu đã là lí do khá đủ để phần đông các giám mục phải xét lại trách nhiệm và tội của mình trong chiến tranh dưới thời tộc-xã. *“Hôm nay chúng tôi đau buồn và xấu hổ nhìn về những nạn nhân và những người đã không có*

được câu trả lời thỏa đáng từ đức tin cho những câu hỏi sống còn của họ trước các tội ác và chiến tranh.”...

“Không công khai chống lại cuộc chiến tiêu diệt của Tộc-Xã”

Các giám mục cáo buộc những vị tiền nhiệm của mình đã không quyết liệt đủ trong việc chống lại những tội ác của chế độ tộc-xã trong chiến tranh thế giới. *“Cả trong tháng Chín 1930 cũng như sau đó đã không có sự phản đối công khai nào của các giám mục Đức chống lại cuộc chiến tiêu diệt của chế độ tộc-xã.”* Lẽ ra quan điểm truyền thống của Giáo Hội về chiến tranh và í thức dân tộc hẳn đã khơi dậy sự hoài nghi về chế độ. *“Trong Giáo Hội tại Đức cũng đã chẳng mấy ai lên tiếng chống lại tội ác kinh khủng phân biệt đối xử những người được gọi là “ngoại giống” và chống lại sự tiêu diệt những người khác, đặc biệt những người Do-thái.”* Thay vào đó, chỉ vì những vụ giết bệnh nhân và “đột kích tu viện” đã khiến cho một vài chủ chăn từ bỏ lối phản kháng bằng thư đã kéo dài quá lâu để dám quay ra chống đối công khai. Chỉ tới ngày 19 tháng Tám 1943 Hội Đồng Giám Mục mới có được một lá thư mục vụ chung, trong đó họ công khai yêu cầu các cơ quan nhà nước

phải hành động theo chân lí và luật Thiên Chúa, phải bảo vệ hôn nhân và gia đình, tái tôn trọng việc tuân theo tiếng lương tâm, tôn trọng vô điều kiện quyền sự sống và quyền tư hữu. Nhưng đồng thời họ cũng kêu gọi những người lính tiếp tục trung thành hoàn tất nhiệm vụ của mình.

Nhờ kinh nghiệm của cuộc thế chiến thứ nhất các giám mục đã không còn xác định cuộc chiến xuất phát từ Đức lần này là “chính đáng” nữa. “Nhưng, cũng như trước đây, họ vẫn bị ảnh hưởng bởi lối tư duy dân tộc và “tổ quốc”, nên vẫn chấp nhận im tiếng trước sự đau khổ của các nạn nhân - càng ngày càng gia tăng.” Cuộc tấn công Nga được họ coi như là những cuộc “thánh chiến” chống lại “chủ nghĩa bô-xê-xích vô đạo”, nghĩa là họ đã gắn thêm í nghĩa tôn giáo cho trận chiến. “Các giám mục quả thật đã không đồng í những chứng cứ gây chiến mang tính í thức hệ chủng tộc do chế độ tộc-xã đưa ra, nhưng ngôn từ và hình ảnh sử dụng của họ đã tạo phần chần cho quân đội và chế độ gây chiến, vì họ gắn thêm yếu tố tôn giáo cho cuộc chiến.”

Cuối cùng, các giám mục kết luận: những chủ chăn trước đây đã không tìm được lối thoát cho những bế tắc của mình. Họ bị dằn co bởi nhiệm vụ yêu nước trong chiến tranh, bởi sự hợp pháp của lãnh đạo đất nước, từ đó buộc họ phải vâng lời và cũng từ đó các tội ác hình thành. Các giám mục nhấn mạnh: “Các quy chuẩn ki-tô giáo để đánh giá chiến tranh rõ ràng đã không còn hiệu lực gì nữa.” Vì thế các chủ

chăn trước đây đã không nhận diện được đúng những cấu kết ma quỷ trong các tội ác và những thông khổ xuất phát từ đó.

Tài liệu cố gắng giải thích thái độ của các giám mục

Bên cạnh việc buộc tội, tài liệu của HĐGM Đức cố gắng giải thích thái độ của các tiên nhiệm của họ: “Dù đối với chúng tôi ngày nay thái độ của các đồng nghiệp trong trách vụ giám mục trước đây quả là khó hiểu và ngay cả sai, thì cũng cần tìm hiểu nó trong khung cảnh lịch sử.” Cũng vì mắc nợ các nạn nhân chúng tôi phải tìm lời giải cho câu hỏi, “do đâu nảy sinh ra các thái độ đó và đâu là những biện minh của chúng”. Chúng tôi muốn nêu ra những yếu tố có thể giúp ta hiểu thái độ và hành vi của các giám mục trước đây; nhưng không có í định dùng chúng làm có xin lỗi.

Trước hết các giám mục nêu lên quan niệm về trật tự truyền thống mà các chủ chăn lúc đó còn bị ảnh hưởng nặng. Dựa vào Tin Mừng, Giáo Hội tin rằng, thể chế và quyền lực quốc gia đến từ Thiên Chúa và do Thiên Chúa muốn. “Điều này không loại trừ việc phê bình những người mang trách nhiệm. Nhưng người ta đã không thắc mắc về chính thể chế và quyền lực, bởi vì chống lại chúng được hiểu là chống lại í muốn của Thiên Chúa.” Các giám mục nhận định với tinh thần phê phán rằng, lỗi công nhận sự cai trị theo truyền thống này, trong những điều kiện của thời tân tiền ngày nay, tạo ra một sự gài gữ với loại chế độ quân chủ và độc tôn hơn là với những loại chế độ dân chủ tự do. Các giám mục thời

đó rõ ràng chống lại vũ trụ quan của chính quyền tộc-xã, nhưng họ vẫn coi chế độ đó là một trật tự quyền lực phải được tôn trọng và bảo vệ. Tài liệu viết: “Dưới các điều kiện của nhà nước tộc-xã bất chính, việc công nhận trật tự truyền thống trên đây đã khiến cho Giáo Hội có một nhận định nước đôi và phần nào có vấn đề.”

Các giám mục đưa thêm một giải thích nữa; đó là giáo huấn về chiến tranh chính đáng. Giáo huấn này vốn mang í hướng hạn chế quyền lực. Nhưng trong Thời Mới nó dần dần trở thành một phương tiện công nhận quyền lực và tạo cho người ta quen với việc sử dụng quyền lực. “Dù sau những kinh nghiệm của thế chiến I. người ta lần lần tỏ ra hoài nghi về cách hành xử chính trị của giáo huấn này, nhưng suốt trong nửa đầu thế kỉ 20. nó vẫn khiến cho hầu hết các tín hữu công giáo coi chiến tranh, trên căn bản, là một hình thức đấu tranh chính trị, nên chẳng thắc mắc gì về nó.”

Giáo Hội cần phải học bài học của lịch sử

Ngoài ra còn có những lí do nữa: coi „sự hiện diện quân sự là chuyện đương nhiên trong cuộc sống thường ngày“, các kinh nghiệm của Giáo Hội về cuộc đấu tranh văn hóa dưới thời Đế Quốc do hoàng đế cai trị, sự phản đối hiệp ước Versailles nơi Giáo Hội công giáo và nơi các giám mục, cũng như cuộc chiến chống lại chủ nghĩa cộng sản do chế độ tộc-xã tuyên truyền và được Giáo Hội yểm trợ.

Trong buổi giới thiệu tài liệu, Chủ Tịch HĐGM Đức nhấn mạnh, Giáo Hội cũng cần phải

học bài học của lịch sử. Điều này cũng áp dụng trong việc tìm hiểu thái độ của các giám mục trong thời chiến tranh, thái độ mà các đồng nhiệm của họ ngày nay cần phải phê bình một cách thẳng thắn. „Phải nói, là chúng tôi đã chẳng dễ dàng gì khi làm điều này“, giám mục Bätzing đã cho hay như thế. „Là vì chúng tôi chẳng có mặt mũi nào để giữ vai trò quan tòa đối với các vị tiền nhiệm của chúng tôi. Chẳng có thể hệ nào tránh được những xét đoán và tiền kiến đương thời. Tuy nhiên những người sinh sau phải đối diện với lịch sử, để từ đó học kinh nghiệm cho hiện tại và tương lai.“ Đồng thời vị Chủ Tịch HĐGM cũng ngỏ lời cảm ơn những sáng kiến chính trị và xã

hội đa diện trong nỗ lực hòa giải các dân tộc và kiến tạo hòa bình - công lí suốt trong nhiều chục năm sau chiến tranh. (...) Ông cũng dựa theo cựu tổng thống Richard von Weizsäcker gọi ngày mùng 8 tháng Năm 1945 là „Ngày giải phóng“. „Cả chúng ta cũng được giải phóng: khỏi nỗi kinh hoàng của chiến tranh, khỏi sự đàn áp và cuộc tàn sát tập thể của chế độ tộc-xã.“

„Giáo Hội công giáo là một phần trách nhiệm của xã hội chiến tranh“

Giám mục Heiner Wilmer, chủ tịch Ủy Ban Công Lí Và Hòa Bình và là người cùng tham dự trong buổi giới thiệu tài liệu, cho hay, sau khi nhìn vào những „dữ

kiện lịch sử từ phía chúng ta“ về thái độ của các giám mục đối với chiến tranh, ta thấy có „một hình ảnh dính liú“. „Dù lòng mình muốn xa lánh chế độ tộc-xã và đôi khi đã có sự chống đối công khai, nhưng Giáo Hội công giáo ở Đức vẫn là một thành phần (phải chịu trách nhiệm với) xã hội chiến tranh thời đó.“ Gm. Wilmer nói tiếp, trong quá trình cuộc chiến đã có nhiều giám mục thay đổi quan điểm của mình. Nhưng họ vẫn đặt nỗi đau của dân tộc mình lên hàng ưu tiên trong sự đánh giá. UB Công Lí Và Hòa Bình và UB Lịch Sử cũng như nhiều UB khác trong HĐGM đã chung nhau soạn thảo tài liệu này. ♦

EVFTA: ẢNH HƯỞNG VỚI KINH TẾ...

(tiếp theo trang 59)

bà phải đối mặt với thách thức khôi phục nền kinh tế quốc gia, đã bị chậm lại do các biện pháp phòng chống dịch bệnh nghiêm ngặt tại Đài Loan và phong tỏa trong nhiều tháng tại các quốc gia bị ảnh hưởng nặng nề bởi đại dịch.

Bà Thái Anh Văn, 63 tuổi, đã trở thành nữ tổng thống đầu tiên trong lịch sử Đài Loan vào năm 2016. Bà tái đắc cử nhiệm kỳ thứ hai trong chiến thắng gần như tuyệt đối trong cuộc tái tranh cử hồi tháng Giêng.

Trung Quốc giận giữ

Trước lễ nhậm chức của bà Thái Anh Văn một ngày, Trung Quốc

đã bày tỏ sự giận giữ khi Hoa Kỳ và các nước khác ủng hộ Đài Loan tham gia hội nghị bộ trưởng hàng năm của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO), nói rằng điều này làm suy yếu nỗ lực chống đại dịch Covid-19 toàn cầu, theo Reuters.

Đài Loan vận động quyết liệt để được làm quan sát viên trong cuộc họp online kéo dài hai ngày của WHO và nhận được sự ủng hộ mạnh mẽ từ Hoa Kỳ, Nhật Bản và những nước khác, nhưng cho hay họ không được mời do phản đối từ Trung Quốc.

“Vẫn còn một vài quốc gia quyết tâm nài nỉ cho chính quyền Đài Loan, vi phạm nghiêm trọng các nghị quyết liên quan của Liên

Hiệp Quốc (LHQ) và WHO, và làm suy yếu các nỗ lực chống dịch toàn cầu. Trung Quốc kiên quyết phản đối hành vi này.” ông Trần Húc, đại sứ Trung Quốc tại LHQ, nói.

Đài Loan bị cho ra rìa các tổ chức của LHQ như WHO do sự phản đối của Trung Quốc.

WHO nói họ bị kẹt trong các nghị quyết của LHQ, và chỉ có thể mời Đài Loan tham gia nếu mọi thành viên đều đồng ý. ♦

GIẢI ĐÁP GIÁO LÝ

■ LM Phanxicô Xaviê Ngô Tôn Huân

LINH MỤC PHẢI SỐNG VÀ GIẢNG DẠY CÁCH NÀO CHO XỨNG ĐIA VỊ VÀ SỨ VỤ CỦA MÌNH ?

Xin cha vui lòng giải đáp những câu hỏi sau đây:

- 1- Thế nào là linh mục bị “treo Chén” ?
- 2- Người dự tòng có buộc phải “xưng tội” trước khi được rửa tội không ?
- 3- Bỏ nhiều tiền ra xin lễ thì các linh hồn được mau lên Thiên Đàng phải không ? và Có lễ nào chỉ dành riêng cầu cho một người không ?
- 4- linh mục có được phép đi làm quảng cáo thương mại cho ai hay không và phải thận trọng thế nào khi giảng dạy giáo lý của Giáo Hội ?

Trả lời:

1-Về câu hỏi thứ nhất, xin được giải thích một lần nữa như sau:

Mọi linh mục giáo phận (diocesan priests)- hay còn gọi là linh mục triều, sau khi được chịu chức, thường được giám mục của mình trao cho một thư bổ nhiệm (letter of appointment) hay còn gọi nôm na là “bài sai” trong đó có liệt kê những năng quyền (priestly faculties) được làm như:

- Cử hành Thánh lễ Tạ ơn (Eucharist)
- Cử hành các bí tích rửa tội, thêm sức, hòa giải, sức dầu bệnh nhân và chứng hôn.
- Giảng dạy giáo lý và rao giảng lời Chúa.

Như vậy, nếu không có thư bổ nhiệm trên, thì linh mục không

thể công khai (publicly) cử hành các bí tích trên, dù mình có chức linh mục. Lại nữa, khi linh mục đang có năng quyền ở một giáo phận, đến chơi và lưu trú hơn một tuần lễ ở lãnh thổ thuộc giáo phận khác, thì cũng buộc phải xin năng quyền của Bản quyền địa phương, nếu muốn thi hành sứ vụ linh mục như làm lễ cho hôn nhân, giải tội, sức dầu .v.v. Nghĩa là không phải cứ là linh mục thì đi đâu cũng đương nhiên được thi hành các tác vụ linh mục, dù mình có chức linh mục thực thụ. Tuy nhiên trong trường hợp khẩn cấp nguy tử, thì linh mục nào cũng được phép rửa tội, giải tội hay sức dầu cho bệnh nhân ở bất cứ địa phương nào.

(x giáo luật 987, triết 2)

Khi một linh mục phạm lỗi gì, khiến Giám mục của mình phải

tạm rút hay rút vĩnh viễn năng quyền (thí dụ linh mục có tội về sách nhiễu tình dục trẻ em), thì linh mục tạm thời hay vĩnh viễn không được thi hành mọi tác vụ linh mục ở bất cứ nơi nào trong hay ngoài giáo hội địa phương (giáo phận).trừ trường hợp khẩn cấp, nguy tử, thì dù bị rút hết năng quyền, linh mục vẫn được phép giải tội và sức dầu bệnh nhân như nói ở trên..

Giáo dân Việt Nam vẫn quen nghe nói linh mục bị “treo chén” nhưng đúng hơn phải nói theo giáo luật là bị “rút năng quyền.”

Treo chén hay **rút năng quyền (suspension of faculties)** hay là **bị vạ huyền chức= suspension of faculties . (giáo luật số 1333)** đều có nghĩa là linh mục tạm thời hay vĩnh viễn không được thi

hành tác vụ linh mục (priestly ministries) như giảng dạy, làm lễ, rửa tội, thêm sức, giải tội, sức dầu bệnh nhân và chứng hôn công khai ở đâu, trừ trường hợp khẩn cấp nguy tử của ai mà không tìm được linh mục đang có năng quyền hành xử, thì linh mục nào cũng phải làm nhiệm vụ giải tội và sức dầu, dù đang bị “rút năng quyền”.

Riêng các linh mục Dòng, nếu muốn thi hành tác vụ linh mục trong phạm vi một giáo phận thì, ngoài ủy nhiệm thư của Bề Trên Dòng, cũng phải xin năng quyền nơi Bản quyền địa phương (giáo phận) nếu muốn làm mục vụ ở địa phương đó, theo đề nghị của Bề Trên Dòng liên hệ. Khi năng quyền này bị rút thì cũng không được phép thi hành năng quyền nơi cấp phát.

2- Người dự Tòng (catechumens) có cần phải xưng tội trước khi được rửa tội hay không ?

Tôi đã có lần trả lời câu hỏi này rồi. Nay xin nhắc lại một lần nữa, là theo giáo lý thì người dự tòng (catechumen) tức là những người trên 18 tuổi, chưa từng được rửa tội, muốn gia nhập Giáo Hội Công Giáo qua chương trình giáo lý đặc biệt gọi là RCIA (Rites of Christian Initiation for Adults). Người dự tòng sẽ được dạy giáo lý để được rửa tội, thêm sức và rước Mình Thánh Chúa lần đầu trong lễ Vọng Phục Sinh (Easter Vigil) đêm thứ bảy Tuần Thánh.

Khi được rửa tội, thì mọi tội cá nhân (personal sins) và tội nguyên tổ (original sin) cùng với hậu quả của tội đều được tha hết một lần (x SGLGHC số 1263). Do đó, người dự tòng không phải xưng tội cá nhân trước khi được rửa tội. Và lại, không bí tích nào được ban thành sự cho ai chưa được rửa tội,

là cửa ngõ đi vào các bí tích khác như Thánh Thể, hòa giải, sức dầu bệnh nhân và Truyền Chức Thánh. Nghĩa là muốn lãnh nhận thành sự (validly) các bí tích trên, ứng viên buộc phải được rửa tội trước. Do đó, không bao giờ linh mục nào được trao Mình Thánh Chúa hay giải tội cho trẻ em hay người lớn nào chưa được rửa tội. Trong trường hợp nguy tử, nếu bệnh nhân muốn nhập Đạo Công Giáo để lãnh nhận ơn cứu độ của Chúa Kitô, thì phải dạy vắn tắt cho họ những điều cần thiết về giáo lý trước khi rửa tội cho người ấy và không cần bắt họ xưng tội vì phép Rửa cũng tha mọi tội cá nhân và hậu quả của Tội nguyên tổ như đã nói ở trên.

Như thế, ai đòi người dự tòng phải xưng tội trước khi rửa tội là không hiểu rõ giáo lý và thần học bí tích (sacramental theology).

Có chăng, trong khi dạy giáo lý, giáo lý viên cần giải thích rõ cho người dự tòng biết là với bí tích Rửa tội thì mọi tội cá nhân người ấy đã phạm cùng với hậu quả của tội nguyên tổ cho đến lúc được rửa tội, thì đều được tẩy sạch một lần khỏi mọi vết nhơ của tội. Và chiếc áo hay khăn trắng được trao cho sau khi rửa tội là dấu chỉ sự đổi mới hoàn toàn trong tâm hồn người tân tòng, sau khi được tái sinh qua phép rửa và mặc lấy Chúa Kitô là Ánh Sáng cụ thể qua cây nến cầm trên tay và khăn trắng hay áo trắng mặc trên mình.

Đây là những điều cần thiết phải dạy cho người dự tòng biết trước khi họ được lãnh nhận ba bí tích quan trọng là Rửa tội, thêm sức và Thánh Thể trong lễ Vọng Phục Sinh, hay trong dịp riêng nào đó.

3- về việc xin lễ cầu cho các inh hồn nơi luyện tội.

Theo giáo lý của Giáo Hội, thì những ai đã ly trần trong ơn nghĩa Chúa nhưng chưa thánh thiện đủ để vào ngay Thiên Đàng, thì phải được tinh luyện ở nơi gọi là Luyện tội hay Luyện ngục (purgatory) để được thanh tẩy theo mức thánh thiện đòi hỏi trước khi được đón nhận vào Thiên Đàng để vui hưởng Thánh Nhan Chúa cùng các Thánh các Thiên Thần. Thánh lễ Tạ Ơn (Eucharist) là việc cử hành phụng vụ quan trọng nhất diễn lại cách bí tích trên Bàn thờ ngày nay Bữa ăn sau hết của Chúa Kitô với 12 Tông Đồ và Hy tế đền tội mà Chúa dâng lên Chúa Cha trên Thập giá ngày hôm sau để một lần xin tha mọi tội cho cả nhân loại đáng bị phạt vì tội lỗi. Chính nhờ Hy tế đền tội này mà con người có hy vọng được cứu rỗi nhờ công nghiệp cứu chuộc vô giá của Chúa Kitô, Đấng đã xuống trần gian làm Con Người để hy sinh “**hiến dâng mạng sống mình làm giá chuộc cho muôn người,**” (Mt 20 : 28)

Vì thế, Thánh lễ Tạ ơn là đỉnh cao và là nguồn mạch ơn thánh của đời sống Giáo Hội và của mọi Kitô hữu, vì mỗi khi cử hành Thánh Lễ, Giáo hội lại hiệp thông cùng Chúa Kitô dâng lời ngợi khen, cảm tạ lên Chúa Cha và xin ơn tha tội cho chúng ta ngày nay cùng thể thức mà Hy Tế đền tội xưa Chúa Kitô đã dâng lên Chúa Cha trên thập giá để xin ơn tha tội cho toàn thể con người.

Như vậy, mọi Thánh lễ đều là việc ca ngợi và cảm tạ Chúa Cha nhờ Chúa Kitô và trong Chúa Thánh Thần. Trong mọi Thánh lễ đều có lời cầu xin của Giáo Hội cho Đức Giáo Hoàng, cho Giám mục giáo phận, cho các tín hữu còn sống hay đã ly trần (Kinh nguyện Tạ Ơn I, II, III, IV) dù không có ai

xin lễ cầu riêng..

Khi có người xin lễ cầu cho một hay nhiều linh hồn đã qua đời thì chủ tế đọc thêm tên thánh của người muốn xin cầu cho, hoặc nhớ đến ý lễ của người xin, như xin ơn bình an, xin có công ăn việc làm, hay xin khỏi bệnh tật v.v. **Nhưng không có Thánh lễ nào chỉ dành để cầu riêng cho một ý lễ của người xin bao giờ.**

Vì như đã nói ở trên, dù có ai xin lễ với ý lễ riêng thì vẫn có lời cầu chung cho Đức Thánh Cha, cho giám mục giáo phận, cho người còn sống và cho những linh hồn cha mẹ tổ tiên và thân bằng quyến thuộc đã qua đời. Vì thế không có linh hồn nào bị coi là “**mồ côi**”- nghĩa là không có ai cầu nguyện cho trong phụng vụ của Giáo Hội - Nhưng dù có lời nguyện chung cho các linh hồn đã ly trần, thì thân nhân của các linh hồn đã lìa đời vẫn có thể xin lễ cầu riêng cho thân nhân mình đã ly trần. Lại nữa, cũng không cần **phải cầu nguyện** hay **xin lễ cầu cho các thai nhi.**- tức là những trẻ đã bị giết vì tệ nạn phá thai. Các thai nhi này hoàn toàn vô tội và chắc chắn đã được Chúa đón nhận vào Thiên Đàng rồi, nên không cần phải xin lễ cầu cho chúng nữa. Linh mục cần giải thích điều này cho giáo dân hiểu và đừng nhận tiền xin lễ của ai cầu cho các thai nhi vì không cần thiết theo giáo lý của Giáo Hội

Trong mỗi Thánh Lễ, chỉ có sự khác biệt là dù cầu cho nhiều người nhưng linh mục chủ tế chỉ được lấy bổng lễ (mass stipend) của một ý lễ thôi. Nếu vì lý do mục vụ mà phải gom nhiều ý lễ trong một thánh lễ, thì sau đó linh mục phải làm lễ bù cho đủ, nếu muốn hưởng trọn số bổng lễ của người xin. (x giáo luật số 948).Đó

đó, linh mục cần nói rõ điều này cho giáo dân hiểu để tránh hiểu lầm.

Tóm lại, Thánh lễ là việc thờ phượng, ngợi khen và cảm tạ Thiên Chúa mà Giáo Hội hiệp dâng trên bàn thờ cùng với Chúa Kitô để xin ơn tha thứ cho người còn sống cũng như cho người đã chết trong ơn nghĩa Chúa nhưng còn đang được thanh luyện trong Luyện tội (Purgatory). Thánh lễ là bí tích cao trọng nhất qua đó Chúa Kitô lại hiện diện cách bí tích qua thừa tác viên con người là linh mục và giám mục để diễn lại Bữa tiệc ly và Hy tế thập giá của Chúa để ban ơn cứu độ cho chúng ta ngày nay cùng thể thức và mục đích của Hy tế thập giá trên núi Sọ xưa kia.

Do đó, không có Thánh Lễ nào chỉ dành cầu riêng cho ai còn sống hay đã ly trần, cho dù người xin lễ có bỏ ra bao nhiêu tiền thì cũng không thể có lễ riêng cho một mình ai được. Cũng cần nói thêm một lần nữa là Chúa ban ơn thánh của Người cho ai thì hoàn toàn do lòng quảng đại bao la của Người chứ không vì số tiền lớn hay nhỏ của người xin lễ. Như thế, đừng ai lầm tưởng là mình bỏ số tiền lớn ra xin lễ thì được công phúc nhiều hơn là bỏ ít tiền. Thánh lễ là vô giá và ơn Chúa là nhưng không (gratuitously) nghĩa là không thể mua được bằng tiền bạc, hay của cải vật chất nào. Nên nhớ là không bao giờ có thể bỏ nhiều tiền ra để nhờ người khác lo phần rỗi cho mình được. Nếu khi còn sống mà không tự lo phần rỗi cho mình bằng quyết tâm sống theo đường lối của Chúa, thực tâm yêu mến Chúa, yêu tha nhân và xa tránh mọi tội lỗi, thì khi chết đâu có ai bỏ cả triệu đô la ra để xin hàng trăm, hàng ngàn lễ cầu cho thì cũng vô ích mà thôi. Lý

do là tiền bạc không bao giờ có thể mua được phần rỗi cho ai và Chúa cũng không bao giờ ban ơn cứu rỗi cho ai vì người ta đã bỏ ra một số tiền lớn để xin lễ. Xin nhớ kỹ điều này để mọi người hãy tự lo phần rỗi cho mình khi còn sống và không thể nhờ ai lo cho mình bằng cách bỏ nhiều tiền ra xin lễ “**đời đời**” hay mua “**hậu**” của các nơi “**buôn thần bán thánh**” mà vào được Thiên Đàng. Ai rao bán lễ “**đời đời**” hay “**mua bán hậu.**” đều phạm tội **Simonia** tức tội “**Mại thánh**”

4 -Sau hết, một lần nữa cũng xin nói thêm là linh mục không nên ôm cây đàn để hát và kể chuyện tếu trong những dịp tiệc cưới hay gây quỹ từ thiện. Lại càng không nên làm quảng cáo thương mại cho ai, như một linh mục kia đã nằm dài trên ghế để quảng cáo cho loại ghế xoa bóp này. Làm như vậy là đã tự đánh mất tư cách linh mục của mình, một Đức Kitô Thứ Hai (Alter Christus) trong sứ vụ (Ministry) và trước mắt người đời.

Sau hết, việc giảng dạy là một sứ vụ rất quan trọng của linh mục. Vì thế linh mục phải chú ý soạn bài giảng cho có chất lượng, chứ không thể nói lung tung không có nội dung lành mạnh. Lại càng không được giảng dạy sai lầm, ăn nói thô lỗ, tục tằn như một linh mục kia ở Mỹ về Việt Nam giảng tĩnh tâm tại giáo xứ Tân Sa Châu Saigon trước đây, và đã gây phần nộ cho giáo dân vì nội dung bài giảng và ngôn ngữ thô tục, kém văn hóa của ông này.

Ước mong những giải đáp trên thỏa mãn những câu hỏi đặt ra. Amen ♦

Lm Phanxicô Xaviê
Ngô Tôn Huân.

DMin=Doctor of Ministry=Tiền
sĩ SỨ VỤ

Chương Trình Truyền Hình Tin Vui & Hy Vọng

Tin Vui & Hy Vọng là một chương trình truyền hình với nhiều nét đặc sắc và hữu ích. Chương trình nhằm mục đích loan báo Tin Mừng bằng ngôn ngữ của đại chúng ngay giữa những vấn đề của cuộc sống mỗi ngày. Tin Vui & Hy Vọng được gửi đến toàn thể quý vị khán thính giả thuộc mọi lứa tuổi và mọi niềm tin tôn giáo.

Chương trình gồm các tiết mục: hội luận về những tin tức hữu ích thực tế cho cuộc sống hàng ngày, hội luận về những chủ đề thiết thân như gia đình, tình yêu và hạnh phúc... và chia sẻ Tin Mừng. Chương trình có sự góp mặt của nhiều bạn trẻ, đem lại nét vui tươi và sống động.

Tin Vui & Hy Vọng được phát hình tại Miền Nam California trên Đài Saigon TV (KJLA 57.5) mỗi chiều Chủ Nhật lúc 4:00 pm giờ California (Pacific time).

Toàn quốc Hoa Kỳ, Canada và Mexico xin coi trên Galaxy. Trên toàn thế giới có thể coi trực tiếp trên mạng saigontivi.com (chọn live 24/7) vào lúc 4:00 pm mỗi Chúa Nhật giờ California. Xin theo dõi TVHV bất cứ lúc nào tại SAIGON TV 57.5 TIN VUI HY VONG.

Tổ Hợp Luật Sư

MICHAEL FRANCIS SMITH & Associates

Với sự cộng tác của LS GEORGE HENDERSON

và nhiều Luật Sư có kinh nghiệm trong những ngành chuyên môn

27 NĂM KINH NGHIỆM VỀ TAI NẠN XE CỘ VÀ THƯƠNG TÍCH CÁ NHÂN

GARDEN GROVE Office: 14192 Brookhurst St., Garden Grove, CA 92843

(trong khu Mái Ngói Xanh, trên lầu Thanh Thanh Food To Go, góc Brookhurst & Reading, giữa Westminster & Hazard)

SANTA ANA Office: 1665 E. 4th St., Ste 101, Santa Ana, CA 92701

CHUYÊN VỀ TAI NẠN XE CỘ, SỞ LÀM VÀ THƯƠNG TỔN CÁ NHÂN

TAI NẠN: xe cộ, sở làm, nhà hàng, siêu thị, bất cẩn y tế...

Xin liên lạc **DŨNG PHẠM**

Tốt nghiệp đại học tiểu bang California

Điện thoại: **714-636-1228**

Sau giờ làm việc xin gọi: **714-906-6440**

Luật sư có mặt tại văn phòng mỗi ngày để quý vị có thể tham khảo trực tiếp. Chính Luật Sư Mỹ thương thảo với hãng bảo hiểm và tranh cãi tại tòa. Quý vị không phải trả lệ phí nếu không được bồi thường.

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- ✓ Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác
- ✓ Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc...
- ✓ Có đủ loại contact lenses.
- ✓ Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

TEL: (714) 531-9900

FAX: (714) 531-0236

NHẬN
Medi-care, Bảo
Hiểm, Visa,
Master Card và
American Express

Giờ làm việc:

Thứ Hai đến Thứ Sáu: 10am-6pm

Thứ Bảy: 10am-4pm

Thứ Năm & Chủ Nhật: đóng cửa

Địa chỉ: 3801 S. Harbor Blvd., Ste C, Santa Ana, CA 92704

MILE SQUARE DENTISTRY

15972 EUCLID ST. STE. F, FOUNTAIN VALLEY, CA 92708

(714) 839-7660

GIỜ MỞ CỬA: Thứ Hai - Thứ Sáu: 10am - 7pm
Thứ Bảy: 10am - 4pm

Bác Sĩ Nha Khoa

CHRISTOPHER KHIEM NGUYEN, D.D.S.

Nha Khoa Tổng Quát và đặc biệt về thẩm mỹ (Porcelain Veneers, Bonding, Bleaching)

JENNI HA NGUYEN, D.D.S.

- Chữa trị các bệnh về răng và nướu
- Làm răng giả các loại
- Nha Khoa phòng ngừa cho người lớn và trẻ em
- Tiểu giải phẫu
- Sản Sóc trẻ em để ngừa sâu răng và mọc răng lệch lạc
- Chữa trị theo kỹ thuật tân tiến hiện đại và phương pháp sát trùng tối đa để tránh bệnh truyền nhiễm

TẬN TÂM - CHU ĐÁO - NHẸ NHÀNG
MÁY MÓC VÀ DỤNG CỤ TỐI TÂN

NHẬN MEDICAL VÀ BẢO HIỂM
GIÁ ĐẶC BIỆT CHO QUÝ VỊ
KHÔNG CÓ BẢO HIỂM

Tin Mừng Giữa Dòng Đời

■ Trần Việt Cường

LTS.- Mục "Tin Mừng Giữa Dòng Đời" được mở ra trên Diễn Đàn Giáo Dân kể từ số 79 phát hành tháng 6 năm 2008. Phần lớn những bài đăng trong mục này được ghi lại từ những lời chia sẻ tóm kết mang tính bộc phát của BS Trần Việt Cường sau những buổi hội nhóm hàng tuần của liên nhóm Gioan Tiền Hô thuộc PT Cursillo Giáo phận Orange. Những bài Tin Mừng chia sẻ trong phiên họp không theo Lịch Phụng Vụ và cũng không phải là những bài được lựa chọn, nhưng tuân tự nối tiếp cả bốn Phúc Âm Thư. Vì là nguyệt san, nên mỗi kỳ báo ĐGD chỉ có thể giới thiệu với độc giả một hoặc hai bài chia sẻ trong tháng mà thôi. Trong tương lai, nếu có điều kiện, loạt bài chia sẻ này sẽ được ấn hành thành sách.

Theo lời minh định của tác giả mục này thì đây chỉ là những cảm nghiệm cá nhân và không phải là những bài giải thích Phúc Âm theo tiêu chuẩn thần học.

Tâm Hồn Các Con Đứng Xao Xuyến Sợ Hãi

Gioan 14: 1-12

Lòng anh em đừng xao xuyến! Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. Trong nhà Cha của Thầy có nhiều chỗ ở; nếu không, Thầy đã nói với anh em rồi, vì Thầy đi dọn chỗ cho anh em. Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy sẽ trở lại và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó. Và Thầy đi đâu, thì anh em biết đường rồi".

Ông Tôma nói với Đức Giêsu: "Thưa Thầy, chúng con không biết Thầy đi đâu, làm sao chúng con biết được đường?" Đức Giêsu đáp: "Thầy là đường, là sự thật và là sự sống. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy. Nếu anh em biết Thầy, anh em cũng biết Cha của Thầy. Ngay từ bây giờ, anh em biết Người và đã thấy Người".

Ông Philipphê nói: "Thưa Thầy, xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha, như thế là chúng con mãn nguyện". Đức Giêsu trả lời: "Thầy ở với anh em bấy lâu, thế mà Philipphê chưa biết Thầy ư? Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha. Sao anh lại nói: 'Xin tỏ cho chúng con thấy Chúa Cha? Anh không tin rằng Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy sao? Các lời Thầy nói với anh em, Thầy không tự mình nói ra. Nhưng Chúa Cha, Đấng luôn ở trong Thầy, chính Người làm những việc của mình.

Anh em hãy tin khi Thầy nói rằng Thầy ở trong Chúa Cha và Chúa Cha ở trong Thầy; hay ít nhất hãy tin vì các phép lạ Thầy làm. Thầy bảo thật anh em, ai tin vào Thầy, thì người đó cũng sẽ làm được những việc Thầy làm. Người đó còn làm những việc lớn lao hơn nữa, bởi vì Thầy đến cùng Chúa Cha.

Lời Chúa Giêsu an ủi các môn đệ của Ngài trong tiệc ly cách đây hơn hai ngàn năm trước mang một giá trị rất hiện thực đối với mỗi người chúng ta và toàn thể nhân loại hôm nay. *Tâm Hồn các con đứng xao xuyến sợ hãi. Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy.*

Cả nhân loại đang trải qua một cơn thử thách lớn lao như chưa từng thấy. Cơn đại dịch lan toả

khắp địa cầu gây bao tang thương, chết chóc. Cuộc sống con người bị hoàn toàn đảo lộn. Những thiệt hại về vật chất không thể ước lượng. Tương lai vẫn còn vô định. Cả nhân loại như đang hướng về Thiên Chúa với bao lời cầu nguyện nài van. Thế nhưng dường như Thiên Chúa vẫn còn đang im lặng và đang ở rất xa con người.

Trong bối cảnh đó, lời Chúa Giêsu xuất hiện như một xác định về

sự hiện diện quan phòng đầy yêu thương nhưng rất màu nhiệm của Thiên Chúa. Đây yêu thương vì bản chất Thiên Chúa đã vốn là tình yêu. Mọi việc Ngài làm đều xuất phát từ tình yêu. Màu nhiệm vì sự quan phòng của Thiên Chúa vượt quá tầm nhận thức của con người sống trong không thời gian hữu hạn. Chính vì vậy mà tâm hồn mỗi người chúng ta vẫn tràn ngập bao điều sợ hãi lo âu vì những vấn đề,

nhiều khi thật sự rất nhỏ bé trong cuộc sống thường ngày. Nỗi lo âu cướp đi trong tâm hồn ta niềm vui và hạnh phúc.

Chúa Giêsu nói *Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Thầy. Trong nhà Cha Thầy có nhiều chỗ ở*. Tin vào Thiên Chúa có nghĩa là đặt trót niềm tin và hy vọng của ta vào một Tình Yêu vô biên (*Thiên chúa Là Tình Yêu*). Trong nhà Cha Thầy có nhiều chỗ ở: Trái tim Thiên Chúa vô cùng nhân từ và khoan hậu thứ tha, có cả chỗ cho chúng ta, dù là những ai tội lỗi nhất, miễn là chúng ta biết cậy trông nơi Ngài trong tâm tình thống hối. Cả những tội nhân, cho dù tội phạm có nặng nề cũng được mời gọi trở về. Qua cuộc tử nạn và phục sinh, Chúa Giêsu đã ra đi và dọn chỗ cho các môn đệ, và qua các ngài, cho mỗi người chúng ta và cả nhân loại. Cả nhân loại được mời gọi tham dự vào sự kết hợp mật thiết với Thiên Chúa trong tình yêu: *Đề Thầy ở đâu, các con cũng ở đó*. Đó là cùng đích của định mệnh con người: Kết hợp với Thiên Chúa trong một tình yêu vĩnh cửu và diễm phúc. Chính trong niềm tin nói Thiên Chúa đó, mà mọi thử thách và sóng gió trong đời không thể làm ta mất đi niềm vui và hạnh phúc. Mọi tai ương đều trở thành không đáng kể trước viễn ảnh này. Trong niềm xác tín nơi Thiên Chúa yêu thương, tâm hồn ta sẽ được thư thái, bình an. Một nỗi an bình vẫn luôn ở mãi trong sâu thẳm của linh hồn, cho dù cuộc đời có nhiều dao động như mặt đại dương sóng nổi muôn trùng trong cơn giông bão.

Chúa Giêsu không chỉ nói hãy tin vào Thiên Chúa nhưng nói hãy tin vào Thiên chúa và tin vào Thầy. Vì Ngài là khuôn mặt hữu hình của Chúa Cha vô hình như Ngài xác định với Philipphê: *Ai thấy Thầy là thấy Chúa Cha*. Con người thường hình dung ra một Thiên Chúa uy

quyền và công thẳng, luôn đe dọa trừng phạt con người vì bao tội lỗi của họ. Nhưng qua Chúa Giêsu là Ngôi Hai nhập thể, ta thấy xuất hiện một Thiên chúa nghèo và chịu khổ đau, một Thiên Chúa nhân từ khoan hậu, tha thứ cho người đàn bà ngoại tình, và hứa ban Nước Trời cho người trộm lành trên thập giá, một Thiên Chúa chịu thương tích vì yêu thương con người. Thiên Chúa đã thành người để chia sẻ trọn vẹn thân phận con người và Ngài sẽ không bao giờ lìa xa con người nữa như lời Ngài phán trong dòng chữ cuối cùng, đóng lại Phúc Âm Thánh Mat-thêu: *Thầy sẽ ở với chúng con mỗi ngày cho đến tận thế*.

Thế nhưng tại sao chúng ta vẫn cảm thấy cô đơn, vẫn thấy tâm hồn mình đầy âu lo xao xuyến. Có phải là vì tâm hồn ta còn quá nhiều ích kỷ tự ái, trái tim ta còn chất chứa hờn giận, ghen tương. Ta chưa sống trong tình yêu nên không nhận diện được Thiên Chúa Tình Yêu đang sống với ta và trong ta. Lời trách cứ của Chúa đối với Philipphê vẫn còn vang vọng trong lòng chúng ta hôm nay: *Thầy đã ở với con bao lâu nay mà con vẫn chưa biết Thầy sao?* Con người vẫn chưa nhận ra được chân dung của Thiên Chúa đang sống giữa họ. Ngày xưa người Do Thái đã không thể chấp nhận một Thiên Chúa làm người khó khăn, làm nghề thợ mộc. Ngày nay chúng ta cũng không nhận ra được Ngài qua những người nghèo khổ, những người thân yêu Chúa gửi đến cho ta, và những biến cố vui buồn trong cuộc sống.

Muốn đến được với Thiên Chúa tình yêu chúng ta phải nhìn vào Chúa Giêsu vì: *Không ai đến được với Chúa Cha mà không qua Thầy*. Chỉ qua sự mạc khải của chính Ngôi Lời Nhập Thể, Đấng duy nhất trong lịch sử đã từ Trời mà xuống, con người mới được dẫn

tới gần Thiên Chúa và kết hợp với Ngài. Nhận biết Thiên Chúa và được kết hợp với Ngài trong tình yêu là cùng đích của con người và là bản chất của diễm phúc Thiên Đàng.

Giữa những vấn đề, những sóng gió dù nhỏ bé như cơn gió lốc trong sân nhà chiều nay, hay lớn lao như những cơn địa chấn, như trận cuồng phong của cơn đại dịch đang bao phủ địa cầu, tâm hồn ta không còn phải lo âu xao xuyến, mất bình an. Hãy tin vào Thiên Chúa và tin vào Chúa Giêsu, Ngôi Lời Nhập Thể vì thương yêu ta.

Ngài là con đường dẫn tới Chúa Cha, dẫn tới Tình Yêu tuyệt đối và duy nhất có thể làm tâm hồn ta no thỏa. Muốn biết con đường dẫn tới tình yêu thật, ta hãy nhìn, suy niệm và dõi theo cuộc sống của Ngài, và thực thi những lời Ngài truyền dạy. Chúa nói với Tôma: *Thầy đi đâu các con đã biết đường rồi*. Mặc dầu lúc đó Tôma và các môn đệ còn đang lơ mơ không hiểu gì, nên Tôma mới hỏi lại Chúa là chúng con không biết Thầy đi đâu thì làm sao biết được đường đi. Các ông chưa hiểu là chính con người Chúa Giêsu, cuộc sống và những lời giảng dạy của Ngài (mà các ông là nhân chứng) là con đường dẫn ta đi vào tình yêu thật trong cuộc sống và đưa ta tới gần Thiên chúa là tình yêu.

Ngài là sự thật. Chỉ qua Ngài con người mới biết được Sự Thật tuyệt đối là chính Thiên Chúa.

Ngài là Sự Sống. Trong Ngài ta sẽ tìm được sự sống thật. Sự sống sung mãn và không bao giờ phai tàn. Sự sống tuyệt vời là sự kết hợp trọn vẹn với Ngài trong tình yêu vĩnh viễn vô biên.◆

Trần Việt Cường

Niềm vui Tổng Giáo Phận SÀI GÒN!

■ Lê Thiên (25/5/2020)

Từ 45 năm nay, số đông người Công Giáo Việt Nam hầu như năm nào cũng bày tỏ sự không hài lòng của mình về danh xưng Tổng Giáo Phận Sài Gòn bỗng biến đi, thay thế vào bằng một tên gọi khác. Cuộc tranh cãi dường như tưởng đâu khó có hồi kết. Vậy mà giờ đây dường như ánh sáng đã lộ dạng ở cuối đường hầm.

Bản thân Tổng Giáo phận Sài Gòn

Chính trang web của Giáo phận Sài Gòn (WGPSG) ngày 01/12/2019 ghi nhận: “Đại diện **Tổng Giáo phận Sài Gòn** đón Tân TGM Giuse Nguyễn Năng... Tất cả mọi thành phần dân Chúa sát cánh bên nhau để chúng ta cùng chu toàn sứ vụ Phúc Âm hóa; đó là tâm tình tha thiết của Đức Tân Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng khi ngài được chào đón tại **Tòa Tổng Giám mục Sài Gòn** vào trưa ngày 30.11.2019.... Đón Đức Tổng Giuse tại sân bay có Linh mục tổng đại diện Ignatio Hồ Văn Xuân và 11 linh mục trong Ban Tư Vấn của **Tổng Giáo phận Sài Gòn**”.

Lại nữa: “Xe đưa Đức Tân Tổng Giám mục Giuse và phái đoàn đã đi vào khuôn viên **Tòa Tổng Giám mục Tổng Giáo phận Sài Gòn** lúc 12g30. Chào đón ngài tại đây có Đức Giám mục Giuse Đỗ Mạnh Hùng – **Giám Quản TGP Sài Gòn**....”

Trong một bản tin ngắn của trang tin chính thức trên, danh xưng Tổng Giáo phận Sài Gòn được nhắc đến 5 lần.

Riêng ĐC Giám quản Giuse Đỗ Mạnh Hùng (nay là Giám mục Chánh tòa Giáo phận Phan Thiết) hôm ấy (30/11/2019) trong Lời chào mừng vị tân Tổng Giám mục cũng liên tục sử dụng danh xưng **TỔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN**.

Cũng nơi trang web TGP Sài Gòn, người ta còn đọc thấy thông tin:

“Vào lúc 8g30 sáng nay thứ tư 11-12 2019, Đức tân Tổng Giám mục **Tổng Giáo phận Saigon** Giuse Nguyễn Năng đã chủ sự thánh lễ nhận chức tại Nhà thờ Chánh tòa Đức Bà Saigon.” Hoặc: “Trong bài giảng lễ, sau khi diễn giải đặc tính Công giáo của Hội Thánh, ĐGM Phêrô Nguyễn Văn Khảm đã **nhấn mạnh đến TGP Sài Gòn**...” hoặc “ĐGM Phêrô [Nguyễn Văn Khảm] đặc biệt triển khai châm ngôn ‘Hiệp thông và phục vụ’ của vị tân lãnh đạo **TGP Sài Gòn**” hoặc bày tỏ niềm “tin rằng dưới sự hướng dẫn của **Đức tân TGM, Tổng giáo phận Sài Gòn** sẽ là một cộng đoàn hiệp nhất...”

Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

Cả trang web của HĐGMVN “hdgmvietnam.com/chi-tiet/duc-tan-tong-giam-muc...” cũng nêu rõ: “Đức Tân Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng tiếp phái đoàn **Tổng Giáo phận Sài Gòn - Tp. HCM**. Hôm nay, ngày 21/10/2019, hai ngày sau khi tin bổ nhiệm được công bố, phái đoàn **Tổng Giáo phận Sài Gòn- Tp. HCM**.”

Hoặc như www.hdgmvietnam.com/chi-tiet/thanh-le-khoi-dau... ngày 12/12/2019 cũng ghi nhận “Thánh lễ khởi đầu sứ vụ **Tổng Giám mục Sài Gòn** của Đức cha... Thánh lễ khởi đầu sứ vụ **Tổng Giám mục Sài Gòn** của Đức cha Giuse Nguyễn Năng. Mọi người có thể tin rằng, dưới sự hướng dẫn của Đức tân Tổng Giám mục, **Tổng Giáo phận Sài Gòn** sẽ là một cộng đoàn hiệp nhất, thánh thiện, ...”

Các Giáo phận bạn

Các Giáo phận bạn trong nước, điển hình là Giáo phận Phát Diệm ở Miền Bắc và Giáo phận Long Xuyên ở Miền Nam cũng sử dụng một cách thanh thản danh xưng **Tổng Giáo phận Sài Gòn**.

+ Trang tin Giáo phận Phát Diệm ngày 21/10/2019, nêu rõ: “Đức Tân Tổng Giám mục Giuse Nguyễn Năng tiếp phái đoàn **Tổng Giáo phận Sài Gòn - Tp. HCM**”, đồng thời cũng “bày tỏ niềm vui lớn của TGP khi được tin Đức Thánh Cha Phanxicô bổ nhiệm Đức Tân Tổng Giám

mục cho **TGP Sài Gòn**” hoặc “cảm ơn Đức Cha trưởng đoàn và **TGP Sài Gòn** đã dành cho Ngài những tâm tình tốt đẹp”.

+ Bản tin của **Giáo phận Long Xuyên** cũng đã nói lên “đôi dòng về **Đức tân TGM Saigon Giuse Nguyễn Năng**” (www.gplongxuyen.org/NewsDetail.aspx?ID=20191211152447...)

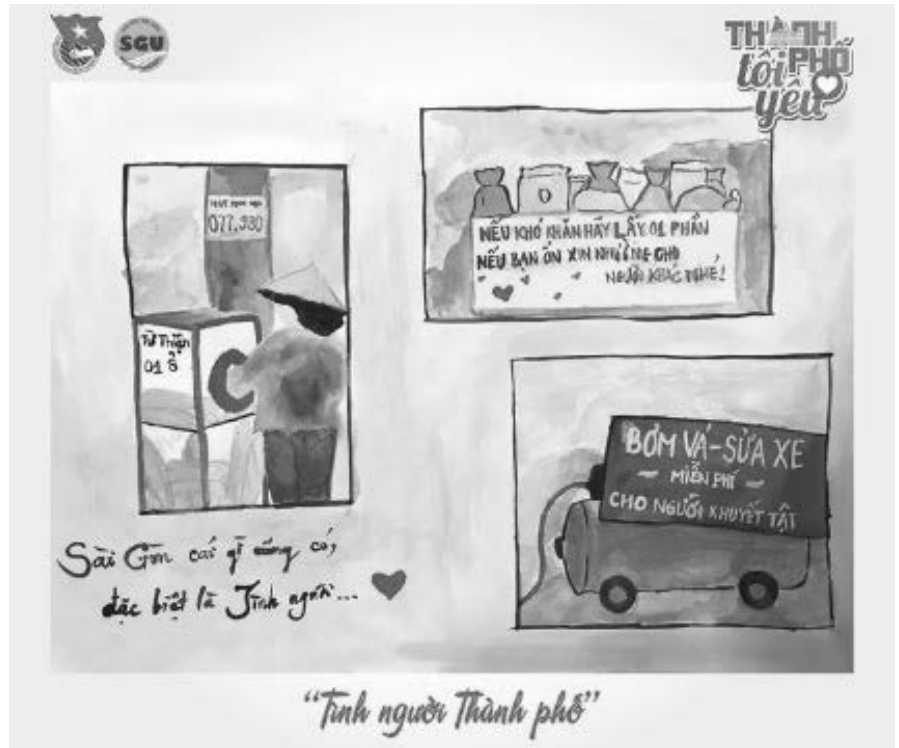
“Sài Gòn” không hề là một danh xưng húy kỵ: Đại Học Sài Gòn

Người Việt Nam từng khóc vì “Sài Gòn ơi! Ta mất người như người đã mất tên” Nhưng nay Sài Gòn đã có thể mở miệng: “Không! Anh không chết đâu em! Anh chưa chết đâu em!” Vì Sài Gòn hiện đang được nhiều tổ chức, cơ sở chọn làm tên gọi trong đó có **Trường Đại học Sài Gòn** nơi mà các sinh viên “khắc họa vẽ đẹp thành phố qua sản phẩm ký họa” cho người ta thấy “Sài Gòn cái gì cũng có, đặc biệt là tình người”. (Báo Tiền Phong ngày 27/4/2020).

<https://www.tienphong.vn/gioi-tre/sinh-vien-dai-hoc-sai-gon-khac-hoa-ve-dep-thanh-pho-qua-san-pham-ky-hoa-1648856.tpo>

Sinh viên Đại học Sài Gòn khắc họa vẽ đẹp thành phố qua sản phẩm ký họa. Những hình ảnh bình dị, thân thương; những san sẻ, cứu mang nhau lúc khó khăn, hoạn nạn... vốn là “đặc sản” của đất Sài Gòn đã được các bạn trẻ chuyển tải qua bộ sản phẩm ký họa “Thành phố tôi yêu”.

Bộ ký họa “**Thành phố tôi yêu**” gồm hơn 40 bức ảnh ký họa xoay quanh 3 chủ đề: (1) **Thành phố cái gì cũng có, đặc biệt là tình người**; (2) **Những ký ức xưa cũ**;

Sài Gòn cái gì cũng có, đặc biệt là Tình người

(3) **Đại học Sài Gòn - Góc lạ mà quen.**

Lưu ý: **Trường Đại học Sài Gòn** (Saigon University) là một cơ sở giáo dục của Nhà nước xhcn Việt Nam, được thành lập theo Quyết định số 478/QĐ-TTg ngày 25/04/2007 của Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng. Điều này chứng tỏ nhà cầm quyền trong nước một cách nào đó không coi Sài Gòn là một cái tên kiêng kỵ.

Thông điệp từ báo Pháp Luật Online (PLO) ngày 27/4/2020

Cũng vậy, gọi **Tổng Giáo Phận Sài Gòn** chẳng có gì là sai trái đối với pháp luật Nhà nước cả. Nếu báo gọi TGP Sài Gòn là phạm luật, thì báo PHÁP LUẬT của Nhà nước Việt Nam sẽ kể vi phạm lớn nhất, bởi vì tờ báo mang danh “Pháp luật” của Nhà nước XHCN Việt Nam, đến nay 27/4/2020 vẫn trân trọng “**Tổng giáo phận Sài**

Gòn vẫn chưa cử hành thánh lễ công đồng”. Nguồn: <https://plo.vn/van-hoa/tong-giao-phan-sai-gon-van-chua-cu-hanh-thanh-le-cong-dong-908885.html>.

Bài báo trên PLO xuất hiện trên net ngày 27/4/2020 đến ngày 07/5/2020 không thấy bị xóa hay gỡ xuống:

Chúng tôi tự hỏi bài báo trên tờ Pháp Luật Online chuyển tải thông điệp gì? Nên chọn tên gọi

TGP Sài Gòn hay tên **TGP/TPHCM**? Tên gọi phát xuất từ lựa chọn cá nhân, lựa chọn của một nhóm người, một doanh nghiệp hay một đoàn thể, một tôn giáo, trừ phi những tên gọi có thể gây tranh chấp phức tạp trước pháp đình!

Nhà cầm quyền có quyền thay tên đổi họ cho các đơn vị hành chính dưới quyền mình, nhưng không xâm phạm quyền riêng tư hợp pháp của cá nhân hay tập thể đã được công nhận.

Giáo Hội Công Giáo Việt Nam xưa nay có lẽ phân ranh các vùng sinh hoạt tôn giáo của mình dưới một tên gọi cho một *giáo điểm*, một *họ đạo*, một *giáo xứ*, *giáo hạt*, *giáo khu*, *giáo phận*, *tổng giáo phận* ... mà không thẩm quyền phân đời nào can thiệp! Danh xưng các Giáo phận Bùi Chu, Phát Diệm ở Miền Bắc; Giáo phận Ban Mê Thuột (không Buôn Ma Thuột) ở Miền Trung; các Giáo phận Phú Cường, Xuân Lộc ở miền Nam tồn tại xưa nay là những điển hình dù những danh xưng ấy không phù hợp với bất cứ danh xưng hành chính hiện hành nào.

Cho nên, việc **báo Pháp Luật VN (PLO)** ngày 27/4/2020 nêu tên **Tổng Giáo phận Sài Gòn** là một cách hành xử công minh và vô tư đáng trân trọng.

Ngày 07/5/2020 người ta lại đọc thấy trên net một loạt đề tài liên quan tới **TỔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN**. Các thông tin và hình ảnh đều ghi là **TỔNG GIÁO PHẬN SÀI GÒN**.

tgpsaigon.net/bai-viet/phai-doan-toa-tong-giam...

Chỉ còn một điều lấp lửng chưa dứt khoát, đó là các mẫu văn thư giao dịch chính thức dường như đang né tránh danh xưng Sài Gòn trên tiêu đề công văn (kể cả Thông tư, Thông cáo, Thông báo...). Ví dụ: “*Tòa Tổng Giám mục/180 Nguyễn Đình Chiểu – Quận 3 Thành Phố Hồ Chí Minh*”, chưa xác định là Tòa TGM Sài Gòn.

Ước mong thẩm quyền Công Giáo tại Việt Nam sớm có quyết định cụ thể và dứt khoát để không còn nữa những điểm mập mờ, dễ gây ngộ nhận.

◆ *Lê Thiên (25/5/2020)*

ĐỘI ƠN LÒNG CHÚA BAO DUNG

francis assisi lê đình báng

*Đội ơn lòng Chúa bao dung
Đã gọi tôi giữa muôn trùng hư vô
Cầm bằng là chuyện trong mơ
Cả đời, tôi chẳng bao giờ hiểu ra*

*Bởi từ bụi đất, sương sa
Khí không, tôi được làm hoa, làm người
Trầm mình trong giếng sâu khơi
Của kho nguồn đạo Chúa Trời riêng ban*

*Thưa Người, ở bến dương gian
Miệng môi tôi cứ sôi tràn lời yêu
Nghĩ mình, cỏ lá xanh rêu
Gió đầu hôm, lại sớm chiều mưa mai*

*Thưa Người, hải giác, thiên nhai
Lửa hương giờ có đầu thai kiếp nào
Tôi quỳ lạy Chúa trên cao
Dẫn dắt tôi, kéo sa vào tối tăm*

*Thế mà tôi tưởng xa xăm
Hoá ra, Người ở âm thầm trong tôi
Rưng rưng, chẳng nói nên lời
Lỗi tại tôi, lỗi tại tôi mọi đàng. ◆*

CẢM NGHIỆM VỀ Thánh lễ trực tuyến & Thánh lễ trực tiếp

■ Lê Thiên (13/5/2020)

Trận đại dịch Corona virus kéo dài cướp đi nhiều sinh linh toàn thế giới đồng thời làm xáo trộn cuộc sống của con người, kể cả đời sống tâm linh. Có lẽ do phải cách nhau, xa nhà thờ, mất cơ hội cùng tham dự Tiệc thánh, người Công giáo giờ đã và đang nhận ra nhu cầu cấp thiết của việc kết hợp giữa bản thân mỗi người với Chúa Giêsu Thánh Thể.

Mình Thánh Chúa “take-out” (đóng gói mang về)?

Dịch Corona virus ngăn cách giao tiếp trực diện giữa người với người khiến Thánh lễ trực tuyến trở thành nhu cầu của người Công giáo thay vì trực tiếp tham dự. Từ hoàn cảnh “chặng đường dừng” này, có người đã nảy ra “*sáng kiến take-out đóng gói mang về*” khiến ĐHY Robert Sarah, Tổng trưởng Bộ Phụng tự và Kỷ luật bí tích, đã phải lên tiếng cực lực phản đối cái gọi là “sáng kiến” ấy. (Hong Thủy, Đài Vatican News ngày 05/5/2020) ĐHY Sarah phản đối việc ‘Đóng Gói’ Mình Thánh Chúa để tín hữu mang về tự rước lễ”).

Bản tin trên của Đài Vatican nêu rõ, ĐHY Robert Sarah phản bác hoàn toàn ý tưởng “*cho rước Mình Thánh Chúa bằng cách ‘đóng gói’ để giáo dân mang về nhà tự rước lễ.*” Ngài kêu gọi “*chúng ta phải lãnh nhận Mình Thánh Chúa cách xứng hợp*”.

ĐHY Sarah đưa ra chỉ dẫn cụ thể: “*Thiên Chúa phải được kính trọng, chúng ta không thể bỏ ngài vào trong một cái túi nhựa. Tôi không biết ai đã nghĩ ra điều phi lý này, nhưng nếu việc không được rước lễ là một đau khổ, thì chúng ta không thể thỏa hiệp về cách rước lễ. Chúng ta phải rước lễ theo cách xứng hợp, xứng với Thiên Chúa, Đáng đến với chúng ta. Chúng ta phải có thái độ đức tin đối với Thánh Thể, chúng ta không thể*

xem Thánh Thể như một đồ vật tầm thường, chúng ta không đang ở trong siêu thị.”

“XEM LỄ” hay DỰ LỄ?

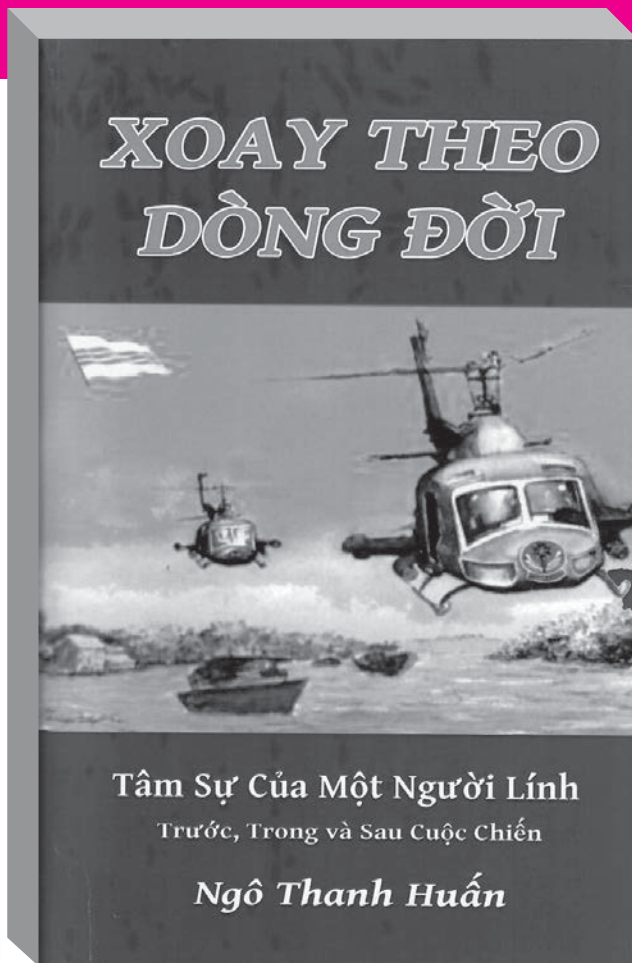
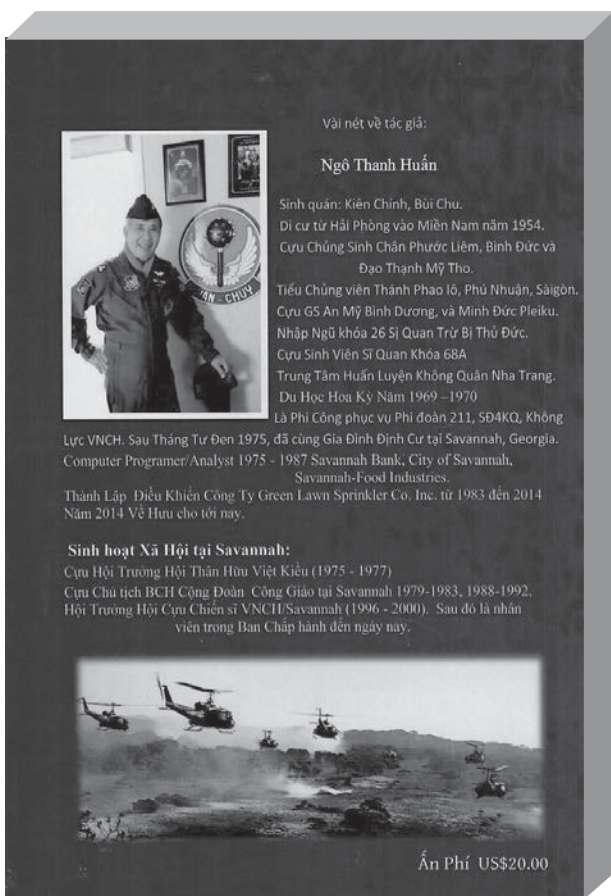
Cơn đại dịch Corona virus làm đảo lộn mọi sinh hoạt tinh thần lẫn vật chất của con người khắp thế giới. Sinh hoạt tôn giáo trong đó có đời sống tâm linh của người tín hữu cũng bị tác động bởi các biện pháp cách ly khiến con người phải lùi về ốc đảo cá nhân của mình, không còn cơ hội tập hợp với nhau để cùng nhau đọc kinh cầu nguyện, cùng nhau chia sẻ Lời Chúa, cùng nhau cử hành Mầu Nhiệm Thánh Thể.

Tham dự Thánh lễ **trực tiếp** bấy lâu nay mang tính “*chia sẻ và hiệp thông*” giờ đây do đại dịch xui khiến, người Công giáo buộc lòng phải chuyển sang hình thức “*xem lễ*” qua màn hình, không phải chỉ từ chiếc TV trong nhà, mà còn từ những chiếc computers, laptops, iPhones, iPads, ở đâu và bất cứ lúc nào cũng có thể **nghe/xem... Thánh Lễ** từ bất cứ nơi nào có cử hành Thánh Lễ qua máy thu/phát hình.

Dự lễ qua màn ảnh mùa dịch bệnh là một lựa chọn bất đắc dĩ, có khi làm cho người tham dự cảm thấy lòng

SÁCH MỚI

XOAY THEO DÒNG ĐỜI

Mời Độc Giả đọc tác phẩm XOAY THEO DÒNG ĐỜI của Cựu Phi Công Ngô Thanh Huấn gói ghém Tâm Tư của một Người Lính VNCH quadoòng đời Trước, Trong và Sau Cuộc Chiến ...

ĐỊA CHỈ MUA SÁCH:

NGÔ THANH HUẤN
213 Falligant Ave.
Savannah, GA 31410, USA

Ấn Phí: \$20.00
Cước Phí: \$5.00

Text Or Phone: (912) 844-0195 * Email: htngo1@aol.com**

A DONG SUPER MARKET

Tọa lạc trong Asian Village - làng Việt Nam, đối diện
Thương xá Phước Lộc Thọ với bãi đậu xe đã được tân trang
nên không còn bị kẹt xe như thời gian trước đây.

A Dong Supermarket với 5 cái nhất:

- 👉 **Giá hạ nhất,**
- 👉 **Hàng tươi ngon nhất,**
- 👉 **Tiếp đãi ân cần nhất,**
- 👉 **Sạch Sẻ vệ sinh nhất,**
- 👉 **Chắc chắn quý khách sẽ hài lòng nhất.**

Siêu Thị Á Đông với những phiên chợ đêm:
Mở cửa hàng ngày đến 11 giờ khuya để phục vụ
quý khách bận rộn trong giờ làm việc ban ngày.

9221 Bolsa Ave., Westminster, CA 92683
714-999-5566 • fax: 714-657-7457 • E-mail: adsupermarket@yahoo.com

mình trông vắng tình hiệp thông thực sự với mọi thành phần dân Chúa trong Cộng đồng, đặc là giữa bản thân mỗi cá nhân người tín hữu với chính Chúa Giêsu Thánh Thể.

Rõ ràng, có cái gì đó hụt hẫng trong ý nghĩa và tâm tình Hiệp thông xuyên qua Thánh lễ trực tuyến như hiện nay nếu chúng ta không đặt trọn lòng trí mình vào điểm đỉnh Thánh Lễ là Nhiệm tích Chúa Giêsu Thánh Thể.

Vì thời thế [dịch bệnh] thế thời phải thế. Nhưng lẽ nào vì thế mà chúng ta xao lãng trọng tâm của Thánh Lễ là Mầu nhiệm Hy tế của Chúa Giêsu. Cái khó đối với bản thân tôi là làm sao qua Thánh Lễ trực tuyến, tôi thực sự **dự lễ**, chứ **không xem lễ**.

Thánh lễ trực tiếp tham dự

Từ những ray rút về nỗi buồn xa nhà thờ, về nỗi nhớ nhung những lần cùng Cộng đồng Dân Chúa hiệp dâng Thánh Lễ, chúng tôi lại tưởng nhớ tới hình ảnh Bàn Tiệc Thánh trong các Thánh Lễ mình đã từng trực tiếp dự phần

Tôi suy tư về cuộc tập hợp thân thương giữa những anh chị em cùng là dân Chúa, suy tư về cuộc hành trình của chúng tôi – cùng nhau tiến vào Mầu Nhiệm Thánh Thể. Ở đó, ngay ở điểm khởi đầu, chúng tôi cảm thấy có mối liên hệ chặt chẽ giữa Chủ chăn với đàn chiên cùng đồng hành trong cuộc hành trình thiêng liêng tiến về Bàn Tiệc Thánh.

Ở điểm khởi đầu cuộc hành trình ấy, chủ tế hòa mình cùng giáo dân, đắm ngực ăn năn, xung thú mọi lỗi lầm mình đã vấp phạm ... cả trong “*tu tưởng*” lẫn trong “*lời nói và việc làm*”, để rồi cùng nhau xin ơn Chúa tha thứ mọi tội

lỗi ấy hầu “*xứng đáng cử hành mầu nhiệm thánh*”.

Rồi thì cuộc hành trình của Cộng đồng dân Chúa được tiếp tục dưới sự dẫn dắt của vị Chủ tế đưa tập thể Cộng đồng đi vào những ngõ ngách nhiệm mầu của Kinh Thánh bằng việc ngài long trọng công bố Lời Chúa rồi diễn giảng ý nghĩa Lời Chúa cho Cộng đồng.

Vị chủ tế lại đi thêm một bước nữa trong vai trò lãnh đạo khi ngài đứng đầu Dân Chúa dâng lên những lời cầu nguyện cho mọi người thuộc mọi hoàn cảnh – kẻ sống cũng như người đã ly trần cùng với những Lời kinh Tạ Ôn thăm thiết.

Đấng Kitô đích thực

Tuy nhiên, đặc điểm của Mầu Nhiệm Thánh Thể chỉ được thể hiện khi mà vị Chủ Tế trở thành hiện thân của Đức Kitô. Ngài đích thực là Đức Kitô khi cầm lấy Bánh-Rượu lập lại chính lời của Chúa Giêsu “*Này là Mình Thầy/ Này là Máu Thầy*”.

Điểm đỉnh của Thánh lễ là đây: Phép lạ kỳ diệu được tái diễn. Đó là Mầu Nhiệm Đức Tin. Mầu Nhiệm cao siêu ấy được hiện thực trọn vẹn chỉ trong vòng một hai phút vị Chủ tế đọc “*lời truyền phép*”. Bánh và Rượu vốn là “*sản phẩm từ lao công của con người*” giờ đây đã thật sự trở thành “*Thịt và Máu Chúa Giêsu*”, một Mầu Nhiệm cao trọng “*vượt quá trí khôn loài người*” chỉ dành cho những kẻ sống đức tin.

Mầu nhiệm ấy tồn tại trải hơn 20 thế kỷ nay và được lập lại hàng ngày khắp thế giới kể từ khi chính Chúa Giêsu thiết lập Bữa Tiệc Thánh và truyền cho các Môn đệ “*hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy*”, ngõ hầu ai “*ăn Thịt tôi và*

uống Máu tôi sẽ được sống đời đời”. Mầu nhiệm ấy đã và còn hoán cải loài người trải hơn hai ngàn năm qua.

Vào ngày 17-4-2020, Đức Giáo Hoàng Phanxicô, trong Thánh lễ trực tuyến do chính ngài cử hành, cũng đã nhắc nhở chúng ta rằng các Thánh lễ trực tuyến và việc rước lễ thiêng liêng không đại diện cho Giáo hội: “*Đây là Hội Thánh trong một hoàn cảnh khó khăn mà Chúa cho phép, nhưng lý tưởng của Hội Thánh luôn luôn là ở với mọi người và với các bí tích - luôn mãi.*”

Theo như ghi nhận của Nguyễn Trọng Đa trên VietCatholic News ngày 12/5/2020, trong giải đáp Phụng vụ, Cha Edward McNamara quả quyết: “*Giống như việc rước lễ thiêng liêng là một điều tốt, nhưng chắc chắn là không giống như rước Mình Máu Thánh của Chúa Kitô, và việc theo dõi Thánh lễ trực tuyến là một điều tốt nhưng là không hẳn đó là tham dự Thánh lễ.*”

Kết luận

Cầu xin Chúa sớm đẩy lùi và vô hiệu hóa con virus Corona mang dịch bệnh quái ác để con người được trở về với đời sống bình thường, trong đó có đời sống tâm linh mà riêng người Công Giáo khắp hoàn cầu sẽ lại có cơ hội cùng tập hợp với nhau, đồng thanh chúc tụng Chúa và đồng tham dự “*Tiệc Chiên Thiên Chúa*”.

Vì lý do tuổi tác và bệnh tật, một số tín hữu không có lựa chọn nào khác để tham dự Thánh Lễ ngoài Thánh lễ trực tuyến. Thiên Chúa thấu suốt lòng thành của con cái Người. ♦

ĐỨC TIN KITÔ GIÁO TRƯỚC ĐẠI DỊCH COVID-19

■ Lê Thiên ghi nhận (25/5/2020)

Hôm Thứ Năm ngày 07/5/2020, nhân Ngày Quốc Gia Cầu Nguyện hằng năm tại Tòa Bạch Ốc, nơi Vườn Hồng Nhà Trắng, Thủ đô Washington, Hoa Kỳ diễn ra buổi cầu nguyện liên tôn do chính Tổng thống Hoa kỳ Donald Trump triệu tập và chủ trì.

Đại diện phía Công Giáo, Nữ tu Eneyda Martinez thuộc Cộng đoàn các Chị Em Nghèo Khó Thánh Giuse (Thành phố Alexandria, TB Virginia) dâng lên lời cầu nguyện đại để cầu xin Chúa Cha cùng với Đức Giêsu Kitô, Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse, các Thiên thần và các Thánh... hiện diện giữa con cái Chúa. *“Xin Chúa ban cho chúng con ơn phúc cùng nhau trở thành một tâm hồn, một thân thể trong tư cách là con cái Chúa ở trần gian này, ngõ hầu cùng hiệp thông trong lời cầu nguyện, khẩn xin Thiên Chúa ở lại với chúng con giữa cơn khủng hoảng này, phủ tràn lòng Thương xót, chữa lành mọi vết thương cho những ai lâm nạn. Amen.”*

Theo Hãng thông tấn AP ngày 08/5/2020, kết quả thăm dò dư luận do chính AP thực hiện cho biết vi khuẩn Corona khiến gần hai phần ba người Mỹ có niềm tin tôn giáo cảm nhận rằng Thiên Chúa bảo nhân loại phải cải thiện

Vị nữ tu áo trắng nơi bục thuyết trình bên trái. Tổng Thống Trump ở bục bên phải

đời sống mình.

Con vi khuẩn Corona bất ngờ xuất hiện hoành hành tại Thành phố Vũ Hán, Trung Quốc, rồi len lỏi xâm nhập vào mọi ngõ ngách các quốc gia toàn thế gây chết chóc và hãi hùng khắp địa cầu, cắt đi sinh mạng hàng trăm ngàn người dân Mỹ cùng dân các nước.

Nhưng cuộc thăm dò của Đại học Thần học Chicago (Hoa Kỳ) và của Trung tâm Nghiên cứu thuộc Hãng Thông Tấn AP lại cho thấy người dân Hoa Kỳ đã khám phá ra ý nghĩa sâu sắc của niềm tin con người từ thảm họa mang tính hủy diệt toàn cầu ấy.

Theo kết quả trên, kể cả những

người không tin theo bất cứ tôn giáo nào, như Lance Dejesus ở Dallastown, Tiểu bang Pennsylvania cũng cảm nhận có một sứ điệp mạnh mẽ như vậy về đức tin xuất phát bên cạnh sự tàn phá khủng khiếp của con vi khuẩn Corona.

Ông Dejesus, 52 tuổi, một người tự cho mình tin vào Thiên Chúa theo cách riêng, không thuộc hệ phái tôn giáo nào, đã phát biểu: *“Xem ra như thể mọi sự đang XUỐI CHÈO MÁT MÁI thì đột nhiên con vi khuẩn corona đảo ngược tất cả, ở khắp nơi.”* Từ suy nghĩ ấy, Dejesus kêu gọi: *“Đây có thể là một dấu chỉ, chẳng hạn (xem tiếp trang 84)*

NHỮNG NỮ TU ÂM THÂM TÌM “mộ tình thương” của tử sĩ VNCH

■ Bùi Thu (BBC News Tiếng Việt) Tháng 5-2020

Suốt gần 20 năm qua, có những phụ nữ Công giáo đã âm thầm tìm kiếm hài cốt quân nhân Việt Nam Cộng Hòa từ các nghĩa trang hoang phế để đưa về an táng giữa một nơi chốn thanh bình.

Cuộc kiếm tìm hài cốt quân nhân VNCH không chỉ có người thân, cựu đồng đội thực hiện mà còn có những sự tham gia của những con người không phải bà con thân thuộc, ít có liên hệ với cuộc chiến từ gần nửa thế kỷ trước, nhưng đầy lòng vị tha, như các sơ ở mái ấm tình thương này.

Buổi sáng trước ngày 30/4, thị xã nhỏ ở tỉnh Bình Thuận trở lại nhộn nhịp sau khi chỉ thị cách ly xã hội chống dịch Covid-19 được nới lỏng.

Ở cổng chào đi vào thị xã, dòng chữ đỏ “Nhiệt liệt chào mừng ngày giải phóng Miền Nam...” bằng đèn LED đập vào mắt người đi đường. Trên phố, bên cạnh những khẩu hiệu kêu gọi phòng dịch là cờ và băng rôn nhắc nhớ lễ kỷ niệm “Ngày đại thắng”.

Một góc lặng lẽ khác, các bà sơ, những người không thân thích đang chăm sóc những ngôi mộ màu xanh giữa nghĩa trang mênh mông. Đó là những mộ phần của lính VNCH, mộ được xây chín chu, có cắm nhiều hoa cúc vàng rực, khói nhang tỏa ra dưới ánh

Hài cốt lính VNCH được chuyển về nghĩa trang mới

Bà sơ giữa những “mộ tình thương” ở Bình Thuận

nắng mai thơm ngát.

20 năm đưa người về từ miền hoang phế

“Bạn nghĩ gì trong những ngày này?”, bà sơ là giám đốc một mái ấm tình thương ở thị xã hỏi khi tiếp chuyện phóng viên BBC

News Tiếng Việt qua điện thoại. Không chờ nghe câu trả lời từ phía này, bà đã nghẹn ngào: “Tôi thấy đau lòng lắm.”

Bà kể rằng năm 1975, bà mới là nữ tu 20-21 tuổi, đến giờ vẫn không quên cuộc vật đổi sao dời.

“Các ngài chết trong chiến trận, rồi thời cuộc đổi thay, mộ phần trở nên hoang phế. Tôi cùng các sơ ở đây quy tập về, khâm liệm tươm tất, mồ mả đàng hoàng. Các ngài không phải người thân của các sơ nhưng các sơ mong muốn đưa các ngài về để chăm sóc. Nhìn cảnh hoang tàn thấy đau lòng lắm, nên tìm mọi cách để đưa về cho các ngài được ấm cúng,” bà chia sẻ về công việc thăm lặt nhưng gian khó hiện tại.

Chuyện bắt đầu từ năm 2000, khi bà cùng các sơ tại mái ấm tình thương quy tập các mộ phần vô danh hoặc những ngôi mộ không có người chăm sóc, trẻ sơ sinh tử vong về chôn cất trong khu nghĩa trang. Đến năm 2003, bà phát hiện các khu nghĩa trang hoang phế của quân đội VNCH và một hành trình mới bắt đầu.

“Xung quanh đây có những nghĩa trang cũ chôn cất quân nhân VNCH. Tôi đến đó, thấy mồ mả hoang lạnh. Có những nơi xói lở hoặc bị đào bới khiến xương cốt lộ ra, rất xót xa. Có nơi người ta lập các dự án bất động sản, hạ tầng giao thông trên nền các nghĩa trang đó. Tôi làm đơn xin chính quyền cho phép đưa các ngài về an táng,” bà kể.

Với sự cho phép của chính quyền, bà cùng các sơ và các em bé được nuôi dạy ở trung tâm liền tổ chức đi cải táng. Công việc được thực hiện với sự giám sát của cán bộ địa phương.

“Có nhiều lúc không tìm được hài cốt, phải nhờ nhà ngoại cảm,” bà kể. “Mồ mả từ nửa thế kỷ trước, rồi chiến tranh bom đạn, rồi các hoạt động của con người, bây giờ

Những nấm mộ trong nghĩa trang hoang tàn đang được quy hoạch thành dự án bất động sản ở Bình Thuận

Người dân tưởng niệm tại nghĩa trang bị bỏ hoang trước khi thực hiện cải táng

đâu còn giữ nguyên hiện trạng. Không phải tới đó là có thể xác định được ngay.”

“Khi đưa về, chúng tôi tổ chức lễ tang, tưởng niệm như đối với người thân của mình. Những người vị quốc vong thân, có người chết từ tận năm 1960, tính ra đã hơn nửa thế kỷ. Đưa các ngài về là điều mà mỗi một người chúng tôi nên làm,” bà sơ nói. “Tất nhiên là chỉ có các sơ và đám trẻ ở đây thì không làm được, phải có sự hỗ trợ, giúp sức của nhiều ân nhân. Chẳng hạn để thực hiện

việc đào cốt, vận chuyển, rồi xây mộ mới,... rất nhiều chi phí và công sức phải bỏ ra.”

“Ở đây luôn có khói nhang, có hoa và người thăm viếng,” bà nói khi đứng giữa những ngôi mộ màu xanh được đặt tên là “mộ tình thương”. Đa phần “mộ tình thương” là của tử sĩ VNCH, có hàng trăm ngôi mộ như vậy được cải táng về đây. Một số khác là mộ những người không bà con thân thích, chết trong thời loạn lạc chiến tranh và cả sau này.

Hài cốt của các cựu quân nhân VNCH được chuyển lên xe để về nghĩa trang mới

Phía trước các “mộ tình thương” của quân nhân VNCH thường có kèm chữ viết tắt biểu thị nghĩa trang mà họ được táng trước khi đưa về đây, như BA là viết tắt của “Bảo An”, vốn là nghĩa trang dành cho lính Bảo an.

“Đa phần lính Bảo an dưới đây khi đi đánh trận, chủ quan, cứ mặc nhiên nghĩ đánh xong rồi về nên không mang thẻ bài theo. Sau chết thì không xác định được, trở thành vô danh,” bà giải thích, đoạn nói thêm. “Chúng tôi làm bia đề tên phía sau mộ, không làm phía trước để tránh bị chú ý.”

Thỉnh thoảng có người thân ghé đến thăm, họ nhang khói, câu khẩn rồi gửi lại tiền nhưng các sơ không nhận. “Khi chúng tôi cải táng một ngôi mộ lính Việt Nam Cộng Hòa, thấy có rễ cây đi xuyên qua đầu,” bà kể. “Sau vài ngày thì con trai người đó vào thăm, cậu ta kể đêm nào cũng nằm mơ thấy cha mình bị ai đó đâm xuyên qua đầu, chỉ mới hết cách đây vài hôm. Thế là cậu ta đi kiếm, rốt cuộc đã gặp chúng tôi và tìm được mộ của cha cậu ấy.”

“Chúng tôi không lấy tiền của các gia đình nghèo, dù rất cần nguồn tài trợ để tiếp tục công việc,” bà chia sẻ. “Có ông ấy từ Canada về tìm được người thân, sau đó tài trợ cho trung tâm để thực hiện tiếp việc cải táng. Chỉ có các bà sơ và trẻ con thì đâu có thể làm được.”

Bà cho biết còn rất nhiều việc phải làm, vì trong vùng còn có nhiều nghĩa trang bỏ hoang, chẳng hạn gần thành phố Phan Thiết và trong Long Điền có những nghĩa trang cũ nằm trong các dự án bất động sản, đang được cấm cọc, phân lô.

Những con người đã ra đi trong “cuộc chiến 10.000 ngày”, họ chết trong bom đạn, trong khói súng. Sau khi được các sơ và người thân tìm kiếm hài cốt, họ mới thực sự được an nghỉ. Họ nằm bên nhau, bốn bề cây cối, núi đồi chở che. Những ân oán của cõi dương gian không còn quấy rầy họ.

“Tôi mong một ngày mồ mả của các ngài hết cảnh hoang phế, điêu tàn và được phép mang các ngài

về đây trước khi người ta san ủi. Nhìn mồ mả hoang tàn, không ai thấp cho một nén nhang, rất đau lòng,” bà nói.

“Vì đâu hận thù vẫn còn ở lại?”

Chiến tranh Việt Nam, một trong những cuộc chiến tranh thảm khốc nhất thế kỷ XX, để lại mất mát cho tất cả các bên. Quân nhân tử trận, dù là của Việt Nam cộng sản, Việt Nam Cộng Hòa hay Mỹ thì đều còn rất nhiều người mất tích, nằm lại nơi rừng sâu, hoặc dưới những ngôi mộ vô danh.

Tuy nhiên, trong khi hai nhóm kia được các nhà nước tổ chức kiểm tìm với nguồn tài lực, vật lực, công nghệ đồ sộ thì những quân nhân VNCH tử trận, ở về phía bên thua cuộc và chính thể mà họ phụng sự không còn nữa, bị đẩy ra bên lề của các mối quan tâm dòng chính.

Các cuộc tìm kiếm hài cốt lính VNCH hoặc quy tập, sửa sang mộ phần ở các nghĩa trang bị bỏ hoang thường được tiến hành trong thầm lặng, lễ tưởng niệm được tổ chức kín đáo, tránh sự để ý của chính quyền.

Cho đến hôm nay, 45 năm đã trôi qua kể từ khi chiến tranh kết thúc, những nỗi lo sợ vẫn còn ám ảnh nhiều quân nhân, người thân trong hành trình tìm kiếm hài cốt. Rất nhiều nỗ lực tiếp cận của BBC News Tiếng Việt đã bất thành do nhân vật lo ngại gặp phiền phức.

Có rất nhiều những uẩn ức, những nỗi niềm trong các cuộc kiểm tìm. Bà sơ ở Bình Thuận đã khóc khi nói về thân phận những người lính trong các mộ phần ở nghĩa trang bị bỏ hoang. “Các ngài có người chết từ năm 1960, có người

Hài cốt của lính VNCH được đưa về để chuẩn bị an táng tại nghĩa trang mới

chết sau đó. Hơn nửa thế kỷ rồi, phải có ai chăm sóc chứ,” bà chia sẻ.

Năm 2007, nhà thơ Linh Phương, người từng được biết đến với bài thơ “Để trả lời một câu hỏi” được nhạc sĩ Phạm Duy phổ thành bài hát “Kỷ vật cho em” rất nổi tiếng, đã viết những dòng đầy day dứt:

Những người lính Bắc Việt chết- đều được trở về nhà

Những người lính Mỹ chết- đều được trở về Tổ quốc

Những người lính Việt Nam Cộng Hòa chết

- vẫn còn nằm nơi rừng thiêng- nước độc

Trong cuộc trò chuyện với BBC News Tiếng Việt hôm 28/4, nhà thơ Linh Phương, cũng là một cựu thủy quân lục chiến, chia sẻ: “Cho đến bây giờ, tôi vẫn rất đau xót khi nghĩ về chuyện đó, nghĩ về những đồng đội chưa trở về dù chỉ là nắm xương khô. Đau xót, buồn tủi lắm.”

Nhà thơ Linh Phương nói ông đau xót khi nghĩ về những đồng đội còn nằm lại nơi chiến trường xưa

Sau 45 năm, nước mắt của ông vẫn đầy qua điện thoại khi nói về thân phận của các cựu quân nhân VNCH: “Sau chiến tranh, tôi phải đi cải tạo, rồi đi lang bạt khắp các tỉnh thành để kiếm sống, không có điều kiện gặp lại đồng đội còn sống, cũng không thể cùng anh em đi tìm kiếm những người đã tử trận. Tôi làm bài thơ này là trong niềm tâm sự đó, chứ không phải về một trường hợp cụ thể nào,” ông ngậm ngùi kể về chặng đời buồn tủi của chính ông cũng như thân phận của các đồng đội.

Các nghĩa trang cũ của VNCH vốn là đề tài “nhạy cảm” tại Việt Nam sau năm 1975. Tại Đồng Nai, Nghĩa trang Quân đội Biên Hòa trước đây đã được chính quyền mới đổi tên thành Nghĩa trang nhân dân Bình An. Như một cử chỉ biểu thị thiện chí hòa giải, từng có quan chức Việt Nam tới viếng nghĩa trang này.

Nhưng những ngôi mộ bị bỏ hoang nằm phơi dưới nắng, những người cựu quân nhân VNCH là hiện thân bi kịch của một cuộc chiến tưởng chừng như đã trôi vào quá khứ xa lắc. Nhưng thực ra, vết thương của nó vẫn hiện diện trong mọi ngõ ngách, trên từng phận người và trên bình diện quốc gia.

Một vết chém xẻ ngang mình đất nước, cắt chia những con người Việt Nam, đẩy họ đứng về những chiến tuyến khác nhau. Để rồi, suốt 45 năm sau khi tiếng súng ngưng bật, người ta vẫn còn ngại nhau, e dè nhau, nghi kỵ nhau.

Bài thơ “Tôi xin được hỏi đồng bào của tôi” của nhà thơ Linh Phương kết thúc bằng câu hỏi tu từ:

Mộ tử sĩ VNCH được cải táng ở Bình Thuận

“Ba mươi hai năm cuộc chiến trôi qua

Vì đâu hận thù vẫn còn ở lại?”

Câu hỏi của ông từ 13 năm trước, đến bây giờ vẫn chưa có câu trả lời, cũng như số phận các đồng đội ông vẫn còn nơi rừng thiêng nước độc, 45 năm sau khi cuộc chiến trôi qua. ♦

ĐỨC TIN KITÔ GIÁO TRƯỚC ĐẠI DỊCH COVID-19

(tiếp theo trang 79)

như bảo rằng ‘Nào, chúng ta hãy cùng hành động nào’”.

Con đại dịch Covid-19 đã khiến cho các nơi thờ phượng phải tạm thời đóng cửa nhằm bảo vệ y tế cộng đồng cùng sự an toàn của người dân. Nhưng con đại dịch ấy không ngăn chặn những người có tín ngưỡng giữ vững đức tin của họ và thực thi việc thờ phượng bằng phương thế khác qua các chương trình cầu nguyện hay nghi lễ trực tuyến. Thậm chí có những nhóm người thực hành việc phụng tự bằng cách dự cuộc họp mặt từ trong xe mình (drive-in gatherings) để biểu thị đức tin vùng vàng vào Đấng Chí Tôn.

Cụ thể, các cuộc thăm dò mới nhất cho thấy có tới 57% người có tín ngưỡng nói rằng từ Tháng Ba 2020 này họ tham dự việc thờ phượng hàng tuần theo cung cách hao hao với cách thức họ thực hiện thường lệ trước đây... dù

qua màn hình trực tuyến.

Nhìn chung, kết quả thăm dò ghi nhận: Có đến 82% người Mỹ nói rằng họ TIN VÀO THIÊN CHÚA với 26% người cảm nhận đời sống đức tin hoặc tâm linh của mình được nâng lên, phát huy mạnh mẽ hơn từ nạn dịch trong khi chỉ có 1% người nói rằng đức tin của họ bị suy giảm.

Một phụ nữ, bà Marcia Howl, 73 tuổi, hiện cư ngụ tại thành phố Portales, Tiểu bang New Mexico,

Hoa Kỳ, tỏ bày tâm sự: “Tôi tin Chúa đã phù hộ tôi trong quá khứ, nghĩa là ngài đã có kế hoạch của ngài dành cho chúng tôi. Kế hoạch của Chúa thế nào tôi không rõ. Nhưng tôi tin Chúa đang hiện diện và ngài đang gìn giữ tôi. Tôi sống đến ngày mai hay không, đó là việc của Người”.

Chúng ta cùng cầu xin Chúa ban cho chúng ta ơn sống đức tin kiên vững như vậy. ♦

Lê Thiên ghi nhận (25/5/2020)

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG
NGUYỆT SAN
DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

CHÚNG TA PHẢI CHUẨN BỊ GÌ CHO HẬU COVID-19

■ Trần Mỹ Duyệt

Trong Tâm Lý Học có hội chứng Post-Traumatic Disorder (Hậu chấn tâm lý sau khủng hoảng), dễ diễn tả về sinh hoạt tâm lý, tâm sinh lý của một người sau khi đã trải qua một biến cố kinh hoàng, khủng khiếp và sợ hãi. Thí dụ, sau một thời gian dài bị cầm tù, tra tấn, đối xử dã man, sau một cuộc ly dị đầy đấng đót, tranh cãi, sau một tai nạn giao thông khủng khiếp, sau một lần bị cướp hãm hiếp, tra tấn, sau một lần trên đường vượt biên bị hải tặc, bị lênh đênh trên biển cả nhiều ngày trong vô vọng, hoảng sợ, hoặc sau một cơn động đất, sóng thần... Đối với thế giới, cơn đại dịch Vũ Hán (đại dịch Covid-19) hiện nay cũng chính là một biến cố kinh hoàng lịch sử, và khi nó qua đi sẽ để lại những hậu chấn tâm lý (post-traumatic) với những ảnh hưởng trong sinh hoạt tâm lý, xã hội, văn hóa, chính trị, giáo dục cũng như tâm linh cho nhân loại ở đầu thế kỷ 21.

Nhưng nhân loại không chỉ dừng lại ở những thiệt thòi, những chết chóc, và kinh hoàng của hiện tại. Cơn đại dịch Vũ Hán dù có tàn khốc, nguy hiểm và gây chết chóc thế nào đi nữa, rồi ra nó cũng sẽ qua đi. “Qua cơn mưa, trời lại sáng”. Đó là lý do chúng ta phải nhìn về phía trước để có những chuẩn bị thích hợp cho những bước kế tiếp sau nó.

Nhìn chung, thế giới đã có những dấu hiệu chuẩn bị từ nhiều phía. Về chính trị, các quốc gia mà dẫn đầu là Hoa Kỳ đang có những suy

tính về hiện tình thế giới sau cơn đại dịch. Các quốc gia trên thế giới, trừ Trung Cộng, cũng đang hợp tác để đưa ra những giải pháp nhằm giải quyết và đáp ứng nhu cầu thuộc các lãnh vực như kinh tế, y tế, xã hội, và giáo dục. Tôn giáo, cách riêng Công Giáo, cũng đang có những chuẩn bị cho sau cơn đại dịch.

Lãnh vực xã hội

Thế giới hầu như đang có một cái nhìn nghi kỵ, khinh bỉ, nếu không muốn nói là căm thù tập đoàn Đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ), khi nghĩ và nói về dịch Vũ Hán. Cái nhìn tiêu cực này kéo theo phần lớn người Trung Hoa thuần thành mà họ cũng là những nạn nhân của chế độ độc tài, đảng trị ngay tại trên quê hương của họ. Nhưng làm sao có cái nhìn khoan nhượng, khách quan, và làm sao tránh khỏi sự đổ kỵ, phân biệt trong những giao tiếp thường ngày với người Trung Hoa? Một hội chứng hậu Covid-19 dành riêng đối với người dân Trung Hoa.

Lịch sử thế giới đầu thế kỷ 21 sẽ mãi mãi ghi lại cơn đại dịch được cho là do âm mưu bá quyền, thâm độc và tàn bạo của Tập Cận Bình và ĐCSTQ trong mưu toan bá chủ thế giới, bất chấp đạo đức, vượt khỏi những giá trị luân lý và đạo đức xã hội. Rồi đây, người Hoa Kỳ và cả thế giới mỗi lần nghĩ đến cơn đại dịch Vũ Hán là lại nghĩ đến tác phẩm Chết bởi Trung Cộng (*Death by China: Confronting the Dragon – A Global Call to Action* by economics professor Peter Navarro and Greg Autry). Đối với nhân loại, không những Tập Cận Bình và ĐCSTQ sẽ mãi mãi là khuôn mặt xấu xí nhất trong những *Người Trung Quốc Xấu Xí* (醜陋的中國人) “*The Ugly Chinaman And The Crisis Of Chinese Culture*” của Bá Dương, mà cái xấu xa này còn ảnh hưởng đến tất cả một dân tộc - dân tộc Trung Hoa.

Làm sao để quên, và làm sao có thể một sớm, một chiều hình ảnh dân tộc xấu xí ấy, một dân tộc được nhắc đi, nhắc lại và gán cho nhãn hiệu “ăn cắp trí tuệ” “ăn cắp bản quyền” “ăn cắp mẫu mã”. Một dân tộc chuyên môn ăn cắp trên thế giới. Một quốc gia mà “hàng giả, hàng nhái” tràn ngập đang làm suy sụp, biến thái nền đạo đức kinh doanh thế giới.

Kết quả của cơn đại dịch là những sợ hãi, hoài nghi, những suy nghĩ xấu, tiêu cực về một dân tộc. Những cái nhìn kỳ thị, tránh né, ngờ vực sẽ tạo nên những khó khăn về mặt tâm lý và xã hội.

Lãnh vực chính trị

Liệu thái độ trả thù, hay nói theo ngôn ngữ bình thường là đối đầu chính trị nhắm vào Tập Cận Bình và ĐCSTQ liên quan đến cơn dịch Vũ Hán có đẩy họ Tập và phe nhóm của ông vào chân tường, đưa đến nạn “tức nước vỡ bờ” không? Lờn qua tiếng lại giữa Trung Quốc, Hoa

HỘI YẾM TRỢ ÁN TUYÊN THÁNH CHA TRƯỞNG BỬU DIỆP

13962 Seaboard Cir, Garden Grove, CA 92843, USA

Tel: (714) 949-7049

THÔNG BÁO

Vì nhu cầu giúp cho việc tuyên thánh cha Trương Bửu Diệp sớm được thành tựu, chúng tôi một số giáo dân thiện chí đứng ra thành lập HỘI YẾM TRỢ ÁN TUYÊN THÁNH CHA TRƯỞNG BỬU DIỆP và đã được chính quyền cấp giấy phép hoạt động của một hội vô vị lợi.

Văn phòng của Hội được đặt tại địa chỉ:

13962 Seaboard Cir., Garden Grove, California 92843

Tel: (714) 852-3891

Giờ mở cửa: 6 ngày một tuần từ 10:00am-5:00pm, đóng cửa ngày Chúa Nhật
Sự yểm trợ của quý vị sẽ được chuyển về Roma cho tiến trình Tuyên Thánh Cha Trương Bửu Diệp.

Trân trọng cảm tạ quý vị.
Ban Điều Hành

PHIẾU XIN KHẨN

Nhờ sự cầu bầu của Tôi Tớ Chúa: Cha Phanxicô Xaviê Trương Bửu Diệp

Tên Thánh, Họ và Tên

Địa chỉ

Thành Phố Tiểu Bang

Điện thoại Email

Ý chỉ xin cầu nguyện:

Tôi xin dâng cho tiến trình Tuyên Thánh số tiền:

_____ \$50.00 \$100.00 \$200.00 \$500.00 \$1,000 _____

Chi phiếu xin đề: “**Án Tuyên Thánh Cha Trương Bửu Diệp**”
và gửi về địa chỉ: **13962 Seaboard Cir., Garden Grove, CA 92843**

Ana Pharmacy

Liên Khổng
Pharmacist

10191 Westminster Ave.
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 10:00AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM

(714) 530-3784

Manna Pharmacy

Susie Ngọc Phan
Pharmacist

10402 Westminster Ave. Suite C
Garden Grove, Ca 92843

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9:30AM - 6:30PM
Thứ Bảy: 9:30AM - 4:00PM

(714) 530-4133

- ❖ Nhận Medical và các loại bảo hiểm
- ❖ Tận tình hướng dẫn cách dùng thuốc chu đáo

- ❖ Giao thuốc tận nhà bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giải đáp mọi thắc mắc liên quan đến thuốc

Bác Sĩ **DƯƠNG KHỔNG TƯỚC, M.D.**

Board Certified In Family Medicine

CHUYÊN KHOA

Toàn Khoa, Gia Đình, Bệnh Người

ĐIỀU TRỊ: Huyết áp, tiểu đường, cao mỡ, nhức mỏi, đau lưng, nhức đầu, mất ngủ, phong thấp, nhiễm trùng đường tiểu, ho kinh niên, suyễn khó thở, dị ứng, bệnh ngoài da, sưng phổi, bệnh tuyến giáp trạng, viêm ruột, bệnh tim, tiêu chảy

NHẬN

Medicare, Medical,
MSI, CalOptima và
các loại bảo hiểm
HMO, PPO

GIỜ MỞ CỬA

Thứ Hai - Thứ Sáu: 9AM - 6PM
Thứ Bảy: 9AM - 2PM
Đóng cửa ngày Thứ Ba

(714) 899-2600

- ❖ Có xe đưa rước bệnh nhân miễn phí
- ❖ Giúp làm đơn Medicare Part D
- ❖ Nhận làm bác sĩ gia đình, y khoa phòng ngừa
- ❖ Chích ngừa nhập học, du lịch

9009 McFadden Avenue, Westminster, CA 92683

(góc Magnolia & McFadden)

Kỳ, và các nước khác trên thế giới ngày càng gay gắt, liệu có làm cho Tập Cận Bình và ĐCSTQ càng trở nên tự vệ, hung hãn, liều lĩnh hơn không? Và nếu vậy, cuối cùng thế giới có thể lãnh chịu một cuộc đại chiến nhằm giải quyết những đối chiếu về chính trị?! Tương lai đen tối của nhân loại xem như vẫn chưa sáng sủa dù là hậu đại địch, bao lâu Tập Cận Bình và phe nhóm vẫn còn ôm mộng bá chủ thế giới.

Lãnh vực kinh tế

Tổng Thống Donald Trump đã phàn nàn khi cho rằng nền kinh tế hùng mạnh của Hoa Kỳ do chính quyền ông gây dựng trong ba năm qua đã bị cơn đại dịch Vũ Hán xóa sổ chỉ trong 60 ngày!

Riêng tại Hoa Kỳ, 30 triệu người lĩnh tiền thất nghiệp, trong đó 3,8 triệu được cho là đã mất việc vì đại dịch Vũ Hán. Một hiện tượng kinh hoàng cho nền kinh tế nhất thế giới đã kéo theo một hệ lụy về ngân sách, việc cung cấp trợ giúp thất nghiệp, cung cấp việc làm. Nhiều người sẽ lợi dụng những ưu đãi của xã hội để rồi không bao giờ nghĩ đến việc tìm kiếm công ăn việc làm, tạo nên những bất ổn về mặt kinh tế, xã hội, và đời sống gia đình, khiến cho sinh hoạt gia đình, sinh hoạt vợ chồng, cha mẹ và con cái gặp những khủng hoảng mới.

Lãnh vực giáo dục

Nhưng những người phải lo lắng và chuẩn bị ngay từ bây giờ là các bậc cha mẹ, các phụ huynh, những người có trách nhiệm đối với con cái của mình, đối với tuổi trẻ. Thí dụ, sau này vấn đề học của con em có thể không còn như bây giờ nữa. Các em có thể không cần nhiều giờ ở học đường, mà có thể học trên online tại nhà. Thời gian ở nhà nhiều hơn, và do đó, đòi hỏi phụ huynh cũng phải dành thời giờ với con cái, không chỉ để theo dõi, quan sát việc học hành của các em, mà còn phải để ý đến những giao tiếp của con cái qua email, internet, facebook, twitter...

Thời gian giao tiếp thường xuyên giữa cha mẹ và con cái sẽ tạo nên một sự nhàm chán, khó chịu, dẫn tới tâm lý đối đầu giữa cha mẹ và con cái, giữa anh chị em với nhau trong cùng một nhà. Và điều này đòi hỏi cha mẹ phải có cái nhìn uyển chuyển, phải ứng dụng những phương pháp giáo dục hợp thời, thích hợp với hoàn cảnh hơn.

Phụ huynh không thể cho rằng mình không biết kỹ thuật, không rành về computer, về iphone, ipad... nên để mặc con cái muốn làm gì thì làm. Không hiểu chúng đang học bài, làm bài, hay đang chu du thế giới ảo mà lãng phí thời giờ, và nguy hiểm cho các em nếu bị dụ dỗ để lạc vào những đường dây nguy hiểm.

Giáo dục gia đình, cũng đòi hỏi cha mẹ không chỉ có thời giờ riêng cho con cái, mà còn phải xây dựng thêm ý nghĩa tích cực về hình ảnh một gia đình hạnh phúc trong đó có mối tương quan lành mạnh giữa vợ chồng, tương quan cha mẹ con cái, tương quan anh chị em với nhau trong gia đình. Một phụ huynh đã gọi điện thoại và tâm sự với người viết, là rất may hai người con đang trong những năm cuối đại học nên việc học trên online không là vấn đề vì các em đã biết mình nay đã lớn và đang trong những ngày tháng cuối chuẩn bị tốt nghiệp nên tuy khó chịu, bực bội vì phải “đốt” ở nhà, nhưng tương đối không gây phiền toái cho cha mẹ. Tuy nhiên, vẫn theo phụ huynh này thì một số bạn bè

có con ở tuổi teen thì rất khổ sở. Nhiều đứa nổi loạn muốn ra khỏi nhà, mặc dù chẳng được đi đâu. Còn những em nhỏ thì sao? Một phụ huynh khác cũng tâm sự và mong muốn nhà trường sớm mở cửa để các em không bị tù túng ở nhà, mà phụ huynh cũng không phải mất nhiều giờ canh chừng cái iphone, ipad hoặc chiếc laptop hay chiếc computer.

Lãnh vực tâm linh

Ngay cả trong lãnh vực tâm linh. Liệu rồi sau những ngày dài theo dõi thánh lễ hoặc “xem lễ”, tham dự các việc đạo đức trên online (hoặc bỏ qua), khi thánh đường mở lại, sinh hoạt tôn giáo từ từ phục hồi sẽ có bao nhiêu người trở lại đời sống đạo như trước đây? Hay sự uơon lười, thói đạo đức có lệ trong thời gian cách ly sẽ ảnh hưởng đến đời sống tâm linh của nhiều người. Có thể sẽ có những người lâu ngày không đến thánh đường nay trở nên chán nản, ngại ngùng, hoặc làm biếng rồi bỏ luôn!

Đối diện với thực tế

Cơn đại dịch Vũ Hán đã, đang, và sẽ để lại nhiều ảnh hưởng tác hại trên toàn thế giới về nhiều khía cạnh, trong đó có khía cạnh tâm lý. Những triệu chứng như hoang mang, sợ hãi, hốt hoảng, lo sợ, và tiêu cực. Những ảnh hưởng tâm lý này sẽ trở thành một thách thức lớn lao cho việc ổn định toàn diện con người trưởng thành, duy trì hạnh phúc cá nhân, gia đình, cũng như xã hội.

Do đó, điều cần thiết nhất lúc này là chúng ta phải ý thức rõ ràng về cơn đại dịch, về những cách thức đối diện một cách khoa học, trưởng thành tâm lý hầu vượt qua những thách thức và hậu quả sau này khi cơn đại dịch đi qua. ♦

Cựu Toàn Quyền Hồng Kông: “Trung Quốc đã bội ước, phương Tây nên thôi tự dối mình”

■ Trọng Nghĩa (RFI)

“Trung Quốc đã phản bội người dân Hồng Kông, vì vậy phương Tây nên ngừng việc khấu đầu trước Bắc Kinh với hy vọng hão huyền là sẽ đào được mỏ vàng lớn”. Trên đây là nội dung nhận định của ông Chris Patten, toàn quyền cuối cùng của Anh Quốc tại Hồng Kông trong bài phỏng vấn ngày 23-5-2010 dành cho báo Times tại Luân Đôn.

Trong bối cảnh Bắc Kinh chuẩn bị áp đặt một bộ luật an ninh quốc gia mới đối với Hồng Kông sau một phong trào biểu tình đòi dân chủ kéo dài tại đặc khu này năm 2019, ông Patten cho rằng: “Người dân Hồng Kông đã bị Trung Quốc phản bội”, và chính phủ Anh, có một nghĩa vụ “đạo đức, kinh tế và pháp lý” để đứng lên bảo vệ vùng lãnh thổ này.

Theo Tuyên Bố Chung năm 1984, ký kết giữa thủ tướng Trung Quốc Triệu Tử Dương và đồng nhiệm Anh Quốc Margaret Thatcher về việc trao trả Hồng Kông lại cho Trung Quốc vào năm 1997, thì quyền tự trị của vùng lãnh thổ này được bảo đảm trong vòng 50 năm trong khuôn khổ nguyên tắc “một đất nước, hai chế độ”.

Đối với ông Patten, kế hoạch của Bắc Kinh nhằm áp đặt luật an ninh quốc gia tại Hồng Kông có nguy cơ phá hủy bản Tuyên Bố Chung. Vị cựu toàn quyền nhận định: “Những gì chúng ta đang

thấy là một chế độ độc tài mới của Trung Quốc... (và) chính phủ Anh nên nói rõ rằng những gì chúng ta đang thấy là sự phá hủy hoàn toàn bản Tuyên Bố Chung”.

Đặt vấn đề Hồng Kông vào trong khuôn khổ quan hệ chung giữa Phương Tây và Trung Quốc, ông Patten cho rằng các quốc gia Âu Mỹ nên “chấm dứt việc tự lừa dối mình khi cho rằng kết quả chung cuộc của tất cả các hành động khấu đầu (trước Bắc Kinh) sẽ là một hũ vàng lớn... Điều đó luôn luôn là một ảo ảnh”.

Nhà ngoại giao kỳ cựu nói thẳng: “Chúng ta (tức Phương Tây) vẫn cứ tự lừa dối mình, cho rằng nếu không làm mọi thứ mà Trung Quốc đòi hỏi thì bằng cách nào đó chúng ta sẽ bỏ lỡ những cơ hội giao thương tuyệt vời. Quả là một điều ngu xuẩn!”.

Theo hãng tin Anh Reuters, cho đến tối ngày 23/5, chính phủ Anh chưa bình luận về phát biểu của ông Patten, nhưng hôm Thứ Sáu, 22/05, phát ngôn viên của thủ tướng Anh Boris Johnson, cho biết là Luân Đôn đang theo dõi tình hình và với tư cách là một bên ký kết bản Tuyên Bố Chung 1984, Vương Quốc Anh cam kết duy trì quyền tự trị của Hồng Kông và tôn trọng chế độ gọi là “nhất quốc lưỡng trị”.

Hồng Kông : Hàng ngàn người biểu tình phản đối luật an ninh mới của Bắc Kinh.

Ngày 24/05/2020, hàng ngàn người dân Hồng Kông đã xuống đường biểu tình phản đối một dự luật an ninh mới của Trung Quốc. Những người biểu tình cáo buộc đây là một đạo luật bóp nghẹt các

quyền tự do của người dân đặc khu hành chính này.

AFP nhắc lại dự luật được đưa ra trong phiên họp Quốc Hội thường niên của Trung Quốc hôm thứ Sáu 22/05 đề ra các biện pháp nhằm trừng phạt các hành động « *phản bội, ly khai, phản loạn và lật đổ* » chế độ.

Tuy nhiên, theo ghi nhận của thông tin viên đài RFI, Florence de Changy tại Hồng Kông, cuộc tụ tập này đã nhanh chóng biến thành một cuộc bạo động.

« Tình hình biến đổi tới tấp nhanh chóng ngay đầu giờ chiều trên các trục lộ lớn ở Hồng Kông, đặc biệt là tại khu vực Causeway Bay, điểm xuất phát thường lệ của các cuộc tuần hành lớn và cũng là khu thương mại rất sầm uất. Tại đây cảnh sát hiện diện dày đặc.

Hàng chục đạn hơi cay đã được bắn đi mà không hề cảnh báo trước nhằm giải tán vài ngàn người hay hàng chục ngàn người đang tụ tập. Ngay lập tức sau đó là cả một kho vũ khí chống bạo động đã được triển khai : bình xịt hơi cay nhưng còn có cả những chiếc vòi rồng đáng gờm và xe bọc thép.

Trước đó đã có nhiều lời kêu gọi tập hợp vào chiều nay để phản đối một dự luật sẽ được áp đặt cho người dân Hồng Kông, buộc họ phải tôn trọng quốc kỳ và quốc ca Trung Quốc. Dự luật hiện đang được thảo luận tại Nghị Viện Hồng Kông và rất có thể sớm được thông qua.

Thế nhưng, việc Bắc Kinh thông báo ý định áp đặt một luật an ninh quốc gia ở Hồng Kông, phớt lờ các luật lệ của Hồng Kông đã làm gia tăng cơn phẫn nộ của người dân.

Trước cửa trung tâm thương mại lớn Sogo, một người phụ nữ tay cầm tấm biển có ghi dòng chữ : Các ông không thể giết chết được chúng tôi. Người Hồng Kông quyết không thoái lui. » ♦

(RFI)

Bộ Nông Nghiệp- Phát Triển Nông Thôn VN bác bỏ lệnh cấm đánh bắt cá của TQ ở Biển Đông

RFA

Bộ Nông nghiệp & Phát triển Nông thôn Việt Nam (NN-PTNT) chính thức lên tiếng bác bỏ lệnh cấm đánh bắt cá tại Biển Đông mà Trung Quốc ban hành vào đầu tháng 5 vừa qua, cho rằng lệnh đó vô giá trị.

Tin tức truyền thông trong nước vào ngày 12 tháng 5 cho biết Bộ NN-PTNT vừa có văn bản gửi Ủy ban Nhân dân các tỉnh, thành phố ven biển Việt Nam, tuyên bố vô giá trị lệnh của Trung Quốc yêu cầu tạm ngừng đánh bắt cá có thời hạn tại những khu vực thuộc chủ quyền của Việt Nam ở Biển Đông.

Bộ NN-PTNT Việt Nam đề nghị UBND các tỉnh ven biển thông báo cho ngư dân biết về lệnh cấm đánh bắt mà Trung Quốc đưa ra trong thời gian kể từ ngày 1 tháng 5 đến 16 tháng 8 năm nay. Các tỉnh, thành phố động viên ngư dân bám biển sản xuất bình thường tại các vùng biển thuộc chủ quyền Việt Nam.

Các tỉnh hướng dẫn ngư dân tổ chức thành đoàn, đội khi ra khơi đánh bắt nhằm hỗ trợ nhau trên biển.

Động thái vừa nêu của Bộ NN-PTNT Việt Nam được đưa ra sau khi Hội Nghề Cá Việt Nam vào ngày 4 tháng 5 và Bộ Ngoại giao Việt Nam vào ngày 8 tháng 5 lên tiếng phản đối lệnh cấm đánh bắt cá tại Biển Đông đó của Trung Quốc.

Trong khi đó, phía Trung Quốc tiếp tục cho rằng Bắc Kinh có quyền ra lệnh cấm đánh bắt mà họ đưa ra tại khu vực Biển Đông, và Hà Nội không thể có ý kiến gì về lệnh đó.

Tân Hoa Xã vào ngày 11 tháng 5 dẫn phát biểu của người phát ngôn Bộ ngoại giao Trung Quốc Triệu Lập Kiên rằng lệnh cấm đánh bắt đưa ra thuộc quyền hành chính của Bắc Kinh.

Trung Quốc yêu cầu Việt Nam không được khuyến khích ngư dân vi phạm quyền và lợi ích của Trung Quốc, cũng như gây phương hại đến nguồn tài nguyên cá ở Biển Đông.

Phạm vi cấm đánh bắt mà Trung Quốc đưa ra trải dài từ phía bắc Biển Đông đến 12 vĩ độ Bắc, bao gồm một phần vịnh Bắc Bộ và quần đảo Hoàng Sa. ♦

Lá Thư Canada

■ Trà Lũ

CHUYỆN CÁC BÀ MẸ VỢ

Canada đã bước vào mùa xuân hơn tháng nay, cỏ cây đã bừng sống dậy. Mấy rặng cây Anh đào ngoài công viên High Park gần nhà tôi đã nở rộ hoa, đẹp và thơ mộng quá sức. Mọi năm giờ này khách ngắm hoa đông nghẹt không có chỗ chen chân, năm nay thì vắng tanh. Nào ai ngờ cơn dịch Cô Vít độc dữ và nguy hiểm như vậy. Bị cách ly phải ở nhà, suốt ngày làm bạn với máy vi tính và điện thoại, buồn cách gì. Mở đài thì toàn tin Cô Vít, tin anh Tàu Cộng gian ác và dối trá, tin anh giám đốc WHO ăn tiền của Tàu, bây giờ nhiều báo chí còn kéo Bill Gates vào nữa. Cụ Chánh tiên chỉ làng An Lạc của tôi rất tức giận với việc buộc tội Bil Gates theo Tàu để làm tiền. Cụ Chánh thường bảo cả làng, hiện nay cụ khâm phục 2 người : vợ chồng ông Bill Gates, và LM Nguyễn Hữu Tâm ở Houston. Tỷ phú Bill Gates thì ai cũng thấy rõ ràng ông yêu người nghèo khổ và bệnh tật khắp thế giới, ông ta đâu thêm nghĩ tới việc làm thêm tiền! Còn ông Cha Tâm ở Houston, vừa là linh mục vừa là bác sĩ nên ngài tình nguyện bỏ xứ đạo an toàn ở Texas mà lên New York xin vào tổ bệnh dịch để phục vụ. Ngài làm việc chung với các bác sĩ và các y tá ở khu các bệnh nhân sắp chết. Nguyên việc làm này đã đủ làm chúng ta cảm phục, nhưng ngài còn làm thêm một việc khiến chúng ta kính phục hơn nữa, đó là ngài giúp các bệnh nhân sắp chết được trấn trối với các thân nhân ruột thịt đang bị cách ly. Ngài vừa cho xem hình vừa cho hai bên nghe những lời cuối cùng của nhau. Chỉ có ông bác sĩ-linh mục này mới làm được việc đó. Còn Anh John thì rất khâm phục những ông bà VN đã và đang nấu ăn miễn phí tặng cho các bác sĩ và các nhân viên đang phục vụ tại các bệnh viện, đây là những chiến sĩ ở đầu mặt trận. Làng tôi xin bái phục và biết ơn những chiến sĩ tiền tuyến can đảm này.

Tôi vừa đọc được bài thơ rất hay ‘Vinh danh thiên thần áo trắng’ của thi sĩ Trần Quốc Bảo. Vì không đủ giấy cho cả bài thơ, tôi xin trích đoạn đầu và đoạn cuối :

*‘ Tôi xúc động viết bài thơ ca tụng
Những ‘Thiên Thần Áo Trắng’, những lương y
Giờ này đây đang hoạt động cứu nguy
Xả thân sẵn sóc những người bệnh dịch*

*...
Cuộc chiến đấu này chúng ta phải thắng
Quyết dẹp tan loài quỷ Virus China
‘Vương Miện Tạ Ôn’ kết những vòng hoa
Xin vinh hạnh trao Thiên Thần Áo Trắng’*

Ông H.O. nghe tới bữa ăn thì liền kể rằng theo tin báo chí

bên Anh Quốc thì ở Việt nam và Campuchia hiện nay số người ăn thịt chó tăng lên rất nhiều vì họ tin rằng thịt chó vì có dương tính nên trừ được dịch viêm phổi. Các cụ nghĩ sao cơ ?

Ông ODP trong làng xin góp ý : Thôi, không nói chuyện ‘Dịch Tàu’ này nữa vì nó đã chiếm hết đầu óc mọi người, xin nói chuyện khác, chuyện nào vui hơn. Mấy cô Huế trong làng bèn xin ông bắt đầu kể những chuyện

khác. Ông ODP liền cười hà hà, rồi bảo : Chuyện này đang xảy ra với các bạn bên Hoa Kỳ, đó là tin ông Joe Biden chắc sẽ được Đảng Dân Chủ chọn làm ứng viên tranh cử chức tổng thống vào cuối năm nay. Đây là quyền tự do chọn lựa của người dân, nhưng tôi muốn lưu ý các công dân Hoa Kỳ gốc Việt Nam là ông Joe Biden đã không tốt đẹp tử tế gì với VNCH của chúng ta. Năm 1972 khi trở thành thượng nghị sĩ của tiểu bang Delaware, ông đã cùng George McGorven vận động quốc hội cắt bỏ quân viện cho VNCH, đang từ 1 tỷ xuống còn 300 triệu cho năm 1974, và chấm dứt hoàn toàn vào năm 1975. Sau 30/4/1975 ông còn chống ngân sách giúp người Việt di tản. Sau 1975, ông cùng McGorven còn chủ trương không giúp đỡ và nhận người Việt di tản vào Hoa Kỳ. Xin các cụ bên Hoa Kỳ lưu ý việc này nha.

Nghe đến đây thì cụ già B.95 lên tiếng. Cụ xin đừng nói về bệnh dịch, đừng nói chuyện Đảng Cộng Hoà và Dân Chủ tranh cử nữa. Cụ bảo : Tháng đầu mùa xuân này đang làm lão nhớ tới rừng trái cây ngày xưa , nó như đang trước mặt : kià trái dứa vàng ươm, trái dâu đỏ ánh, này trái mận tím hồng, trái nho chín mọng, này nhãn Hưng Yên ngọt hơn đường, này vải Lạng Sơn cùi to hạt nhỏ đậm hơn mật, này là nếp mới, cốm xanh, hồng mọng, này là trái kỳ đà, chanh Yên, phật thủ... Ôi quê oi, bao giờ hết giặc Cộng để lão trở về!

Anh John lên tiếng tiếp theo: Tháng mùa xuân này, thế giới cũng đang bàn về vai trò phụ

nữ. Báo vừa nhắc tới công của bà Jamila. Năm 2003, đại diện cho 300 hội phụ nữ xứ A Phú Hãn, bà đã được mời phát biểu tại diễn đàn Liên Hiệp Quốc ở New York, bà nói như sau : Trong mấy chục năm qua, nhóm cai trị đất nước chúng tôi toàn là đàn ông. Họ đã mang bất hạnh và đau khổ đến cho mọi người, xin LHQ giúp cho phụ nữ chúng tôi có vai trò chủ động trong việc xây dựng lại A Phú Hãn...

Cả nhóm nghe xong lời bà Jamila đều vỗ tay khen. Ông ODP xin góp thêm ý : Theo lịch sử nhân loại thì ban đầu thuở con người còn ở trong hang và ăn thịt sống thì đàn bà lãnh đạo, từ gia đình cho tới bộ lạc. Con cái mang tên họ mẹ vì là thời mẫu hệ. Đàn ông chỉ có nhiệm vụ đi săn bắn và truyền sinh. Đó là thời hoàng kim, nơi nơi thái bình. Rồi bỗng nhiên bọn đàn ông bảo nhau làm loạn, cướp chính quyền. Mẫu hệ chuyển sang phụ hệ, thế giới bắt đầu hỗn loạn từ đó. Mãi về sau Bà Hồ Xuân Hương là người đầu tiên trên thế giới đã hô hào phụ nữ vùng lên...

Ông H.O. bàn tiếp : Nói thế cho vui chứ sự thực thì ngoài xã hội tuy phe đàn ông lãnh đạo, nhưng trong xã hội thì tôi vẫn thấy phe đàn bà cầm quyền. Ở Canada này phe đàn ông vẫn gọi vợ mình là ‘*cái phần*’ ưu việt của tôi / *my better half*. Còn các nhà quân tử Việt Nam thì khi người đàn ông được mời mua hàng thì trăm anh như một, ai cũng trả lời : Để tôi về hỏi ý vợ tôi đã ! Thấy chưa, vợ có cho mua thì chồng mới được phép mua ! Ở VN khi xưa có lời hát nhái bài ‘ Một Ngàn Năm Nô Lệ Giặc Tàu’ của Trịnh Công Sơn rất hay, ai cũng thích, lời nhái như thế này :

*Một ngàn năm nô lệ vợ mình, Một trăm năm nô lệ đàn con,
Hai mươi năm rửa chén giặt đồ, Gia tài của vợ để lại cho ta, Gia tài của vợ là khối việc nhà...*

Một ngàn năm ta sợ đàn bà, Một trăm năm ta sợ vợ ta, Hai mươi năm làm hết việc nhà, Ôi còn là gì một đời trai tở, Chỉ còn lại là một kiếp đại khờ...

Anh John nghe xong bài hát nhái này thì thích quá, bèn xin ông H.O. chép lại bài này cho anh. Chị Ba Biên Hòa liền giơ ngón tay dứ dứ như đe dọa : Về nhà mà anh hát bài này là anh chết với tui nghe. Không biết anh John có bị chết thật không, việc này tôi chưa rõ.

Theo lịch sử thì Canada ngày xưa cũng coi rẻ đàn bà. Chứng cứ là liên bang Canada mới được quyền đi bầu từ năm 1916, bắt đầu từ bang Manitoba.

Ông bồ chữ ODP cũng góp thêm ý : Theo kinh nghiệm dân gian thì những anh chồng nào hay kêu ca bị vợ bắt nạt thì thường là những anh có gia đình hạnh phúc. Ngoài ra còn có thêm ý này : anh chồng phải già hơn vợ thì gia đình mới hạnh phúc, vì có thơ rằng :

Chồng già vợ trẻ là tiên

Vợ già chồng trẻ là duyên con bú dừ

Nghe đến đây thì ông H.O. giơ tay xin nói : Nếu chồng già

vợ trẻ là tiên thì tại sao Bác Hồ Chí Minh lúc 65 tuổi mới lấy vợ là Nông Thị Xuân, Bác sinh năm 1890, cô Xuân sinh năm 1945, cách nhau những 55 tuổi. Cô Xuân không hề là tiên vì Cô đã bị xe ô tô của Đảng Bác cán chết...

Ông ODP xin gạt chuyện này đi, ông bảo chuyện này Đảng đang cố sức giấu kỹ, ta bàn sang chuyện tên Bác được đặt thay tên Saigon vui hơn. Sau 1975, dân chúng không được nhắc tới tên Saigon nữa mà phải thay bằng tên Hồ Chí Minh, bởi vậy mới sinh ra mấy chuyện rắc rối và buồn cười. Dân miền Nam ưa nói những câu hăng ngày như :

- Nó lấy vợ Saigon...Nó mua chim Saigon... Coi chừng nha, Chó Saigon dữ lắm đó... Thịt Saigon ngon dễ sợ... Saigon nóng chỉ muốn cởi hết quần áo...

Bây giờ theo lệnh Đảng mà thay chữ Saigon bằng tên Bác vào các câu trên thì ta thấy buồn cười quá : Nó lấy vợ Hồ Chí Minh... Nó mua chim Hồ Chí Minh... Coi chừng nha, chó Hồ Chí Minh dữ lắm đó... Thịt Hồ Chí Minh ngon dễ sợ... Hồ Chí Minh nóng chỉ muốn cởi hết quần áo...

Để cho dân làng cười và bình luận một hồi rồi ông ODP mới bàn tiếp : Tôi nghĩ cái tên Hồ Chí Minh này rồi cũng sẽ mất đi, sẽ giống y như chuyện bên Nga. Rằng trước kia ở Nga có thành phố lớn mang tên St.Pereburg. Năm 1924 khi đảng CS Nga lên cầm quyền thì CS Nga đổi tên thành phố này ra Leningrad. Năm 1991 khi đảng CS Nga sụp đổ thì thành phố này lại trở về tên cũ St.Peterburg, là tên Thánh cả Phêrô của Thiên Chúa Giáo. CSVN rồi sẽ sụp nay

mai, Saigon sẽ lấy lại tên mình y như thế.

Ông H.O. nghe tới tên bác Hồ thì cái máu tếu nổi lên. Ông bảo tên thành phố thì quên được nhưng tên trong ca dao thì nó bền vững lâu dài. Ai ở ngoài Bắc vẫn còn nhớ thời Đảng CS bần cùng hóa nhân dân có câu ca dao để đời :

Một năm hai thước vải thô

Lấy gì che kín Cụ Hồ em ơi !

Dân gian giận Bác quá nên đã gọi cây súng của liền ông là cụ Hồ . Phe các bà cười rũ ra, rồi có bà lên tiếng hỏi : vậy nếu liền bà mua được 2 thước vải thô mà không có súng thì che cái gì. Ông H.O, trả lời ngay :

Một năm hai thước vải thô

Lấy gì che kín Bác Mao hồi chàng !

Phe các bà lại cười bỏ ra. Không ngờ dân gian giỏi thật, của liền ông thì gọi Bác Hồ, của liền bà thì gọi là miệng Bác Mao .

Cụ Chánh lên tiếng : Thôi, hãy bỏ qua chuyện dân gian hỗn láo này. Lão xin bàn sang chuyện khác vui hơn : Lão nhớ thời Tổng Bí Thư Gorbachev, ông ta đề ra chương trình *Glasnost và Perestroika / mở cửa đổi mới và tái cấu trúc* , vì ông thấy con đường tiến lên XHCN hoang tưởng và viễn vông. Bên VN mình liền có 2 cán bộ lớn là Trần Xuân Bách và Nguyễn Cơ Thạch hết lòng ca ngợi Gorbachev và muốn VN theo con đường ấy, nhưng 2 vị này đã bị Đảng CSVN triệt hạ. Lão không biết bây giờ hai ông Bách và Thạch còn sống không. Ước gì hai ông còn sống thì đây là đúng lúc để hai ông lớn tiếng hô hào xóa bỏ XHCN. Xin con cháu hai ông chung sức thôi lửa cho lửa bùng lớn lên ngay nha.

Lâu nay CSVN hô hào xóa bỏ hận thù hoà hợp hoà giải mà chỉ hô hào suông, không đưa ra được giải pháp hữu lý và khả thi nào. Theo tôi nghĩ : cứ xóa bỏ xã hội chủ nghĩa, cứ dẹp bỏ Đảng đi là xong ngay, cứ theo gương Gorbachev là được ngay. Gorbachev là tấm gương cho CSVN. Gorbachev là cựu Tổng bí thư Đảng CS Nga, người thâm nhuần chất CS nhiều nhất, thế mà ông đã phải nói rằng chủ nghĩa CS không thể sửa chữa, phải liệng nó đi mà thôi. Và ông đã làm như vậy. Ông đã cứu được nước Nga. Cầu mong tổ tiên cho ta sớm có một Gorbachev VN xuất hiện.

Nhưng mà thôi, không bàn chuyện Virus China, chuyện Tàu Cộng, chuyện VC nữa, mệt và ngấy quá rồi, xin trở về với đề tài tôn kính phải nữ trong tháng này. Cụ Chánh lên tiếng hỏi anh John về đề tài này trong văn hóa da trắng Canada. Anh trả lời ngay rằng đề tài này rộng lớn lắm, anh xin thu hẹp lại trong mấy chuyện cười điển hình của Canada. Nói rồi anh vừa cười vừa đổ mọi người :

- Đố bạn biết ai là người chồng sung sướng nhất trên trái đất từ xưa tới nay ?

Ông ODP phát biểu ngay : Câu hỏi bao la quá, phải người thông

kim bác cổ thì may ra mới biết được. Anh John cười hà hà rồi đáp : Ở Canada ai cũng biết chuyện này mà. Dễ quá mà. Thưa, đó là ông Adam. Ông Adam thuyt tổ loài người là người chồng sung sướng nhất. Lý do : vì ông có vợ mà không có mẹ vợ ! Vợ ông là Eva. Chúa tạo ra nàng Eva từ xương sườn của ông rồi trao cho ông mà.

Ông ODP nói ngay : À, tôi hiểu ý của anh rồi. Anh kể chuyện này là có ý nói về nếp sống văn hóa, ở Canada người ta không lấy đề tài mẹ chồng ra làm chuyện cười như ở VN mà lại lấy đề tài mẹ vợ.

Anh John gật gật cái đầu rồi kể chuyện thứ hai : Rằng trong giờ ăn trưa, hai cô thư ký Anny và Betty rất thân với nhau vừa ăn vừa nói chuyện. Cô Anny mới hỏi cô Betty : Khi mà giận chồng thì mà thường đe dọa chồng mà như thế nào ? Betty đáp : Tao bảo nếu anh còn xử tệ với tôi như vậy thì tôi sẽ dọn ra khỏi nhà này mà về sống với mẹ tôi ngay. Anny nghe xong bèn cười và vỗ vai Betty rồi bảo : Mà nói như thế là mà thua ông ấy rồi. Ông sẽ không sợ mà. Phải tay tao thì tao sẽ chỉ tay vào mặt ông rồi đe : anh mà còn xử tệ với tôi như vậy nữa thì tôi sẽ mời mẹ tôi về đây ở chung với tôi ngay tức thì!

Và đây là câu chuyện thứ ba : Anh Paul vợ chết được 2 năm thì anh lấy vợ khác. Cô này chính là cô em ruột của bà vợ trước. Mấy bạn thân mới hỏi Paul : xứ này thiếu gì con gái vừa đẹp vừa học giỏi, sao mà lại lấy cô em vợ, vừa xấu vừa học dốt ? Paul đáp ngay : Vì tao không muốn có một bà mẹ vợ thứ hai ! Một bà đã đủ làm tao sợ quá rồi !

Rồi anh xin kể tiếp chuyện này : Anh Mike đi cắm trại ở bìa rừng, ngày tan trại thì anh hái được một mớ nấm rừng rất tươi đem về nhà. Chiều hôm đó Mike xào 1 chảo nấm lớn với thịt gà đãi cả nhà. Cả nhà ăn không hết nên anh ta dọn vào một cái hộp và cất trong tủ lạnh. Ngày hôm sau Mike đem hộp nấm này cho người bạn thân. Anh bạn tỏ vẻ ngần ngại rồi nói : Mày cẩn thận nha, nhiều nấm rừng trông thì ngon nhưng là nấm độc, ăn vào là chết ngay đó nha. Mike trả lời liền : mà hãy an tâm, tối qua tao nấu và mẹ vợ tao ăn rất nhiều, khen rớt rít và hiện giờ bà còn sống nhăn.

Anh John kể xong 4 chuyện về mẹ vợ, định kể tiếp nữa, nhưng Chi Ba Biên Hoà ngăn lại, bảo đủ rồi, xin dành thời gian cho người khác

nói. Rồi Chi xin Ông ODP. Ông cười gật gù khen mấy chuyện của anh John rất tiêu biểu văn hóa Canada. Ông bảo ông thì có chuyện khác, khác chủ đề của Anh John, là người VN rất tôn trọng người vợ. Ở VN, ví dụ chồng là bác sĩ còn bà vợ thì chả có bằng cấp gì, ấy thế mà khi gặp bà vợ này thì ai cũng ‘Chào bà Bác sĩ!’ . Ngon chưa ! Trái lại nếu vợ là bác sĩ còn ông chồng chả có bằng cấp gì thì không ai chào ông là ‘Chào ông bác sĩ’ cả. Như vậy đúng hay sai hử các cụ ?

Viết đến đây thì ông bưu điện tới. Ông đưa cho tôi một xấp thư trong đó có thư một người bạn thân từ Mỹ gửi qua. Anh tên là Hoàng Giáo Đức. Hà hà, cái anh bạn này buồn cười lắm. Có lần anh nói chuyện tếu với tôi. Rằng khi mới sang Mỹ, giấy tờ phải viết theo lối Mỹ, trong đó có việc viết tên. Anh bảo lần đầu anh đã run sợ vì thấy tên mình ở VN là Hoàng Giáo Đức, sang đây được đổi ra Đức Giáo Hoàng !

Sợ như vậy là đúng hay sai, thưa các cụ ?

Xin hẹn thư sau. ♦

TRÀ LỮ

Kính mời

Quý Độc Giả vào thăm Facebook Diễn Đàn Giáo Dân:
Trang mạng Xã Hội của Diễn Đàn Giáo Dân mới thành lập, nhằm đáp ứng nhu cầu
Truyền Thông trong Đệ tam Thiên Niên Kỷ. Quý vị có thể vào các Link:

<http://facebook.com/ddgdtv/> hoặc <https://www.facebook.com/ddgdtv/>
hoặc <https://www.facebook.com/pg/ddgdtv/video/>

Viết Từ Nước Đức

■ Phạm Hồng-Lam

Chi những ai biết thường thức cuộc sống và con người bản thân mình, người đó mới chấp nhận đời mình một cách vô điều kiện. Nhiều người già phàn nàn, cuộc sống của họ xui xẻo và nhiều đau khổ quá. Họ bị mắc kẹt trong màng lưới than vãn đó. Vì đời họ còn nhiều điều chưa sống, nên họ không thể chấp nhận toàn bộ cuộc đời họ. Thường thì họ cũng không sẵn sàng chấp nhận tuổi già. Họ muốn mình cứ ở mãi trong tuổi thanh niên.

Một vị giáo sư kể cho tôi nghe nỗi khổ tâm của ông, khi bỗng chốc chẳng còn được ai mời thuyết trình hay mời tham luận trên hệ thống truyền thông nữa. Ông có cảm tưởng, người ta đã quên mất ông. Ông tin chắc rằng, mình hãy còn nhiều điều, nhiều kinh nghiệm quan trọng để nói cho thế giới biết. Nhưng chẳng ai còn muốn nghe ông nữa. Đau quá.

Chấp nhận việc không-còn-được-mời đó là chuyện không đơn giản. Cũng chẳng đơn giản trong việc cố gắng đưa ra một điểm nhấn mới cho tuổi già của mình và cố gắng an nhiên sống khi không

Nghệ Thuật Vui Sống Tuổi Già

Tác giả: Anselm Grün. Người dịch: Phạm Hồng-Lam

Chấp Nhận Cuộc Đời Mình

còn được đoái hoài nữa. Thánh Vịnh 71 kể cho chúng ta nghe lời cầu nguyện của một ông già. Nó giúp ta bí quyết thành công trong việc chấp nhận tuổi già.

Đó là một người già không ngại nhìn thẳng vào những điều tiêu cực của đời mình: „Ngài đã để cho con thấy nhiều khổ đau và tai họa.“ Và ông nói về các kẻ thù của mình; họ không ngừng rình rập, nói xấu, chế diễu mình, vì Thiên Chúa đã bỏ rơi ông. Cuộc đời ông là đồ bỏ. Nhưng trước những kinh nghiệm tiêu cực đó ông vẫn bám chặt vào Chúa:

*Vì lay Chúa, chính Ngài là đáng con trông đợi,
Lay đức Chúa, chính Ngài là đáng con tin tưởng
ngay từ độ thanh xuân.*

*Từ độ sơ sinh con nương tựa vào Ngài
Ngài đã kéo con ra khỏi lòng mẹ,
con ca tụng Ngài chẳng khi ngơi.*

Ông nghĩ về đời mình. Ông không ở lại trong những thù hận và thất bại. Ông không bám vào những thương tích đã phải trải qua. Nhưng ông đặt hết tin tưởng vào Chúa. Sự tin tưởng này đưa lại bình an tâm hồn cho ông. Thay vì bực bội cuộc đời; thay vì than thở về số phận, ông ca tụng Thiên Chúa không ngừng. Nhà văn người Mỹ Sinclair Lewis có lần nói: „Ca tụng có nghĩa là nghe được sức khỏe của mình.“ Ca tụng hẳn là cách thành công nhất, để chấp nhận chính mình và cuộc đời mình.

Tu sĩ biền-đức Notker Fuglister đưa thái độ ca tụng này vào trong khung cảnh cái chết đang tới. Trước cái chết cận kề, người nào có thể ca tụng được Thiên Chúa, người đó có cái nhìn đúng đắn về những gì đã qua và đang diễn ra trong thời gian. Và như vậy người đó có thể an tâm buông bỏ cái hữu hạn, để nhẹ nhàng thả mình vào cái vô hạn của Thiên Chúa.

Bước vào tuổi già ta mới nhìn ra rõ hơn người nào thật sự đã chấp nhận cuộc đời mình. Có những người chỉ chấp nhận mình, bao lâu họ còn thành công, được trọng dụng, được yêu mến, đoái hoài. Nhưng khi không còn được đoái hoài nữa, họ đâm ra cần nấn chính mình. Rõ ràng đó là những con người không chấp nhận chính mình. Họ xây dựng cuộc đời mình trên sự chấp nhận của người khác và họ rút ra từ đó sự tự trọng của mình.

Nhưng trong tuổi già ta chỉ có thể chấp nhận mình, khi ta xây dựng đời mình trên một nền vững chắc hơn, khi ta rút cuộc xây nó trên nền Thiên Chúa. Người cầu nguyện trong Thánh Vịnh 71 đã có thể chấp nhận mình, khi ông nhìn đời mình với ánh sáng của Thiên Chúa. Thường thì những người già chỉ nhìn đời mình bằng „cặp kính đen“. Họ chỉ thấy những gì họ đã không đạt được hay những gì đang vượt khỏi tầm tay của họ. Từ đâu họ không có khả năng chấp nhận mình? Thường là vì họ đã không sống thật sự. Họ đã luôn đưa mình vào trong những ảo tưởng nào đó, chứ họ đã không nói vâng một cách vô điều kiện với tất cả thực tại của cuộc sống. Như vậy rút cuộc họ đã quên sống. Khi tuổi già đến, họ mới nhận ra một cách đau đớn, là họ đã chưa bao giờ thực sống, mà chỉ có luôn chạy theo những mơ mộng không thực.

Ông già trong Tv. 71 ngược lại không chỉ chấp nhận quá khứ. Ông còn nói vâng với hiện tại. „*Chúa ơi, Chúa đã dạy con từ tuổi thanh xuân; tới giờ này con vẫn truyền rao vĩ nghiệp của Ngài.*“ (71,17.) Ông biết, Thiên Chúa đã đồng hành với ông suốt cuộc đời. Và lúc này ông vẫn không ngớt ngợi ca những kì công của Người. Ông không dán mắt vào tuổi già, khiến mình mất đi nhuệ khí, cảm thấy nổi cô đơn tăng dần, dòng điện sự sống bị cắt. Nhưng cho mãi tới hôm nay ông vẫn nhìn ra những phép lạ của Chúa. Ông thấy điều Thiên Chúa đang làm nơi mình, và ông vui kể về điều đó. Đó là một phép lạ, khi ông mỗi sáng còn đứng dậy được, còn thấy, còn nghe, còn ngủ, còn ném, còn sờ chạm được con người và sự vật. Ông biết nhìn vào sự lạ lùng mà Thiên Chúa làm nơi tạo vật, nơi văn hóa con người – chẳng hạn như nơi một bản nhạc tuyệt vời hay một bức tranh tuyệt diệu. Ông không xua đuổi tuổi già của mình. Và ông không lo sợ những gì có thể đến. Đúng hơn ông cầu với Chúa: „*Cho dù con tuổi già tóc bạc, xin Chúa đừng bỏ con.*“

Nhiều người già nhìn tương lai với đầy âu lo. Họ sợ trở nên bất lực hay phải liệt giường liệt chiếu và không có ai chăm sóc mình. Họ sợ gia đình bỏ rơi và phải vào viện dưỡng lão. Hay họ sợ người bạn đời của mình chết trước, và họ không chịu nổi cảnh đơn chiếc. Ông già Tv 71 không nhắm mắt trước tương lai. Nhưng ông cũng có thể chấp nhận tương lai, vì ông nhìn tương lai với cặp kính khác. Ông xác tín: „*Chính Chúa sẽ cho con được hoàn sinh, và kéo con ra khỏi vực sâu lòng đất.*“ (71,20.) Đó là một lời nguyện khó hiểu. Ông già cảm thấy mình yếu dần, cạn sức dần và bệnh tật chờ đón. Nhưng mặt khác lại biết chắc, Chúa sẽ cho mình hoàn sinh. Và rồi đó là một cuộc sống không còn bị trói buộc bởi sức lực của thể xác nữa. Đúng hơn đó là sự sống tinh thần, mà ông tin và chờ đợi Chúa ban cho. Dù ông thỉnh thoảng nhìn xuống đáy sâu lòng đất, thấy bóng đêm của sự suy sụp tinh thần và cái sợ không còn cho phép mình tự điều hành cuộc sống nữa, nhưng ông vẫn tin Chúa sẽ kéo ông ra khỏi lòng đất, giải thoát ông khỏi cơn suy sụp tinh thần và trao cho ông một sức mạnh khác trong nỗi yếu đuối của mình.

Niềm tin vào một sự sống khác đang lớn lên trong mình, dù sức nặng tuổi tác và bệnh tật, luôn được Kinh Thánh nói tới. Trong thư gửi tín hữu Cô-rin-tô, thánh Phao-lô nói, khi ngài phải đối diện với bao nhiêu khó nhọc:

“*Chúng ta không thất bại. Trái lại, dù con người bề ngoài của chúng ta tàn tạ, con người bên trong của chúng ta vẫn lớn lên từng ngày*” (2 Cr 4,16).

Hay như tiên tri I-sai-a: “*Thanh niên thì mệt mỏi nhọc nhằn. Trai tráng cũng ngã nghiêng, lão đảo. Nhưng những người cậy trông đức Chúa thì được thêm sức mạnh. Như thể chim bằng, họ tung cánh. Họ chạy hoài mà không mỏi mệt, và đi mãi mà chẳng chùn chân.*” (40,30t).

Điều Kinh Thánh nói về sự thành công của tuổi già được truyền thống Sa-chi-dê do-thái giáo diễn tả thật í vị qua câu truyện “Tuổi Già” có liên quan với Thánh Vịnh 71,9 sau đây:

“*Một người đánh đàn cho thầy Chanoch nghe. Ông nói: ‘Cả những bản nhạc, khi đã cũ, cũng chẳng còn vị hay của chúng nữa. Bản này trước đây... đã làm tôi phấn chấn tâm hồn. Giờ thì vị hay của nó đã nhạt.’ Sự thật là thế. Phải chuẩn bị cho tuổi già. Chúng ta cầu nguyện: ‘Xin đừng rút bỏ con khi tuổi già xế bóng!’ Vì con đã nhạt mùi. Nhưng đôi khi như thế lại tốt. Vì con thấy được rằng, con hoàn toàn chẳng phải là tất cả những gì con đã làm, và vì thế con lại phải làm lại từ đầu. Và con nghe được tiếng Chúa qua lời nguyện: ‘Người làm mới lại công trình tạo dựng của Người mỗi ngày.’*”

Tuổi già không tự mình thành công được. Ta phải chấp nhận rằng, tất cả những gì mình đã hát, đã nói, đã làm cho tới nay đã mất hết. Nhưng trong đó lại hàm sẵn cơ may. Ta nhận ra, ta chẳng là gì cả trước những gì mình đã làm – hay như đức Ki-tô nói: ta chỉ là những đầy tớ vô dụng. “*Chúng ta đã làm mọi thứ chỉ theo lệnh truyền mà thôi*” (Lc 17,9). Chúng

ta không thể tự phụ nơi những công trình trước đây của mình. Lúc về già, ta không thể an nghỉ trên những gì mình đã làm. Mà phải tự mình bắt đầu lại. Bởi vì Thiên Chúa cũng là đấng luôn làm điều mới. Tuổi già cũng đòi hỏi thái độ sẵn sàng bắt đầu lại và tạo lại cho đời mình một nền tảng mới, để có thể có được thành công. Chính vì vị ngon của cuộc sống trước đây đã nhạt, nên buộc ta luôn phải bắt đầu lại. Có người hỏi tôi, làm sao giúp được những người già vốn không bằng lòng về chính họ. Ta chỉ giúp được bằng cách lắng nghe họ. Thường thì chúng ta nghe suốt cuộc đời của người già chỉ toàn là bất hạnh. Có những người khác chỉ nhìn lại một khoảng hạnh phúc của quá khứ rồi phàn nàn: Thời trước sao đẹp quá, mà nay thì toàn là đổ vỡ. Bạn bè mất hết. Người thân cũng mất. Bệnh tật dai dẳng. Một ông già biết nói trôi chảy bốn thứ tiếng. Sau một lần bị đột quỵ, khả năng này biến mất và giờ nói năng cũng khó khăn. *“Cuộc đời chẳng còn í nghĩa. Tôi chẳng thiết tha sống nữa!”*

Chẳng dễ gì có được một câu trả lời trước những lời than đó cho những người già trong nỗi yếu đuối của họ. Tôi chỉ biết trước hết lắng nghe, cùng đau nỗi đau, cùng cảm nghiệm sự bỏ rơi và nỗi cô đơn của họ, rồi cùng nhau cố tìm ra phương cách nào có thể phản ứng lại chúng. Phải kinh qua một quá trình buồn đau, thì tuổi già mới có được sự thành công: Tôi phải đau buồn vì những gì đã mất. Chỉ qua đó may ra tôi mới khám phá ra được cái mới trong ta.

Là người đồng hành tinh thần, tôi chẳng có “liều thuốc” nào ngay cho họ. Mà chỉ biết cố gắng tìm hiểu và chấp nhận nỗi đau của họ.

Và rồi nhẹ nhàng tìm cách giúp họ hòa giải lại với cuộc đời mình. Họ không thể kéo quá khứ trở về. Nhưng công tác của họ là phản ứng lại nó. Họ có thể hoặc cứ tiếp tục đay nghiến mình hoặc có thể làm hòa lại với chính cuộc sống mình. Họ có thể khur khur ôm chặt những gì đã mất hay chưa đạt, hoặc tỏ lòng cảm ơn khi nghĩ về những gì mình đã được sống hay đã được ban tặng.

Những gì ta nhìn lại với lòng biết ơn sẽ ở lại với ta và không mất đi, cho dù chúng lúc này xem ra không có mặt. Nếu ta nhìn lại đời ta với lòng biết ơn và như vậy làm hòa lại với nó, ta sẽ trở thành ơn ích cho người chung quanh mình, dù mình giờ đây bất lực và yếu đuối. Qua thái độ sống ta tỏ cho họ thấy rằng, dù không đạt mong ước hay đã gặp những bất hạnh định mệnh, ta cũng đã có được một cuộc sống đầy đủ, trọn vẹn. Làm hòa lại với cuộc sống là điều chẳng dễ gì cả đối với tuổi già.

Những gì ta cần phải tập luyện trong cuộc sống, khi về già ta lại phải tập luyện cách mới. Đời ta chỉ thành công, khi ta sẵn sàng chấp nhận cả những thành công lẫn thất bại. Ở đây tôi nêu ra ba lãnh vực mà ta phải hòa giải:

Hòa giải với quá khứ

Tôi cảm thấy buồn, khi người già chửi hết mọi thứ và lôi cả Thiên Chúa và thế giới vào trận nữa. Nhiều người cảm thấy mình thiệt thòi nhiều quá trong cuộc sống. Họ cứ bám vào quá khứ, vào những người đã gây tổn thương họ, vào số mạng bất hạnh và coi đó là những gánh nặng quá tải. *“Nếu chuyện đó không xảy ra, nếu người đó đừng làm như thế, thì...”* Nhưng những người này không muốn hiểu rằng, họ không thể kéo quá khứ trở về lại được nữa.

Công việc của họ là cần điều chỉnh lại thái độ của mình. Quá khứ không thể đổi thay, chỉ có quan điểm của họ phải thay đổi. Kẻ ngoài cuộc thật khó mà cắt đi được nỗi cay đắng nơi kẻ hận đời, khó mà tạo được hi vọng và niềm tin cho kẻ thất vọng. Nhưng người già sẽ chẳng bao giờ hạnh phúc, nếu họ không hòa giải lại với chính mình. Chỉ ra cho kẻ hận đời mặt tích cực của cuộc sống, chẳng hạn như họ đã làm được điều này điều nọ, con cái họ thành công... là chuyện khó.

Điều gì có thể giúp ta hòa giải lại với quá khứ mình? Hãy cứ để cho nỗi đau tuôn ra. Nhưng đừng luôn chỉ biết luẩn quẩn với nó. Hãy cứ để cho cơn giận về kẻ đã gây bất hạnh hay xử sự không tốt với ta tuôn ra. Nhưng rồi một lúc nào đó mình cũng phải buông nó, mà rằng: *“Chuyện là thế. Nó làm mình đau thật. Nhưng mình không để cho quá khứ sai khiến mình nữa. Dù sao thì mình cũng đã vượt qua được nó. Mình phải hãnh diện là đã thắng vượt được nó. Giờ là lúc mình phải quyết định, mình sẽ chọn sống như thế nào, cứ để cho quá khứ đay nghiến mình hay nên quên nó đi để sống cho hiện tại... Người ta đã làm mình tổn thương. Nhưng mình còn cho phép họ tiếp tục phá hỏng đời mình nữa hay không, là tùy mình quyết định. Giờ là lúc mình tự trách nhiệm cho mình, chứ không phải do họ nữa.”*

Nơi những người đạo đức, sự than thân thường kết thúc nơi việc than trách Thiên Chúa: Mọi thứ cầu nguyện đều chẳng đi đến đâu! Mình đã tin, siêng năng nhà thờ nhà thánh, mà cứ bất hạnh hoài. Con cái, người thân mất sớm. Đời, đạo chả có nghĩa gì cả!

Những than trách đó tôi cũng có thể hiểu được. Nhưng khi than trách lắng xuống, tôi có thể và nên tự hỏi: Tôi có muốn bám chặt vào cái hình ảnh về mình và về Chúa do tôi tự vẽ hay không? Tôi than trách Chúa, vì Người không phù hợp với hình ảnh của tôi đặt ra cho Người? Hay tôi sẵn sàng chấp nhận Người với một hình ảnh hoàn toàn khác và đôi khi rất khó hiểu đối với tôi? Khi tôi coi những câu hỏi đó quá thật quan trọng, thì tôi sẽ nhận ra ỉn an và hi vọng. Là vì khi về già chúng ta bị đặt trước thử thách phải bỏ đi cái hình ảnh của chúng ta về Người và phó thác mình cho đấng Thượng Đế khó hiểu đó. Nhưng đồng thời ta cũng được phép tin rằng, sự khó hiểu đó rốt cuộc vốn là Tình Yêu.

Người già cũng hay nghĩ đến tội lỗi của mình trong quá khứ. Họ cảm thấy có lỗi, vì đã không cung cấp cho con cái những gì chúng cần. Cảm thấy có lỗi, vì chúng giờ đây chẳng còn tới nhà thờ. Cảm thấy có lỗi, khi thấy người thân phải lận đận trong đời. Đúng là mình đã làm hỏng mọi thứ! Nhưng như vậy là chính họ đã phá hết mọi niềm vui của đời mình.

Tôi đã gặp những người trước đây là binh sĩ. Họ đã tham dự vào những tội ác, và giờ đây tự than trách và kết án mình. Ở điểm này, thông điệp tha thứ của Chúa là sự cứu độ của ta. Chúa đã thứ tha cho ta – đó là điều ta có quyền tin tưởng - thì ta cũng cần và được phép tự tha thứ cho mình. Ta nên trao đời mình cho lòng thương xót của Người, và có quyền tin rằng, Người đã chấp nhận.

Chấp nhận giới hạn của mình

Tôi đã gặp nhiều người lớn tuổi vốn không thể chấp nhận giới hạn của mình. Họ nói, họ còn có thể làm việc như các đồng nghiệp trẻ hơn của họ. Họ bảo, họ dễ sớm mõi mệt trong các buổi họp hay trong khi làm là vì do uống quá nhiều cà-phê. Họ nghe hiểu chậm, là do phải ráng sức với công việc dài giờ. Nhưng càng ra sức chống lại giới hạn mình, những người chung quanh càng sớm nhận ra những giới hạn đó. Cần phải khiêm tốn để chấp nhận giới hạn ngày càng hẹp của mình. Chúng ta vẫn còn có thể làm việc, chơi thể thao, đi dạo... một cách khác, hợp với giới hạn mình. Nhưng đừng nằm hay ngồi ì ra đấy, chẳng còn làm gì nữa cả.

Một nhà chữa trị tâm lý kể câu chuyện sau đây, cho thấy sự khó khăn của việc hòa giải với giới hạn của mình. Ông Ba vốn là người linh hoạt và thích thể thao. Về hưu, ông dự tính sẽ thực hiện những cuộc chơi núi dài ngày. Nhưng một trận đột quy bất ngờ đã trói ông vào chiếc xe lăn. Ba từ đó dậm ra ít nói, sợ người và cau có. Ông tránh gặp tất cả bạn bè. Bà vợ vẫn ân cần chăm sóc cho ông, nhưng càng ngày cảm thấy hết chịu nổi những cần nhần và chửi bới của ông. Ngày nọ, sau khi nghe ông than trách, sao không chết quách đi lúc đột quy, cho đỡ phải lê lét cái sống vô nghĩa như thế này. Bà bực mình hét lên: *“Tôi vẫn muốn chia sẻ với ông cơn bệnh và sự tàn tật không thể đảo ngược này. Nhưng nay tôi không chịu nổi thêm nữa những càu nhàu và cuộc sống cách li do ông tạo ra. Từ nay tôi chỉ làm những gì cần mà thôi.”* Thái độ quyết liệt bất ngờ của bà đã là một cú xóc làm cho ông tỉnh lại. Những than thân trách phận, những câu nói cộc cằn, những trốn tránh xã hội bớt dần. Thay vào đó ông bà có những buổi đi

coi hát chung, những thăm viếng bạn bè, những tiếng cười bên chiếc xe lăn. Nhờ bà mà ông biết chấp nhận giới hạn của mình và có được một cuộc sống trọn đầy trong thân phận của một người tật bệnh.

Tôi không chỉ gặp những người già không chịu chấp nhận giới hạn của họ. Mà còn gặp cả những người con của họ vốn không dám đặt ra giới hạn cho bố mẹ mình. Nhưng con cái quả thật chẳng giúp ích gì cho cha mẹ, khi cứ thỏa mãn hết những gì cha mẹ yêu cầu. Khi con cái nhận ra giới hạn của mình để đặt một giới hạn cho cha mẹ, thì đó cũng là lúc họ giúp cha mẹ biết nhận ra giới hạn của ông bà. Chúng ta phải tin tưởng khuyến khích người già nhận biết giới hạn của họ. Chỉ như thế họ mới trưởng thành trong tuổi già và sẵn sàng đón nhận những nhiệm vụ mà tuổi già đòi hỏi nơi họ.

Biết đối phó với nỗi cô đơn

Cô đơn là một phần của tuổi già. Những người thân đã mất. Những công việc của người trẻ thì không còn làm nổi nữa. Chúng lãng tai lại khiến họ thêm cô đơn hơn giữa lòng xã hội.

Cần phân biệt giữa cô đơn và cô độc. Tôi thích sống một mình (cô độc), để có thể đọc sách, suy tư và chiêm nghiệm. Cô đơn trái lại còn hơn là một cảm giác. Nhiều người không quen sống một mình. Họ cảm thấy như bị hụt hẫng, bị cắt đứt với xã hội, bị quên sót bởi đồng loại, bị cách li và bỏ mặc một mình với nỗi cô đơn và túng quẫn.

Nhà văn Hermann Hesse bảo rằng, chấp nhận sự cô đơn của mình là con đường dẫn tới minh triết. Ai không chịu đối diện với cô đơn của mình, người đó không

thể trở nên khôn ngoan.

Cảm nhận của ta đối với cô đơn trong tuổi già ra sao, điều này tùy vào kinh nghiệm lúc còn bé. Ai lúc trẻ thường bị bỏ rơi một mình quá lâu, trước khi trẻ học biết tin tưởng và hi vọng, về sau họ hay cảm thấy sợ, hoang mang và thất vọng khi gặp cô đơn. Một đứa trẻ không bao giờ được tập sống một mình, chơi một mình, về sau nó sẽ gặp khó khăn trước cô đơn. Lúc trẻ chẳng biết làm gì khi ở một mình, về già cô đơn sẽ là thời gian rất buồn chán. Thiếu óc tưởng tượng lúc trẻ, về già người đó cứ ngồi đó chờ người khác tổ chức hay làm cho mình. Nghĩa là, phải chuẩn bị cả một đời cho việc đối phó với cô đơn trong tuổi già.

Trong môi trường giao đó, nhiều người già cứ muốn sống cây nhờ con cái. Họ không ngớt than phiền, con cái không chịu tới thăm. Rốt cuộc họ không chịu làm một bước rất quan trọng do tuổi già đặt ra cho họ: tập sống cô đơn, trở về với nội tâm, nhớ lại những gì mình đã sống và suy nghĩ về những gì thật sự có giá trị trong cuộc sống đó.

Một cách để đối phó hữu hiệu với cô đơn tuổi già là bước ra với thế giới và con người, chứ đừng bó gối ngồi đợi thiên hạ đến với mình. Thế giới chung quanh và cuộc sống vốn đầy đầy kì quan đang chờ ta khám phá.

Vấn đề căn bản là ta có chịu quay trở về với ta, với cuộc sống, với con người và với Thiên Chúa không, hay là cứ ngồi đó mà than thở, vì mình đã không đạt được những gì mình muốn. Làm vậy là ta quay trở lại thành con nít: Chỉ biết khóc lóc vùi vãnh, khi không nhận được cái nó muốn.

Chỉ những ai biết quay về với lòng mình và sờ chạm được ở đó

cái cốt lõi sâu thẳm nhất của mình, người đó mới có thể chấp nhận cô đơn. Họ mới có được sự an nhiên tĩnh tại nơi mình. Và họ mới cảm được sự chở che của Chúa. Chúng ta rốt cuộc không thể chạy trốn khỏi nỗi cô đơn của bệnh tật và của cái chết. Ta phải coi cô đơn như một dịp may, để đi vào cái cốt lõi của cuộc đời. Có hai nguồn giúp ta tìm được chở che và nâng đỡ trong cô đơn tuổi già.

Thứ nhất là thiên nhiên. Những người lớn lên nơi miền quê dễ cảm được sự chở che này. Chỉ cần bước ra ngoài, dạo chơi với trời đất cây cỏ, rồi ngồi xuống nghỉ chân trên chiếc ghế dài bên vệ đường, và mình cảm thấy như đang tan hòa vào trời đất, đang làm một với muôn loài. Chẳng cần phải chuyện trò nhiều lời.

Nguồn thứ hai là sự nâng đỡ của Chúa. Thiên Chúa là đấng yêu thương và chữa lành luôn ở gần bên ta, mọi nơi mọi lúc. Người ở trong ta. Khi ta trong cô đơn bước xuống tầng sâu nhất của tâm hồn mình, ta sẽ gặp Người ở đó – như là kẻ ủi an con tim dao động của mình, như là một kho tàng phong phú bên trong vượt hẳn kho tàng bên ngoài, như là người rồi cũng sẽ đón nhận và ôm ta vào lòng khi ta từ già cuộc đời. Niềm tin chắc chắn đó giúp ta coi cô đơn là nguồn mạch tâm linh thật sự. Nhà thần học tin lành Paul Tillich nói: *“Tôn giáo là cái khi mỗi người bắt đầu đối diện với cô đơn.”* Cách ứng xử với cô đơn sẽ cho biết, là ta có thật sự tin yêu Chúa không hay những hành vi tôn giáo của mình chỉ là một cách né tránh cô đơn, sự cô đơn mà rốt cuộc ai ai cũng sẽ phải đối diện khi cái chết đến.

Khoa chiêm niệm dạy cho ta biết, trong ta có một chỗ dành cho Thiên Chúa ở. Khi ta chạm được chỗ ở nội tâm đó trong tĩnh lặng, đó là lúc ta đang an cư nơi “quê nhà” của mình. Và rồi nỗi cô đơn sẽ tan biến.

Tuổi già bắt ta tìm về quê nhà của ta một cách mới. Triết gia F. Nietzsche đã biết mối nguy của cô đơn và đã có kinh nghiệm về quê nhà như là liều thuốc chống lại cô đơn. Ông đã nêu lên câu hỏi đau đớn và sắc bén nhất của con tim, đó là: Tôi có thể tìm gặp quê nhà mình ở đâu? Trong đoạn đầu bài thơ “Cô Đơn” (Vereinsamt) mô tả tình trạng của một người già *“lang thang chạy trốn mùa đông”* có những câu:

Quạ kêu

Chúng bay lòng vòng về phía thành phố:

Trời sắp đổ tuyết.

Phúc cho ai giờ này còn có một quê nhà.

(Ở Trung Âu hình ảnh từng đàn quạ nhón nháo trên các ngọn cây ở công viên khi mùa đông tuyết đổ đang về quả thật thê lương. Chúng kêu nhau chạy trốn về miền nắng ấm Địa Trung Hải.)

Ở cuối mỗi đoạn, ông lập đi lập lại câu *Phúc cho ai giờ này còn có một quê nhà*. Nhưng ở đoạn cuối cùng ông kết thúc bằng: *Khốn cho ai không có quê nhà!*

Ta có quê nhà hay không và ta tìm gặp nó ở đâu? Đây chính là câu hỏi quyết định sự thành công hay không trong tuổi già. Ta không thể gặp nó nơi những bạn thân đã lần lượt khuất bóng. Rốt cuộc ta phải tìm nó nơi Thiên Chúa, tìm gặp Người trong quê nhà nội tâm của mình. ♦

Bắt Phạm Thành, Nguyễn Tường Thụy - NHỮNG GIỌT NƯỚC TRẦN LY

Chiến dịch trấn áp thẳng tay các nhà báo độc lập để “trong sạch hoá địa bàn”, chuẩn bị sẵn sàng cho một “Hoa sơn luận kiếm” tại đại hội 13 sắp tới hay đây là cuộc ra đòn cấp tập để “vỗ mặt” các nhà đấu tranh dân chủ? Có thể là cả hai, vì trước sau ĐCSVN cũng sao chép cái chủ trương mà Quốc hội Trung cộng đang thảo luận về Luật An ninh cho Hong Kong trong những ngày nóng bức này.

Thật ra, họ có thể chờ cho Trung cộng thảo luận xong Bộ luật được coi là “hồi chuông báo tử cho Hong Kong” rồi hăng trong sạch hoá địa bàn. Đây là tiếng lóng của công an mỗi khi họ phát động chiến dịch đàn áp báo chí tự do và xã hội dân sự nói chung. Nhưng họ đã không chờ được, vì họ biết “thời gian và thủy triều không chờ đợi ai”. Có quá nhiều tình huống khẩn cấp đang xuất hiện, họ họp bàn, hẳn nhiên cũng có tranh luận, nhưng rồi họ đã lấy quyết định. Bắt Phạm Thành, Nguyễn Tường Thụy và nếu dư luận “êm êm” thì có thể bắt tiếp một số nhà báo, nhân sỹ và trí thức khác.

Để dễ hiểu, tạm hình dung có hai phái (trên thực tế có thể nhiều hơn). Phái thứ nhất chủ trương bắt, triệt hạ tận gốc rễ xã hội dân sự, theo đường lối của bác Mao, bác Đặng trước đây và nay đang hưởng lộc và hành động theo chỉ

thị của bác Tập. Phái thứ hai giáo hoạt hơn, tuy đồng ý, nhỏ cỏ phải nhổ tận gốc, đánh rắn phải đánh đập đầu, nhưng thời buổi 4.0 mà nền quản lý “công an trị” này mới ngoi ngóp ở hạng 0.4, thì cần thận trọng hơn và thăm dò dư luận quốc tế một chút. Phái thứ hai này vừa qua thắng thế. Quyết định “đánh”, quyết định “bắt” đã bị ngấm tẩm suốt trong nhiều tháng trời, từ hồi tháng 9/2019.

Nhưng rồi các tình huống nóng bỏng mới xuất hiện và đảng đã ra tay. Các sói vật “lộ bài” quá nhiều. Nào là bộ đội đánh công an, viện kiểm sát đánh toà án. Người dân lâu nay phải ngấm miệng nhưng họ biết từ rất lâu chuyện các nhóm công an và chính quyền ở mọi cấp đã thông đồng cho Tàu vào nắm các vùng đất hiểm yếu về an ninh quốc phòng. Nay nhân dịp cái gọi là “tập hợp ý kiến cử tri”, người ta mới cho “bật mí” có đến hàng ngàn ha đất – từ Tây Nguyên đến Sài Gòn, từ Đà Nẵng “đang sống” đến các địa phương “đang chết” sau mùa Virus Vũ Hán – đều đã thuộc chủ quyền của Tàu ngay trên đất Việt.

Liên quan đến phiên giám đốc thẩm vụ án Cầu Voi, Viện trưởng VKSTC Lê Minh Trí “choảng nhau” với chánh án TATC Nguyễn Hòa Bình làm cho Quốc hội “mờ mắt” trước nhiều điều trái luật. Cuộc chơi nhau giữa Viện và Toà, giữa hai nhóm trung uỷ xem

ra không ổn. Bây giờ mới nhận ra sự nguy hiểm của việc không có Toà Bảo hiến thì quá muộn. Làm thế nào Quốc hội có thể thay mặt nhân dân để bảo vệ công lý khi từ ban đầu, Việt Nam đã không chấp nhận “tam quyền phân lập”. Mọi Toà đều xử các vụ theo tinh thần “án bỏ túi”. Nghĩa là khi đảng đã quyết định ai đó là phạm nhân thì đúng như chánh án Nguyễn Hoà Bình đã tuyên, đầu thủ tục tố tụng có sai sót bao nhiêu, vẫn không làm thay đổi “bản chất” vụ án.

Khi dịch bệnh Covid-19 vừa tạm lắng ở Việt Nam, chính phủ lại bắt ngờ “đánh úp”, công bố thành lập Ban Quản lý khu kinh tế thí điểm Vân Đồn, một khu vực nằm trong Dự luật Đặc khu Kinh tế (Vân Đồn, Bắc Vân Phong, Phú Quốc) đã bị dư luận cả nước phản đối từ năm 2018. Chuyên gia kinh tế Phạm Chi Lan nói với BBC ngày 22/5/2020 rằng, bà không được ai tham vấn, bà cũng hoàn toàn không biết và thực sự bị bắt ngờ với việc thành lập và đưa vào vận hành thí điểm khu kinh tế Vân Đồn của chính phủ Việt Nam.

Bà Chi Lan phát biểu: “Có những lợi ích người ta theo đuổi mà bị đông đảo công chúng phản ứng, kể cả ở diễn đàn Quốc hội, thì người ta sẽ tìm con đường đi lạng lẽ, kín đáo hơn, có thể gọi là đánh úp đối với xã hội”. Bà Chi Lan cũng chỉ rõ, có thể có những cách vận động kín đáo hơn. Trước đây

với Dự luật Đặc khu, có thể họ đã quá tự tin về khả năng được thông qua nên làm rất ôn ào, quảng bá rất hoành tráng. Nào là “lót ổ” cho Phụng Hoàng, nào là đầu tư “một lãi mười, lãi trăm”. Đến khi dân trong cả nước bác bỏ thì nay rút kinh nghiệm, họ rút vào bí mật. Trong bối cảnh hỗn chiến như vậy mà để Hội nhà báo độc lập tung các bài phân tích trên các cộng đồng mạng thì quá nguy hiểm.

Một nguyên nhân khác dẫn đến các vụ bắt ba nhà văn Nguyễn Đức Thạch, Phạm Thành và Nguyễn Tường Thụy một phần có nhân tố đối ngoại, ủng hộ cho phái chủ trương phải đẩy các cuộc bố ráp thành cao trào. Mở ngoài nhưng phải cài trong. Trên bối cảnh các nước Đông Nam Á hiện đang có xu hướng muốn đứng lên chống lại sự bắt nạt của Trung Quốc ở Biển Đông. Giáo sư Luật Quốc tế Raul Pedrozco trao đổi với BBC hôm 21/5/2020: “Giờ là đến lúc các quốc gia Đông Nam Á phải lựa chọn giữa việc tiếp tục thỏa hiệp hay cùng nhau đứng lên. Trung Quốc là kẻ bắt nạt. Cách duy nhất để chống lại kẻ bắt nạt là đẩy lùi nó và đứng lên bảo vệ lợi quyền của mình”.

Dư luận trong nước đang khắp khởi mừng thầm. Việt Nam có khả năng nay mai sẽ là thành viên của “Bộ Tứ mở rộng” (Quad Plus). Tuy nhiên, bước đầu chính quyền nhẹ nhàng và khôn khéo, nói gia nhập “Quad Plus” chỉ là để phòng chống Covid-19. Nhưng ai cũng biết, Covid chỉ là tạm thời, “chết dưới bàn tay Tàu cộng” (Sách của Peter Navarro và Greg Autry rất nên đọc) mới là

vĩnh viễn. Việt Nam đã được Hoa Kỳ mời cùng với 25 đồng minh và đối tác của Mỹ tham gia cuộc tập trận “Vành đai Thái Bình Dương” (RIMPAC) lớn nhất hai năm một lần (Hẳn nhiên là Tàu cộng do xấu chơi nên đã bị loại khỏi danh sách khách mời).

Việt Nam một mặt, buộc phải tính tiếp các bước hội nhập sâu hơn vào tiến trình do Mỹ dẫn dắt, để giảm bớt sức ép của Trung cộng trên Biển Đông và cả đất liền, đồng thời ghi điểm với dân chúng, chứ không phải muốn dân chủ hoá đất nước. Mặt khác, đảng vẫn không thể quay lưng lại quan thầy Bắc Kinh, buộc phải khẳng định bản chất của thể chế là toàn trị và phản dân chủ, cần “dọn bãi đáp” cho độc tài, bóp nghẹt mọi tiếng nói phản biện. Dù đó là phản biện lành mạnh mà tinh thoảng trong cơn u mê vì uống quá nhiều “Mao đài”, đảng cũng muốn lắng nghe, hoặc giả vờ lắng nghe. Nhưng không phải lúc này! Đùng để xã hội coi nhờn chế độ, thấy đồ tướng chín. Giờ tuy không thể hành động như thời Tố Hữu, nhưng phải nuôi dưỡng cái tinh thần sắt máu ấy: “Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ.../ cho đảng bền lâu, cùng rập bước chung lòng/ thờ Mao Chủ tịch, thờ Stalin bất diệt”.

Trong thể chế “công an trị”, dân chúng kể cả nhân sỹ trí thức là những người được coi có một số nguồn tin nội bộ cũng không bao giờ hiểu nổi tư duy quái đản của dàn lãnh đạo hiện nay. Có ý kiến cho rằng, những vụ bắt bớ này là để tăng công với Tổng chủ, nhưng ngược lại, cũng có đánh giá, “yêu nhau như thể bằng

mười phụ nhau”. Người ta đang vô hiệu hoá Tổng chủ, vì thấy Tổng chủ có ý tham gia các thiết chế “khởi thịnh vượng” Quad Plus. Hẳn nhiên, như thường lệ, Tổng chủ phải đu dây. Vì chưa đủ lực lượng, bản lĩnh, lại ăn theo “cái máng lợn” Tàu quá lâu, nên vẫn phải đu dây. Chính thể không cho phép Phạm Thành viết sách và Nguyễn Tường Thụy mở Blog chỉ trích Tổng chủ là người mà hai nhân sỹ này cho rằng đã “làm tất cả những điều gì mà Trung Quốc mong muốn từ Việt Nam”. Họ cũng gọi thẳng “Tập Cận Bình là kẻ xâm lược bản thù”.

Nhưng nếu chỉ vì những lý do trên thì sao đảng lại không bắt hai nhà dân chủ ấy cách đây 9 tháng, lúc tập sách vừa ra đời? Câu trả lời chỉ có thể là, trước mỗi dịp đại hội, đảng muốn chứng minh: CSVN không cần dân chủ vẫn có thể trị quốc. Tin tưởng vào điều đảng cho là “tính ưu việt của chế độ”, hoặc ít nhất thì cũng không ai được động đến “câu văn bia” đầy hoang tưởng của Tổng chủ: “Đất nước chưa bao giờ có được cơ đồ, tiềm lực và vị thế như ngày nay”. Nhưng nhà văn Phạm Thành (68 tuổi), nhà báo-cựu chiến binh 22 năm trong quân ngũ Nguyễn Tường Thụy (70 tuổi) lại là chủ nhân những Blog xưa nay chuyên vạch trần bản chất thối nát và hư hỏng của chính thể mà Nguyễn Phú Trọng và đồng đảng không ngớt lời ca ngợi là “cao hơn gấp vạn lần so với dân chủ tư sản”.

Thay vì cùng đua với ASEAN, đặc biệt là với Indonesia để đón đầu làn sóng chuyển dịch chuỗi cung ứng đang chạy khỏi Trung

(xem tiếp trang 103)

TUYÊN BỐ CỦA HỘI NHÀ BÁO ĐỘC LẬP VIỆT NAM VỀ VIỆC: ÔNG NGUYỄN TƯỜNG THỤY BỊ BẮT

Ô. Nguyễn Tường Thụy

Ngày 23 tháng 05 năm 2020, Cơ quan an ninh điều tra Tp Hồ Chí Minh đã khởi tố và bắt giam ông Nguyễn Tường Thụy, Phó Chủ tịch Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam. Tội danh ông Nguyễn Tường Thụy bị cáo buộc là “làm, tàng trữ, phát tán hoặc tuyên truyền thông tin, tài liệu, vật phẩm nhằm chống Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam” theo Điều 117 Bộ luật Hình sự Việt Nam.”

Trước đó, ngày 21 tháng 11 năm 2019, cơ quan an ninh điều tra Tp Hồ Chí Minh cũng đã bắt giam ông Phạm Chí Dũng với cùng tội danh theo Điều 117 Bộ luật Hình sự Việt Nam.

Hội nhà báo độc lập Việt Nam, là một tổ chức xã hội dân sự nghề nghiệp được thành lập và hoạt động dựa trên Điều 25 Hiến pháp nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam. “Công dân có quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tiếp cận thông tin, hội họp, lập hội, biểu tình”.

Những hoạt động của Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam kể từ khi thành lập đến nay, hoàn toàn căn cứ trên cơ sở về quyền tự do ngôn luận, tự do hội họp, tự do báo chí và tự do lập hội mà nhà nước Việt Nam đã cam kết với cộng đồng quốc tế.

Việc bắt giữ các ông Phạm Chí Dũng, Nguyễn Tường Thụy,... và tiến hành sách nhiễu đồng loạt các thành viên trong Hội, nhà cầm quyền Việt Nam đã thực hiện chủ trương hướng đến triệt tiêu hoàn toàn các hoạt động phản biện ôn hòa thông qua loại hình báo chí của Hội Nhà Báo Độc Lập Việt Nam, xâm phạm nghiêm trọng quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí, tự do lập hội mà Nhà nước Việt Nam đã cam kết trong Luật điều ước quốc tế, đã được Quốc hội nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam khóa XIII, kỳ họp thứ 11 thông qua ngày 09 tháng 4 năm 2016.

Việc bắt giam, theo dõi nhằm triệt tiêu hoàn toàn nhân sự, tổ chức Hội nhà báo độc lập Việt Nam cho thấy các đối thoại nhân quyền không ràng buộc giữa Việt Nam với EU, Hoa Kỳ hoàn toàn không mang hiệu quả thực tế.

Vì vậy:

Chúng tôi tuyên bố:

Việc bắt giữ ông Phạm Chí Dũng, ông Nguyễn Tường Thụy là hành vi không thể chấp nhận được, đi ngược hoàn toàn với các quyền tự do căn bản của công dân, cũng như đi ngược lại những cam kết của Nhà nước Việt Nam với Công ước Dân sự – Chính trị và cam kết nhân quyền của Việt Nam khi đàm phán, ký kết hiệp định EVFTA.

Chúng tôi lên án hành vi của Nhà cầm quyền Việt Nam trong việc thực hiện ngược lại Điều 25 Hiến pháp 2013. Hành vi này đi ngược lại xu thế tiến bộ, văn minh của xã hội loài người trong việc thực thi các giá trị phổ quát con người đưa đất nước đến sự văn minh, đạo đức và thịnh vượng.

Trong bối cảnh cả đất nước đang đứng trước sự xâm lăng, đời sống nhân dân đang hết sức khó khăn do những biến động xã hội trong đại dịch do virus Covid-19 gây ra, cần một sự đồng sức, đồng lòng của mọi người dân, mọi tổ

chức, tầng lớp xã hội để vượt qua giai đoạn này. Việc nhà cầm quyền Việt Nam bắt giữ và đàn áp những người, tổ chức có tiếng nói ôn hòa là hành vi đi ngược lại những việc cần làm nhằm cho xã hội ổn định, tiến bộ và phát triển.

Trong bối cảnh cả thế giới đang chứng kiến những sự tụt hậu, lên án các chế độ độc tài kim hãm sự tiến bộ của các dân tộc, việc nhà cầm quyền Việt Nam đang tiến hành với Hội Nhà báo Độc lập càng tạo thêm sự xa lánh của thế giới văn minh đối với Việt Nam.

Chúng tôi tuyên bố: Hội Nhà báo Độc lập Việt Nam, sẽ tiếp tục hoạt động dựa trên tôn chỉ, mục tiêu thành lập Hội nhà báo độc lập, nhấn mạnh đối thoại, phản biện ôn hòa.

Chúng tôi kêu gọi cộng đồng quốc tế, nhất là những quốc gia đã tham gia những công ước quốc tế mà Việt Nam đã ký kết, các quốc gia liên quan, cần có những hành động thiết thực hơn đối với Nhà cầm quyền Việt Nam trong việc yêu cầu nhà cầm quyền Việt Nam tôn trọng quyền con người của công dân, tôn trọng và thực hiện các cam kết mà họ đã long trọng ký kết.

Đã đến lúc cần phải xác định rõ rằng: Những lời hứa hẹn, những cam kết nhưng không được thực thi trong thực tế, thậm chí hành động ngược lại, là những lời hứa, những cam kết không có giá trị.

Chúng tôi kêu gọi mọi người dân Việt Nam, ý thức một cách rõ ràng về quyền công dân của mình, đặc biệt là những quyền cơ bản như tự do tư tưởng, tự do báo chí, tự do hội họp, tự do lập hội... hiện đang bị xâm hại hết sức nghiêm trọng và cần nhiều sự đấu tranh ôn hòa nhằm giành lại quyền của chính mình – quyền được làm người. Qua đó, ủng hộ Hội Nhà Báo Độc Lập ngày càng phát triển.

Chúng tôi kêu gọi sự đoàn kết của các thành viên trong Hội trước thử thách to lớn này, đồng thời kêu gọi các cá nhân và tổ chức thực hành nhân quyền trong và ngoài Việt Nam lên tiếng đồng hành, hỗ trợ tiếng nói của chúng tôi trong thời gian tới. ♦

Ngày 24/05/2020

HỘI NHÀ BÁO ĐỘC LẬP VIỆT NAM

Bắt Phạm Thành, Nguyễn Tường Thụy ...

(tiếp theo trang 101)

Quốc, CSVN lại tập trung toàn tâm toàn ý vào các sói vật. Từ nay cho tới khi đại hội 13 diễn ra, sẽ có hàng chục sói vật khác nhau mà ngay Tổng chủ cũng không tài nào kiểm soát nổi. Các đợt bắt bớ nhiều khi chỉ là hệ quả ngẫu nhiên của các đấu đá phe nhóm. Nếu các tổ chức dân sự không vận động toàn xã hội phản kháng thích hợp trước làn sóng đàn áp, thì với đà này, Bộ luật An ninh sắp được Bắc Kinh thông qua không chỉ bóp nghẹt dân chủ Hong Kong, mà còn có thể được triển khai mạnh mẽ hơn ngay ở Việt Nam. Sau đại dịch Covid-19,

những tương sẽ tránh được “hàm cá mập” Trung cộng. Nhưng với các đợt khủng bố ngày càng lan rộng, liệu Việt Nam có trở thành một “nhà tù vĩ đại” ở châu Á, sau cả Bắc Kinh lẫn Bình Nhưỡng? ♦

Nguồn: Viet-Studies * ngày 24/5/2020

Cười Tỉ Cho Vui

VỢ NGỦ ÍT

Ông chồng than với một người bạn

- Bà xã nhà tôi mắc chứng ngủ ít. Đêm nào bà ấy cũng thức đến 5 giờ sáng mới ngủ.
- Sao anh không khuyên bà ấy ngủ sớm hơn?
- Khuyên sao được? Vì bà ấy chờ tôi về mới đi ngủ.

THƠ GIÓ CHUỖNG CUÔNG PHONG

HẬU SINH KHẢ Ô

(Chuyên gia Nguyễn Xuân Nghĩa phạm thượng,
gọi Tôn Sư Chu Văn An là 'thằng cha cà chớn')

Nguyễn Xuân Nghĩa chuyên gia kinh tế

*Nổ hơi nhiều nhưng ế nghề riêng
Lên đài tán chuyện huyền thuyên
Chê cùng thiên hạ, chỉ riêng ông tài
Tài cho lắm nói dai hóa đại
Nổi hứng lên đưng Đại Tôn Sư
Chu Văn An cũng chẳng từ
Hậu sinh khả ố phá hư nếp nhà
Dám chê Cụ: "Thằng cha cà chớn"
Có quyền to chức lớn mà hèn!
Chuyên gia vênh cái mặt lên
Làm cho các đảng tổ tiên đau lòng
Phải biết Cụ có công giáo huấn
Dậy hoàng nam anh tuấn làm vua
Dậy bao đệ tử thượng thừa
Giúp dân giúp nước, vào thừa ra trình
Dâng sớ thỉnh triều đình xử trảm
Bẫy đại quan những lạm vét vơ
Vua Trần hoảng sợ, làm ngờ
Cụ về an dưỡng chốn xưa quê nhà
Tài đức ấy dân ta kính phục
Tôn phong Ngài lên chức Đại Sư
Vây mà chuyên gia lừ đừ
Vừa ngu, vừa hỗn, lại vờ tỉnh say*

*Trò đầu, kiếm mớ roi mây
Nọc ra quất đít tên này làm gương*

LỆNH ÔNG CÔNG BÀ

*Lệnh ông dù đánh phèng phèng
Chắc chỉ át được tiếng chiêng công bà
Lệnh nhịp một, công nhịp ba
Rối tình khi có một bà khó chơi
Thế là khổ lắm ông ơi
Chính trường Mỹ quốc đang thời công chiêng
Ông Trump ra lệnh liên miên
Vừa ra lệnh đỏ đối liền lệnh xanh
Bà Pelosi vốn chẳng lành
Nhân danh Hạ Viện bà hành ông Trump
Suốt ngày chống đối um xùm
Mặc "Cô Vi" phá tùm lum Hoa Kỳ
Chàng Trump đòi cõi luôn đi
Nàng Pelo chống, cõi thì chết ngay.
Tông tông lỗ bị bệnh lây
Thì tông tông phó tiếp tay lo giùm
Chẳng may ông phó bị luôn
Thì bà chủ tịch được đôn nữ hoàng
Hiến Pháp quy định rõ ràng
Bà làm tổng thống cả làng ngán ngơ!
Xin đừng chê chuyện vẩn vơ
Cuộc đời lắm việc bất ngờ khó tin
Vây nên giảm bớt ty hiềm
Nay thù mai bạn, xuống lên khôn lường ♦*

Gs Trần Huy Bích Chỉ Dậy Cho Chuyên Gia Kinh Tế Nguyễn Xuân Nghĩa về Đại Sư Chu Văn An

KTG Nguyễn Xuân Nghĩa có kiến thức rất rộng, không những trong lãnh vực kinh tế mà còn trong nhiều lãnh vực khác: lịch sử, văn học ... Nhưng khi đưa ra nhận định như thế về nhà giáo dục Chu Văn An, anh ấy đã sai lầm ở mấy điểm quan trọng sau đây:

1).-Anh ấy nói, “Chu Văn An làm quan rất cao,” và hỏi sao cụ không bày mưu lập kế để trị “4 tên tham nhũng giết 3, rồi 3 tên còn lại giết nhau.” Vì thế, anh ấy đánh giá cụ là “thường, rất tệ,” gọi cụ là “tối,” rồi đưa ra một lời xúc phạm cực vô lễ, “thằng cha đó là thằng cà chớn.” Anh ấy lầm ở hai điểm căn bản sau đây:

--“Chu Văn An làm quan rất cao”:
Tuy được vua và triều đình kính trọng vì tư cách cao quý, chức quan của cụ Chu không cao (tuy cũng không thấp). Đó là Quốc tử giám Tư nghiệp (chức thứ hai ở Quốc tử giám, sau chức Quốc tử giám Tế tửu). Ở thời chúng ta, chức “Tế tửu” tương đương với Viện trưởng viện Đại học, và “Tư nghiệp” tương đương với Phó Viện trưởng phụ trách Học vụ. Nhiệm vụ đầu tiên của cụ Chu do vua Trần Minh tông trao là “dạy Thái tử học” (vị Thái tử cụ dạy sau lên ngôi là vua Trần Hiến tông, mất rất sớm khi mới 22 tuổi). “Tư nghiệp” tuy được tôn

kính nhưng chỉ là một “học quan” (quan coi về giáo dục), không có quyền trong hệ thống hành chính của triều đình. Theo quan chế thời Nguyễn, chức Quốc tử giám Tư nghiệp ở hàng Tòng tứ phẩm, dưới các chức Thượng thư, Đô Ngự sử (Chánh nhị phẩm), Tham tri, Tuần phủ (Tòng nhị phẩm), Thị lang, Bồi chánh (Chánh tam phẩm), và dưới cả Thái y, Án sát (Chánh tứ phẩm)... Quan chế thời Trần không giống hết thời Nguyễn, nhưng sự kiện Quốc tử giám Tư nghiệp chỉ là một “học quan,” không có quyền về hành chính, chắc không khác. Ở miền Nam thời Đệ Nhị Cộng Hòa, các giáo sư Nguyễn Đăng Thực, Nguyễn Khắc Kham có danh vọng rất cao về tinh thần (Gs. ND Thực từng là Khoa trưởng Đại học Văn khoa Sài Gòn) nhưng đâu có quyền hành gì, làm được gì trước các tướng lãnh hoặc những Tổng, Bộ trưởng buôn lậu, tham nhũng? Địa vị của cụ Chu ở đời Trần cũng thế. Dâng sớ xin chém bọn gian thần là một hành động cực can đảm, một vị thầy giáo (dù ở cấp cao) khó có thể làm hơn.

-- Cụ Chu là một nhà đạo đức, một nhà giáo dục, chứ không phải một nhà chính trị. So sánh cụ với Trần Thủ Độ, một người nhiều thủ đoạn, bày mưu lập kế đem họ Trần thay ngôi nhà Lý, là một việc không thích hợp. Con người

đạo đức của cụ đâu cho phép cụ làm những việc tàn nhẫn như Trần Thủ Độ đã làm (giết tôn thất nhà Lý, ép vua Lý Huệ tông treo cổ tự tử) hay trái luân thường (bắt cháu là vua Trần Thái tông cướp người vợ đã có thai của anh ruột). Có lẽ KTG NX Nghĩa đã quan niệm cụ như một nhà chính trị thủ đoạn khi chê cụ là “thường,” là “tối.” Nhận định căn bản của anh ấy về con người và tư cách của cụ Chu đã sai, cho nên kết luận sai là lẽ đương nhiên.

2).-KTG NX Nghĩa sai lầm ở chỗ khi buông lời thất kính với cụ Chu như thế, anh không chỉ làm phật ý các cựu học sinh CVA. Theo dòng lịch sử dân tộc, cụ được ngưỡng mộ qua nhiều triều đại, được thờ (tòng tự) trong Văn miếu từ đời Trần, suốt qua các triều Lê, Lê Trung hưng, sang Nguyễn. Đại Việt Sử Ký Toàn Thư, Khâm Định Việt Sử Thông Giám Cương Mục chép về cụ với những lời thật trân trọng. Nhận định về cụ đã có những câu như:

Thất trăm chi số, nghĩa động càn khôn.

Băng hồ tướng công Trần Nguyên Đán (ông ngoại và là người nuôi dạy vị anh hùng dân tộc Nguyễn Trãi khi còn nhỏ) viết về cụ với những câu như:

Học hải hồi lan, tục tái thuần

Nguyễn Xuân Nghĩa

Thượng tướng sơn đầu đặc tu nhân

Cùng kinh bác sử công phu đại

(Đây ngược làn sóng dữ trong biển học để phong tục được thuần hậu trở lại,

Trường Quốc Học được bậc đạo đức như Thái sơn, Bắc đầu đến dạy,

Đọc hết kinh, xem rộng hết sử, công phu rất lớn ...)

Cụ được thờ phụng ở nhiều nơi, được coi là một danh nhân của dân tộc, và được đặt tên trên nhiều đường phố vì đạo đức và tư cách.

Gọi cụ là “thằng cha,” “thằng cà chớn” là đã dùng những lời cực vô lễ.

Người chọn đổi tên trường Trung học Bảo hộ (thời Pháp thuộc) thành trường Chu Văn An là giáo sư Hoàng Xuân Hãn, Bộ trưởng Quốc gia Giáo dục trong chính phủ của học giả Trần Trọng Kim. Một trong các cựu Hiệu trưởng của trường Chu Văn An là giáo sư Dương Quảng Hàm... Khi KTG NX Nghĩa coi cụ Chu là “rất tẻ, tói,” và gọi cụ là “một thằng cà chớn,” anh ấy cũng đã bày tỏ sự thất kính đối với nhiều thế hệ tiền

nhân qua suốt dòng lịch sử dân tộc, gần chúng ta nhất là các học giả Trần Trọng Kim, Hoàng Xuân Hãn, Dương Quảng Hàm...

Tôi nghĩ như các anh Lê Tuấn, Song Thao và Huân là khi nói trong YouTube này, anh NX Nghĩa có vẻ chưa tỉnh hẳn rượu. Một chứng cứ là anh ấy không nhớ đúng tên tác phẩm quan trọng nhất của cụ Chu: Anh ấy gọi “Thất trăm số” là “Thất trăm thư.” Hai thứ khác nhau, “số” chỉ đề dâng lên vua. Tôi tin là sau khi tỉnh hẳn lại, anh ấy sẽ nhận ra những chỗ sai của mình.

Gần đây tôi ít gặp anh NX Nghĩa. Tôi cung cấp chút thông tin cần thiết để khi thuận tiện thì những anh trong Ban Chấp hành Hội như các anh Quang Tuấn, Huân ..., các “nhân sĩ” của Hội như các anh CHT Khoát, Uyên, các anh Phạm Đỗ Chí, VC Hiền, DC Thành..., hay những anh có dịp gặp anh Nghĩa trong các hoạt động truyền thông như các anh Lê Tuấn, PG Đại ..., hoặc bất cứ một anh em nào trong tập thể CVA chúng ta ... có thể chuyển đến anh ấy ít hàng nhận xét của tôi. ♦

Thân quý,

Trần Huy Bích

Kính mời

Nhằm phục vụ quý Độc Giả ưa đọc báo trên Mạng toàn cầu, nhất là quý vị có mắt yếu muốn đọc được chữ khổ lớn trên máy điện toán, Iphone, Ipad..., Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân đã cho đăng nguyên văn Nội Dung cả tờ báo Dưới dạng hình PDF trong mục Điểm Lại Báo Cũ, sau một tháng. Ngoài ra, hàng tháng, một tuần sau ngày phát hành báo viết, Tòa Soạn đã để lên Website Diễn Đàn Giáo Dân một số bài Chủ Điểm. Xin mời đọc giả vào trang Mạng: diendangiaodan.com để theo dõi.

TỦ SÁCH

Tiếng Quê Hương

P.O Box 4653 – Falls Church * VA 22044
Email : uyenthaode@gmail.com – tiengquehuongbookclub@gmail.com

Kính gửi :

Quý Bạn Đọc và Thân Hữu

Tủ sách Tiếng Quê Hương,

Mấy tuần lễ gần đây, chúng tôi đã nhận thư và Email của nhiều bạn đọc và thân hữu trong *Tiếng Quê Hương BookClub* thắc mắc về tình trạng Tủ Sách không giới thiệu thêm tác phẩm mới nào và cũng hoàn toàn im tiếng.

Xin trả lời ngay là Tủ Sách vẫn tiếp tục công việc chứ không hề có gì xáo trộn ngăn trở tới mức phải ngưng công việc. Sở dĩ xảy ra tình trạng khiến quý bạn phải thắc mắc như trên chỉ vì nạn dịch Covid-19 đã chặn 3 tác phẩm mở đầu năm 2020 nằm lại tại Đài Loan, dù đã in xong.

Đó là các tác phẩm *Sài Gòn, Người Muôn Năm Cũ* của Văn Quang, *Năm Mồ* của Vũ Thư Hiên và *Thơ Việt Hiện Đại 1900-1960* của Uyên Thao. Tất cả đã in xong từ cuối tháng 3/2020 nhưng tình trạng cách ly do nạn dịch đã khiến sách không thể chuyển về Cali được.

Cho tới nay, chúng tôi vẫn chưa biết chắc ngày nào có thể nhận sách để gửi tới các bạn nên đã im lặng chờ đợi.

Qua thư này, xin được gửi đến quý bạn hình ảnh bìa và bài mở đầu các tác phẩm trên để quý bạn biết qua một chút về các tác phẩm đó. Hy vọng thời gian chờ đợi sẽ sớm chấm dứt để công việc có thể trở lại bình thường.

Chúng tôi chỉ còn biết cáo lỗi cùng quý bạn vì đã không thể làm gì khác hơn, nhất là đã không thông báo ngay về sự bất thường gặp phải.

Kính mong quý bạn cảm thông tha thứ và sẽ tiếp tục đón nhận các tác phẩm của Tiếng Quê Hương như quý bạn đã mở rộng vòng tay đón nhận suốt nhiều năm tháng qua.

Chân thành cầu chúc quý bạn cùng mọi người thân luôn bình an.

● Tủ sách TIẾNG QUÊ HƯƠNG

MÂY LỜI VỀ BỐ GỬI CÁC EM VÀ CÁC CHÁU

■ Linh Mục Nguyễn Văn Khải

1. BỐ SỚM PHẢI VÀO ĐỜI
2. BỐ LÀM QUẢN XỨ TAM CHÂU
3. MÁY CÁI HAY VỀ BỐ
4. SƠ KẾT CUỘC ĐỜI VÀ DI CHỨC

Các em và các cháu thân mến

Những điều anh kể ở đây thì mẹ và các cô chú và các bác biết. Các em có thể biết phần nào, có thể không. Các cháu thì có lẽ không, nếu có cũng rất ít.

1. BỐ SỚM PHẢI VÀO ĐỜI

Bố nhà ta sinh năm nào và ngày nào, chẳng còn ai nhớ. Vì ngày xưa ông bà tính theo âm lịch và ông bà lại mất sớm, trong khi sổ rửa tội nhà thờ cũng bị mất từ lâu.

Bác Bản nói bố sinh năm 1948 và cách đây mấy năm, Cha Bê Trê DCCT Roma sang Việt Nam đến thăm nhà ta và mời bố sang thăm Roma. Khi bố đi làm hộ chiếu thì cần phải có ngày sinh, thế là bố lấy luôn ngày 9/5 làm ngày sinh.

Ông nội sinh ra bố là Giacôbê Nguyễn Văn Thụ. Bà nội là Anna Vũ Thị

Di. Ông nội làm quản giáo giống ông cố Quản Nhân. Bà dạy kinh bốn cho các nữ học trò.

Năm 1954 anh ruột và các bác của ông nội đều di cư vào Nam, còn ông ở lại Miền Bắc để giữ mộ phần gia tộc. Ông truyền cho bố bốn phận này, vì vậy toàn thể mộ phần gia tộc từ đời đầu tiên ở Tam Châu đến nay đều giữ được, không bị thất lạc như những nhà khác lúc đất thánh cũ bị giải tỏa.

Hồi nhỏ bố được cha Văn dạy cho học hết lớp vỡ lòng, tương đương lớp 1 bây giờ, trong trường học của Giáo xứ mình. Ngôi trường này nằm ở giữa nhà thờ và nhà xứ, nằm phía tay trái, trước hang đá Đức Mẹ Lộ Đức bây giờ.

Lúc còn bé anh thấy trường bị nhà nước chiếm dụng. Trước anh 2 lớp, anh thấy cánh anh Quyết nhà ông Tuyền và anh Khôi nhà ông Minh vẫn còn học ở đấy. Về sau bão gió làm đổ sập thì chính quyền bố luôn. Đến năm 1981 bố cho đẽo gạch đổ lấy lát đường kiệu và xây bít một số cửa quanh nhà thờ.

Các em nên biết năm 1954 về trước, Phát Diệm nói chung và làng Phúc Nhạc mình là một trung tâm văn hóa lớn của Công giáo Việt Nam, nên các giáo xứ hoặc giáo hạt đều có trường tiểu học và giáo phận có trường trung học tân tiến nhất Miền Bắc bấy giờ là Trường Trần Lục, gần công Nhà thờ Chính Tòa.

Từ năm 1954 khi Việt Minh lên nắm quyền thì các trường nhà thờ hoặc bị đóng cửa, hoặc bị tịch thu.

Trường ở giáo xứ mình bị đóng cửa và thế là bỏ hết đi học.

Dù chỉ học hết lớp một, mà anh không hiểu sao bố cũng đọc thông viết thạo và tính toán rất nhanh. Vì vậy thời còn Hợp tác xã nông nghiệp, đi làm hàng ngày với bố, anh thầy mấy ông đội trưởng đội phó thư ký đều nhờ bố tính diện tích cây cà, nhỏ mạ, gặt lúa của xã viên, tính khối lượng phân xanh, phân chuồng của các gia đình và tính công điểm cho xã viên. Có lẽ bố phải tự học thêm rất nhiều. Học ai?

Lúc bố thôi học cũng là lúc Đức Cha Bùi Chu Tạo về làm cha xứ Tam Châu. Nhà mình ngay công nhà thờ, bố suốt ngày chạy ra chạy vào với các cha. Thế là bố được Đức Cha hướng dẫn lễ đời lễ đạo và dạy cho hát tiếng Latin để phục vụ Thánh Lễ. Bố nói hồi đó Thánh Lễ chỉ làm bằng tiếng Latin và ca đoàn chỉ có thiếu niên và chỉ hát bằng tiếng Latin mỗi khi Đức cha làm lễ hát và lễ trọng.

Nhờ được Đức Cha và cha Hậu dạy dỗ mà bố thuộc nhiều kinh kệ và bộ lễ bằng tiếng Latin. Lúc bé anh thấy thỉnh thoảng lúc ngủ mơ hay say rượu bố cũng hát tiếng Latin. Khi gặp mấy người bạn cũ trong giáo hạt ở các xứ, bố và các ông hát say sưa. Dịp sang Roma, khi dự buổi tiếp tân chung của Đức Giáo Hoàng, anh thấy bố đọc kinh Lạy Cha và thưa đáp tiếng bằng tiếng Latin với Đức Giáo Hoàng cách sột sỏ và phấn khởi mà anh chưa từng thấy.

Anh thấy xấu hổ vì không thuộc và không đáp được như bố.

Anh nghe bà cụ Thành và mẹ nói bố là người siêng năng đi lễ và hát lễ nhất. Anh nghĩ có lẽ một phần cũng vì nhà mình ở ngay công nhà thờ, một phần có lẽ vì ông nội là quản giáo và bà nội là người dạy kinh bôn nên ông bà kèm cặp bố và các chú, các cô cũng chặt chẽ.

Khi Đức Cha Bùi Chu Tạo về Phát Diệm làm Giám quản thì cũng là lúc cha Hậu đi tù lần thứ nhất về. (Lần hai ngài đi tù thì bị chết trong tù sau mấy tuần giam giữ như anh đã có lần nói). Đức Cha liền bổ nhiệm cha Hậu thay ngài làm Chính xứ Tam Châu. Thế là bố lại gắn bó với cha Hậu cho đến khi bố đi bộ đội năm 1966.

Bố đi lính pháo binh, phụ trách đo xa, đóng quân tại Thị xã Ninh Bình. Lúc bé anh hỏi đo xa là gì thì bố bảo là người tính toán cự ly, tọa độ gì đó rồi đọc cho người khác điều chỉnh nòng pháo trước khi bắn.

Cũng trong năm 1966 thì bà nội qua đời. Bà chết ở bệnh viện chỗ Núi Sẻ và phải chôn tạm ở đây mấy năm mới đưa về quê, vì lúc đó đang chiến tranh. Bác Bản nói với anh vậy. Đến năm 1968 ông nội qua đời. Thế là 4 cô chú tìm lên đơn vị bố đóng quân đòi bố về. Thế là bố xin đơn vị và được cán bộ cho xuất ngũ.

Từ đó bố phải bươn chải để nuôi mình và nuôi dạy 4 cô chú. Bố làm ruộng trong HTX Đông Châu. Bố cũng tranh thủ đi đào ếch, đi đánh tôm cá để bán lấy tiền duy trì cuộc sống của gia đình 5 anh em, trong khi cô lớn nhất là cô Nhi 17 tuổi và cô bé nhất là cô Mười lúc đấy mới 10 tuổi. Mẹ nói từ trước khi bố đi lính, mới 13-14 tuổi bố đã đi đánh tôm cá rồi. Bố vất vả nhất làng lúc ấy. Vì ông bà yếu đau và bệnh tật không làm việc được mấy, trong khi bố là con cả.

Năm 1969 bố kết hôn với mẹ. Mẹ trước đó đã đính hôn với bác Tam, anh bác Tứ con ông Kinh. Nhưng bác Tam đi B chết trận, thế là lấy bố. Mẹ kể với anh vậy. Từ lúc có mẹ về thì bố đỡ vất vả hơn và làm ăn khá hơn.

Năm 1970 bố mẹ sinh anh và lần lượt sinh các em. Bố mẹ sinh được 7 anh em mình. Thế mà bố vẫn thấy ít. Lúc anh đã làm linh mục, ngày tết ăn trưa xong, thấy con cháu chào bố để đi chúc tết họ hàng, trong khi anh cũng sửa soạn về lại Nhà thờ Thái Hà, thì bố nói: “Tao đẻ 7 đứa chúng mày! Thế mà tết vẫn vắng! Tao mà còn đẻ được tao đẻ 7 đứa nữa!”

Có lẽ vì vậy mà bố mẹ nhận thêm 10 con đỡ đầu lớn bé là các anh, chị, em mà các em biết: *Mai Xuân Nghĩa*, *Vũ Văn Lực*, *Vũ Chí Hương*, *Mai Thị Phương*, *Bùi Thị Mai*, *Ngô Lan Hương*, *Vũ Thị Hương*, *Lê Thị Duyên*, *Phạm Thị Thanh* và *Nguyễn Văn Tân*. (5 người anh in chữ nghiêng là do bố mẹ dạy đạo và rửa tội khi lớn).

Năm 1972 cô Nhi, em giáp bố đi lấy chồng. Lấy chú Lũy ở Hà Tây.

Cũng năm 1972 từng lúc bố bị tổng động viên trở lại đơn vị pháo binh. Anh nhớ lúc bé có bác Thắng (Cò) người ở cùng xóm và cùng đơn vị với bố được về phép. Bác đi qua nhà ta, bác đưa cho anh nhiều “cát tút” (vỏ các viên đạn đồng). Bác nói đây là của bố gửi anh để anh làm đồ chơi, trong khi chú Điệp thì lấy cắt ra giữa làm nhẫn đeo tay. Thế là mỗi lần thấy bác đi qua công nhà ta, anh cứ hỏi: “Bác Thắng ơi bao giờ bố cháu được về?”

Năm 1974 bố được “phục viên”, nghĩa là không phải xuất ngũ như lần trước. Lại tiếp tục cùng mẹ làm lụng nuôi con và nuôi các em. Cuối năm 1974 cô Nữ đi lập gia đình với chú Nguyên bên họ Tân Hợp. Ở nhà ta chỉ còn chú Điệp và Cô Mười. Cô chú hay dắt anh và bé Nhung đi chơi quanh xóm.

Năm 1975 đầu năm chú Điệp đi bộ đội. Khi được tuyển sinh bố giới

thiệu chú Điện. Đức Cha Tạo biết chú thi nhận cho thi kinh bản. Chú đậu vào Chủng viện Phát Diệm cùng lớp với cánh cha Phúc, cha Hải, Quỳnh, Lâm, vì lẽ chưa kịp chưa cắt hộ khẩu về Tòa Giám Mục trong khi lệnh đi nghĩa vụ quân sự huyện Yên Khánh mình làm gắng quá. Vì vậy 4 chủng sinh đầu tiên của Giáo phận sau năm 1954 toàn người huyện Kim Sơn, nơi công giáo đông nhất và mạnh nhất.

Năm 1977 Cô Mười bị đưa đi “kinh tế mới” trong Minh Hải (Cà Mau). Ở đây cô gặp chú Phú, người họ Vinh Trung, xứ Phát Diệm. Năm 1979 hai người về quê cưới nhau, xong lại phải vào lại nông trường ấy. Anh được chị Sắc nhà bác Vinh chở đi ăn cưới. Đã 41 năm mà anh thấy mới như hôm qua.

Năm 1982 chú Điện xuất ngũ sau 7 năm đi bộ đội, tính chuyện đi tu lại không thành. Vì chú lớn tuổi và đi học trung học lại cũng khó cho chú. Hồi năm 1975 đi tu thì không cần học hết tú tài. Lớp 4 cha đầu tiên đã được Đức Cha Tạo nhờ Cha Điện, dạy cho một số môn của chương trình Trung học. Cha Điện nói với anh vậy.

Chú Điện cưới xong vẫn ở chung nhà với nhà ta. Về sau bố xin xã chia đất làm nhà cho chú ở phía trước nhà bác Trung như bây giờ.

Những năm 1976-1986 có lẽ là những năm đói khổ nhất của Miền Bắc dưới thời cộng sản. Anh nhớ ai cũng chỉ lo chạy gạo. Mà chạy không ra! Người trong làng ao cũng đói vêu mồm. Gây giờ xương. Đi trên đường làng hay trên bờ đê anh thấy như những cái bóng vật vờ, thất thểu, ám ảnh.

Anh nhớ để sống còn thời gian đấy thì ngoài việc làm xã viên của HTX, bố còn phải trồng rau, trồng dong ta, trồng khoai, trồng lúa trong vườn, ở đất phân trấu, đi xê cửa thuê, đi đào ếch, đi đánh xiếc, đánh te. Đủ nghề! Quê mình có nghề đánh bắt tôm cá bằng xiếc và te. Xiếc đánh bắt tôm cá. Te đánh bắt tôm tép.

Te-xiếc giống như cái lưới quét hình chữ V cỡ nhỏ, dùng sức người đẩy từ phía sau. Khác nhau ở chỗ xiếc thì cặp chì nặng để quét sát mặt bùn. Te cặp chì nhẹ chỉ đánh bắt tôm và tép ở tầng nước trên.

Lúc còn bé ở nhà anh đã đi đánh bắt cá tôm bằng cả hai dụng cụ này với mọi người trong xóm nên biết nghề này rất vất vả và cực nhọc. Vì thường phải ngâm mình dưới nước ngang bụng hay ngang ngực.

Đánh te thì chỉ đánh vào nửa đêm về sáng, vì giờ đấy tôm rảo mới nổi trên mặt sông đi ăn. Vì vậy anh thấy thường nửa đêm bố vác te đi và đến sáng sớm thì bố về đến nhà, đổ tôm cá ra cho mẹ đi chợ bán lấy tiền nuôi anh em mình.

Mùa đông rét buốt không đi đánh xiếc đánh te được thì bố đi đánh rui trên ruộng bắt tép và đi đào ếch. Bố đào ếch rất giỏi. Mỗi ngày bố đi hàng chục cây số ở các làng khác nhau, lần mò đến các bờ ao bờ chuôm để tìm các hang ếch. Ếch bắt được mỗi ngày mang về nhốt trong hầm đào ở gian bếp. Khi được nhiều thì mẹ và anh buộc thành xâu 5 con một đem đi chợ bán.

Cũng có khi bố phải đi buôn chuyến. Đi lên hòa bình mua sản khô về giã thành bột để nhà mình ăn và để mẹ mang đi bán ở chợ cho người nghèo. Thiếu gạo ngô khoai phải ăn bột sản gác bếp, rất nóng và rất khó ăn. Vậy mà bây giờ nhiều người cũng không có đủ bột mà làm bánh. Nhiều nhà chỉ có cháo bột sản.

Đây là những năm 1976-1986.

Những năm đấy anh cũng đã phải làm đủ việc để kiếm sống rồi: đi làm ruộng, làm đồng, đi mò cua bắt cá, đánh dậm cua cáy, đi mót lúa mót khoai, đi nhặt giấy vụn, mảnh sành tùy tinh để bán đồng nát, đi nhặt hạt tảo để bán cho bà Tâm bà Tư ở tiệm thuốc bắc ông Khánh, chỗ nhà ông Quận Tào.

Hồi đấy ai đi làm một ngày mà đủ tiền mua được 1 cân gạo tức là đã giỏi lắm rồi! Có khi cả nhà mấy người lớn bé mà cả ngày còn chưa kiếm nổi 1 cân gạo! Đói rét, lam lũ, tù túng, ngột ngạt, căng thẳng, bạo lực không thể tưởng.

Vì sao? Vì chính sách sai lầm và cực đoan của nhà nước thời bấy giờ làm cho mọi người đều đói khổ thế! Chính sách HTX nông nghiệp bậc cao từ năm 1976 ở quê mình. Vì lúc ấy chiến tranh với Cambodia và với Trung Quốc. Vì lúc ấy Việt Nam bị Mỹ cấm vận, vân vân.

Tóm lại lúc ấy quê mình là địa ngục trần gian. Chế độ cộng sản lúc ấy biến quê mình thành địa ngục trần gian. Vì vậy trong câu chuyện hàng ngày hề người lớn nói đến cái gì no ấm và hạnh phúc thì anh thấy chỉ đều chỉ là chuyện ngày xưa: ngày xưa khi chưa cải cách ruộng đất, ngày xưa khi chưa có HTX, ngày xưa khi Đức Cha còn ở đây, ngày xưa khi cha Hậu còn sống...

2. BỐ LÀM “QUẢN XỨ” TAM CHÂU

Năm 1968 khi bố đi lính về thì cha xứ, cha Hậu, đã bị công an bắt đi tù lần hai và bị đánh chết trong tù. Nhà thờ xứ mình đã bị đóng cửa. Đất nhà xung quanh nhà thờ bị HTX chiếm dụng để trồng xoan, phi lao, bạch đàn. Ao nhà thờ thành ao nuôi cá của HTX. Nhà xứ và trường học thành trường học và nhà trẻ của HXT.

Từ những năm giữa thập niên 1970, anh thấy bố bắt đầu phục vụ nhà thờ một cách đặc lực với tư cách gần như một cha xứ bây giờ, nhưng vất vả và khó khăn hơn làm cha xứ bây giờ. Lúc đấy tuy làm giám mục, nhưng Đức Cha Bùi Chu Tạo trực tiếp phục trách các xứ vùng Phúc Nhạc và Đức Cha cho bố cái quyền đấy.

Dưới sự hướng dẫn và cổ vũ của Đức Cha, bố đã tổ chức đấu tranh để từng bước giành lại chủ quyền của giáo xứ.

Bố có cái thể mạnh của bố. Trước hết bố là người nhiệt thành, dám ăn, dám nói và dám làm và làm được, nên già trẻ trong xứ kính nể. Anh chưa thấy ai nhiệt thành và hy sinh với việc Chúa hơn bố. Tiếp theo, bố có cái thể của một ông trưởng họ mà có đến 1/3 giáo dân trong giáo xứ đều là bà con họ hàng nội ngoại xa gần. Sau cùng, đối với xã hội, bố là người đầu tiên trong xứ đi lính “chống Mỹ” về.

Anh thấy bố hô hào mọi người trồng tre xung quanh nhà thờ. Về sau anh mới hiểu đây là một phép để khẳng định chủ quyền và bảo vệ đất đai nhà thờ. Trước đó quanh nhà thờ đều là bụi dứa dại, có chỗ dứa bị chết, do anh và đám trẻ cắt là già làm chong chóng chơi và tuốt nõn dứa non ăn hằng ngày. Nõn dứa non ăn ngọt.

Anh thấy bố tính kế đấu tranh để mở cửa nhà thờ trở lại. Mới đầu là đấu tranh để đọc kinh và ngắm nguyện trong Mùa Chay, lúc công việc đồng áng của HXT rảnh rỗi, CA không có cơ cấm vì ảnh hưởng tới sản xuất của HTX. Rồi dần dần là mở cửa quanh năm các buổi chiều. Mới đầu là đánh chuông để đọc kinh chiều, về sau là đánh cả chuông trưa để ngắm đầu đàn và đọc kinh truyền tin.

Những việc đơn giản như mở cửa nhà thờ, đánh chuông, đến nhà thờ

đọc kinh, nguyện ngắm, bây giờ các em tưởng là chuyện đương nhiên, nhưng thực sự không phải thế đâu! Trong bối cảnh những năm sau 75, khi cả làng vào HTX bậc cao, nhà nước kiểm soát mọi sự, mọi người, anh đã thấy bố đã phải đấu tranh rất khôn khéo và mất nhiều năm mới đạt được điều ấy. Anh từ 6-7 tuổi đã tham gia với bố cách này cách khác nên anh biết.

Tiếp theo việc mở cửa nhà thờ là việc đặt Minh Thánh Chúa. Bố được Đức Cha trao cho việc kiệu Minh Thánh về đặt trong nhà thờ cho giáo dân rước lễ và châu Minh Thánh. Thời đấy không điện đóm và thiếu dầu đèn, buổi tối đi qua trước nhà thờ, qua khe cửa gỗ mục nhà thờ mà thấy ánh đèn le lói anh cảm thấy có cái gì đó thiêng liêng, ấm áp và yên tâm lạ thường.

Vì việc kiệu Minh Thánh này mà bố bị đe dọa và bị làm khó dễ nhiều lần. Có lần bố bị chặn bắt ở Cầu ông Cúc trên đường 10. Ai báo cho bà cụ Thành biết. Bà tắt tưới đi gọi chú Bình cho người đạp xe ngược đường 10 báo cho bố biết. Thế là bố phải giẽ vào Đồng Tứ rước hết Minh Thánh rồi mới đi từ phía đó qua Đồng Tam, Đồng Nhì rồi về Đồng Nhất làng mình. Anh cũng Hiên lo gần chết!

Năm 1980 bố tổ chức cho giáo xứ ngắm nguyện Mùa Chay sau hơn chục năm im ắng, kể từ khi cha Hậu bị bắt và bị giết năm 1967. Tuần Thánh năm ấy bắt đầu có ngắm đứng trọng thể. Trước đó bố, ông Lực và chú Bình đã sang Nam Định mua được bộ áo thước, khăn đóng và một bộ trống phường, nạo bạt và thanh la. Anh và các bạn canh từ 3 h chiều giữa mưa xuân trời rét để được ông Lực tập cho đánh trống ốp ngắm. Thời đấy trong làng có lẽ chỉ có Tuần Thánh là vui nhất.

Cũng năm ấy giáo xứ phục hồi việc học kinh bản để xưng tội rước lễ lần đầu tập thể. Những năm trước đó, từ khi cha Hậu bị bắt năm 1967, việc học kinh bản và xưng tội rước lễ cho trẻ em thả nổi. Nhà nào lo nhà nấy. Anh xưng tội rước lễ năm ấy cũng với rất nhiều người tuổi đã thanh niên.

Lúc đấy bố đã bảo anh làm cái việc mà bây giờ gọi là giáo lý viên rồi. Vì lúc ấy công an sách nhiễu và bắt bớ ai dạy kinh bản. Bố biết trẻ con như anh thì công an không bắt được nên bố nói anh làm. Bố đưa anh cuốn Bản Dạy Trẻ Em và cuốn Tin mừng Diễm ca, bố chỉ các phần phải trẻ con phải học, rồi vào nhà thờ anh đọc trước các bạn lập lại theo.

Cũng từ năm 1980 theo lệnh Đức Cha, cứ chiều thứ bảy bố xuống Phát Diệm nhận bài giảng của Đức Cha và kiệu Minh Thánh Chúa. Rồi chiều chúa nhật, tại nhà thờ mình, bố “làm Lễ thiêng liêng” cho giáo dân tham dự. Đức Cha cho bố một cuốn sách lễ Roma và một cuốn sách lễ giáo dân.

Thời gian đầu tối tối đi làm về bố tập đọc các lời xưng và các kinh tiền tụng, kinh nguyện Thánh Thể bằng các cung Latin thời trước. Bố đọc nghi thức Thánh Lễ không có micro mà giọng to sang sảng và hay hơn anh giờ nhiều. Tập xong khi xuống Phát Diệm gặp Đức Cha anh thấy bố hát hay đọc cho Đức Cha nghe để xem được không.

Tại nhà thờ mình bố ngồi trên ghế băng giữa nhà thờ và đọc nghi thức thánh lễ như cha chủ tế vậy. Giáo dân thưa đáp giống như thưa đáp với cha chủ tế vậy. Lúc ban đầu bố còn phải tập cho giáo dân thưa đáp. Vì cho đến lúc đấy phần lớn người xóm mình chưa biết đến Thánh Lễ bằng tiếng Việt. Bố đọc “Chúa ở cùng anh chị em” và mọi người cũng

thưa: “và ở cùng cha”. Bố đọc cả lời truyền phép Thánh Thể và lời ban phép lành cuối lễ.

Đến phần giảng lễ thì bố đọc bài giảng của Đức Cha. Về sau bố hướng dẫn chú Đầu giúp bố đọc sách thánh và có khi “làm lễ” thay bố khi bố không thể làm được. Đến phần rước lễ thì chú Bính cho rước lễ. Về sau khi anh lớn thì anh làm việc này thay bố và chú Bính. Khi anh ra Thái Hà, vào Dòng Chúa Cứu Thế thì chú Đoàn thay-bây giờ là Thầy Đoàn, đang ở giúp cha Trần Văn Khoa ấy - phụ trách.

Bố tổ chức sửa chữa và bảo trì nhà thờ. Hồi đó hay có bão gió và mỗi lần thế mái nhà thờ lại bị tốc ngói hay ngói bị xô lệch đi và phải làm lại. Rồi cột kèo, rui mè trong nhà thờ nhiều cái cũng bị mối mọt, hay nắng mưa làm cho mục nát. Bố đều lĩnh ý Đức Cha và tổ chức sửa chữa và bảo trì. Sửa mái, đổ cột, làm cửa, làm đường kiệu, làm nhà xứ, vân vân.

Chuyện không đơn giản đâu, bố và các anh em phải tính nhiều nước lấm mới có thể làm được, vì lúc đó cả làng nghèo đói và hơi động tý gì đến nhà thờ là bị CA sách nhiễu và bắt bớ giam giữ một vài ngày. Bố không bị đi tù dài hay bị đánh chết như mấy giáo dân khác ở các xứ bên cạnh đã là may. (Hai người tù điển hình và đều tù hai lần là cha Điện và ông Phương, vẫn còn sống và ở trong làng mình bên xứ Phúc Nhạc đấy!)

Anh nhớ năm 1981 công an đã bắt ngờ ập đến tịch thu các bộ cửa mới và tịch thu đồ mộc đồ nề của các ông đang tu sửa nhà thờ. Bố trình Đức Cha và phải đấu tranh hơn 1 năm sau công an mới trả cửa nhà thờ.

Nhân tiện anh cũng nói cái nhà thờ đang tồn tại hiện nay có đấy một phần là do bố, ông Lực, ông Hưng vào Miền Nam quyên góp được một phần kinh phí. Một phần do Bà Nghĩa, con ông Chánh Đạt, cháu Đức Cha, nhà ở ngang nhà ta, vận động dân Tam Châu ở ngoại quốc giúp. Tổ chức, đôn đốc và giám sát công việc xây dựng hàng ngày là bố và ông Tứ. Năm 1997 nhà thờ khánh thành.

Khi cha xứ bị bắt, thì ông nội mình cũng hết nấu ăn cho cha xứ và không còn được ở trong nhà xứ. Một ông Phó Chủ tịch Xã đã đưa bố mẹ già của ông ta vào đấy ở. Trong khi nhà xứ và trường học bị biến thành trường tiểu học và mẫu giáo. Năm 1985 khi giáo xứ đòi lại được các ngôi nhà kia thì bố và chú Bính đều muốn vào ở đấy ở để trông coi và đánh chuông trống nhà thờ.

Tuy nhiên nhà nước ngăn chặn. Anh thấy bố và chú Bính bàn nhau và hai người vận động bác Tứ ra trông coi. Bác Tứ là em rể chú Bính và là bạn nối khố của bố. Ba người rất thân nhau.

Bác Tứ đi B về và là thương binh loại 4. Bác bị thương khá nặng ở đầu gối và dạ dày. Bác Tứ có cái mặc là thương binh nặng, lại rất hiền lành, xưa nay chẳng bao giờ tham gia gì vào việc nhà thờ. Thấy bố đề nghị thế thì công an cuối cùng đồng ý để bác Tứ trông coi. Thế là từ đó bác Tứ bắt đầu tham gia việc nhà thờ.

Có người ở trong nhà xứ và có người đánh chuông trống hàng ngày, vào thời bấy giờ là một thành công lớn trong việc khẳng định chủ quyền, bảo vệ đất đai và tổ chức các việc thờ phượng Chúa.

Từ đầu thập niên 1980, khi các ngôi nhà của đồng bào đi Nam ở trong xứ mình đã có người ở hết, thì nhà nước bắt đầu chia thổ cho các hộ mới. Mỗi năm đến đợt chia thổ cho các xã viên là bố lại nghe ngóng

tình hình để đi vận động người trong thôn ai được chia thì đừng nhận đất nhà thờ.

Có lần anh và bố đi làm về đến chỗ ngang nhà bác Huy bây giờ, thì thấy mấy cán bộ đang đo đất trước nhà xứ để chia cho nhà cô Lan (Nhu- không có Đạo) và nhà chú Ngọc (Tuồng). Bố và anh đi làm đồng về đến đấy, thấy vậy bố xông vào chửi: “Mẹ chúng mày đất xã hội bao nhiêu ngoài kia chúng mày không chia sao vào đây đòi chia đất của nhà thờ!” Rồi bố quay sang nói cô Lan và chú Ngọc đừng nhận. Bố bảo đây là đất thánh, đất của Chúa, sống ở đây hậu vận không tốt.

Thế là hai người cuối cùng không nhận, dù cán bộ đã đo xong. Anh nhớ rõ thái độ của cô Lan lúc đấy. Thế là cán bộ lấy ngay đất vườn nhà chú Bính để chia cho anh Ngọc và lấy ngay đất ruộng phần trăm của nhà ta và của ông ngoại để chia cho nhà cô Lan. Vì mảnh đất này nằm trên mặt đường liên xã và cạnh nghĩa trang của giáo xứ Tam Châu mình, nên cô Lan nhất không dám ở và cô đã đổi cho bác Hưng. Bác Hưng làm nhà ở đó cho đến nay.

Cán bộ ruộng đất xã đã trả thù thế đấy! Vì Bố và chú Bính là hai người đầu tàu của giáo xứ.

Dù sao anh thấy, nhà thờ Tam Châu mình không mất một tý nhà đất nào như Phúc Nhạc và Gia Lạc là hai xứ bên cạnh, anh nghĩ công đầu thuộc về bố với lời cầu nguyện và sự hướng dẫn sát sao của Đức cha Bùi Chu Tạo.

3. VÀI CÁI HAY CỦA BỐ

Bố rất kính trọng các đức cha và các cha. Bố rất hay đi thăm và đi tết các ngài. Lúc ấy cả nước nghèo đói, nhà mình cũng vậy, nhưng anh thấy mùa nào tiết này bố đều nói mẹ chuẩn bị lễ vật để bố đi tết Đức Cha, đi tết cha Vũ

Ngọc Bích ở Thái Hà và các cha quen biết. Ngay cả các cái tết gọi là Tết Com Mới bố mẹ cũng mang lễ vật đi tết. Ngoài ra, bất cứ lúc có thể được là bố cũng đi thăm Đức Cha và các cha. Vì vậy mà từ bé tí anh hay được theo bố đi Phát Diệm gặp Đức Cha và đi Hà Nội gặp cha Bích.

Bố rất thích tiếp đón các cha. Khi cha Tấn ở tù ra, bố thường mời ngài ghé qua nhà ta ăn uống đàm đạo lễ mỗi khi hai người trở về từ Yên Vân hay Phát Diệm. Thỉnh thoảng bố cũng vào thăm cha hoặc sai anh vào khi có chuyện gì hay khi muốn mời ngài ra nhà ta ăn cơm. Khi anh đi tu DCCT rồi các em thấy cha Tấn vẫn hay vào nhà mình là vì vậy.

Nhân tiện nói chuyện cha Tấn. Ngài kể với anh ngài đi tù hai lần 17 năm và anh thấy khi đã chịu chức linh mục chui rồi thì ngài vẫn ở cái lều tranh bé hơn lều vệt ở tận cùng một con ngõ trong làng Nam Biên. Tài sản của ngài khi đó là mấy bộ quần áo nâu, cái xe đạp cũ không có gác-đờ-bu, thường gọi là xe “cời truông” và hai cái niêu lòng chổng ở trước cửa lều. Nghèo hơn ăn mày thời này. Nghèo hơn cha Điện thời bấy giờ nhiều. Nếu phải so sánh với nhau thì anh thấy, thời đấy cha Điện hẳn còn là một công tử và cha Tấn là ăn mày chính hiệu.

Năm 1991 khi cha Điện từ Sài Gòn về thì bố xin Đức Cha và cha Hải cho phép cha Điện tá túc tại Nhà xứ Tam Châu và bố mẹ làm người nấu ăn cho ngài. Các em nên nhớ cha Điện người làng mình, là người đỡ đầu của anh, cha đi tù 2 lần 11 năm. Năm 1990, sau khi đi tù lần 2 về, ngài đã vào DCCT Kỳ Đồng, ở cùng tu viện với anh và học ké ở đó 1 năm đến năm 1991 thì về lại quê và vào trong nhà xứ Tam Châu ở với bố. Bố mẹ nấu ăn cho ngài luôn.

Bố không ngại hy sinh thời gian, sức khỏe và tiền bạc trong việc phục vụ nhà thờ. Bố coi việc nhà thờ còn quan trọng hơn việc nhà mình. Nhiều khi việc nhà làm không hết mà nhà thờ cần bố vẫn phải đạp xe đi vì việc đối nội đối ngoại của nhà thờ, vì việc liên quan đến giáo dân đến chính quyền và đến Đức Cha và các cha.

Nhà mình hồi đấy nghèo, nhưng so với những gia đình trong giáo xứ thì cũng đỡ nghèo nhất, nhờ bố mẹ biết tính toán và biết chịu khó làm ăn hơn. Khi tổ chức cho một số người làm việc gì giúp nhà thờ, nếu có một vài người, bố mẹ thường hay chiêu đãi ăn uống cho cả nhóm.

Khi nhà thờ sửa sang gì hay cần đóng góp cho chuyện gì bố nói mẹ đóng góp đầu tiên và thường là nhiều nhất trong số những người đóng góp thời bấy giờ. Mẹ đóng góp ít bố không chịu.

Bố cũng là người biết thương người. Ngày trước anh ở nhà thấy ai đói khổ quá anh thấy bố hay bàn với mẹ giúp đỡ họ. Khi theo bố xuống Phát Diệm anh thấy bố nói với Đức Cha rằng ông nọ bà kia già cả cô độc, bệnh tật cần giúp đỡ và Đức Cha thường gửi bố cái gì về tặng họ.

Những năm rồi trong câu chuyện qua điện thoại, thỉnh thoảng bố lại nói với anh người này người nọ trong làng lâm cảnh nghèo khổ, bệnh tật và họ cần được giúp đỡ thế nào. Anh nói với cô dì chú bác họ hàng của bố bên Mỹ gửi tiền về cho bố giúp người ta. Từ khi có điện thoại internet thì bố nói. Anh thấy trong làng xóm người ta yêu mến bố vì cái tính rộng rãi và biết thương người của bố. Anh nghĩ bố khổ nhiều nên bố biết thương cảm những người khốn khổ.

Bố là nông dân, nhưng để phục vụ nhà thờ thì anh thấy bố cũng chịu khó đọc sách và nghe đài. Nhất là sách đạo và nghe đài đạo. Lúc trẻ bố được các đấng bậc dạy dỗ nên bố có thể chép nhạc và xướng âm các bài hát. Lúc tái lập ca đoàn Tam Châu, bố nói mẹ mua giấy bản lớn cỡ nửa mét vuông, bố kẻ vẽ và chép nhạc, vì thời đấy không có máy photo và máy in. Nhờ bố hướng dẫn anh làm mà anh biết nhạc lý và biết xướng âm.

Trong nhà ta có 2 cái hòm gỗ. Một cái đựng mấy bộ quần áo đẹp của cả nhà để mặc đi lễ. Một cái đựng toàn sách của bố. Sách Sám truyền cũ, sách Sám truyền mới, sách cách tỏ lòng mến Đức Chúa Giêsu, sách bốn dạy trẻ em, sách kinh đọc hàng ngày, các tập sách nghi thức các loại đánh máy bằng giấy “pơ-luya”, các tập sách thánh ca mỏng in từ trước 1954 ở Nhà in Phát Diệm, các bộ sách Thánh Ca và cuốn Kinh Thánh to như cái bánh chung của ĐHY Trịnh Văn Căn, etc.

Một số sách đạo cổ có giá trị về sau anh đã lấy mang đi và bây giờ anh đặt trong các tủ sách cổ của Thư viện Dòng Chúa Cứu Thế Thái Hà.

Bố thích đọc sách. Nhất là đọc sách đạo. Mỗi khi bố được các cha cho cuốn sách gì là bố thích lắm và quý lắm. Anh thấy khi đi làm về vất vả. Lúc bé các em bố vẫn đọc sách. Cả cuốn truyện cộng sản rất dày anh đi học được thưởng mang về có tên là “Chuyện thường ngày ở huyện” bố cũng đọc luôn. Bố đọc ké anh các sách đời cũng như anh đọc ké bố các sách đạo. Bố còn mượn cả những bộ sách dày của cha Vũ Ngọc Bích như Việt Nam Giáo Sử để về đọc.

Bên cạnh việc đọc sách là việc nghe đài. Bố mua được cái đài Panasonic cũ và thường mở hàng ngày cho cả nhà nghe đài Chân Lý Á Châu, Vatican, Hoa Kỳ, Đài BBC và nghe Đài Trung Quốc đọc truyện Tàu

như Tam Quốc Diễn Nghĩa, Tây Du Ký vào mỗi tối. Lúc đấy quê mình không có điện, bố chế ra loại pin cho đài bằng mấy cái ống và mấy cục than to như ống chân trong cái thùng dung dịch. Anh cũng không nhớ là bố chế pin kiểu gì mà để lâu lâu lại phải thay vì có mùi thối.

Nói chung hồi anh ở nhà anh thấy lẽ đạo lẽ đời bố rất rành rẽ, vì vậy khi gặp việc gì nghiêm trọng liên quan đến đời đạo người trong giáo xứ hay đến nhờ bố chỉ đường đi nước bước và nhờ mẹ, người viết chữ rất đẹp viết đơn thư họ.

Bố là người biết bảo vệ quyền lợi cho người khác. Thời hợp tác xã nông nghiệp với lối làm ăn tập thể còn tồn tại, xóm mình hay họp đội để bàn hay nghe thông báo kế hoạch sản xuất hay đề bình bầu họ kia. Đủ thứ chuyện! Cán bộ xã thỉnh thoảng cũng đến chủ trì và thường là áp đặt chuyện họ kia mà cán bộ đội không đủ sức làm.

Trong các cuộc họp này, anh thấy bố luôn là người mạnh mẽ và can đảm lên tiếng để bảo vệ quyền lợi của các xã viên, cũng như bảo vệ một không gian tự do và tự chủ tối thiểu còn sót lại của thôn cũng là của giáo xứ mình, cũng như phản đối các dự án xa gần làm tổn hại đến nhà thờ nhà xứ.

Hay họp ở sân nhà ông Nhàn, tức nhà bà Đội Cường xưa, chỗ nay là nhà văn hóa của thôn và anh rất thích đi châu rìa để nghe bố lên tiếng phản đối những cái phi lý và bất công của cán bộ làm và dòn họ vào chỗ ngọng miệng.

Các em nên biết ngày xưa thôn mình Công giáo toàn tông và là thôn đông giáo dân nhất làng Phúc Nhạc và luôn có một số tập tục riêng trong tổ chức đời sống và trong lao động sản xuất, vì thôn mình gốc từ Bùi Chu sang từ cuối thế kỷ XIX.

Nhờ sự mạnh mẽ và khôn ngoan của bố, nhiều người đã hưởng ứng và các cán bộ nhiều khi phải nhượng bộ. Cái nhượng bộ rõ nhất là khi còn HTX bậc thấp cũng như bậc cao thì họ phải để cho người Công giáo trong thôn tham gia Ban Chủ nhiệm hay Ban Chỉ huy đội sản xuất, bởi nếu không không có sự cộng tác và kế hoạch của họ cũng hỏng.

Bố không bị bỏ danh lợi mua chuộc. Các em xem, trong làng mình, một số người lương giáo vào Đảng Cộng Sản để kiếm chác quyền lợi. Bố là người đầu tiên đi bộ đội và cũng là người đầu tiên xuất ngũ về lại địa phương, nhưng bố không vào. Bố nghe theo lời các đảng khi ấy dạy: Đảng Cộng Sản là hiện thân của ma quỷ. Ai vào Đảng bị rút phép thông công, nghĩa là bị cấm xung tội rước lễ. Ai vào Đảng thì thường bị giáo dân làng mình tránh xa và cô lập, nói ra nói vào.

Trong thôn mình, nhiều người Công giáo không phải là bộ đội phục viên như bố, cũng không có uy tín và khả năng như bố, không phải đảng viên, vẫn đi làm cán bộ HTX hoặc cán bộ đội sản xuất, nhưng bố thì chưa bao giờ tham gia bất cứ chức vụ gì từ đội sản xuất đến HTX và chính quyền xã. Vì nhà nước ghét bố tội làm việc nhà thờ và “hay xuống Phát Diệm” nghĩa là thân với Đức Cha.

Hồi năm 1981 sau khi ông Luật hết mấy nhiệm kỳ đội trưởng đội sản xuất, Ban Tổ chức của xã đánh tiếng qua chú Trí, Phó Chủ nhiệm HTX, cũng là người Công giáo, rằng: nếu bố bỏ việc phục vụ nhà thờ thì sẽ phân công bố làm đội trưởng đội sản xuất. Thời tập thể hóa nông nghiệp, đội trưởng đội sản xuất cũng là chức có quyền và có lợi lắm. Thế nhưng bố nói “tao thà chết đói chứ tao thêm gì cái chức kia mà lại đòi tao bỏ việc nhà thờ!”

Cũng vì việc phục vụ nhà thờ mà năm 1978 chú Chính, đi lương, người xóm 2, đến ở trong xóm mình, khi ấy làm Chủ tịch xã, đã không cấp giấy cho bố đi Nam. Rồi bố cứ đi. Thế là đến mùa, khi chia thóc, ông Hội (Đen), cũng người Xóm 2, Chủ nhiệm HTX, đã phạt nhà ta. Trước mặt mẹ và anh ở sân kho xóm 2, ông chửi bố và không cho cô Quy (vợ ông Khoa bây giờ) là Thư ký đội chia thóc cho nhà ta đúng như phân phải được. Nhà ta vụ ấy chỉ được chia 70 cân thóc năm lọt thỏm trong cái xe cải tiến mượn của nhà ông. Mẹ kéo, anh đẩy. Mẹ khóc. Anh buồn!

Nói chung bố bị công an đe dọa, sách nhiễu, làm khó dễ nhiều. Nhưng bố là người có đức tin mạnh, dám liều chết vì Chúa, vì Giáo Hội nên CA cũng ngán. Anh học từ bố được cái phép Lý-Lý-Liêu khi đối phó với cán bộ và CA. Anh áp dụng và thấy hiệu quả. Khi mình có lý, dám lý (kiên trì) và dám liều thì họ lùi. Nếu không lùi họ cũng không lán. Nếu không lý, không lý, không liều thì họ lán. Lán được một lần thì họ lán mãi.

Chuyện về bố thì còn dài. Chuyện đau lòng cũng như chuyện vui. Chuyện tốt cũng như tật xấu. Dần dần anh sẽ kể.

4. SƠ KẾT CUỘC ĐỜI

Nhìn lại cuộc đời bố đến nay anh thấy:

Đối với gia đình, trong những thập niên khó khăn nhất, đói khổ nhất, bố đã chu toàn bổn phận của một người anh, người chồng, người cha trong gia đình. Bố cũng đã nuôi dạy 4 cô chú thay ông bà nội cho đến khi cô chú trưởng thành và yên bề gia thất. Bố mẹ cũng đã

sinh thành dưỡng dục 7 anh em mình và nuôi cho ăn học đến hết mức có thể. Thế hệ của bố mẹ trong làng không ai chăm lo việc học đạo học đời của con cái hơn bố mẹ và không nhà nào có con cái thành công hơn bố mẹ.

Đối với Giáo Hội, trong những thập niên bị bách hại nhất, bố đã can đảm phục vụ Chúa và mạnh mẽ bảo vệ quyền lợi kẻ nghèo hèn. Bố đã thành công trong việc bảo vệ đất đai của giáo xứ, tổ chức tu sửa và xây dựng nhà thờ nhà xứ, đấu tranh với chính quyền để từng bước khôi phục các việc thờ phượng Chúa, đặc biệt là cử hành “Thánh Lễ thiêng liêng” mỗi Chúa nhật cho giáo dân tham dự.

Bây giờ nhìn lại, anh nghĩ, bố là người được Chúa dùng trong những hoàn cảnh khó khăn. Bởi bố có lòng tin mạnh. Thời bấy giờ giả như có phép của Đức Cha đi nữa thì trong giáo xứ mình cũng không ai dám làm và có thể làm được như bố. Thời đó nói bố là “cha xứ” của Giáo xứ mình cũng không sai. Không ai nhiệt hành, vất vả và hy sinh hơn bố trong việc phục vụ nhà thờ.

Anh nghĩ nếu bố không làm gương hy sinh phục vụ như vậy, thì chắc chắn anh và Tuấn đã không đi tu làm linh mục như bây giờ và chắc chắn các em và các cháu không có đời sống tương đối nề nếp như bây giờ và các cháu cũng không được học hành và chăm ngoan như bây giờ.

Anh biết ơn bố nhiều.

Điều quan trọng nhất đối với bố là đức tin và lòng bác ái.

Bố chẳng phải thánh nhân mà nói bố không có thiếu sót và tội lỗi, nhưng với bố quan trọng nhất là lòng tin vào Chúa, gắn liền với đi lễ, đi nhà thờ. Hôm qua vợ chồng Kiên-Mai, con đỡ đầu của bố mẹ đến thăm. Mai được mẹ dạy Đạo và đỡ đầu khi rửa tội lấy Kiên. Trong lúc Mai giúp cho bố ăn thì bố cố gắng dùng hơi sức còn lại mà nói với Kiên rằng: **“Này anh Kiên! Anh xem lại! Anh phải đến nhà thờ! Tôi nói với anh CHẾT KHÔNG DỄ ĐẤU!”**

Chết không dễ đâu! Phải tin Chúa và phải đi đến nhà thờ. Phải đi lễ! Anh nghĩ có lẽ là câu nói cuối cùng dài nhất và cũng là chuyện quan trọng nhất mà bố nói với con cháu. Xưa nay anh thấy vậy. Lúc nào bố cũng canh cánh trong lòng khi thấy trong làng có những người không đi lễ hay ít đi lễ, đi nhà thờ và tìm mọi cách để họ sống đạo trở lại.

Cùng với đức tin là lòng bác ái. Hôm cuối tháng 4, tưởng là bố đi khi ấy, bố đã gọi mẹ mà dặn rằng: “Tôi biết bà thương yêu và giúp đỡ các con. Tôi chết xin bà tiếp tục thương yêu và giúp đỡ các con như khi tôi còn sống. Tôi cũng xin bà đừng quên người nghèo. Bà giúp đỡ người nghèo thay tôi”. Mẹ nói lại với anh vậy.

Bố muốn đã muốn anh em mình hoàn thuận, thương yêu nhau thế nào thì bố cũng đã gọi các em lại và đã nói với các em. Các em hãy ghi nhớ.

Hôm nay anh thấy có lẽ bố sắp rời bỏ cõi trần gian này. Dù không có lòng nhân từ như Chúa, nhưng anh cũng nghĩ rằng người có lòng yêu mến Chúa như bố, người đã nhiệt thành phục vụ Giáo Hội và phục vụ tha nhân như bố, nếu có chết thì chắc Chúa cũng cho bố được chết lành và sớm được Chúa thương đón nhận về Trời.

Anh nghĩ khi ấy chắc chắn bố sẽ được gặp ông bà nội, gặp được các bậc tổ tiên, gặp Đức Cha Bùi Chu Tạo, gặp cha Đặng Đức Hậu, gặp

cha Vũ Ngọc Bích, gặp cha Phạm Đức Tấn, gặp những người thầy và người thân của bố, gặp các em, các cháu đã ra đi trước bố.

Dù sau thì anh cũng thấy đáng tiếc. Lúc còn nhỏ bố thường đưa anh xuống Phát Diệm gặp Đức cha Bùi Chu Tạo và đi lễ. Năm 1983 bố đưa anh ra Hà Nội gặp cha Vũ Ngọc Bích. Năm 1989 cha Bích muốn gửi anh vào SG tu tiếp. Anh không có giấy CMND. Cha bảo anh về quê làm gấp. Anh làm xong thì bị cảm sốt li bì. Cha lại cho người về nói mau ra lại HN để vào SG. Ngày anh đi bố chở xe đạp lên Ninh Bình và đón xe đi Hà Nội. Rồi mấy hôm sau bố lại cùng ông Cố Lợi, dẫn anh và cha Phong vào Tu viện Kỳ Đồng giao cho cha Vũ Khởi Phụng.

Bố là dẫn anh vào ơn gọi tu trì và phục vụ, bố là người đưa anh vào Dòng. Vậy mà nay trong những ngày đời sau cùng của bố ở trần gian, bỗng dưng anh lại kẹt ở chốn xa xôi này. Thật đau buồn và tiếc xót!

Anh dâng hy sinh này làm lời nguyện cầu tha thiết xin cho bố được ơn chết lành và cho linh hồn bố được về hưởng hạnh phúc nước trời. Xin Chúa thương xót bố. Xin Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp phù hộ cho bố trong cơn gian nan sau cùng này ở trần gian. Xin Thánh Cả Giuse, Quan thầy của bố, nâng đỡ bố trong cơn bệnh tật và trong giờ sinh thì. Amen.

Xin Chúa chúc lành cho bố mẹ, cho các em và các cháu. ♦

Ottawa, Canada 13-22/05/2020

Anh Phêrô Nguyễn Văn Khải
DCCT

BỆNH VẨY NẾN

- Bệnh vẩy nến là 1 căn bệnh viêm da mãn tính gây ra các mảng da ngứa đỏ rải khắp cơ thể. Bệnh không độc tính nhưng có thể gây viêm khớp và ảnh hưởng đến tâm lý gây ra cô lập và trầm cảm.
- Nguyên nhân gây ra vẩy nến liên quan đến sự rối loạn chức năng của tế bào bạch cầu Tcells trong hệ miễn nhiễm. Trong bệnh vẩy nến bạch cầu Tcells bị kích thích bất thường tạo ra các phản ứng mạnh trong hệ miễn nhiễm gây ra viêm da với các mảng da bị viêm đỏ và dần dần các mảng da trở lên khô và đóng vẩy.
- Các yếu tố tạo nguy cơ sinh bệnh vẩy nến:
- Các yếu tố Yếu tố di truyền khoảng 30%
- Yếu tố nhiễm khuẩn: vẩy nến thường tái phát hoặc đột ngột nặng hơn sau 1 cơn bệnh nhiễm hệ hô hấp nhất là nhiễm tai mũi họng.
- Yếu tố thuốc: vẩy nến có thể xuất hiện sau khi sử dụng 1 số thuốc như Corticosteroids Beta dài hạn hoặc Lithium.
- Yếu tố stress: lo âu làm vẩy nến tái phát hoặc trầm trọng hơn.
- Bệnh vẩy nến có 1 hiện tượng đặc trưng là chỗ da bị thương tích thường xuất hiện vẩy nến. Bệnh được chuẩn đoán dựa vào khám nghiệm lâm sàng và trắc nghiệm sinh học chỗ mảng da vẩy nến.
- Bệnh vẩy nến được chia ra 5 loại chính:
- Vẩy nến mảng bám: da đỏ khô có mảng màu bạc. Đây là loại mãn tính
- Vẩy nến mụn mủ: thường xuất hiện sau khi sử dụng 1 số loại thuốc tây y, nhiễm trùng, stress, hoặc tiếp xúc với 1 số hoá chất.
- Vẩy nến đốm giọt: các đốm da đỏ xuất hiện ở tứ chi, ngực, lưng và da đầu. Loại vẩy nến này thường xuất hiện sau 1 cơn nhiễm trùng hệ hô hấp.
- Vẩy nến uốn nghịch: các mảng da đỏ bằng phẳng xuất hiện vùng hang, nách và ngực. Loại này thường xuất hiện đột ngột sau khi đổ mồ hôi và cọ xát.
- Vẩy nến toàn thân: thường xuất hiện do phản ứng tới thuốc Corticosteroids hoặc do da cháy nắng. Đây là loại vẩy nến trầm trọng nhất cần được chữa trị kịp thời.
- Cách chữa trị vẩy nến phụ thuộc vào loại vẩy nến, kích thước vẩy nến và địa điểm. Việc chữa trị phối hợp thuốc bôi da, quang hoá uv và thuốc sinh học. Kem bôi da gồm loại Corticosteroids, loại VitD3, loại Retinoid coal tar và Anthralin. Chữa trị bằng quang hoá uv thiên nhiên từ ánh sáng mặt trời hoặc nhân tạo. Thuốc sinh học bao gồm Methotrexate, Retinoid, Cyclosporine, và các thuốc ức chế miễn dịch.
- Bệnh vẩy nến có thể ngăn ngừa sự tái phát hoặc trở nên nặng hơn bằng cách tránh căng thẳng, tránh dùng rượu, dùng cồn hoặc xà phòng kì cọ lên da có vẩy, tránh gây thương tích da nhất là chỗ có vẩy, tránh nhiễm trùng hệ hô hấp.♦

BÁNH CÓNG

Gia Chánh

GIANG ANH

Thời tiết đã sang Hè. Kỳ này Giang Anh xin chia sẻ món “ Bánh Cóng” với quý chị em. Món này hầu như phái nữ và trẻ em đều ưa thích. Riêng gia đình Giang Anh vì đông con, nhiều cháu nên làm món này phải nhân lên gấp mấy lần mới đủ chỉ để ăn chơi cho món đầu. ...vì các con, cháu thích lắm

NGUYÊN LIỆU:

- 500grs tôm loại 31/40 có đầu hoặc không , rửa sạch cắt râu tôm, rút chỉ đen ở sống lưng con tôm bỏ đi. Chân và đuôi tôm bỏ hay không cũng được, tùy ý mỗi người. Ướp tôm với một chút muối, tiêu ,bột tỏi để riêng. Nếu muốn cho nhiều tôm vào bánh, ta mua gấp 2 số lượng.
- ½ cup đậu xanh nguyên hạt, ngâm qua đêm hay vài tiếng, sau đó đem hấp chín để riêng.
- 200grs thịt nạc xay xào với 1 củ hành ta cắt nhỏ, thêm chút tiêu, muối khi chín để riêng.
- Trộn chung các thứ sau đây trong một tô lớn:
 - 1cup bột gạo
 - 1 cup bột mì
 - 1tsp bột nở (baking powder)
 - 1/2tsp baking soda
 - 4/5 tsp muối
 - 3 tsp đường, 1/3 tsp bột tỏi, 1/3 tsp tiêu xay
 - 2 củ hành ta bào mỏng
 - 1 ½ cup nước hơi ấm.
- Quậy nhẹ tay cho đều, sau đó để bột nghỉ 15 phút.

CÁCH LÀM:

- Dùng nồi sâu, cho 3 cup dầu ăn vào đun độ nóng hơn trung bình.
- Dùng 3 khuôn bánh cọng hay muống múc canh hơi sâu, nhúng vào nồi dầu nóng để cỡ 1 phút, lấy khuôn ra cho bột đã trộn, ít đậu xanh, ít thịt vào khuôn, cho thêm chút bột nữa sau cùng để tôm lên trên.
- Để khuôn bánh vào nồi dầu. Tiếp tục làm 2 khuôn còn lại. Dùng đầu muống canh khẽ đẩy bánh thứ nhất ra khỏi khuôn, bánh sẽ long ra và ta cứ làm tiếp như vậy.
- Cỡ sau 2 phút bánh đầu tiên sẽ chín nếu dùng khuôn nhỏ, bánh chín có màu vàng hơi đậm, còn dùng khuôn bánh cọng mua ngoài chợ bánh sẽ phải chiên lâu hơn. Khi vớt bánh ra để bánh trên giấy cho thấm dầu.
- Bánh này dùng với nhiều loại rau thơm, salad, nước mắm pha, hay ăn kèm với bánh ướt, giò chả đều ngon.
- Nếu bánh dư còn lại mà lạnh, nên làm nóng giòn lại bằng lò nướng, để 375 F hay 185C khoảng 15 phút.
- Xin chúc quý vị dùng thật ngon miệng!

CÁO PHÓ

Trong niềm tin tưởng và hy vọng vào Chúa Giêsu Kitô phục sinh.
Gia đình chúng tôi xin trân trọng báo tin:

Ông Cố GIUSE NGUYỄN VĂN ĐÁT

Sinh ngày 09 tháng 05 năm 1948

**Tại Giáo xứ Tam Châu, Làng Phúc Nhạc,
Huyện Yên Khánh, Tỉnh Ninh Bình, Việt Nam**

ĐÃ AN NGHỈ TRONG CHÚA LÚC 7:35, NGÀY 24.05.2020 TẠI TƯ GIA

Hưởng Thọ 72 TUỔI.

Thánh lễ nhập quan cử hành lúc 19:30 ngày 24.05.2020 tại tư gia
Viếng linh cửu từ 21:00 ngày 24.05.2020 đến 6:30 ngày 26.05.2020
Thánh lễ an táng cử hành lúc 7:30 ngày 26.05.2020
Tại Nhà thờ Giáo xứ Tam Châu, Giáo phận Phát Diệm
Xóm 10 C, Xã Khánh Nhạc, Huyện Yên Khánh, Tỉnh Ninh Bình.

An táng tại nghĩa trang Xã Khánh Nhạc.

Kính xin quý vị hiệp thông cầu nguyện cho linh hồn Ông Cố Giuse.

R.I.P

TANG GIA ĐỒNG KÍNH BÁO:

- Bà Quá phụ: Anna Vũ Thị Vân
- Trưởng nam: Lm. Phêrô Nguyễn Văn Khải, DCCT
- Thứ nữ: Têrêxa Nguyễn Thị Nhung cùng chồng và các con cháu
- Thứ nữ: Anna Nguyễn Thị Xuyên cùng chồng và các con
- Thứ nam: Giuse Nguyễn Văn Hiển cùng vợ và các con
- Thứ nam: Lm. Nguyễn Văn Tuân, DCCT
- Thứ nữ: Anna Nguyễn Thị Huệ cùng chồng
- Thứ nam: Giuse Nguyễn Văn Tùng
- Và các con đỡ đầu, các anh chị em và các cháu chất.

PHÂN ƯU

Chúng tôi được tin

Cụ Ông Giuse NGUYỄN VĂN ĐẤT

Thân Phụ của hai Linh Mục Nguyễn Văn Khải và Nguyễn Văn
Tuân thuộc Dòng Chúa Cứu Thế

Sinh ngày 9 tháng 5 năm 1948 tại Ninh Bình

Đã được Chúa gọi về ngày 24 tháng 5 năm 2020

tại tư gia, làng Phúc Nhạc, huyện Yên Khánh, tỉnh Ninh Bình

Hưởng thọ 72 tuổi

Chúng tôi xin chia sẻ sự mất mát lớn lao với gia đình tang quyến

Trong niềm tin vào Chúa Kitô Phục Sinh, chúng tôi cầu xin Thiên Chúa nhân từ sớm đưa linh
hồn Cụ Giuse NGUYỄN VĂN ĐẤT về hưởng hạnh phúc bên Chúa đời đời

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

Toàn thể anh chị em NGUYỆT SAN DIỄN ĐÀN GIÁO DÂN

DANH MỤC QUẢNG CÁO

Diễn Đàn Giáo Dân chân thành cảm tạ sự hỗ trợ của Quý Thân Chủ và Quý Độc Giả đã nhiệt thành ủng hộ cho các Thân Chủ Quảng Cáo dưới đây

Á Đông Super Market 77	Nhà Quàn An Lạc.....60
Ana Pharmacy87	Nha Sĩ Nguyễn Mạnh Hùng, Nghiêm Thị Đạt.....60
Chợ Tam Biên45	Nha Sĩ Kevin Nam Kiều, Orthodontics.....Bìa 3
Chung's Express Restaurant..... 52	Nha Sĩ Lê ngọc BíchBìa 3
Chung's Teriyaki.....52	OCC Printing44
Crystal Vision, phòng nhãn khoa 69	Paracel Seafood.....61
Truyền Hình Tinh Vui Hy Vọng68	Saigon City Market Place 53
Grand Gaden Restaurant.....Bìa 2	Tổ Hợp Luật Sư Michael Francis Smith 68
Golden Heart Medical.....Bìa 4	Sách Mới: Xoay Theo Dòng Đời.....76
Hội Yểm Trợ - Cha Trương Bửu Diệp.....86	
Mile Square Dentistry 69	

Quảng Cáo

Quý vị đăng quảng cáo, hỉ tín, ai tín trên Diễn Đàn Giáo Dân sẽ được tôn trọng bởi:

- Hàng ngàn độc giả nhờ báo được phân phối qua các địa điểm quảng cáo.
- Hàng ngàn độc giả qua báo dài hạn gửi đến tận nhà.
- Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân được phân phối trên khắp Hoa-Kỳ và thế giới.

PHIẾU ĐỘC GIẢ

Họ Tên: _____ Điện thoại: _____

Địa Chỉ: _____ Độc Giả Cũ, ID# _____

_____ Độc Giả Mới

_____ Email: _____

Nhận làm: Cố Vấn Chủ Trương Cố Động Viên Bảo Trợ Điều Hành

Đại Diện Vùng **Độc Giả Ân Nhân:** \$60 \$100 \$200 \$.....USD

Độc Giả Thường: Hoa-Kỳ \$50 USD; Canada \$70 USD; Âu Châu, Á Châu, Úc Châu \$80 USD

Muốn mua Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân từ số: _____

Muốn có các số cũ (nếu còn): _____

Xin gửi mẫu này về Tòa Soạn ĐGD: **7864 Westminster Blvd., Westminster, CA 92683**

Hoặc gọi điện thoại: **714-894-5826** Email **toabaoddgd@yahoo.com**

Chi phiếu, lệnh phiếu xin đề **DIEN DAN GIAO DAN, INC.** và gửi về địa chỉ trên.